nam ꝓpꝛiā.ſed etiā alias ꝑ quandā redundantiā. q̄ ſunt
inſtruende ꝑ ſanā doctrinaꝫ.talis aūt fuit aploꝝ perfectio
collata eis a ſpūſctō.nā ꝑ ſapiam ⁊ eloquentiaꝫ facti ſunt
apti ad pꝛedicandū euangeliū ꝑ vniuerſum munduꝫ. ⁊ h̄
notaꝛ cum dr̄. Repleti.Eccli.xj.Si replete fuerint nubes
imbres effunderunt ſuꝑ terrā nubes iſte ſunt apoſtoli de
q̄bus dr̄ Eſa.lx.Qui ſunt hi q̄ vt nubes volāt .nubes iſte
fuerunt ſcia ⁊ eloquentia replete ꝓpter qḋ effuderunt ſuꝑ
vniuerſam terrā imbꝛes euangelice doctrine.vn̄ ⁊ in quo-
libet ipoꝝ fuit impletū qḋ dr̄ Eccleſi.xxxix. Ipe tanq̄ꝫ im
bꝛes emittet eloquia ſapie ſue.⁊ ſic ꝑꝫ ſcḋm.Circa terciū
cōſiderandū qḋ donū ſpūſancti cōfirmans ⁊ ꝑficiens ad
publicatōem euangelij nō ſolū fuit datuꝫ vni aplo.ꝫ oibꝰ
nec ſolis aplis ꝫ etiā alijs diſcipulis ſimul exiſtentibꝰ.ſm
ꝙ dicit Hiero.in epl̄a ad paulinū d̄ oibus ſacre ſcripture
libꝛis.⁊.j.ca.huiꝰ libri dr̄.Erat aūt turba hoim ſimul fere
cxx.⁊ hoc notaꝛ cū dr̄. Dēs. In q̄ expmiꝛ cetus ſuſcipiēs
ſpūſancti donū ſm ꝙ ſcribiꝛ.j.c.ij.Et dū cōplerenꝛ dies
pentecoſtes erant oēs diſcipuli ꝑiter in eodē loco ⁊ factus
eſt repente de celo ſonus tanq̄ꝫ aduenientis ſpūs vehemē
tis ⁊ repleuit totā domū vbi erant ſedentes ⁊ ſic ꝑꝫ pꝛimū
ꝑncipale.Circa ſcḋm v̄o qḋ eſt euāgelij publicatio.qḋ po
niꝛ ibi.Et ceperūt loq̄.Duo notanꝛ ad h̄ neceſſaria.ſ. exclu
ſio timoꝛis.et oñſio feruoꝛis.ꝑmū notaꝛ cū dr̄.Et ceperūt
ꝑ h̄ inſinuaꝛ manifeſte ꝙ ante loq̄ non audebant.imo nec
etiā apparere ſm ꝙ dr̄ Joh̄.xx.Cum ſero eſſet die illa vna
ſab.⁊ foꝛas eſſent ⁊c̄.ꝫ recepto ſpūſcti dono qḋ foꝛas mit
tit timoꝛē.ſm ꝙ dr̄.j.Jo.iiij. Perfecta charitas foꝛas mit-
tit timoꝛē:timoꝛ iſte fuit excluſis ab aplis ⁊ cōſtantia eis
data.vn̄ q̄libet eoꝝ potuit dicere illud.ps.lxxvj.Nūc cepi
hec mutatio dextere excelſi.qꝛ q̄libet cepit hr̄e conſtantiā
terroꝛe maloꝝ ſublato ⁊ h̄ mutatio fuit dextre excelſi.dan
tis aplis cōſtantiā ꝑdicandi.ſcḋm v̄o.ſ.oñſio feruoꝛis no
taꝛ cū dr̄. Loq̄.q̄ feruoꝛ in actu ꝑdicandi recepto ſpūſctō
ſtatim fuit oſtenſus coꝛā iudeis vulgaribꝰ.cū dr̄.j.ij.ca.ꝙ
petrus feruenꝛ locutus eſt de ipo.d. Viri frēs.liceat audē
ter vobis diceꝛe ⁊c̄.⁊ ſubdiꝛ ibi.Qui ḡ receperūt ſmones
eiꝰ baptizati ſunt.⁊ appoſite ſunt in die illa aie circiter tria
milia.ſcḋo fuit oſtenſus coꝛā iudeoꝝ pꝛincipibus quibꝰ
petrus ⁊ iohannes cōſtanter rn̄derunt.j.iiij.ca.Nō poſſu
mus q̄ vidimꝰ ⁊ audiuimꝰ nō loq̄.poſtea fuit oſtenſus eti-
am coꝛā gentibꝰ.vn̄.j.xiij.iudeis contradicentibꝰ euāgeli
ce ꝑdicationi dr̄.Tūc ꝯſtanꝛ paulus ⁊ barnabas dixerunt
vobis optebat pꝛimū loq̄ v̄bū dei.ꝫ qm̄ repellitis illud et
indignos vos iudicatis eterne vite.Ecce conuertimuꝛ ad
gentes ſic enim nobis pꝛecepit dominus. cui eſt honoꝛ et
gloꝛia in ſecula ſeculoꝛum Amen.

Incipit prefatio beati Hieronimi pꝛeſbyte-
ri in librum actus apoſtoloꝛum.

C Anit pſalmiſta: ambulabant de vir-
tutibus in virtutes. Poſt apoſtoli
pauli epiſtolas dudū vno vobis vo
lumine tranſlatas dōmon et rogatō
ne chariſſimi actꝰ apoſtoloꝝ cōpellitis: vt trāſ
ferā in latino: quē librū nulli dubiū ē a luca an
tiocheno arte medico: qui poſtea infuiēs pau
lo aplo xp̄i factꝰ eſt diſcipulꝰ fuiſſe editū. Ceruí
ces pꝛemit ipoſita ſepiꝰ oneris magnitudo: qꝛ
ſtudia inuidoꝝ repꝛehenſione digna putant ea
q̄ ſcribimꝰ. Illoꝝ nūq̄ꝫ odio ⁊ detractōe: iuuā-
te xp̄o meū ſilebit eloquiū. Actꝰ aploꝝ nudā
q̄deꝫ videnꝛ ſonare hyſtoꝛiā ⁊ naſcētis eccīe eē
īfantiā texere: ꝫ ſi noueramꝰ ſcriptoꝛē eoꝝ lucā
medicum cuiꝰ laus eſt in euangelio: animad-
uertimus pariter omnia verba illius anime lā
guentis eſſe medicinam.

Incipit pꝛologus ſuper actus apoſtoloꝝ.
L Ucus antiocenſis ⁊c̄. In iſto ꝓlogo pꝛocediꝛ
ꝑ hūc modū.pꝛimo ponit Hiero. multiplicez
auctoꝛis notificatōem.ſcḋo in ſcribēdo euāge-
liū oñdit ipius fidelitatē: ibi. Hic ſpūſctō inſti
gante ⁊c̄.qꝛ fideliter
ſcripſit euangeliuꝫ.
tercio dicit ꝙ cōgru
um fuit vt ſcribēdi
actus aplicos habe
ret ꝑtātem. vn̄ dicit.
Cui nō immerito.
q̄rto dicit Hiero.ſe
vitare ſermonis ꝓ-
lixitatē: ibi. Nō le-
gentibꝰ ⁊c̄. Q̄ꝛ v̄o lu
cas fuit medicus of
ficio.q̄nto officij ipi
us oñdit vtilitatem
ibi. Quē ita diuina
⁊c̄. Iſta ſufficiant d̄
pꝛologo iſto .ſ̄.eniꝫ
fere totus exponiꝛ
in ꝓlogo ſuꝑ Lucā

Sequitur alius pꝛologꝰ
L Ucas antiocenſis
natoine ſyrus cuiꝰ
laus in euāgelio ca
nitur apud antiochiā medi
cine artis egregius et aplo
rū xp̄i diſcipulꝰ fuit: poſtea
vſq̄ꝫ ad cōfeſſionē paulū ſe
cutus aplm̄ ſine crimine in
v̄ginitate ꝑmanēs do ma-
luit ſuire. Qui ſeptuagita
⁊ q̄tuoꝛ annos etatis agēs
in bythinia obijt plenꝰ ſpi
rituſctō q̄ inſtigāte in acha-
ie ꝑtibꝰ euangeliū ſcribens
grecis fidelibꝰ incarnatōꝫ
dn̄i fideli narratōne oñdit:
eūdēq̄ꝫ ex ſtirpe dd̄ deſcen
diſſe mōſtrauit. Cui nō im-
merito ſcribendoꝝ actuuꝫ
aploꝝ ꝑtās i miniſterio da
tur vt deo in deū pleno ⁊ fi
lio ꝑditōis extincto oꝛone
ab aplis facta: ſoꝛte dn̄ice
electōis nūerus cōplereꝛ.
Sicq̄ꝫ paulus ꝯſummatōꝫ
aplicis actibꝰ daret q̄ꝫ diu
ꝯ̄ ſtimuluꝫ calcitrantē dn̄s
elegiſſet. Qḋ legentibꝰ ⁊ re
quirentibꝰ deū bꝛeui poti-
us voluit oſtēdere ſmone:
q̄ꝫ ꝓlixius aliq̄d faſtidien-
tibus prodidiſſe ſciens ꝙ
oꝑantē agricolā opteat pꝛi
mū de ſuis fructibꝰ edere.
Queꝫ ita diuina ſubſecuta
eſt grāa vt nō ſolū coꝛꝑibus
ſed etiaꝫ anima bus: eius
pꝛoficeret medicina.
Incipit liber actuū aplo
rū be. Luce euangeliſte.
Caplm̄.j.
a P Rimum quideꝫ
b ſermonē fecit de
c omnibus o theo
d phile que cepit
e Ieſus facere et

Capitulum.j.
P Rimū qui-
dē. Hic in-
cipit lib A-
ctuū aploꝝ.in q̄ ſan
ctus lucas pꝛimo ſe
cōtinuat ad pꝛecidē
tia.ſcḋo ꝓſequiꝛ ſb
ſequentia: ibi. Et cō
ueſcens. Preceden
tia v̄o dicta ſcti Lu
ce ſunt in eiꝰ euāge-
lio: in q̄ incipiens a
a xp̄i ꝑcurſoꝛe.cōce
ptōem xp̄i.natiuita
tē.cōuerſatōem.⁊ ꝑ
dicatōem. moꝛtē.et
reſurrectōeꝫ.⁊ aſcē-
ſioneꝫ declarauit et
h̄ eſt quod dicit.
a Primū quideꝫ
id eſt ꝑ.ſ.in euange
lio. b Sermonē
feci de oibus. nō di
cit oia. qꝛ oia facta
xp̄i non ꝑn̄t per ſin
gula ſcribi.ſm ꝙ di
ciꝛ Joh̄.vlti. Sunt
autē ⁊ alia multa q̄
fecit ih̄s q̄ ſi ſcribāꝛ
per ſingl̄a nec ipm
arbitroꝛ mundi ca-
pere eos qui ſcribē-
di ſunt libꝛos.ꝫ dic̄.
c De omnibus qꝛ
de ꝑtinentibꝰ ad xp̄i
conceptōꝫ. natiuita
tem.vitā ⁊ moꝛtē.re
ſurrectōeꝫ ⁊ aſcēſio
nē aliqua ſcripſit.
d O theophile.
Hic erat q̄daꝫ ep̄s
aſie cui ſcp̄ſeꝛat euā
geliū.vt ꝑꝫ in eiꝰ ꝓlogo.⁊ eidē ſcp̄ſit hūc libꝝ e Que ce
pit ih̄s facē ⁊ docē.ne ſiīis eēt ſcrib ⁊ phariſeis d̄ q̄bꝰ dr̄ im
ꝓperādo Math.xxiij. Dicūt em̄ ⁊ nō faciūt. Bn̄ em̄ docē
⁊ male viuere nihil aliud eſt q̄ꝫ ſe ſua voce damnare.

f Vſqꝫ in diem̄.aſcenſionis ſue. g Qua precipiens
aplis ꝑ ſpm̄ſctm̄.ꝙ .ſ.ꝑdicarent euangeliū Math. vlti.vt
ſ.allegatū eſt. h Quos elegit.ꝑ ceteris ad officiū apo
ſtolatus. i Aſſumptꝰ eſt.de terra ad celū in ſua huma-
nitate.ſm diuinitatē eñ q̄ neceſſario eſt vbiqꝫ nō cōueit ei
de loco ad locū trāſ
ire.aſſumptꝰ eſt aūt
a tota trinitate aſſū-
ptionē illā faciente.
q̄ in oīb9 effectibꝰ
principalr̄ oꝑatur.⁊
etiā a ſeipſo. nā cor-
pus glorioſum ſic ē
in ptāte aīe ꝙ obedi
uit ei ad nutum ad
motū localē aſſum-
ptus eſt etiā a nube
ꝑſtante ei obſequiū

f g doc̄e:vſqꝫ in diē q̄ ꝑcipiēs
h aplis ꝑ ſpm̄ſctm̄ q̄s elegit
i k aſſumptꝰ ē. Quibꝰ ⁊ ꝓbuit
ſeipſum viuū pꝰ paſſionez
l m ſuā i multꝭ argumētis ꝑ di
es quadraginta apparens
n eis:⁊ loquēs de regno dei
o p Et ꝯueſcens ꝑcepit eis ab

k Quibꝰ ⁊ ꝓbuit ſeipm viuū.pꝰ reſurrectōnem. l In
multis argumentis:de ſua reſurrectōne facientibꝰ fidem.
m Per dies.xl.apparēs eis.qđ nō eſt ſic intelligendum
ꝙ in illis.xl.diebꝰ fuerit ꝯtinue cum eis: ſed q2 in illo tpis
ſpacio eis freq̄nter apparuit. n Loquēs de regno dei.
i.de beatitudine celeſti. Ad maiorē intellectū dictoꝝ duo
hic ſunt videnda:primū eſt vtrū reſurrectio xp̄i debuit ar
gumentꝭ ꝓbari. Ad qđ dicendū ꝙ argumentū vno mō ē
rō rei dubie faciēs fidem.i.certitudinē qđ eſſe nō pōt niſi
ꝓcedat ex principijs ꝑ ſe notis ſicut fit in ſciētijs demon-
ſtratis ⁊ alijs.talibꝰ argumentꝭ nō debuit reſurrectio chri
ſti ꝓbari q̄ eſt articulꝰ fidei. de talibus eñ nō hr̄ certitudo
euidentie in ꝑnti ſaltē de cōi curſu. Alio mō accipit argu-
mentū aliqđ ſibile ſignū.qđ inducit ad manifeſtatōnem
alicuiꝰ veritatꝭ.q̄ noīe argumenti aliq̄n vtit pħs in libris
ſuis.⁊ h mō accipiēdo argumentū xp̄c ſuā reſurrectōnez
declarauit argumentꝭ inq̄ꝫtū ꝑ euidentia ſigna ſe vere re-
ſurrexiſſe oſtendit qđ fuit neceſſariū aplis fieri.p̄ ꝓpt ſeip-
ſos.eo ꝙ eoꝝ corda nō erāt diſpoſita ad credendū defaci-
li eiꝰ reſurrectōez:vñ dicit eis Lu.vlti. O ſtulti ⁊ tardi cor-
de ad credendū in oibus q̄ locuti ſunt ꝓphe.ſcđo ꝓpt ali-
os.vt ꝑ hmōi ſigna eis oñſa eoꝝ teſtimoniū de xp̄o effici-
cacius reddet.ſm illud.j.Jo.j. Qđ audiuimꝰ ⁊ vidimus
noſtris oculis ⁊ manꝰ nr̄e ꝯtrectauerunt de vbo vite teſta
mur ⁊ annūciamꝰ vob.ſcđm eſt de q̄litate et efficacia hu-
iuſmodi argumētoꝝ. Circa qđ ſciendū.ꝙ vera reſurrectio
de q̄ fit ſermo hic eſt redditꝰ eiuſdem hoīs in numero de
morte corꝑali ad vitā glorioſam:⁊ h fuit oñſuꝫ in xp̄o taꝫ
ex ꝑte corꝑis q̄ꝫ ex ꝑte aīe.ex ꝑte eñ corꝑis p̄ fuit oſtenſuꝫ
ꝙ xp̄i corpꝰ poſt reſurrectōez fuit verū corpꝰ ⁊ ſolidū .non
corpꝰ fantaſticū vel raꝝ ſic̄ eſt aer vel ꝑ h ꝙ palpabile pre-
buit ipſum Lu.vl. Palpate ⁊ videte.q2 ſpūs oſſa ⁊ carnē
nō hꝫ ſic̄ me videtis hr̄e.ſcđo fuit oñſum ꝙ erat corpꝰ hūa
nū.ꝑ hoc ꝙ oñdit verā hūanā effigiē oculis diſtinguibilē
ab alijs effigiebꝰ. Tercio fuit oñſum ꝙ erat idem corpus
numero.qđ hūit priꝰ añ mortē.oñdendo cicatrices vulne
rū Luc̄.vl. Videte manꝰ meas ⁊ pedes meos. q2 ego ipſe
ſum.⁊ Joh.xx.dicit Thome. Infer digitū tuū huc ⁊ vide
manꝰ meas ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in latꝰ meū ⁊ noli eē
incredulus ſꝫ fidelis. Silr̄ ex ꝑte aīe iterato corꝑi vnite vi-
tatē ſue reſurrectōnis oñdit.⁊ h ꝑ oꝑa triplicis vite.p̄ qui-
dem ꝑ opꝰ vite nutritiue.in h ꝙ cū diſcipulis mādncauit:
vt hr̄ Lu.vl. Obtulerūt ei ꝑtē piſcꝭ aſſi ⁊ fauū mellis.⁊ cuꝫ
manducaſſet corā eis ſumēs reliquias dedit eis. ſcđo per
oꝑa vite ſenſitiue.in hoc ꝙ diſcipulis ad interrogata rñde
bat ⁊ eos ſalutabat.in q̊ ſe oñdit videre et audire. tercio ꝑ
oꝑa vite intellectiue.in hoc ꝙ cum eis loquebat ⁊ de ſcri-
pturis differebat Lu.vlti. Hec ſunt verba q̄ locutus ſum
ad vos ⁊c̄. Q2 etiā reſurrexit ad vitaꝫ glorioſam oñdit ꝑ h
ꝙ ad diſcipulos ianuis clauſis intrauit. ⁊ ꝑ dotē ſubtilita
tis:vñ dicit Greg.omel.xvij. Palpandam carnem domi
nus ꝓbuit quā ianuis clauſis introduxit.vt eē pꝰ reſurre-
ctionē oñderet corpus ſuū eiuſdeꝫ nature ⁊ alteriꝰ gl̄e. De
efficacia iſtoꝝ argumētoꝝ dr̄ ab oibus.ꝙ lꝫ vnū ꝑ ſe ſum-
ptum:vel duo nō ſufficerēt tñ oia ſil ſumpta fuerūt effica
cia in ſuo genere ad manifeſtandū veritatē reſurrectōnis
dñice:⁊ cū ad h inducta fuerint ab illo cuiꝰ ꝑfecta ſūt oꝑa.
Sed vlterius pōt queri vtrū in hac manifeſtatōne fecerit
certitudinē euidentie vel adheſionis tm̄. Ad qđ dicūt ali-
qui ꝙ fecerint certitudinē adheſionis tm̄.qualis eſt in his
q̄ ſunt fidei de quibus eſt reſurrectio xp̄i. Alij vo dicūt ꝙ
fecerūt certitudinem euidentie.eo ꝙ talis manifeſtatio fu
it ꝑ ſigna ſenſibilia euidentia. Sed ſaluo meliori iudicio
mihi videt meliꝰ dicendū ꝙ xp̄c pōt duplr̄ ꝯſiderari. vno
modo inq̄ꝫtum hō tm̄.⁊ ſic argumenta ꝑdicta fecerūt cer
titudinē euidentie de reſurrectōne humane nature. q2 ſic̄
dictū eſt erant euidētia ſenſibus bñ diſpoſitis.ad qđ redu
citur etiā certitudo euidentie demonſtratōis. Alio modo
pōt ꝯſiderari inq̄ꝫtum deus ⁊ homo ſiue deus humanatꝰ
⁊ ſic argumenta ꝑdicta de reſurrectōne dei hoīs nō fecert
certitudinē euidentie:ſꝫ adheſionis tm̄.q̄ eſt fidei.q2 diui-
nitas xp̄i ⁊ ante reſurrectōem ⁊ poſt nō fuit aliter cognita
ab aplis.⁊ hoc videt manifeſte dicere be. Gregori.omel.
xvij. Thomas aliud vidit.⁊ aliud credidit. A mortali q̄p-
pe homine videri diuinitas nō potuit hoiem ḡ vidit ⁊ de
um ꝯfeſſus eſt.d.dñs meus ⁊ deus meus. videndo ergo
credidit.q2 ꝯſiderando verū hoiem hunc deū quē videre
nō poterat exclamauit.licet ḡ ꝑ argumēta ꝑdicta euidēs
fuerit apoſtolis illū qui dicebat hieſus nazarenꝰ vere re-
ſurrexiſſe nō tñ fuit euidens:ſꝫ ſolū creditū deū a mortuis
reſurrexiſſe.ſicut ⁊ creditū fuit tm̄ ⁊ nō ſcitū illū hominez
eſſe deū.obiectū aūt fidei eſt ipſe deus nō viſus.⁊ iđo arti
culus fidei eſt aliqđ nō viſum circa deū. ꝓpter qđ articu-
lus fidei eſt deū reſurrexiſſe a mortuis:⁊ non hominē tm̄.
ꝓpter qđ dictū eſt ſupra.ꝙ illa argumenta nō fuerūt effi-
cacia ad manifeſtandū euidenter reſurrectōez xp̄i.ꝓut eſt
articulus ⁊ ꝑ dicta pꝫ ſolutio ad rōnes vtriuſqꝫ opinionis
aliter ſentientis. o Et ꝯueſcens. Poſtq̄ Lucas conti-
nuauit ſe ad dicta in euangelio. Hic ꝯñr ꝓſequit dicenda
in h libro:qui ſicut dictum eſt de legis euangelice ꝓmul-
gatōne. Circa qđ conſiderandum ꝙ ſicut corpus mobile
ſubiectum eſt in tota naturali pħia ſub ratione abſoluta.
in ꝑtialibus vo libris ſub rationibus determinatis: vt in
libro de celo ⁊ mūdo corpus mobile ad ſitum in libro vo
de generatōne corpꝰ mobile ad formā. ita deꝰ ſub ratione
abſoluta ſubiectū eſt in tota ſacra ſcriptura.ideo dr̄ theo-
logia q̄ſi ſermo de deo.ſub ratōnibus vo determinatꝭ eſt
ſubiectum in libris partialibus:vt oſtenſum fuit in prin-
cipio Geñ.⁊ in alijs ſequentibus libris. In toto vo nouo
teſtamento ſubiectū eſt vt redemptor in cōi.ſꝫ in libris ꝑti
alibus ſub ratōnibus magis determinatis.vñ in euange-
lio deus redemptor eſt ſubiectū vt legis euangelice lator.
In h autē libro vt eiuſdem legis ꝑ orbem publicatur.pri
mum tamen fecit ꝑ ſeipſum.ſcđm vo ꝑ aplos ad hoc miſ
ſos.ꝓpt qđ liber iſte ab actibꝰ aplicꝭ noiat. Ad h āt ꝙ apli
alijqꝫ diſcipuli eſſent ad hāc publicatōnez idonei ꝑexige-
bat in eis ſolidatio ⁊ ꝑfectio ꝑ donū ſpūſſancti q̄ eēnt diui
na noticia ꝑditi.ꝯſtantes ⁊ eloquentes ⁊ charitate feruidi
ꝓpter qđ liber iſte in duas ꝑtes diuidit.q2 p̄ deſcribit apo
ſtoloꝝ debita diſpō.ſcđo ꝑ eoſdem euangelij publicatio:
ſequē.ca.ibi. Stans aūt petrus. Debita vo diſpō aploꝝ
facta eſt ꝑ ſpūſſancti donū vt dictuꝫ eſt: ⁊ ideo p̄ deſcribit
ꝓmiſſio huiꝰ doni.ſcđo expectatio ꝓmiſſi:ibi. Tūc reuer
ſi ſunt tercio collatio expectati in principio ſe.ca. Prima
adhuc in duas.q2 p̄ ponit h ꝓmiſſio. ſcđo circa h mouet
qō:ibi. Igit q̊ ꝯuenerāt. Circa primū ſciendū ꝙ lꝫ Lucas
ſanctꝰ in fine euāgelij ſui locutus fuerit de hac ꝓmiſſione
hoc fuit tñ breuiter ⁊ ſuccincte.hic autē tangit eam magis
diffuſe.ꝓpter qđ ab ea incipit ꝓſecutionē dicendorum in
hoc libro.dicit ergo. o Et ꝯueſcens.ſ.ihs cū apoſtolis
ſuis quibus recumbentibꝰ apparuit in die aſcenſionis:vt
refert Marcus in fine euāgelij ſui.d. Nouiſſime aūt recū
bentibus illis.xj.apparuit illis iheſus ⁊c̄. p Precepit
eis ab hieroſolymis ne diſce.donec ꝑ ſpm̄ſctm̄ redderetur

apti ad publicatões euangelij.iõ ſub dit. q Sʒ expecta
rent ꝑmiſſionẽ pr̃is ⁊c̃. Joh.xiiij. Paraclit⁹ aũt ſpũſſan-
ctus quẽ pr̃ in noie meo mittet.ille vos docebit oia ⁊c̃.
r Qꝛ Jo.quidẽ baptizauit aq̃.ſolũ.nã ei⁹ baptiſm⁹ grati
am nõ conferebat. s Vos aũt baptizabimi ſpũſancto

Ex hoc loco dixerũt
aliq̃ ꝙ apl̃i nõ fuerũt
baptizati baptiſmo
xp̃i q̃ eſt in aq̃ ſm ꝙ
hr̃. Joh.iij. Sʒ hoc
nõ eſt cõſonũ dictis
ſctõꝝ nec etiaʒ rõni.
dicit ei ſaluatoꝛ. Jo
hã.iij. Niſi qs rena
tus fuerit ex aqua ⁊
ſpũſctõ nõ põt itra-
re in regnũ dei. ⁊ iõ
poſt illaʒ dñi ſniam
nullus factus ẽ mẽ
brũ xp̃i niſi ꝑ ſuſce-
ptõeʒ ſui baptiſmi.
vel alicui⁹ ſupplẽtꝛ
eius viceʒ. ſicut ba-
ptiſm⁹ ſanguis ⁊ fla
mis. Preterea pau
lus apl̃s vocat⁹ eſt
ad fideʒ de mãdato
dñi fuit baptizat⁹ vt
hr̃ Act.ix. Et idẽ te
nendũ ẽ de alijs ali-
is apl̃is ꝗ̃uis nõ ſit
ſcp̃tuʒ.qꝛ nõ oia xp̃i
facta ſunt ſcripta vt
dcm̃ ẽ.ſ. Itẽ qꝛ Jo.
iiij.dr̃ ꝙ diſcipl̃i xp̃i
baptizabant. ⁊ nõ ẽ
veriſimile q̃n eſſent
baptizati eodem ba
ptiſmo.vñ dicit Augu.ad ſeleuciã ꝙ credibile eſt diſcipu-
los xp̃i eẽ baptizatos ei⁹ baptiſmo.vt hr̃et baptizatos ſer-
uos ꝑ quos ceteros baptizaret.nec defuit hũilitatis mini-
ſter q̃ etiã pedes eoꝝ lauit.vñ ſuꝑ illud Joh.xiiij. Qui lo
tus ẽ non indiget niſi vt pedes lauet.dicunt doctoꝛes aliq̃
ꝙ iſta lotio intelligit̃ de ſacro baptiſmi.igr̃ qđ dr̃ hic.
s Vos aũt baptizabimi ſpũſctõ.intelligenduʒ ẽ de rece-
ptione ſpũſſancti in ſigno viſibili.de q̃ hr̃.ca.ſe.q̃ dr̃ baptiſ
mus metaphoꝛice.eo ꝙ gr̃a ſpũſſancti vnctio dr̃.j. Joh.ij.
ca.vnctio aũt de liq̃dis eſt vt aq̃.vñ dic̃ glo. Rabani. ꝙ i q̃
buſdã libꝛis ſic hr̃. Vos aũt vngemini ſpũſctõ. t Igit̃
Hic circa dicta mouet̃ qđ.multi em̃ de diſcipulis xp̃i ꝺ re
gno ei⁹ adhuc carnalit̃ ſentiebãt .vtpote nõdũ recepta ſpi-
rituſſcti gr̃a.eſtimãtes ip̃m tp̃aliter regnatuꝝ ꝑpt̃ qđ filij
zebedei petierũt ꝙ vn⁹ ad dexterã ei⁹ ſederet ali⁹ ad ſiniſtrã
Mat.xx.⁊ regnũ iſrl̃ tp̃ale qđ ablatũ erat a iudeis ꝑ roma
nos ſtatim reſtituendũ.iõ q̃ſierũt v Dñe ſi in tp̃e h̃ ⁊c̃.
⁊ q̃m h̃ qđ erat ſtulta repulit eã.d. x Nõ eſt vr̃m noſſe
⁊c̃.q.d.nõ ꝑtinet ad vos h̃ ſcire nec q̃rere ſic̃ ⁊ petitionẽ fi-
lioꝝ zebedei repulit vt ſtultã dicẽs Neſcitꝛ q̃d petatis.ſed
illud qđ ſequit̃ ad vos ꝑtinet.cũ ſubdit̃. y Sʒ accipie-
tis ⁊c̃.ad cõſtant̃ ⁊ efficacit̃ euangeliũ p̃dicandũ ꝑ oꝛbem
vniuerſuʒ.iõ ſubdit̃. z Eteritis mihi teſtes ⁊c̃. a Et
cũ h̃ dixiſ.videñ.illis eleuat⁹ ẽ ꝑ modũ ſupi⁹ dcm̃ in p̃n.hu
ius ca. b Cũq̃ʒ intue.in celũ euntẽ illũ admirantes de
aſcẽſione tã gl̃ioſa. c Ecce duo viri.i.angeli in ſpẽ viro
rũ. d In veſtib⁹ albis.ad deſignandũ ſolẽnitatẽ huius
aſcẽſiõis.ſm ꝙ dic̃ greg. e Viri galylei.natõe.ẽ ei galy
lea q̃dã ps iudee ꝺ q̃ erãt apl̃i ſaltẽ ꝑ maioꝛi ꝑte. f Quid
ſtatis aſpicientes in celũ.q.d. Nõ expectate ꝙ ieſus ampli
us habitet coꝛpalit̃ vobiſcũ ſicut antea fec̃.tñ videbitis eũ
in fine mũdi venientẽ ad iudiciuʒ.iõ ſeq̃t̃. g Sic veniet
queãdmodũ vidiſtis eũ eũteʒ in celũ.i.ſicut aſcẽdit in foꝛ
ma hũanitatis gl̃ioſa.ſic veniet ad iudicandũ h Tunc

hieroſolymiſ ne diſcederẽt
q ſ; expectarẽt ꝑmiſſionẽ pa-
tris quã audiſtis inq̃t ꝑ os
r meũ qꝛ iohãnes q̃dẽ bapti
s zauit aq̃ vos aũt baptizabi
mini ſpũſctõ nõ p⁹ multos
t hos dies. Igit̃ q̃ ↄuenerãt
interrogabant euʒ dicens.
v Dñe ſi in tp̃e h̃ reſtitues re
x gnũ iſrl̃. Dixit aũt eis. Nõ
eſt vr̃m noſſe tp̃a vl̃ momẽ
ta q̃ pat̃ poſuit in ſua ꝑtãte
y ſed accipietis ꝟtutẽ ſupue
z nientis ſpũſſancti in vos ⁊
eritis mihi teſtes in hiɽl̃m
⁊ in oi iudea ⁊ ſamaria: ⁊ vſ
a q̃ʒ ad vltimũ terre. Et cum
hec dixiſſet videntib⁹ illis
eleuatus eſt ⁊ nubes ſuſce
b pit eũ ab oculis eoꝝ. Cũq̃ʒ
intuerent̃ in celũ euntẽ illũ
c ecce duo viri aſtiterunt iu-
d xta illos in veſtib⁹ albis: q̃

e et dixerunt. Viri galylei
f q̃d ſtatis aſpicientes i celũ
Hic ih̃s q̃ aſſumpt⁹ ẽ a vo-
g bis i celũ: ſic veniet queãd
modũ vidiſtis eũ euntẽ in
h celũ. Tunc reuerſi ſunt hie
h roſolymã a monte q̃ vocat̃
i oliueti q̃ ẽ iuxta hiɽl̃m ſab
k bati hñs iter. Et cũ introiſ
ſent in cenaculũ aſcẽderunt
vbi manebat petr⁹ ⁊ iohan
nes ⁊ iacobus philippus ⁊
thomaſ bartholome⁹ ⁊ ma
l theus: iacob⁹ alphei ⁊ ſy-
m n mon zelotes ⁊ iudeas iaco
o bi. Hi oẽs erãt ꝑſeuerãtes
p vnanimit̃ in oꝛone cũ muli
q r erib⁹ ⁊ maria matre ieſu et
s fratrib⁹ eius In dieb⁹ illis
t exurgẽs petr⁹ in medio fra
v truʒ dixit. Erat autẽ turba
hoim ſimul fere cẽtũ vigiti
x Viri frẽs opoꝛtet imple-

reuerſi ſũt. Poſtq̃ʒ deſcripta eſt ſctiſpũs ꝑmiſſio.h̃ ↄñr po
nit̃ ꝑmiſſi cõueniens expectatio.q̃ cõuenientia ex duob⁹
oñdit̃. Primũ ẽ ꝑſeuerãs oꝛo.ſcd̃m ẽ apl̃ici nũeri reinteg-
tio q̃ ponit̃. In dieb⁹ illis. Circa p̃mũ dr̃. h Tũc reuer-
ſi ſunt in hiɽl̃m.ſic̃ fuerat eis dcm̃ Luce vlt̃. Vos aũt ſe-
dete in ciuitate quo
aduſq̃ʒ induami vir
tute ex alto h A
mõte q̃ vocat̃ oliue
ti.vñ xp̃s aſcẽdit in
celũ ⁊ vbi antixp̃us
fulminabit̃.ſicut di
ctũ eſt.ſ.ij. Theſſa.
ij.c. i Sabbati ha
bens iter.i.diſtãs a
hiɽl̃m ꝑ mille paſ-
ſus.q̃ faciũt dimidi
am leucã.⁊ dr̃ h̃ iter
ſabbati qꝛ licebat iu
deis i ſabbato a ſua
ciuitate vel loco tm̃
elõgari: talis ei am-
bulatio magis erat
ad recreatiõeʒ q̃ʒ ad
laboꝛeʒ ꝑpt̃ qđ non
erat ↄ̃ ſabbati q̃eteʒ.
k Et cũ introiſſent
cenaculũ aſcenderũt
Eſt aũt cenaculum
ſolariuʒ.⁊ ſic pꝛius
aſcẽderũt ⁊ poſtea
introierũt cenacula
⁊ ẽ figuratiua locu-
tio ſic̃ cuʒ dr̃ moꝛia-
mur ⁊ in media ar-
ma ruam⁹. Aſcẽde
rũt aũt diſcipuli du
plici de cã.vna vt eſ
ſent ſecreti⁹ timẽtes adhoc calũniã iudeoꝝ q̃ʒdiu nõ eſſent
ꝑ ſp̃mſctm̃ roboꝛati.alia vt ibi vacarẽt liberi⁹ oꝛoni. ſic̃ po
ſtea ſubdit̃. Hi oẽs ⁊c̃.ↄñr ponunt̃ apl̃oꝝ noia. et pꝫ vſq̃ʒ
ibi. l Iacob⁹ alphei.ſ.fili⁹.⁊ dr̃ h̃ ad dr̃iam p̃cedẽtis ia-
cobi q̃ fuit filius zebedei. m Et ſymõ zelotes. qđ dr̃ ad
dr̃iam ſymonis petri. n Et iudas iacobi.ſ.frat̃. fuit em̃
filius alphei.⁊ dr̃ iudas iacobi ad dr̃am iude ꝓditoꝛis.
o Hi oẽs erant ꝑ ſe.vnani.in oꝛoe. Perſeuerãtia em̃ eſt
vnitas coꝛdiũ in bono q̃ facit oꝛonem exaudibilẽ. p Cũ
mulieribus deuotis q̃ ſecute fuerãt ieſum a galylea. vt hr̃
Mat.xxvij. q Et maria matre ieſu.quã aſſociabãt mu
lieres ille ex deuotõe.et inter iſtas mulieres: maria ponit̃
ad dr̃iam et ad diſtinctõeʒ.qꝛ iſta ſola erat mr̃ ⁊ virgo.
r Et fratrib⁹ eius.i.alijs de cognatõe ieſu q̃ꝝ plures erãt
ibi.⁊ dicunt̃ eius fratres ſm modũ loquẽdi hebꝛaicũ quo
illi ꝺ eadẽ cognatõe frẽs dicunt̃.vñ Geñ.xiij. Abꝛaã loth
nepotẽ ſuuʒ frẽm noiauit.d. Ne q̃ſo ſit iurgiũ int̃ me ⁊ te
⁊ int̃ paſtoꝛes meos ⁊ paſtoꝛes tuos frẽs em̃ ſum⁹. s In
dieb⁹ illis. Hic ↄñr ponit̃ ſcd̃m diſpoſitiuũ ad ſpũſſ.donũ
ſcʒ apoſtolici nũeri reintegratio.⁊ diuidit̃ in duas ꝑtes.qꝛ
p̃ ad h̃ inducit̃ rõ.ſcd̃o ſbdit̃ executio: ibi. Et ſtatuerũt. Pri
ma in duas.qꝛ p̃ inducit petr⁹ ſcp̃turã ad ꝓpoſitũ.ſcd̃o con
cludit intentũ: ibi. Optet ꝙ. Pria adhuc in duas. qꝛ p̃ pe-
tr⁹ ſcripturã allegat in gñali interpoſito iude caſu.ſcd̃o in
ſpãli: ibi. Scp̃tũ ẽ em̃. Circa p̃mũ dr̃ s In dieb⁹ illis.i.
in tp̃e medio int̃ aſcẽſionẽ dñi ⁊ pẽtecoſtes. t Exurgẽs
petr⁹ tãq̃ʒ p̃ncipal̃. Dixit qđ poſtea ſubdit̃.ſʒ nũerus exiſtẽ
tiũ ibidẽ int̃ponit̃ cũ dr̃. v Erat aũt turba hoim ſil̃ fere
cxx.nõ dr̃ fere eo ꝙ ſpũſſctũs q̃ i luca loq̃bat̃ dubitaret de
nũeri certitudie.ſʒ in h̃ ſuabat̃ mod⁹ nũerantiũ q̃ cũ modi
cũ defic̃ ꝺ mag̃ nũero exp̃mũt magnũ nũeꝝ cũ hac dictõe
fere.ꝑ h̃ deſignãdo ꝙ illꝺ qđ defic̃ modicũ.ẽ q̃ſi nihil repu-
tãdũ vt hr̃.ij. Phy.⁊ ſbdit̃ ꝟbũ petri cũ dr̃. x Viri frẽs
optet imple.ſcrip.⁊c̃.cuius verbũ nõ põt eſſe falſum.

ri ſcripturã quã ꝑdixit ſpũſ
y z ſanctus ꝑ os dd de iuda q̃
fuit dux eoꝝ q̃ ꝯphenderũt
a ihm q̃ ꝯnumerat⁹ erat i no-
b bis ⁊ ſortit⁹ ẽ ſortẽ miniſte
c rij hui⁹. Et h quidẽ poſſe-
dit agrũ de mercede iniq̃-
d tatis ⁊ ſuſpẽſus crepuit me
dius et diffuſa ſunt oĩa vi-
e ſcera e⁹. Et notũ factuꝫ eſt
oĩbus habitantib⁹ hirlẽm
f ita vt appellaret ager ille
g h lingua eoꝝ: acheldemach
i hoc eſt ager ſanguinis. ſcri
ptum eſt eñ in libro pſal-
k morum. Fiat commoratio
eorum deſerta: ⁊ nõ ſit qui
m inhabitet in ea. Et epiſco-
patum eius accipiet alter.

n o Oportet ergo ex his viris
qui nobiſcuꝫ ſunt ꝯgregati
in oĩ tpe q̃ intrauit ⁊ exi-
p uit inter nos dñs ihs inci-
piens a baptiſmate iohis
vſq̃ in diẽ q̃ aſſumptus eſt
q a nobis: teſtẽ reſurrectõis
eius nobiſcũ fieri vnum ex
r s iſtis. Et ſtatuerũt duos io
ſeph qui vocabatnr barſa
t bas q̃ cognoiat⁹ eſt iuſtus
v ⁊ mathiã. Et orantes dixe
rũt. Tu dñe q̃ corda noſti
oĩm: oñde quẽ elegeris ex
his duob⁹ vnũ accipe locũ
miſterij hui⁹ ⁊ aplat⁹ de q̃
ꝑuaricatus eſt iudas vt ab
x iret in locum ſuum. Et de-
derũt ſortes eis. Et cecidit

y ¶ Per os dd. ſic videbit ꝑte ſe. ſ interponit caſus iude ꝑditoris. iõ ſubdit z ¶ De iuda q̃ fuit dux eoꝝ q̃ ꝯphen. ihm: vtꝫ Joh. xviij. a ¶ Qui ꝯnumerat⁹ erat in nob. vn⁹ de. xij. aplis Math. x. b ¶ Et ſortit⁹ ẽ ſortẽ ⁊c̃. i. dignitatẽ aplicam quã nõ habuit a caſu vel ꝑ ſortẽ: ſ ꝑ xp̃i electiõeꝫ ſic dr Joh. vj. Nõne duodecim vos elegi ⁊ vn⁹ ex vob dyabolus ẽ. Sors eñ aliq̃n accipit ꝓ parte. ⁊ ſic accipit hic. q̃m i ꝑtem aploꝝ vocat⁹ eſt. c ¶ Et hic qui. poſ. ⁊c̃. i. poſſideri fecit ab alijs. q2. xxx. denarios q̃bus iniq̃ xp̃m vendiderat in templo ꝓiecit ex q̃bus principes ſacerdotũ emerũt agꝝ ꝓ ſepultura ꝑegrinoꝝ vt hr Math. xxvij. Aliq̃ aũt dicũt ꝙ iudas fuit ibi ſepult⁹. ⁊ ſic poſſedit agruꝫ illũ. ſ h nõ eſt veriſimile q2 ꝑncipes ſacerdotũ erãt intenti circa mortẽ xp̃i ꝓcurandaꝫ. ꝓpter qd nõ ita cito emerũt agrũ illũ. nec etiã ager ille empt⁹ ſtatim fuit ꝓ ſepultura diſpoſitus. ⁊ ſic videt fuiſſe tract⁹ tp̃is intermedius. ⁊ ex verbis Math. xxvij. Et ꝓiect argenteis ⁊c̃. videt eadẽ die ſe ſuſpendiſſe. ꝓpter qd expoſitio p̃ia melior videt. d ¶ Et ſuſpenſus cre. ⁊c̃. vt pena rñderet culpe Juſtũ eñ erat vt viſcera q̃ tantã ꝓditõeꝫ ꝯcepant enormit caderẽt. e ¶ Et notũ factũ eſt ⁊c̃. ſ. enorme factum iude. f ¶ Ita vt appellaret ager ille. empt⁹ de ꝓcio ſanguis xp̃i. g ¶ Lingua eoꝝ. i. principũ ſacerdotũ q̃ emerũt agrũ illũ Math. xxvij. h ¶ Acheldemach. Sciendum vo ꝙ ille due dictões agꝝ ſanguinis in latino ſignãtes nõ ſunt ꝓprie hebraice: ſ mag ſyriace. tñ lingua hebraica ⁊ ſyriaca ſunt valde ꝓpinq̃. vt dicit Hiero. in ꝓlogo galeato. hoĩes aũt notabiliter lr̃ati magis vtebant lingua ſyra q̃ hebrea vñ ⁊ libri eoꝝ qui ſunt extra bibliã ꝓ magna parte ſcripti ſunt in illo idiomate lr̃is tñ hebraicis. qd de facili põt fieri q2 litere hic ⁊ ibi ſunt eiuſdẽ numeri ⁊ ſoni. differentes tñ caracteribus vt dicit Hiero. in ꝓlogo galeato. i ¶ Scriptum eſt. Allegata ſcriptura dauid in generali ⁊ interpoſito caſu iude. hic ꝯñr ponit dicta ſcriptura in ſp̃ali dũ dr. i ¶ Scriptũ eſt eñ in libro pſalmoꝝ. q̃ dr vn⁹ liber. non ab vnitate actoris. q2 multi pſalmos fecerunt vt dictũ fuit in principio illi⁹ libri: ſ ab vnitate collectoris. q2 pſalmi a diuerſis actoribus ꝯpoſiti fuerũt collecti ꝑ eſdram vt cõiter tenet ⁊ in vno volumie repoſiti vt ibidẽ fuit pleni⁹ declaratum. k ¶ Fiat ꝯmoratio eoꝝ deſerta ⁊c̃. h ſcribit pſal. lxviij. Et epiſcopatum eius accipiet alter. hoc ſcribit pſ. cviij. vterq̃ tamen pſal. intitulat a dauid. tanq̃ ab actore. Coniunxit autem beatus petrus iſtas duas auctoritates ſimul. q2 loquunt de pena ꝓ morte xp̃i inflicta. prima. n. loquit de pena ſacerdotũ mortẽ xp̃i ꝓcurantiũ. ſic dictuꝫ fuit pleni⁹ ſuꝑ pſ. illũ. In penã eñ mortis xp̃i. templuꝫ ⁊ ciuitas irlm ꝯbuſta fuerũt ꝑ romanos. ⁊ ſacerdotes ꝑtim interfecti ⁊ ꝑtim captiuati. ⁊ h eſt qd dauid ꝑdixit. k ¶ Fiat ꝯmoratio. i. habitatio. Eoꝝ deſerta ⁊c̃. Scda vo loquit de pena iude ꝓditoris. q̃ xp̃m vendidit ꝑncipib⁹ ſacerdotũ. ſic ibidẽ fuit dictũ. Iſto eñ iuda ꝑ ſuſpenſionem mortuo. mathias ſucceſſit ei in aplatum. vt patebit. j. Aplat⁹ vo ep̃atus dr. vñ ⁊ ipſi ſunt ſucceſſores aploꝝ. ſm ꝙ dicitur in decretis. xxj. di. c. in nouo teſtõ. ⁊ hoc eſt qd dicitur

m ¶ Ep̃atum eius. ſ. iude. Accipiat alter. n ¶ Oportet q̃ Allegata ſcriptura ad ꝓpoſitũ. hic ꝯñr petrus ꝯcludit intentum. d. Oportet q̃. ad reintegrandũ numerũ apoſtolicuꝫ. o ¶ Ex his viris q̃ no. ſunt ⁊c̃. Qui ꝑ expientiã nouerunt ꝯuerſatõneꝫ ihu xp̃i ⁊ ei⁹ opa. p ¶ Incipi. a bapti. Joh. Non eñ legit ieſus docuiſſe publice. et miracula feciſſe niſi poſtq̃ baptizat⁹ fuit a iohe. q ¶ Teſteꝫ reſurrectõis ⁊c̃. ⁊ etiam alioꝝ ad fidem xp̃i ꝑtinentiũ. reſurrectio tñ exprimit. q2 ꝯuerſatõ xp̃i ⁊ miracula q̃ fuerũt i palam corã hoĩb⁹ non ſic indigebãt teſtionio ſic reſurrectio q̃ manifeſtata tñ apoſtolis ⁊ alijs diſcipulis fuit. r ¶ Et ſtatuerũt. Poſita allegatõne petri. hic cõſeq̃nt ponit executio facti. nam alij ſtatim acq̃euerũt ei⁹ dicto tanq̃ rãtõnabili iõ dr. Et ſtatuerunt duos. iſtos nõ diſtixerũt ab alijs ꝑ ſortẽ: ſ ꝑ electõeꝫ tanq̃ magis notabiles in ſcia ⁊ factoꝝ xp̃i expientia. s ¶ Joſeh q̃ voca. barſabas. iſte eſt ille q̃ infra vocat barnabas: vt aliq̃ dicũt. t ¶ Qui cognoiatus ẽ iuſt⁹. ex euidentia ſanctitat q̃ rõnabiliter h exprimit ne repulſus ab aplatu tanq̃ indignus videretur vñ cũ paulo poſtea ad aplatum aſſumptus eſt. j. xiij. cap. vt ſilr dicũt ꝑdicti: ſ melius videt dõm ꝙ fuerit alius: vt plenius dicet. j. iiij. ca. v ¶ Et orantes dixerũt tu dñe ⁊c̃. licet eñ iſtus elegiſſent vt notabiliores alijs: vt dictuꝫ eſt. tñ ignorabãt q̃s eoꝝ eſſet dignior ad apoſtolatũ. ꝓpter qd ſuꝑ h implorauerũt diuinũ iudiciũ ꝑ tꝑatõneꝫ ſortiũ. ſm ꝙ dr Prouer. xvj. Sortes mittunt in ſinũ ſ a dño tꝑant. x ¶ Et dederũt ſortes eis ⁊c̃. Et pꝫ ꝙ iſte ioſeph fuit cognatus xp̃i. vt dicet. j. iiij. ca. Et ſibi ꝑpoſuit mathiã ꝑ h oſtendens ꝙ ad officia eccleſiaſtica nõ ſunt hoĩes ex ꝯſanguinitate ꝓmouendi. Ad maiorẽ hui⁹ auctorat intelligentiã. q̃rit h vtrũ vti ſortib⁹ ſit licituꝫ. Ad qd dõm ꝙ vti ſortib⁹ eſt ex vario euẽtu ſeu diſpõne alicui⁹ rei ſenſibil ꝑpoſite determinare aliqd dubiũ vel incertũ ſic ex feſtucis ꝓpoſit ꝑ h ꝙ aliq̃s accipit breuiorẽ vel lõgiorẽ ſeu in ꝓiectiõe taxillorũ ex h ꝙ aliq̃s ꝓijcit plura pũcta vel pauca vel ex ꝯſilib⁹ aliqd dubiũ int hoĩes determinat. ⁊ ſi h fiat ad alicui⁹ rei diuiſionẽ int hoĩes. vt ꝑ h determinet q̃s quaꝫ ꝑtem accipiat vocat ſors diuiſoria. ſi aũt h fiat ad aliq̃d determinate agendũ vocat ſors ꝯſultoria. igit ſi diſpõ vel euẽt⁹ ſortiũ expectet a fortuna tm̃ nullũ viciũ ẽ. ſi mittant ſortes ad determinandũ inter hoĩes q̃s quã ꝑtem accipiat alic⁹ rei. ⁊ h ex cõi ꝯſenſu ꝯmittit fortune. cã tñ motiua ꝑt eẽ pctm̃: vt ſi ꝓpter cupiditatẽ ꝓpriã vel aliqd viciũ nõ pñt ꝯcorditer alio mõ diuidẽ. Si aũt diſpõ ſortiũ vel euent⁹ nõ expectet ſolũ a fortuna ſ alia cã hoc eſt duplr. vno mõ a cã corꝑali. vt a diſpoſitõne ſtellaꝝ: ⁊ ſic cũ actus ſtellaꝝ ad h ſe nõ extendat ſuꝑſtitioſum eſt ⁊ illicitũ: et non caret occulto pacto demonũ. alio mõ q2 expectat euent⁹ et diſpoſitio ſortium a cã ſp̃uali dirigente ⁊ h eſt duplicit. vno mõ a demone. ⁊ h eſt illicitũ. q2 includit familiaritatẽ ⁊ pactũ cum demonibus. alio mõ a deo expectat immediate vel mediantibus angelis ſanctis. ⁊ hoc nõ eſt illicitũ ſm ſe ſi fiat cũ reuerẽtia debita. vñ dr Prouer. xvj. Sortes mittunt in ſinum: ſ a dño tꝑant. ꝑt tñ in hoc pctm̃ quadrupliciter incidi. pri-

mo ſi abſq̄ vlla neceſſitate ad ſortes recurratur. h̄ em̄ videtur ad dei tētatōez ꝑtinere. vñ dic̄ Amb. ſuper Lucā. Qui ſorte eligit humano iudicio nō cōprehēdit. ſcōo ſi q̄s etiā in neceſſitate abſq̄ reuerentia debita ſortibꝰ vtat. vñ ſuper actꝰ aplꝰoꝝ dic̄ Beda. Si q̄ aliq̄ neceſſitate compulſi deū putant ſortibꝰ aplꝰorū exēplo eſſe cōſulendū videant hoc ipſos non niſi collecto fratrū cetu τ precibus ad deū fuſis egiſſe. tercio ſi diuino oraculo ad terrena negocia conuertant. vñ dicit Aug. ad inq̄ſitōes ianuarij. His qui ď paginis euangelicis ſortes legūt. τ ſi optandū ſit q̄ h̄ faciant potius q̄ ad demonia conſulēda concurrant. tñ nihil diſplicet iſta ɔſuetudo ad negocia ſecularia τ ad vite huius vanitatē diuia oracula velle ɔuertere. quarto ſi in electionibꝰ eccleſiaſticis q̄ ex ſpūſſancti inſpiratōe fieri dñt aliqui vtant ſortibus. vñ dic̄ Beda ſup actibꝰ aplꝰoꝝ. Mathias ante pentecoſtē ordinādus ſorte querit. q2 nondū erat ſanctiſpūs plenitudo i eccleſia dei effuſa. ſeptē aūt dyaconi poſtea nō ſorte ꝫ electōne diſciplꝰoꝝ ordinati ſunt. ꝓpter h̄ ꝓhibet rōnabilit talis electio. extra de ſortilegijs ca. vlt. nō tñ peccauert apl'i eligendo mathiā ꝑ ſortes. q2 nō erat ꝓhibitū. τ q2 fecerunt h̄ familiari cōſilio ſpūſſancti. qď nō eſt trahendū ad cōſeq̄ntia. maxīe q2 hoīes nō ſic vſi fuiſſent ꝑmittendo orōez deuotā. ſic em̄ licitū erat ante ꝓhibitōez vt dcm̄ eſt. Secꝰ aūt eſt in tꝑalibꝰ que ordinant ad terrena diſponenda. et ideo in electōne illoꝝ pñt hoīes vti ſortibꝰ ſicut in diuiſione rerū tꝑaliū. vt ꝑdictū ē. ſi v̄o neceſſitas aliqua alia ab electōne dignitatis eccleſiaſtice imineat licitū eſt cū debita reuerentia ſortibꝰ diuinū auxiliū implorare. vnde dicit Augꝰ. in ep'la ad honoratū. Si int dei miniſtros ſit diſceptatō q̄ eoꝝ tꝑe ꝑſecutōis maneant ne fuga oim τ q̄ eoꝝ fugiāt ne morte oim deſeratur ecc'ia. ſi hec diſceptatio alit nō poterit terminari q̄ntum mihi videt q̄ maneāt τ q̄ fugiāt ſorte eligendi ſunt. τ h̄ mō vſi ſunt ſortibus viri ſancti. q̄ in ve. τ no. teſt. vſi fuiſſe ſortibꝰ legunt ſicut ioſue iudicio ſortiū puniuit achor Joſue. vij. Et ſaul in orōe deprehēdit ionathan filiū ſuū mel comediſſe. j. Reg. xiiij. τ zacharias ſorte exijt vt incenſum poneret Luce. j. τ ſic pꝫ rñſio ad q̄ōem.

¶ In ca. j. vbi dr̄ in poſtil. Sed ſaluo meliori iudicio mihi videt meliꝰ diſtinguendū q2 xp̄s ꝑt dupl'r ɔſiderari.

ſors ſuper mathiā τ annūeratꝰ eſt cū. xj. aplis. ¶ ij.

a E T cū ɔplerent dies pē-
b tecoſtes: erant oēs ꝑi-
c ter in eodē loco. Et factus
eſt repēte de celo ſonꝰ tāq̄
aduenietis ſpūs vehemen-
d tis τ repleuit totā domum
e f vbi erant ſedentes. Et ap-
g paruerunt illis diſpertite
lingue tanq̄ ignis. ſeditq̄
ſupra ſingulos eoꝝ. Et re-
h pleti ſunt oēs ſpūſctō: τ ce
perūt loqui varijs linguis
ꝓut ſpūſſanctꝰ dabat eloq̄
i illis. Erant āt in hirl'm ha-
bitātes iudei viri religioſi
k ex oi natōne q̄ ſub celo eſt.

¶ Additio.

c QVm doctores dicunt q̄ oia argumenta xp̄i ſil'ſumpta ſunt efficacia ad manifeſtandū veritatē dñice reſurrectōis. intelligendū eſt cū teſtimonio ſacraꝝ ſcripturaꝝ τ angeloꝝ reuelatōe. ꝓut in tercia ꝑte. q. lv. arti. vj. in corꝑe q̄ōnis. nō em̄ alia ſigna per eū oſtenſa ſine hm̄ōi teſtimonijs vident ſuffeciſſe ad certitudinē fidei inducendā. τ hoc pꝫ. nā licꝫ corpus palbabile xp̄s prebuit ad ſenſum. τ in hūana effigie ab alijs diſtinguibile. τ cū ſil'ibus oīno cicatricibus manuū τ pedū. q̄a tñ ſil'ia corꝑa v̄tute angelica formari pñt. ideo talia in corpore xp̄i oſtenſa nō ſufficiūt ad certitudinē fidei inducendā abſq̄ teſtimonijs ꝑdict̄. Sil'r ea q̄ fuerūt ex ꝑte aīe iterato corꝑe vnite talē certitudīeꝫ nō īducūt. ſic̄ apparēs mā ducatio τ collocutio τ declaratio ſcꝑturaꝝ τ hm̄ōi. ſil'ia ei ꝑdictoꝝ angeli hoībus apparentes fecerūt. vt pꝫ Gen̄. ca. xix. τ Exo. c. xiiij. τ in alijs locis. vnde nec in predicta oīa q̄ ſenſibilit apparebāt vident ſuffeciſſe niſi ꝓpter ſcripture teſtimoniū τ angeloꝝ dicta recte intellecta τ applicata ad ea q̄ ſenſui apparebāt. τ iō de xp̄o cū diſcipulis ꝑñtialiter exiſtēte τ eis colloquēte. legit Luce vlt. Apuit eis ſenſum vt intelligerēt ſcꝑturas τ ibideꝫ. O ſtulti τ tardi corde ad credendū in oibus q̄ locuti ſunt prophete τc̄. non em̄ dixit O ſtulti τ tardi corde ad credendū ea q̄ palpant ſeu ſentiuntur τ hm̄ōi. ſed ad credendū in oibus q̄ locuti ſunt ꝓphe. ex quo pꝫ q̄ ſufficientia argumētoꝝ reſurrectōis dñice precipue conſiſtebat in auc̄te ſcripturaꝝ bene intellectarū. τ ad ea que ſenſui apparebāt applicataꝝ. Conſtat autē q̄ veritas nō percipit ꝑfecte niſi ex auctoritate ſacraꝝ ſcripturaꝝ τ talia non cauſāt certitudineꝫ euidentie ꝫ fidei tm̄ τ ſic ptꝫ q̄ loquēdo de xp̄o etiā inq̄ntuꝫ hō. argumenta predicta non fecert certitudineꝫ euidentie de reſurrectione humane nature. q2 ſic̄ dictū eſt talia ñ erat euidentia etiā ſenſibus bene diſpoſit̄ niſi mediante ſacraꝝ ſcripturaꝝ auc̄te mō ꝑdicto. cuiꝰ auctoritatis certitudo non tranſcēdit certitudinē fidei. q̄ tam̄ certitudo ſufficit in ꝓpoſito. et ē magis meritoria q̄ certitudo euidentie.

¶ Cap'm. ij.

E T cū cōplerent. Premiſſa ꝓmiſſione τ expectatōe debita ſpūſſancti. hic ɔñr ponit adipletio ꝓmiſſi. τ diuidit in duas ꝑtes. q2 ꝑ° deſcribit h̄ adimpletō. ſecūdo adimpletōis admiratio: ibi. Erant aūt. Circa primū notatur impletionis tp̄s. cum dr̄. a ¶ Et cū cōplerent dies pentecoſtes. i. quinquaginta dies a penta qď eſt quiq̄ τ coſte qď eſt decem. q̄nquageſima nāq̄ dies a paſchate celebris arat apud iudeos in memoria beneficij date legis. q̄ fuit data in monte ſynai. Exo. xx. Quinquageſima die a principio egreſſionis de egypto. τ cōuenienter illa die infuſum fuit ap'lis ſpūſſancti donū per quod lex euāgelica impreſſa fuit τ firmiter radicata in cordibus eoꝝ.

b ¶ Erāt oēs ꝑiter in eodē loco. ꝑiter corꝑe τ aīo. c ¶ Et factꝰ eſt repēte ſonꝰ de celo tanq̄ ſpūs vehementis. i. venti vel tonitrui. non tñ ap'li τ alij cu eis exiſtentes fuerūt territi deo hoc faciēte. in ſignū q̄ dabat eis ſpūſſanctus qui eſt conſolator cordiū. d ¶ Et repleuit totā domū. inſolita claritate. e ¶ Vbi erant ſedentes. i. manentes eo mō quo dr̄ Deu. ij. Et ſediſtis in cadeſbarne multo tꝑe. i. manſiſt̄ ap'li em̄ tunc erant in orōne. vt ꝓbabiliter credit ex precedētibꝰ vbi dr̄. q̄ erant ꝑſeuerantes in orōe. que nō fit cōiter ſedēdo. ꝫ magis flectendo genua vel ſtando f ¶ Et apparuerūt illis viſibil'r oculis corꝑalibꝰ. g ¶ Diſꝑtite lingue tanq̄ ignis. ad ſignandū ſigno viſibili exterius inuiſibilē gr̄aꝫ ſanctiſpūs receptā interiꝰ. ꝑ quā eēnt feruidi in amore dei. τ loquentes in omnibus linguis ad publicationeꝫ euangelij. ideo ſubditur. h ¶ Et ceperunt loqui varijs linguis. ſm̄ q̄ dicit hic gloſa. apoſtoli non ſoluꝫ loquebātur τ intelligebant omnia idiomata. ſed ipſis loquentibꝰ in vno idiomate quodcunq̄ eſſet illud omnes audientes quantumcūq̄ eſſent diuerſorum ideomatum intelligebāt quibibet idioma proprium virtute diuina hoc faciente. ſicut enim per rebellionē ad deuꝫ diuiſe ſunt lingue. Gen̄. xj. ita per infuſionem ſpiritusſancti ſunt vnite.

t ¶ Erant autem. Hic conſequenter ponitur ſequens huiꝰ dicti admiratio quia non fueraut viſum ſimile vel auditū ideo dicitur. i ¶ Erant autem in hierl'm habitātes iudei viri religioſi. id eſt in cultu diuino deuoti. k ¶ Ex omni natione que ſub celo eſt. qui conuenerant ratione feſti. iudei enim captiuati per ſalmanaſar regem aſſyriorum non redierunt in iudeam. ſicut dictum fuit Oſee. j. Similiter captiuati per regem chaldeorum non redierunt om̄es q̄nis haberent licentiam redeundi. ſed remanſerunt multi amore filiorum quos ibi genuerant. τ poſſeſſionuꝫ quas ibi acquiſierant detenti. ſicut dictum fuit. j. Eſdre. Similiter multi captiuati per antiochum regem grecoꝝ τ diuerſis gentibus venditi remāſerūt. verūtñ aliq̄ eoꝝ magis deuoti ꝓpter reuerentiā tēpli veniebāt aliq̄ñ in hirl'm. maxie in ſolēnitatibꝰ magnis, quarum vna erat pentecoſtes.

Facta aūt hac voce.ſ.ſpūs vehementis vel aplor̄ ⁊ alior̄ cum eis exſtitum.deū voce magna laudantiū qui pri⁹ timore ducti nō audebant loqui. m Conuenit multitudo ⁊ mente ↄfuſa eſt.i.ſtupefacta et admirata.et ſubdit cā cum dicit. n Qm̄ audiebat vnuſqſq3 ligua ſua illos loquētes. q2 tale miraculū nunq3 fuerat viſum vel auditum ⁊ p3 lr̄a in q̄ nominant habitatores diuerſar̄ regionu3.in quibus ſunt diuiſa idiomata totaliter. ſicut in iudea et roma ⁊ pluribus alijs vel in pte ſicut lingua picardica ⁊ gallica diſtinguunt ⁊ ſic erat in meſopothamia q̄ eſt ps ſyrie et iudea:q2 lingue ſūt ꝓpinq̄ vt eſt d̄. dictū o Iudei q3.i. illi d̄ tribu iuda. p Et pſeliti.i.ↄuerſi d̄ gentilitate ad iudaiſmū q Alij aūt irridentes.credentes eos ebrioſos eſſe.

r Stans aūt.poſita ↄfirmatōne aplor̄ ⁊ p donū ſpūſā cti. Hic ↄñr ponit p eos publicatio euāgelij. licet aūt p oēs aplos publicatū fuerit euāgeliū i diuerſis ptib⁹ mūdi Lucas tn̄ ↄſequit tm̄ p dicatōe3 petri ⁊ pauli.tū q2 iſti duo fuerūt int̄ alios p̄cipui.tū q2 facta iſtor̄ vidit et maxie pauli. cu⁹ fuit indiuidu⁹ comes:ſic dicit Hiero.i li.illuſtriū viror̄.⁊ ſic reſiduū hu⁹ libri i duas ptes diuidit.q2 p̄ deſcribit pdicatō petri.⁊ ſcdo pauli ca.xiij.pma i duas.q2 p̄ ponit pdicatio petri facta iudeis.ſcdo gētilib⁹.ca.x. pma ad huc i duas.in pte principalē ⁊ incidētale3.q̄ incipit ca. vj. pma adhuc i duas.q2 p̄ ponit pdicatio Petri vbo.ſcdo facto adiūcto miraculo.ſe.ca.pma i duas. q2 p̄ petr⁹ remouet eſtimatōe3 falſam.ſcdo declarat veritatē:ibi. Sed h̄ ē.Circa pmū d̄r. Stās āt petr⁹.ↄſtāter ⁊ intrepide.

s Cū.xj.aplis ele.vo.ſuā.vt loqret mag̃ auctetice. t Viri iudei.q̄ hēt noticiā ſcptura⁊ ⁊ maxie. v Qui habi. irl̄m.in q̄ tūc vigebat ſtudiū leg̃ ⁊ ꝓhar̄. x Nō em̄ ſic vos eſtimat̃.erronee. y Hi ebrij ſunt cu3 ſit hora diei tercia.tūc em̄ incipiebāt comedē hoies hora ſexta.⁊ maxime iudei q̄ erāt mag̃ ↄpati.eo q erant cultores vni⁹ d̄ ei.et potiſſime in irl̄m vbi vigebat ille cult⁹.dic igit. Cū ſit hora diei tcia.q.d.adhuc nō ē comedēdi ⁊ bibēdi hora.

3 Sz h̄ ē. h̄ ↄñr petr⁹ declarat veritatē ⁊ diuidit in duas ptes.q2 p̄ h̄ ponit declaratio.ſcdo audientiū ↄuerſio: ibi. His audit̃.pma in duas.q2 p̄ petrus declarat ꝓpoſitu3 p iobelis vbū.ſcdo p d̄ dictū:ibi viri iſrl̄ite.Circa pmu3 allegat ſcptura q̄ h̄r in principio tercij ca. iobelis ꝓphete ſm ſignatōe3 veritat̃ hebraice.vt ibidē dixi. Circa qd̄ ſciēdum q angeli apparētes in aſcēſione xp̄i eā declarātes ſimul denūciauerāt aduentū ei⁹ ad iudiciū:dicētes. Hic ieſus q̄ aſſumpt⁹ ē a vob ſic veniet ⁊c.ſic expoſitū ē s. Datō d̄ ſpūſcti in ſig̃ viſibili fuit manifeſtatio gl̄e xp̄i ad dexterā pr̄is aſſumpti.ſm d̄r Io.vij. Nondū erat ſpūſanctus dat⁹.q2 nōdū erat ih̄s gl̄ificat⁹. ⁊ iō iobel ꝓpha ſit̃ pdixit effuſionē ſpūſſancti ⁊ ſigna p̄cedentia diē iudicij. In hac ei⁹ igit auctate p̄ denunciat primū.cū d̄r. a Et erit i nouiſſimis dieb⁹.i.in diebus no.te.q̄ dicunt nouiſſimi.eo q nō ſuccedet aliud teſtm̄.ꝓpter qd̄ d̄r.j̄.pma Io.ij. Filioli nouiſſima hora eſt ⁊ Heb.j. Nouiſſime dieb⁹iſtis locut⁹ eſt nob in filio ⁊c.

l Facta aūt hac voce ↄuenit
m multitudo ⁊ mēte ↄfuſa eſt
n qm̄ audiebat vnuſqſq3 lingua ſua illos loqntes Stupebant aūt oms ⁊ mirabātur dicentes. Nonne ecce oms iſti q̄ loquunt galylei ſunt Et quō nos audiuim⁹ vnuſqſq3 linguā nr̄am in q̄ nati ſum⁹. Parthi ⁊ medi ⁊ elamite:⁊ q̄ habitant meſopotamiā iudeā ⁊ cappadociā pontū:⁊ aſiā phrigiam:⁊ pamphiliā: egyptu3 ⁊ ptes lybie q̄ eſt circa cire
o nē:⁊ aduene romani iudei
p q3 et pſeliti: cretes et arabes:audiuim⁹ eos loquentes nr̄is linguis magnalia dei. Stupebāt āt oēs ⁊ mirabant adinuicē dicentes.
q Quidnā vult h̄ eē. Alij āt irridentes dicebant: quia
r muſto pleni ſūt iſti. Stans
s petr⁹ cū vndecim eleuauit
t vocē ſuā:⁊ locut⁹ ē eis Vi
v ri iudei ⁊ q̄ hītatis hirl̄em vniuerſi h̄ vobis notū ſit: ⁊ aurib⁹ pcipite verba mea
x Nō em̄ ſicut vos eſtimatiſ
y hi ebrij ſunt:cū ſit hora di
3 ei tercia. Sz h̄ eſt qd̄ dictū
a eſt p ꝓpham iohel. Et erit in nouiſſimis dieb⁹ dic do
b min⁹ effunda3 de ſpū meo
c ſup oēm carnē. Et ꝓpheta
d būt filij vr̄i ⁊ filie vr̄e:iuuenes vr̄i viſiones videbūt:
e ⁊ ſeniores vr̄i ſomnia ſom
f niabūt. Et q̄de3 ſup ſeruoſ moes ⁊ ancillas meas i diebus illis effunda3 de ſpū
g meo ⁊ ꝓhabūt:⁊ dabo ꝓdigia in celo ſurſum ⁊ ſigi
h terra deorſum:ſanguinē et
i k ignē ⁊ vaporem fumi. Sol
l ↄuertet in tenebras ⁊ luna
m in ſunguinem:anteq3 veni
n o et dies dn̄i magn⁹ ⁊ mani
p q feſt⁹. Et erit oīs quicunq3
r inuocauerit nomen domi
s ni ſalu⁹ erit viri iſrabelite

b Effundā de ſpiritu meo ſup omnem carnem.qd̄ exponit Ra.ſa.ſup iobelem ſup omnē carnē.i. ſup omnē hoie3 cuius cor erit tenerum ad modu3 carnis.i. nō obſtinatū in peccatis.⁊ ad h̄ inducit auctem Ezech.xxxvj. Auferā cor lapideū de carne vr̄a. et dabo vob cor carneum.dic etiā idē doctor h̄ implendū tēpore meſſie. et in h̄ dicit verū:ꝫ errat dicens futurū qd̄ d̄ ꝓterito eſt impletum Corda vo aplorum erāt tenera p deuotiones ⁊ diſpoſita ad ſpūſ.receptiōe3.vt3 p pdicta. Pōt ⁊ alit exponi. Sup oēm. carnē.i. ſup iudeos ⁊ gētiles indr̄nter. ſic h̄r.j̄.x. ꝓpter qd̄ d̄r Ro.x. Nō eſt diſtinctio iudei ⁊ greci.nam idē dn̄s oim diues in oēs qui inuocāt illū abundanter dando eis ſpm̄ ſctm̄. c Et ꝓphabūt ſi.ve.⁊ ſi.ve.i. indr̄nter dabit ſpūſ ſanct⁹ pſonis vtriuſq3 ſexus.vn̄ ⁊ cū aplis fuerunt mulieres in die pentecoſtes:vt3 ex pdictis q̄ receperunt ſpm̄ cū eis d̄r etiā Act.xxj.q philippo erāt q̄tuor filie vgines ꝓphetantes.⁊ de viris Act.xiij.d̄r. Erāt in eccia q̄ erat antiochie ꝓphe.⁊ do.⁊c. d Iuue.ve.⁊c.i.hoib⁹ cuiuſlib3 etatis dabit ſpūs ꝓphie. e Som.ſom.i. reuelatōes diuinas in ſomnis hebūt.ad q̄s pcipiēdas tūc aīa mag̃ ē diſpoſita ꝓpt̄ q̄etatōe3 ſenſuū exterior̄ ſic pleni⁹ in pncipio li.pš. dixi. f Et quidē ſup ſer.⁊c. gn̄alr ei i pmitia eccia oib⁹ baptizat̃ p impoſitōe3 manuū aplor̄ dabat ſpūſſanct⁹ in ſig̃ viſibili.vt3 Act.xix.⁊ pl̄ib⁹ alijs loc̃:⁊ adhuc dat inuiſibiliter oib⁹ baptizat̃ niſi obex ponat. g Et dabo. hic ponit denūciatio ſig̃r̄ diē iudicij p̄cedētiū cū d̄r. Et dabo ꝓdigia i celo ſurſu3 ⁊ ſig̃ in t̄ra deorſu3 ſm q d̄r Luc.xxj. Erūt ſig̃ in ſole ⁊ luna ⁊ ſtel.⁊ in te.ꝓſſu.gen.⁊c. h Sāguinē.nā ꝓſecutio antixp̄i p̄cedet aduētū xp̄i in q̄ fundet ſanguis innocentiū. i Et ignē.ſ.ↄflagratōis p̄cedente3 aduētū iudic̃. k Sol ↄuertet in te.nō ſm rem ꝫ ſm apparentiā.q2 nubib⁹ denſis abſcondit ei⁹ lumē. l Et luna in ſang.ſilr ſm apparentiā ſic rubea vr̄ qn̄ eclipſim patit. m Anteq3 veniat dies dn̄i.i.dies ſui iudicij. n Magn⁹.nā omes ibi ↄpebunt. o Et manifeſt⁹.na3 occulta cordis nr̄i tūc manifeſta erūt. p Et erit.non in die iudicij ꝫ an̄.ꝓphete em̄ loqntes de vno tpe tranſeūt ad aliud. q Quicūq3 inuo.no.do.fideliter ⁊ pſeueranter. r Saluus erit ſalute eterna Ro.x. Corde credit ad iuſticiam.ore aūt ↄfeſſio fit ad ſalutē. s Viri iſrl̄ite. h̄ ↄñr petrus declarat ꝓpoſitum p auctoritatē.⁊ diuidit in duas ptes:ſm duplicē eius auctem.ſcda ibi. Nō em̄ dauid pri-

ma in tres.q2 p͛ auctoritas introducit.ſcđo ad ꝓpoſitū ap-
plicat:ibi. Viri frēs.tercio intentū cōcludit: ibi.Dextera
igit.prima adhuc i duas.q2 p͛ intentū ꝓponit.ſcđo auctas
inducit:ibi.Dauid eñ.Circa pmū excitat intentionez au-
dientiū.d. s ¶ Viri iſraelite.ad q̊s miſſi fuerunt ꝓphete

x ¶ Notas mihi feciſti vias vite.p accelerationez reſurrectō
nis mee. y ¶ Replebis me iocūditate.q2 reſurrexit i cor-
pore glioſo qđ fuit prius paſſibile ꝛ mortale. ꝛ ſic habuit
materiā iocūditatis ex ſui corpis glificatōe. z ¶ Cuz facie
tua.i.cuz clara viſione eſſentie diuine quā habuit aia xp̄i
ab inſtanti creatōis
ſue.iō dr̄. Cuz facie
tua.i.cū viſione fa-
ciei tue iā prius ha-
bite.

t ¶ Audite verba h̄.
que nō ſunt deridē-
da ꝫ magis attente
audienda cū ſint ꝓ
phetaꝝ oracl'a. Cō-
ſequent ꝓponit xp̄i
mortē ꝛ reſurrectio
nē dicens. v ¶ Ie-
ſum naza.virꝝ ꝓba-
tū a deo in vob.i.co
rā vobis. x ¶ Vir
tutib⁹.i.opib⁹ vtuo
ſis.Et ꝓdigijs.i.mi
raculis maioribus:
vt i reſurrectōe mor
tuoꝝ ꝛ conſimilib⁹
z ¶ Et ſignis.ſ.mio-
rib⁹ vt infirmitatuz
curatōib⁹ a ¶ Que
fecit deus.ſ.tota tri
nitas. b ¶ Per il-
lū.i.p hoiez xp̄m.i-
q̄ntuz eñ hūanitas
erat organū diuinū
diuinitati cōiunctū
ſic man⁹ſuo mō eſt
artificis organum.
c ¶ In medio vr̄i ſi-
cut ſcitis.q.d.ſic eſt
euidens ꝙ nō pote-
ſtis negare.

t v audite v͛ba hec. Ieſuz na-
zarenū virū approbatuz a
x y deo in vob v͛tutib⁹ ꝛ ꝓdi-
z a giјs ꝛ ſignis q̄ fecit d̄s per
b c illū i medio vr̄i ſic ſit: hūc
d definito cōſilio ꝛ pſcia dei
e traditū p man⁹ iniq̊ꝝ: affi-
f gētes iteremiſtis Quē d̄s
ſuſcitauit ſolutis dolorib⁹
g inferni iuxta qđ ipoſſibile
h erat teneri illuz ab eo. Da-
i uid ei dic̄ i eū. Prouidebā
k dn̄m corā me ſp qm̄ a dex-
tris ē mihi ne commouear.
l m Propt h̄ letatū ē cor meū:
n ꝛ exultauit lingua mea iſu-
o p p ꝛ caro mea req̇eſcet i ſpe.
q r Qm̄ nō derelinq̇s aiaz me
s am i inferno nec dabis ſan
t v ctū tuū vidē corruptionem
x Notas mihi feciſti vias vi
y z te: replebis me iocūditate

a b cū facie tua. Viri frēs lice-
c at audent dicē ad vos d̄ pa
triarcha dauid qm̄ defūct⁹
d eſt ꝛ ſepult⁹ ē: ꝛ ſepulcrum
ei⁹ eſt apđ nos vſq; in hodi
e ernū diē. Propha igr̄ cum
eēt ꝛ ſciret q2 iureiurādo iu
raſſet illi de⁹ de fructu lūbi
f ei⁹ ſedere ſup ſedē ei⁹ ꝓui-
dēs locut⁹ ē de reſurrectōe
f xp̄i q2 neq; derelict⁹ eſt i in
ferno neq; caro e⁹ vidit cor
ruptōz. Hūc ihm̄ reſuſcita
uit de⁹ cui⁹ oēs nos teſtes
g h ſum⁹ Dextera igit dei exal
i tat⁹ ꝛ ꝓmiſſiōe ſpūſſcti ac-
k l cepta a pr̄e effudit hūc quē
m n vos videtis ꝛ audit. Nō
eñ dauid aſcēdit in celos.
o p Dicit autem ipe. Dixit do
q r minus domino meo ſede a
s dextris meis: donec ponā

a ¶ Viri frēs
Hic ꝯn̄r đctā aucto
ritas ad ꝓpoſitū ap
plicat. oñdendo ꝙ
nō loquit de pſona
dđ.ꝫ de pſona xp̄i.
cuz dr̄. Viri frēs.i.
iſraelite ſicut ꝛ ego
b ¶ Liceat audēter
dicere ad vos.tanq;
verū manifeſtum.
c ¶ De pr̄iarcha dđ
qm̄ defun.ꝛ ſepul.ē
vt pz.iij. Re.ij.
d ¶ Et ſepulcrū ei⁹
eſt apđ nos in q̊ ia-
cuit p tanta tpa.cor
pus ei⁹ qđ putrefa-
ctōez paſſuz ē ꝛ inci
neratōez ꝓpt qđ di-
cta auctas itelligi n̄
pt de ipo. iō ꝯn̄r oñ
ditur ꝙ intelligēda
eſt de xp̄o. cū dicit.
e ¶ Propha g̊ cū eſ
ſet dni ꝛ ſciret q2 iu
reiurando ꝛc̄. ſicut

d ¶ Hūc diffi.cōſi.et pſcia dei traditum ꝓ mūdi ſalute ex
maxia charitate iudas tñ tradidit eū ex cupiditate ꝛ mali-
gnitate.quoꝝ actor nō eſt d̄s. e ¶ Per man⁹ iniq̊ꝝ affi.in
teremiſtis.ſ.p man⁹ militū pylati q̄ gētiles erāt ꝛ idolatre.
f ¶ Quē deus ſuſci.ſolutis dolorib⁹ inferni.q̄tuz ad ipm.
eo ꝙ ipm nō leſerūt ꝛ q̄tum ad pr̄es ſctōs q̊s inde abſol-
uit.q̄uis eñ ibi.nō ſentirēt penā ſenſus habebāt tñ penā
dāni.inq̄tuz retardabant a viſione ꝛ fruitōne dei qđ erat
mētis afflictiuū ſm illud Prouer.xiij. Spes q̄ differt af-
fligit aiam g ¶ Iuxta qđ ipoſſibile erat teneri.i.detineri.
nō eñ pctm̄ aliq̇d cōtraxerat.ꝫ ad oē pctm̄ deſtruendū ve
nerat. h ¶ Dauid eñ. Hic ꝯn̄r inducit auctem dđ ad ꝓpo
ſitū q̄ hr̄.pſ.xv.ꝛ intelligit de xp̄o ad lr̄az.ſic ibidē fuit oñ
ſum.iō in pſona ei⁹ dr̄. i ¶ Prouidebaz dn̄m corā me ſp.
nā aia xp̄i ad in ſtanti creatōis habuit continue claritatez
diuine viſionis. k ¶ Qm̄ a dextris ē mihi ne ꝯmouear.
Ex h̄ eñ ꝙ hūanitas xp̄i erat organū diuinitatis ꝯiunctū
vt dcm̄ ē.nō potuit moueri ad aliquid niſi ſm volūtatem
deitatis.ꝓpt qđ nullus inordinat⁹ mot⁹ potuit inſurgē in
xp̄o ex iniurijs ſibi illat aut ex q̇buſcūq; alijs cauſ ꝛ q2 h̄
erat aie xp̄i cā delectatōis ſpūalis.iō ſubdit l ¶ Propter
h̄ letatū ē cor meū.interi⁹. m ¶ Et exultauit lingua mea
ꝓrūpens exteri⁹ in laudē diuinā.ſic dr̄ Lu.x. In ipa ho-
ra exultauit ieſus in ſpūſſctō. n ¶ Inſup ꝛ caro mea.ab
aia ſepata. o ¶ Req̇eſcet.i ſepulcro. p ¶ In ſpe.i.certa re
ſurrectōis expectatōe. q ¶ Qm̄ non derelinq̇s aiam me
am.a corpe ſepatam. r ¶ In inferno.i.in ſctōꝝ limbo.in
q̄ fuit p.xxxix.horas tm̄.ſ.ad hora nona ferie ſexte in q̄ ſe-
pata a corpe vſq; ad diluculū diei dn̄ice in q̊ ſm cōiorē opi
nionē fuit corpi reunita.iō ſubdit. s ¶ Nec dabis.i.dari p
mittes. t ¶ Sctm̄ tuū.i.corp⁹ meū ſctificatū. v ¶ Vide
re corruptōez.i.putrefactōem vl' incineratōez.ſi tñ accipia
tur corruptio ꝓ morte.ſic fuit ibi corruptō.q2 corp⁹ xp̄i fu
it v͛e mortuū p ſepatōz aie a corpe.vtrūq; tñ māſit diuini-
tati vnitū.ſ.aia exn̄s in lymbo ꝛ corpus iacēs in ſepulcro.

hr̄.pſ.cxxxi. Iurauit dn̄s dđ veritatē ꝛc̄.qđ principalit in
telligit de xp̄o deſcēdente a dauid ſm carnē vt dictuz fuit
ibidem.ideo ſubditur. f ¶ Prouidens locutus eſt de re
ſurrectione xp̄i in auctoritate p̄dicta que in ipſo impleta
eſt.vt patet ex dictis.iō ſequit. f ¶ Neq; derelictis eſt ꝛc̄.
et patet lr̄a. g ¶ Dextera. Hic concludit intentū de col-
latōne ſanctiſpūs a deo. Circa qđ ſciendūz ꝙ hec collatio
non erat implenda ante xp̄i aſcenſionē.vt dicitur Iohan.
vij. Nondum erat ſpiritus datus: quia nondum erat ihs
glorificatus.ideo concludit. g ¶ Dextera igitur dei.i.ei⁹
potentia h ¶ Exaltatus.ad celeſtia. i ¶ Et promiſſione
ſpiritusſancti accepta.qua ſedet ad dexteram patris. ſicut
erat ſibi promiſſum pſ.cix. Sede a dextris meis ꝛc̄.
k ¶ Effudit.hunc ſpiritum. l ¶ Quem vos videtis.i lin-
guis igneis m ¶ Et auditis.in varijs linguis.erāt enim
ſigna ſenſibilia ad deſignandum ſpiritumſanctum habi-
tantem in cordibus eorum. Sciendum autem ꝙ ſicut mi
racula fiebant a tota trinitate ſicut a cauſa principali. ꝛ ab
humanitate xp̄i.ſicut a cauſa inſtrumentali coniuncta. vt
dictum eſt ſupra.ita intelligendū eſt de hac infuſione ſpi-
ritusſcti. n ¶ Non enim.hic ponitur ſecunda auctoritas
ad ꝓpoſitum.que habetur.pſ.cix.qui.pſ.ad lr̄am intelli-
gitur de xp̄o.vt ibidem diffuſius declarauit.dicit igitur.
n ¶ Non eñ dauid aſcendit ad celos. ſed fuit ſepultus et
incineratus.vt predictum eſt. o ¶ Dicit aūt ipe. de xp̄o.
p ¶ Dixit dn̄s.pater. q ¶ Domino meo.i.filio ei⁹ incar-
nato.per hoc eñ probatur diuinitas chriſti Matt.xxij.q2
ſi eſſet homo purus.dauid non vocaret eum dominū cū
eſſet filius eius naturalis tm̄.et non dei ſed tantū adopti-
uus.ſicut dauid et alij ſancti.
r ¶ Sede a dextris meis.id eſt ad equalitatem patris ſm
diuinitatem.et in potioribus bonis ſm humanitatem
s ¶ Donec ponam inimicos tuos ſcabellum peduz
et cetera. Per hoc non eſt intelligendum ꝙ chriſtus de-
beat aliquando dimittere ſeſſionem ad patris dexteram.

inimicos tuos ſcabellū pe
t dum tuoꝝ. Certiſſime ſciat
v ğ oīs dom⁹ iſrł: q2 ⁊ dñz eū
x et xp̄m fecit de⁹ hūc ieſum
y z quē vos crucifixiſtis. His
aūt auditꝭ ꝯpūcti ſūt corde
a ⁊ dixerūt ad petrū ⁊ ad re
liquos apłos. Quid facie
m⁹ viri frēs. Petrus āt ad
b illos penitentiā inquit agi
c te ⁊ baptizet vnuſqſq ve
d ſtrū in noīe ihū xp̄i in remiſ
e ſionē pctōꝝ vrōꝝ: ⁊ accipi
f etis donū ſpūſſancti. Uo
bis em̄ eſt repromiſſio ⁊ fi
lijs vrīs ⁊ omnib⁹ q̄ longe
ſūt q̄ſcūq aduocauerit dñſ
de⁹ nr̄. Alijs etiā v̄bis plu
rimis teſtificat⁹ ē: ⁊ exhor
g tabat eos dicēs Saluami
a generatōe iſta praua. qui
ergo receperūt ſmonē ei⁹
baptizati ſūt: ⁊ appoſite ſt
h i in die illa aīe circiter tria
k milia. Erāt aūt pſeuerātes
l in doctrina apłoꝝ ⁊ cōica
tōne fractōis panis ⁊ orōi
m n b⁹. Fiebat aūt oī aīe timor
Multa q̄z pdigia ⁊ ſigna p
apłos i irłm fiebāt: ⁊ met⁹
erat magnus in vniuerſis.
o p Om̄s etiā q̄ credebāt erāt
q r piter: ⁊ hēbāt oīa cōia. poſ
s t ſeſſiones ⁊ ſbas. Uende
bant ⁊ diuidebat illa oib⁹
v ꝓut cuiq op⁹ erat. Quoti
die q̄z pdurātes vnanimi
x ter in templo: ⁊ frangētes
y circa domos panem ſume
z bant cibū cū exultatōne et
z ſimplicitate cordis: collau
a dantes deū ⁊ hn̄tes grām
b ad oēm plebē. Dñs āt au
c d gebat q̄ ſalui fiebāt q̄tidie
in idipſum. Ca. iij.
a PEtr⁹ aūt ⁊ iohēs aſcē
b debant in templū: ad
c horam orōnis nonam. Et
quidam vir q̄ erat claudus
d ex vtero mr̄is ſue baiula
e bat: quem ponebāt quoti
die ad portam templi q̄ dr̄
f ſpecioſa vt peteret elemo
ſynā ab introeūtib⁹ in tem
plū. Is cū vidiſſet petrū ⁊
iohēz incipientes introire
in tēplū: rogabat vt elemo
ſynam acciperet. Intuens
autem in eum petrus cum
g iohē dixit. Reſpice in nos

q2 ll donec aliqñ tenet finite. ſ. qñ ſignat terminum ei⁹ cui ꝯiūgit: vt cū dicit. Sedete hic donec veniā. aliqñ v̄o indiffinite: vt cū dicit. Iſte nō penituit donec vixit ⁊c. i. nunq̄. q2 poſt mortē penitere nō potuit. ⁊ h̄ mō tenet cū dr̄. Sede a dextris meis donec po. ini. tuos ſcabellū ⁊c. i. tibi totaliter ſubiectos. ſi em̄ accipiat xp̄c ſm diuinā naturā om̄ia ſūt ei ſubiecta ab eterno ſm fiendorū diſpoſitōez. nō tñ q̄tū ad executōez: ſꝫ ſolū in tēpe in q̄ hn̄t eſſe. ſi v̄o ꝯſideret q̄tuz ad naturā humanā. ſic oīa ſunt ei ſubiecta auc̄tatiue a pricipio incarnationis ex vnione ad verbū. executiue v̄o om̄ia ei erūt ſubiecta in fine mūdi. cū in om̄ibus exercebit ſuam voluntatē. bonos p̄miādo ⁊ malos puniendo. ⁊ ſic̄ ſcabellum terit pedibus. et eis ſupponit. ita mali ꝯterent in penis ⁊ ſupponentur xp̄o ſm humanitatem q̄ p pedes deſignat. ꝓpter qd̄ ꝯcludit. t Certiſſime ğ ſciat oīs dom⁹ iſrł abſq heſitatōne aliq̄. v Quia ⁊ dñm eum ⁊ xp̄m fecit deus. i. tota trinitas. x Hūc ihm. hūanitatem ei⁹ vniendo verbo ⁊ ad pr̄is dexteram exaltando. y Quē vos crucifixiſtis. p ig̃rantiam quidē q̄tum ad populū cōem: ſꝫ p inuidiā ⁊ maliciā q̄tum ad principes ſacerdotū. z His auditis. Poſtq̄ ē poſita petri p̄dicatio. h̄ ꝯn̄r ponit auditoꝝ ꝯuerſio. ⁊ ſcd̄o eoꝝ ꝯuerſatio: ibi. Erāt aūt. Circa primuz dr̄. z His auditis ꝯpūc. ſunt cor. de xp̄i morte. a Et dixerunt ⁊c. pati obedire. b Pniam agite pctā p̄terita deteſtādo. alit poneret obex ſpūiſctō. c Et bapti. vnuſq̄ſ. ve. in noīe ihū xp̄i. in hac em̄ forma baptizauerūt in p̄mitia ecc̄ia ꝯſilio ſpūſſcti. vt nomē xp̄i qd̄ erat apd̄ iudeoſ ꝯtemptū ⁊ odioſum amabile redderet ⁊ venerandū q̄ facto rediījt ecc̄ia ad formā a xp̄o inſtitutā Math. vl. Baptizātes eos in noīe pr̄is ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti. verūtñ in noīe xp̄i intelligit tota trinitas. xp̄c em̄ grece dr̄ vnctus latine. ⁊ ſic in noīe xp̄i intelligit pr̄ vngens ⁊ fili⁹ vnct⁹: ⁊ ipſa vnctio q̄ ē ſpūſſanct⁹. d In remiſſionē pec. ve. q2 baptiſmus delet oīa pctā q̄tum ad penā ⁊ culpā. e Et accipietꝭ do. ſpi. qd̄ tūc dabat baptizatꝭ in ſigno viſibili p impoſitōnez manuū apłoꝝ: vt hr̄. ī. x. c. ⁊. xix. f Uob em̄ repro. p̄dicta facta p iohelē ꝓpham vt dictū ē ſ̄. cetera patent vſq ibi. g Saluamini a gene. iſta pra. ſ. iudaica q̄ p maiori pte remāſit in infidelitate obſtinata. ⁊ appoſite ſunt ad nūerum fideliū. h In die illa. ſ. pēthecoſtes: vtz ex p̄dictꝭ. i Circiter tria milia. in ſignū hui⁹ baptizatōis fiebat antiq̄tus baptiſm⁹ gn̄alis in die pēthecoſtes. k Erāt aūt. h̄ ꝯn̄r ponit ꝯuerſoꝝ ꝯuerſatio. cū dr̄. Erāt āt pſeuerātes in doctrina apłoꝝ q̄tum ad fidē ⁊ mores. l Et cōica. fra. pa. tum q2 q̄tidie cōicabāt. tum q2 cōes cibos ſic̄ ⁊ cetera cōia habebāt. m Fiebat aūt oī aie. i. oī hoī denoīando totū a pte digniori. n Timor. tum ꝓpter p̄dicatiōez petri. tum ꝓpter miracula q̄ p apłos fiebāt: iō ſubdit. Multa q̄z ⁊c. o Om̄s etiā q̄ cre. in xp̄m. p Erāt piter. in ſignum charitatis. q Et hēbant om̄ia cōia. in ſignū fraternitatis. ⁊ ex h̄ om̄is religio habuit exordiū in q̄ nō lz hr̄e ꝓpriū. r Poſſeſſiones q̄z. i. agros ⁊ vineas. s Et ſbas. i. pecora ⁊ ꝯſimilia. t Uendebant. vt d̄ pcio cōiter oib⁹ ꝓuideret. tñ ſm indigētias eoꝝ. v Quotidie q̄z pdurā. vnanimiter in templo. vbi erat loc⁹ orōnis q̄ ad om̄s. ⁊ p̄dicatōnis quo ad apłos. x Et frangētes circa domos panez. in reditu ſuo de tēplo. y Sumebāt cibuz cū exultatōne. mentis in deuz. z Et ſimplicitate cordis. i. ſine plica doloſitatis ⁊ ſimulationis. z Collaudātes deum. de bn̄ficijs acceptis. a Et hn̄tes grām ad oēm plebē vt ſic de q̄libet eorū poſſet dici qd̄ d̄ ſctō Sebaſtiano legitur neceſſe erat vt quez de⁹ tanta pfuderat grā ab oib⁹ amaret. b Dñs autē augebat. ſup̄. numerū eoꝝ. e Qui ſalui fiebant. p receptionem fidei catholice. d Quotidie. ⁊ nō ſolū in die penthecoſtes ſꝫ etiā in alijs dieb⁹ ſequentib⁹. e In idip̄m. i. in vnīonē apłice doctrine.

Capitulum. iij.

PEtrus aūt. Hic ꝯn̄r deſcribit p̄dicatio petri adiuncto miraculo. Et diuidit in tres ptes. q2 p̄ ponitur opatio miraculi. ſcd̄o p̄dicatio petri: ibi. Uidēs āt petr⁹. t̄cio executio zeli ſe. ca. Circa primū notat hora. cuz dr̄. a Petrus aūt ⁊ iohēs aſcen. in templū. i. in atrium mūdoꝝ qd̄ erat orōnis loc⁹. b Ad horā orō. nonā. tribus em̄ horis in die orabāt iudei. vn̄ dr̄ Dañ. vj. q̄ daniel trib⁹ tpib⁹ in die orabat ꝯ irłm. ſ. mane. hora nona. ⁊ veſpe. c Et quidā vir q̄ erat claud⁹ ex vtero mr̄is ſue. ex q̄ miraculū fuit euidenti⁹ q̄ ſi fuiſſet claud⁹ ex aliq̄ accidentalit. d Baiulabat. q2 nō ſolū erat claud⁹ ſꝫ etiā ſic ꝯctus q̄ nō poterat incedē. e Quē po. q̄tidie ad portem. q̄ dr̄ ſpecioſa. Iſta vt dicūt aliq̄ eſt illa porta quā edificauit ioathā rex iuda ſblimiſſima. ij. Paral. ⁊. xij. ſꝫ ſi intelligebant de porta eadē nūero quā edificauit ioathā nō ē veꝝ. nam illa fuit ꝯbuſta p chaldeos. iiij. Reg. vl. potuit tñ alia in eodē loco reedificari ad ſilitudinē prie ⁊ rtinuit nomē antiquū. f Ut peteret elemoſynā. ſic̄ ꝯſuetū eſt talibus qui ñ poſſunt lucrari victū ſuū. cetera patēt vſq ibi. g Reſpice in nos. i. ꝯſidera nos paupeꝛes nihil tibi dare valentes: vt

h At ille intēdebat i eos ſpe
rās ſe aliquid acceptuꝝ ab
i eis. Petrꝰ aūt dixit. Argē
k tū ⁊ aurū non ē mihi: qđ au
l tē habeo: h tibi do. In no
m mie ieſu xp̄i nazareni ſurge
et ambula. Et apprehenſa
manu eius dextera a leua
n uit eū ⁊ ꝓtinꝰ conſolidate
o ſunt baſes eius et plante.
p Et exiliens ſtetit ⁊ ambula
q bat: ⁊ intrauit cū illis in tē
plū: ābulās ⁊ exiliēs ⁊ lau
dans deū. Et vidit oīs po
pulꝰ eū ambulantē ⁊ laudā
tē deū. Cognoſcebant āt il
lū: ꝙ ipe erat q̄ ad elemoſy
nā ſedebat ad ſpecioſā por
tā tēpli. Et ipleti ſūt ſtupo
re ⁊ extaſi: i eo qđ ꝯtigerat
illi. Cū teneret aūt petrū ⁊
iohannē: cucurrit oīs ppl's
r ad eos ad porticū q̄ appel
s lat ſalomōis ſtupētes. Vi
dēs aūt petrꝰ rn̄dit ad po
t pulū. Viri iſraelite q̄d mi
ramini in hoc: aut nos q̄d in
tuemi q̄ſi nr̄a ꝟtute aut po
teſtate fecerimꝰ hūc ambu
v lare. Deꝰ abraam ⁊ deꝰ yſa
x ac ⁊ deus iacob: deus p̄rm
y nr̄oꝝ glorificauit filiū ſuū ie
z ſum: quē vos q̄dez tradidi
a ſtis ⁊ negaſtis ante faciē py
b lati iudicante illo dimitti.
d Vos aūt ſctm̄ et iuſtū ne
d gaſtis: ſ petiſtis viꝝ homi
e cidā donari vobis auctorē
f g ꝟo vite interfeciſtis. Quē
h deꝰ ſuſcitauit a mortuis cu
i ius nos teſtes ſumꝰ ⁊ in fi
de nois eiꝰ hūc quē vos vi
k detis ⁊ noſtis: cōfirmauit
l m nomē eiꝰ: ⁊ fides q̄ ꝑ eū eſt
dedit integrā ſanitatē iſtaz
o in cōſpectu oīm vr̄z Et nūc
p frēs ſcio qꝛ ꝑ ignorantiā fe
q ciſtis ſic̄ ⁊ pricipes vr̄i De
us āt q̄ p̄nūciauit ꝑ os oīm
r ꝓphaꝝ pati xp̄m ſuū: ſic im
s t pleuit. Penitemini igit ⁊ cō
v uertimini: vt deleant pctā
x vr̄a: vt cum venerint tpa re
y frigerij a cōſpectu domini:
z ⁊ miſerunt eū qui predica
a tus eſt vobis ihm xp̄m quē
b optte q̄dē celū ſuſcipe vſq;
c in tpa reſtitutiōis oīm que
locutus eſt deꝰ per os ſan
ctoꝝ ſuoꝝ a ſeculo ꝓpheta
d rū. Moyſes quidem dixit
e Qm̄ ꝓphetaz ſuſcitabit vo

dicunt aliqui. ⁊ videt hoc gloſa interlinearis dicere. ſ; ſaluo iudicio meliori videt aliter dicendū. ſi em̄ petrus ſic eis reſpondiſſet ſpem recipiendi aliqd ab eis ſibi nō dediſſet: ſ; magis cōtrariū. ⁊ tn̄ ſubdit. h ¶ At ille inten. in eos ſperans ſe aliqd acce. ab eis. iō dōm ꝙ petrus ⁊ iohes q̄ erant valde miſericordes reſpexerunt euz clementibꝰ oculis cogitantibꝰ ſibi meliꝰ dare q̄z petebat. iōo dixit ei petrus. Reſpice in nos. non in nr̄a. ꝓpt qđ ſubdit. i ¶ Argentū ⁊ aurū non eſt mihi. mēor illius precepti. Nolite poſſidere aurū ⁊ argentū ⁊c̄. vt dicit glo. k ¶ Qđ āt habeo h tibi do. qđ em̄ ꝑ amicos poſſumꝰ qđammodo ꝑ noſipos poſſumus. ix. Ethico. ſanitatē autē illā poterat petrꝰ dare ꝟtute dn̄i ſui ⁊ amici ieſu xp̄i. ideo ſubdit. l ¶ In noīe ieſu xp̄i. i. in virtute eius m ¶ Surge ⁊ ambula. neutruz em̄ ante poterat. n ¶ Et ꝓtinus cōſolidate ſunt baſes eꝰ. i. crura ⁊ tibie qbꝰ innititur corꝑis pōdus. o ¶ Et plante id eſt pedes vſq; ad vltimā ſuꝑficiē. p ¶ Et exiliēs ſtetit ⁊ ambulabat. In q̄ oſtendit curatio ꝑfecta ⁊ i inſtāti quaz ſolus deus pōt facē q ¶ Et intrauit cum illis in tēplū vt redderet deo grās d tāto bn̄ficio. cetera patēt vſq; ibi. r ¶ Ad porticū q̄ appellabat ſalomōis. Porticus em̄ illa quā fecit ſalomō in tēplo fuit ꝑ chaldeos cōbuſta. ſ; poſt redditū captiuitatis babylonice in eodē loco fuit alia reedificata retinens nomē antiquū. s ¶ Vidēs aūt. Hic ꝯn̄r ponit exhortatio petri. in qua p̄mo arguit iudeoꝝ iniq̄tatez. ſcđo eos inducit ad veritatē ibi. Et nūc fratres. Circa primū dicit. t ¶ Viri iſraelite q̄d miramini ⁊c̄. q̄ſi nr̄a virtute aut ptāte fecerimꝰ. ſic hn̄t libri correcti. Ad faciendū em̄ aliqđ bonū requirunt facultas ⁊ bona voluntas. q̄ ꝑ virtutem ⁊ ptātez deſignant. q. d. petrus. Si feciſſemus h nr̄a ptāte ⁊ volūtate bn̄ eſſet admirandū. ſ; ſic nō eſt. ꝓpter qđ ſubditur. v ¶ Deꝰ abraam ⁊ deꝰ yſaac ⁊ deꝰ iacob. Vtit h mō loq̄ndi. qꝛ cōis erat apud iudeos i aſſertōnibꝰ veritatis. vt patet ex decurſu veteris teſta. x ¶ Deus patꝝ nr̄oꝝ. qui eſt omp̄s y ¶ Glorificauit filiū ſuū ihm eū reſuſcitando ⁊ collocando ad dexterā ſuā. z ¶ Quem vos quidē tradidiſtis. pylato ad interficiendū: h em̄ fecerant principes in q̄bus erat totus ppl's virtualit. a ¶ Et negaſtis ante faciē pylati. dicendo nō habemꝰ regē niſi ceſarē. Ioh. xix. b ¶ Iudicante illo. ſ. pylato d ¶ Dimitti. ſup. debere ieſum. ſ. innocentē. vt hr̄ ibidē. d ¶ Vos aūt ſctm̄ ⁊ iuſtū negaſtis. ⁊ dicit ſctm̄ ⁊ iuſtū abſolute qꝛ ſctūs ⁊ iuſtus eſt antonomatice. vnde dr̄. Sctūs ſctōꝝ. Dan. ix. d ¶ Et petiſtis virū homicidā. ſ. barrabā q̄ ꝓpter ſeditōem

quandā in ciuitate ⁊ homicidiū miſſus erat in carcerē Luce. xxiij. e ¶ Auctorē vero vite corꝑalis ⁊ ſpūalis qđ xp̄o cōpetit ſ̄m eius diuinitatē. f ¶ Interfeciſtis. in humanitate aſſumpta. g ¶ Quē deus ſuſcitauit. ꝑ ſuā oīpotentiā. h ¶ Cuiꝰ nos teſtes ſumꝰ. nō tm̄ duo vel tres ad ſufficientiam. ſ; multo plures ad ſuꝑabundantiaz i ¶ Et in fide nominis eiꝰ hunc quē vos videtis nūc ſanū ⁊ incolumē. k ¶ Et noſtis. ante fuiſſe claudū ⁊ impotentem. l ¶ Confirmauit. in ſanitate. m ¶ Nomen eius. i. inuocatio nominis xp̄i. n ¶ Et fides ⁊c̄. naz inuocatio ſine fide efficax non eſſet. o ¶ Et nunc fratres Hic conſeq̄nter inducit eos petrꝰ ad veritatem. ⁊ p̄ rōne ſcđo ſcripture allegatōe: ibi. Moyſes Circa primuz dicit. o ¶ Et nunc fratres dulciter eos alloq̄t vt verbū eiꝰ magis recipiat. p ¶ Scio qꝛ ꝑ igno. fe. ſicut ⁊ pn. veſtri. Alia tamē fuit ignorantia h ⁊ ibi. nā pricipes qui erāt lr̄ati per ſcripturas q̄ p̄dicte erant d xp̄o ⁊ ꝑ eiꝰ opa cogˀuerūt. p̄ de ieſu nazareno ꝙ ipſe eſſet xp̄s in lege ⁊ in prophetis ꝓmiſſus ſic̄ dcm̄ fuit plenius ſuper illud Mat. xxj. p̄ aūt agricole dixerunt h eſt heres ſed qꝛ incepit p̄dicare ꝯ eos vicia publice cōceperūt ꝯ eū inuidiā ⁊ odiū. ⁊ ſic in eius fuit ſubuerſa dcā noticia. qꝛ corruptio affectionis corrūpit iudiciū rōnis. et in augmentū malicie deceperūt pplm̄ ſimplicē inducentes eū ad petendū mortē xp̄i. Mat. xxvij. Principes aūt ſacerdotū ⁊ ſeniores ꝑſuaſerunt pplo vt peterent barrabā ieſum ꝟo ꝑderent. ⁊ ſic pz ꝙ ignorantia p̄ncipiū fuit multo grauior q̄z populariū. q ¶ Deus aūt qui prenun. ꝑ os om. ꝓphaꝝ ⁊c̄. dic̄ āt os i ſingulari ad deſignandū ꝙ oēs ꝓphe vno ſpū ſunt locuti. ⁊ paſſionē xp̄i oms lr̄aliter vel myſtice p̄dixerūt r ¶ Impleuit ſic. nā malis actibꝰ hoim vtitur ad bonū. ſunt em̄ ab eo iniq̄ntū actꝰ. s ¶ Penitemini igr̄. a pctis vr̄is. t ¶ Et cōuertimini. ad xp̄m. v ¶ Vt deleant pctā vr̄a. ꝑ baptiſmū. x ¶ Vt cū venerit tpa refrigerij. i. vltimi iudicij. tūc em̄ ad refrigeriū btītudinis transferunt electi. y ¶ A conſpectu dn̄i. ſ̄m ordinatōem eius. z ¶ Et miſerit eū q̄ predicatꝰ eſt vobis ihm xp̄m ad iudicādū ſcl̄m ꝑ ignē in forma hūanitatis glo. a ¶ Quē opz q̄dē celū ſuſcipe. i. interī in celis ad dexterā p̄ris ſedere. vt dcm̄ eſt. ſ. ca. j. b ¶ Vſq; in tpa reſtitutōis oīm. i. extremi iudicij in q̄ oia reducent ad ſtatū ordiatiſſimū ſ̄m lineaz diuine iuſticie. c ¶ Que ē lo. ꝑ os ſanctoꝝ ſuoꝝ a ſcl̄o. i. ab antiq̄ ⁊ nō ſolū de nouo. d ¶ Moyſes. h ꝯn̄r ad ꝓpoſitū inducit ſcripturas ꝓphaꝝ ⁊ p̄mo in ſpāli. d. Moyſes q̄dē dixit. Deu. xviij. e ¶ Qm̄ ꝓphaꝫ ſuſcitabit vobis dn̄s

deus vr̄ qđ ſicut ibidem dictū fuit intelligit̄ principaliter de xp̄o qui dr̄ ꝓpheta magn⁹ Luce.vij. Et deſcendit de iu deis ſc̄m carnē Math.j. Tanq̄ʒ meipſum audietis.i.latorem noui teſtā.ſic̄ me veteris. g Omīs aīa.i. omīs hō. ponit̄ hic ꝑs principalis ꝓ toto. h Que nō au.ꝓ.illū.

ſcʒ ad ppl̄m. b Supueneȓt ſacer.⁊c̄.moti iuidiāꝫ xp̄ni d Et saducei dolē.⁊c̄. Iſti ſpālit̄er exprimunt̄ dolore q̄a negabāt reſurrectōeʒ mortuoꝝ.vt hr̄.j.xxiij. d Et poſuerūt eā in cu.i.in carcerē. e Vſq̄ʒ in craſti. eo ꝙ iam trāſierat hora ducēdi eos ad iudiciū. ſcđo ponit̄ excitatio

legē euāgelicam renuendo. i Exterminabit̄ de plebe.i. de ſanctoꝝ ſocietate Conſeq̄nter inducit ſcripturas ꝓphetaꝝ in quodaʒ generali. di. k Et omēs ꝓphete a ſamuele ⁊c̄. ſub illo em̄ incepit regnū iſrl̄ ⁊ iuda. vt pʒ.j.Reg.x. tp̄ibus v̄o regū ⁊ deinceps fuerūt ꝓphete q̄ clarius locuti ſunt de myſterio xp̄i. vt eſt ſupius oñſum in expoſitōne ꝓphaꝝ. vñ de Eſa.dicit Hiero. ꝙ videt̄ mag̃ euangeliū q̄ʒ ꝓphetiā texere. l Vos auteʒ eſtis filij ꝓphaꝝ.i.in eorum ſcriptur̃ nutriti. m Et teſtamenti.i.ꝓmiſſionis n Qđ diſpoſuit deus ad pr̄es noſtros. de futuro. o Dicens ad abraā. Geneſis.xxij. p In ſemine tuo bñdicentur omīs familie terre. qđ impletum eſt in xp̄o ab abraā deſcendente. vtʒ ꝑ oēs ꝑtes orbis in quib⁹ ſunt aliq̄ xp̄iani. et adhuc mag̃ implebit̄ circa finē mundi qñ omīs ꝯuertent̄ ad fideʒ xp̄i. q Vob primū ſuſcitās.i.manifeſtās.

bis dñs deus veſter đ fra-
f tribus veſtris: tanq̄ʒ meip
ſum audietis iuxta omnia
quecūq̄ʒ locutus fuerit vo-
g h bis. Erit aūt: omīs anima
q̄ nō audierit ꝓphetā illum
i k exterminabit̄ de plebe. Et
omnes ꝓphete a ſamuele ⁊
deinceps qui locuti ſūt an
l nūciauerūt dies iſtos: voſ
m eſtis filij ꝓphetaꝝ ⁊ teſta-
n menti qđ diſpoſuit de⁹ ad
o patres veſtros: dicens ad
p abraā. Et in ſemine tuo be
nedicent̄ omīs familie ter-
q re. Vobis primū de⁹ ſuſci
r s tans filiū ſuū miſit eum bñ
t dicenteʒ vobis vt ꝯuertat
ſe vnuſq̄ſq̄ʒ a nequicia ſua.

a Qñtib⁹ āt illis .iiij.
b Ad ppl̄m ſupuenerunt
ſacerdotes ⁊ mgr̃at⁹
c templi ⁊ ſaducei: dolenteſ
ꝙ docerēt ppl̄m ⁊ annūciauerēt in hieruſalē reſurrectionē ex mortuis: ⁊ iniecerȓt
d in eos man⁹: ⁊ poſuerunt
e eos in cuſtodiā vſq̄ʒ in craſtinū. Erat autē iam veſpa
f Multi autē eoꝝ qui audie
g rant verbum crediderunt:
h ⁊ factus eſt numerus eorū
i quinq̄ʒ milia. Factū eſt aūt
in craſtinū vt cōgregarent̄
principes eoꝝ ⁊ ſeniores ⁊
ſcribe in hieruſalem: ⁊ annas princeps ſacerdotum
⁊ cayphas ⁊ iohannes: et
alexander: et quotq̄t erant
k de genere ſacerdotali. Et
ſtatuentes eos in medio interrogabant. In q̄ virtute
aut in quo noie feciſtiſ hoc
l vos. Tūc petrus repletus
ſpirituſancto dixit ad eos.
m Principes populi ⁊ ſenio
n res iſrael audite: ſi nos ho
a die diiudicamur in benefa
cto hominiſ infirmi in quo
b iſte ſaluus fact⁹ eſt: notum
ſit omīb⁹ vobis ⁊ omī plebi iſrl̄: q̄ in noie ih̄u xp̄i nazareni quē vos crucifixiſt̃
c quē deus ſuſcitauit a mor-
d e tuis: in hoc iſte aſtat coraʒ
f vobis ſanus. Hic ē lapis
g qui reprobatus ē a vobis
h edificantibus: qui factus ē
i in caput anguli: ⁊ nō eſt in
k alio aliq̄ ſalus. Nec ei aliud nomen eſt ſub celo datū hoib⁹: i q̄ oporteat nos
l ſaluos fieri. Videtes autē
petri conſtantiā ⁊ iohānis

boni zeli cū dicit̄. f Multi āt eo. ⁊c̄. ſcʒ petri ꝑdictum. g Crediderȓt.i xp̄ʒ. h Et fact⁹ ē nu. ⁊c̄. cū ꝑcedētib⁹ ꝯuerſiſ pri⁹ ꝑ ꝑdicatōneʒ petri. ⁊ ſc̄m h fuerȓt. viij milia. qđ vr̄ verius. ſc̄m alios v̄o tria milia ꝑdicta .ca.ij. in h nūero includuntur. i Factū ē āt. h ꝯñr ponit̄ vtrinſq̄ʒ zeli ꝓſecutio. ⁊ p̄ mali. ſecūdo boni: ibi. Dimiſſi ſt̄. Circa ꝑmuʒ p̄ ponit̄ apl̄oꝝ interrogatio. ſcđo Petri rñſio: ibi. Tūc petr⁹ t̄cio ſup ꝑdicta collatio: ibi. Videntes āt. Circa primū dr̄. i Factū ē āt i craſ. ⁊c̄. multi em̄ ⁊ magni fuerūt ꝯuocati. vt ex h apl̄i mag̃ t̄rerent̄ tur ⁊ i v̄bis ſuis caꝑent̄: iō ſb̄dit̄. k Et ſta. eos int̄. ex diuerſis ꝑtib⁹ ad eos ſtupefaciendū. In q̄ v̄tute aut in q̄ no.fe. h voſ. q.d. pʒ manifeſte ꝙ h feciſt̃ artib⁹ magic̃: vñ ⁊ iſte curat⁹ fuerat cuʒ eis detent⁹ vt maleficij ꝑticeps. l Tunc pe.reple. h ꝯñr ponit̄ rñſio petri. d. m Principes po. ⁊ ſeni.au.i. diligēter veritatē attendite.

r Filiū ſuū.q̄ inter iudeos fuit natus ⁊ ꝯuerſatus. s Miſit eū bñ.vob.in ꝑſona em̄ ꝓpria ꝑdicauit iudeis ⁊ multa bñficia ꝯtulit. mortuos ſuſcitādo. leproſos ſanando. cecos illumināndo ⁊ hmōi. t Vt ꝯuertat ſe ⁊c̄. ad h em̄ requirit̄ act⁹ liberi arbitrij. vñ Aug. dicit. Qui creauit te ſine te nō iuſtificabit te ſine te.

In ca.iij. vbi dr̄ in poſtil. Si em̄ petr⁹ ſic ei rñdiſſet ſpeʒ recipiendi aliq̄d ab eis ſibi nō dediſſet ⁊c̄. Additio.

Licet petrus in ſua rñſione nō dediſſet ſpeʒ claudo illi recipiendi aliq̄d ab eo ꝓut v̄ba plane ſonant: nō tñ ex h ſequit̄ ꝙ claud⁹ ille nō ſperaſſet ſe aliq̄d ab eis recepturū. chananea em̄ lʒ audiſſet a dño. Nō eſt bonū ſumere panē filioꝝ ⁊ mittē canib⁹ q̄b⁹ v̄bis xp̄c nullā ei dabat ſpē impetrādi petitōeʒ ſuā. nihilomin⁹ illa tanq̄ʒ ſperās aliq̄d recipe ꝑſiſtebat in ſua petitōne: vtʒ Math.xv.ca. vñ ſilr̄ poſſet in ꝓpoſito dici. iō glo. interlinear̃ in ſuo vigore ſtare videt̄.

Capitulum.iiij.

Loq̄ntib⁹ āt illis ⁊c̄. Poſita ꝑdicatōe petri. ꝯñr ponit̄ excitatio zeli. Circa qđ p̄ ponitur duplex zelus ſcđo vtriuſq̄ʒ ꝓceſſus: ibi. Factū ē āt. Circa primū ſciendū ꝙ zel⁹ aliqñ accipit̄ ꝓ inuidia. aliqñ v̄o ꝓ ſingulari amicicia. prim⁹ āt zel⁹ ponit̄ cū dr̄. a Loquē. aūt illiſ

n Si nos ho. diiu.i.ad iudiciū trahimur vt malefactoēs ⁊ accipit̄ h ſi ꝓ q̄: q̄ ſic trahebant̄. a In bñ.ho.infir.i. ꝓ bñficio curatōis ei⁹. b Notū ſit oīb⁹ ⁊c̄. q̄ i noie ieſu xp̄i nazareni vos crucifixiſt̃. ꝑ milites ꝑſidis. ⁊ h ex inuidia ⁊ neq̄cia vr̄a. c Quē de⁹ ſu.a mor. ex ſua oīpotētia. d In h.i.i fide ipi⁹. e Iſte aſtat co.vo.ſa. v̄e ⁊ nō ficte. Cōſeq̄nt̄ inducit ſcp̄turā ad ꝓpoſitū q̄ hr̄ ꝑs. cxvij.d. f Hic ē lapis ⁊c̄. q̄ de xp̄o itelligit̄ ad lr̄aʒ ſic̄ ibidē declarati ꝑ doctores hebraicos ⁊ latinos. ꝙ em̄ lapis xp̄c dr̄ in ſcp̄tura ve.te. pʒ Dañ.ij. Lapis āt q̄ ꝑcuſſerat ſtatuā. fact⁹ ē magn⁹ ⁊ ipleuit vniuerſā t̄rā. qđ ad lr̄aʒ exponit̄ de xp̄o a doctorib⁹ hebreis ⁊ latinis. g Reprobat⁹ a vo.edifi.i. a vob ſacerdotib⁹ ⁊ leg̃ doctorib⁹ ad q̄ꝝ offm̄ ſpectat edificare ppl̄m i fide ⁊ morib⁹. h Qui fa.ē in ca.an. ꝯiūgēs iudeos ⁊ gētiles tanq̄ʒ duos ꝑietes i vnā ecciaʒ: ꝓpt̄ qđ dicit Jo.x. Alias oues hēo q̄ ñ ſt̄ ex h ouili. ⁊ illas oʒ adducē ⁊ fiet vnū ouile ⁊ vn⁹ paſtor. i Et ñ ē i alio aliq̄.i.ꝑ aliquē aliū. k Sal⁹. q̄ ipē ē mediator dei ⁊ hoiʒ. k Nec ei aliud no.ē.⁊c̄.i. res ſig̃ta ꝑ nomē ſaluator̃ nō eſt data alteri hoi. ſoli ei xp̄o datū ē ꝙ ſit de⁹ ⁊ hō. l Videtes āt. h ꝯñr poit̄ ſup petri rñſionē ſacerdotū collatio. ⁊ p̄ poit̄ collatōis act⁹: ſcđo effect⁹: ibi. Et vocātes ⁊c̄. Circa ꝑmū dr̄.

l ¶ Videntes aũt petri ꝯſtantiã ꝛ iohĩs.qꝛ in nullo ſtupe-
bãt nec terrebant. m ¶ Cõpto ꝙ hoies eẽnt ſine lr̃is.i.ca
rentes ſcia acq̃ſita ꝛ tñ allegabãt ſcripturã.vt viſum eſt.
n ¶ Idiote.i.ſimplices ꝛ pue induſtrie. o ¶ Admirabãt.
eo ꝙ ig̃rabant cãm.ſ.ſpũſſcti vnctõez q̃ docet ď oib⁹.j. Jo
han.ij. p ¶ Et cog̃.
eos qm̃ cũ ieſu fue-
rant q̃ freq̃nt̃ p̃dica-
uerat in templo et
apl̃i erant cum eo.
q ¶ Hoiez q̃z viden
tes ſtantẽ cũ eis.pfe
cte curatum ab eis.
r ¶ Nihil poterãt ꝯ-
dicere.qꝛ dicẽ nõ po
terãt ꝙ alius eẽt hõ
ab illo claudo p̃di-
cto.nec ꝙ nõ eẽt cu-
ratus ꝟe ꝛ pfecte qꝛ
vtrũqꝫ falſuꝫ appe-
bat manifeſte.
s ¶ Juſſert aũt eos
fo.ꝛc̃.vt i eoꝝ abſen
tia poſſent meli⁹ cõ
ferre. t ¶ Quid fa
ciem⁹ hoib⁹iſtis.q.
dicãt nõ poſſumus
eos ad mortẽ vl̓ ad
carcerẽ cõdẽnare.et
cã ſubdit. v ¶ Qm̃
quidẽ notũ ſignuꝫ
id ẽ miraculum.
x ¶ Factũ ẽ p eos.ꝛ
ſic inficiendo vl̓ de
tinẽdo eos cõcitabi
mus totũ ppl̓m cõ-
tra nos.ſi q̃rat cur
nõ crediderũt ex q̃ ſi-
gnũ tã manifeſtũ vi
derũt.dõm ꝙ mali-
cia eoꝝ excecauit e-
os.ꝓpter qð factuꝫ
illud attribuebãt ꝟ-
tuti demonũ ſic̃ꝛ fa
cta xp̃i Matth.xij.
In beelzebub p̃nci
pe demonioꝝ eijcit
demõia. y ¶ Sed
ne ãplius diuulget.in ppl̓m cõmi.eis.p̃cipiẽdo ſub pena
mortis. z ¶ Ne vltra loq̃nt in noie h̓.ſ.nazareno. a ¶ Vl
li hoim.iudeo vl̓ gẽtili. b ¶ Et vocãtes.h̓ ꝯñr ponit col-
latõis effect⁹ q̃ eſt ꝓhibitio ex pte ſacerdotũ cũ dr̃. c ¶ De-
nũciauerũt ꝛc̃.ꝛ pꝫ rõnalis rñſio aploꝝ.cũ ſƀdit d ¶ Si iu
ſtũ ẽ in ꝯſpectu dei vos poti⁹ audire q̃ꝫ deũ iudicate. q.d.
nõ poteſtis h̓ dicẽ cũ nullã auc̃tem hẽatis p̃cipiẽdi niſi ab
eo.iõ ꝯcludũt. e ¶ Nõ em̃ poſſum⁹. licite. f ¶ Que vi-
dim⁹.ſ.xp̃i.miracula ei⁹ reſurrectõez ꝛ aſcenſionẽ. g ¶ Et
audiuim⁹.ip̃m vẽtuꝝ ad iudiciũ.ꝛ h̓ ab angel̓.vt pꝫ.ſ̃.c.j.
h ¶ Noli loq̇.maxie cũ p̃cepit nob̓ h̓ teſtificari.ſ̃.c.j.ꝛ Lu
ce vlt̃. i ¶ At illi cõminãtes dimiſerũt eos ꝛ ſƀdit cã. Nõ
inueni.quõ punirẽt eos ꝓp̃t ppl̓m.ex q̊ pꝫ ꝙ rep̃ſſi fuerũt
ab hac punitõe hũano timore tm̃. k ¶ Quia oẽs clarifi-
cabant id qð factũ fuerat.cõfitẽtes h̓ cẽ factũ diuia ꝟtute
ꝛ ſubdit cã. l ¶ Annoꝝ em̃ amplius.xl.erat hõ.ꝛ ſic erat
not⁹ oibus fuiſſe claudus p longũ tp̃s.Cõfeſſio etiã ꝟita-
tis erat efficax in eo rõne etatis.ex q̃b⁹ apparebat factũ il-
lud eẽ diuia ꝟtute. m ¶ Dimiſſi aũt. Poſita ꝓſecutõne
zeli mali ex pte ſacerdotũ. Hic ꝯñr ponit ꝓſecutio zeli bõ
ni ex pte credentiũ.ꝛ h̓ q̃ꝫtum ad duo.ſ.q̃ꝫtum ad deuotaꝫ
orõnez.ꝛ ſcđo q̃ꝫtum ad ſctãm conuerſatõnez q̃ ponit ibi.
Multitudis aut.Circa p̃mũ dr̃.Dimiſſi aũt et pꝫ lr̃a vſqꝫ

m ꝯp̃to ꝙ hoies eẽnt ſine lr̃iſ
n ꝛ idiote admirabant ꝛ cog̊
o
p ſcebant eos qm̃ cũ ieſu fue-
q rãt hoiem quoqꝫ videntes
ſtãteꝫ cũ eis q̇ curat⁹ fuerat
r nihil poterant ꝯdicẽ. Juſſe
s
rũt aũt eos foras extra con
ciliũ ſecedẽ ꝛ ꝯferebant ad
t inuicẽ dicẽtes. Quid facie
v mus hoib⁹ iſtis. Qm̃ q̇deꝫ
x notũ ſignũ factũ ẽ p eos oi
bus habitãtib⁹ hirl̓m Ma
nifeſtũ ẽ et nõ poſſum⁹ ne-
y gare. Sꝫ ne ãpli⁹ diuulget
z in ppl̓m: ꝯminemur eis ne
a vltra loquant in noie h̓ vl-
b li hoim. Et vocantes eos
c denũciauerunt ne oino loq̃
rent neqꝫ docerẽt i noie ie-
ſu. Petr⁹ ꝟo ꝛ iohãnes rñ
d dẽtes dixerunt ad eos. Si
iuſtũ eſt in ꝯſpectu dei vos
poti⁹ audire q̃ꝫ deũ iudica-
e te. Nõ em̃ poſſum⁹ q̃ vidi-
f
g m⁹ ꝛ audiuim⁹ nõ loq̇. At
h
i illi ꝯminantes dimiſerunt
eos: nõ inuenietes quõ pu
k nirẽt eos ꝓp̃t ppl̓m: qꝛ oẽs
clarificabãt id qð factũ fue
l rat in eo qð acciderat. An-
noꝝ em̃ erat ãpli⁹ q̃dragita
hõ: in q̊ factũ fuerat ſignuꝫ
m iſtud ſanitatis. Dimiſſi au

tẽ venerũt ad ſuos: ꝛ annũ
ciauerunt eis quãta ad eoſ
principes ſacerdotũ et ſeni
ores dixiſſent. Qui cuꝫ au
n diſſent vnanimit̃ leuauerũt
vocẽ ad deũ: ꝛ dixert̃. Do
mie tu q̇ feciſti celũ et terrã
mare ꝛ oia q̃ i eis ſũt q̇ ſpiri
tuſctõ p os p̃ris nr̃i dð pu-
a eri tui dixiſti Quare fremu
b erunt gentes ꝛ ppl̓i medita
c
d ti ſunt inania. Aſtiterũt re-
e ges terre ꝛ principes cõue
f
nerunt in vnũ aduerſus do
g minũ ꝛ aduerſus xp̃m eius
h Cõuenerunt em̃ vere in ci-
uitate iſta aduerſus ſanctũ
puerũ tuũ ieſuꝫ quẽ vnxiſti
Herodes ꝛ ponti⁹ pylatus
i cũ gentib⁹ et ppl̓is iſrl̓ face
k re q̃ man⁹ tua ꝛ cõſiliũ tuuꝫ
l
m decreuerunt fieri. Et nunc
n
dñe reſpice in minas eoꝝ
o et da ſeruis tuis cũ oi fidu
cia loq̇ verbuꝫ tuuꝫ in eo ꝙ
manũ tuã extẽdas ad ſani-
tates ꝛ ſigna ꝛ ꝓdigia fieri
p nomẽ ſancti filij tui ieſu.
p Et cũ oraſſent motus eſt lo
q cus in q̊ erãt ꝯgregati ꝛ re-
pleti ſũt oẽs ſpũſctõ et loq̃
bantur ꝟbũ dei cũ fiducia
r Multitudis aũt credentiũ

dr̃. n ¶ Vnanimit̃ leuaũe. vo.corde ꝛ ore dep̃cantes. et
orõnez ſuã fundãt p̃ſup dei potentiã dicẽtes. Dñe tu qui
feci.ꝛc̃.ſcđo ſup ei⁹ grãm.cũ dr̃. Qui ſpũſctõ ꝛc̃.dixiſti de
xp̃o.p̃s.ij.q̇ intelligit ad lr̃am de xp̃o etiã ſm doctores an
tiq̃s hebreoꝝ vt ibidẽ fuit declaratũ. a ¶ Quare fremue
rũt gẽtes.i.gentiles
b ¶ Et ppl̓i.i.iudei i
plurib⁹ tribub⁹ di-
uiſi.vtriqꝫ em̃ egert̃
ad mortẽ xp̃i. pyla-
tus enim ꝛ milites
xp̃m crucifigentes
fuerũt gentiles.iu-
das aũt ꝓditor ꝛ illi
q̇ xp̃m tradiderunt
pylato fuerũt iudei
c ¶ Meditati ſũt in
ania.dr̃ autẽ manis
meditatio qñ nõ hr̃
ꝓpoſitũ ꝫ mag̓ op
poſitũ. Iſti em̃ cre-
diderũt xp̃i nomen
extiguere p ei⁹ mor
tẽ.p quã fuit mag̓
exaltatũ ꝛ gl̓ificatũ
eo ꝙ ad eã ſecuta ẽ
ei⁹ reſurrectio.aſcẽ-
ſio.ſpũſſcti miſſio ꝛ
apl̓oꝝ cõſtans p̃di-
catio.ꝓpter qð im-
minente ſua morte
dixit.nunc clarifica
tus eſt fili⁹ homis.ꝛ
ſƀdit.Et de⁹ clarifi-
cabit eũ i ſemetip̃o.
ꝛ cõtinuo clarifica-
bit eũ. d ¶ Aſti-
terũt reges terre.ſ.
herodes ꝛ pontius
pylat⁹ vt poſtea ex-
ponit.ꝛ dicuntur re
ges a regnãdo. naꝫ
herodes erat tetrar-
cha galylee ꝛ pyla-
tus ꝓcurator iudee
illuc a ceſare miſſuſ
vt hr̃ Luce.iij.
e ¶ Et p̃ncipes.ſ.iu
decꝝ. f ¶ Cõuenerũt in vnũ aduerſus dñm.i. aduerſus
deũ p̃rem. g ¶ Et aduerſus xp̃m ei⁹.ab eo miſſum i mũ
dũ ꝓpter h̓ q̇cq̇d fiebat ꝯ filiũ miſſum.fiebat ꝯ p̃rem mittẽ
tẽ.ꝛ ſic exponit.cũ dr̃. h ¶ Cõuenerũt ꝟe ꝛc̃.vt patꝫ ex di
ctis lr̃a vſqꝫ ibi. i ¶ Facere.iniq̃ voluntate ex pte ip̃oruꝫ
k ¶ Que man⁹ tua.i.potentia tua. l ¶ Et conſiliũ tuũ.i.
ordinatio tua m ¶ Decreuerunt fieri.ex maxima pietate
ꝛ mia ex pte dei ꝛ ex maxima charitate ꝛ obediẽtia ex pte
hois xp̃i. n ¶ Nunc dñe reſpice in minas eoꝝ vt ip̃is nõ
terreamur o ¶ Et da ſ̓uis tuis cũ fiducia loqui verbũ tu
um.ꝛ ſubdit modus. In eo ꝙ manus tuas extẽdas ad ſa-
nitates ꝛc̃.q̃ ſunt verbi diuini confirmatiua. Marci vlt̃.
Illi aũt ꝓfecti p̃dicauerũt vbiqꝫ. q ¶ Et cũ oraſſent mo-
tus eſt loc⁹ ꝛc̃. p terremotũ ſub pedib⁹ eoꝝ ſignificata fuit
exauditio petitõis eoꝝ.ſ.ꝙ gl̓ificatio nomis xp̃i per terre-
nas ptãtes nõ impediret.ꝛ ꝙ finalit̃ terrene ptãtes xp̃i iu-
go ſubijcerent.qð adimpletũ ptꝫ.qꝛ tp̃e ꝓſecutõnis eccle-
ſie maxime creuit fides ꝛ nomẽ xp̃i.ꝛ ip̃ius iugo ſubmiſe
runt colla multi principes.maxie a tp̃e conſtantini.
q ¶ Et repleti ſunt omẽs ſpũſſancto.per augmentũ chari-
tatis ꝛ gratie r ¶ Multitudinis. Hic ꝯñr deſcribit credẽ
tiũ cõuerſatio ſancta.ꝛ p̊ generalit̃.ſcđo ſpãlit̃: ibi. Joſeph
Circa p̃mũ dr̃. r ¶ Multitudis aũt credentium erat coꝛ

vnum ꝛ anima vna.nam ꝯiuncti erant adinuicem chari-
tate maxima. s ¶ Nec quiſq̄ eoꝝ que poſſidebat aliq̄d
ſuū eſſe dicebat.ſibi vel ſue familie appropriādo.ꝛ ex hac
ꝯgregatōne habuit ortū om̄is religio. t ¶ Et virtute ma-
gna.in ſignis ꝛ.pdigijs virtute diuina factis. v ¶ Red-
debāt apl'i teſtimo-
niū.diuinis miracu
lis ꝯfirmatum.
x ¶ Et grā magna
erat in om̄ibꝰ illis.ſ.
grā dei ad ſeipſos ꝛ
oim ipſoꝝ inuicem
ideo ſubditur.
y ¶ Neq̄ em̄ quiſq̄
egens erat inter il-
los. ꝛ ſubditur cā.
z ¶ Quotq̄t em̄ poſ-
ſeſſores agroꝝ ꝛc̄.et
patet litera.
a ¶ Joſeph aūt. hic
ꝯn̄r ponit̄ exemplū
in ſpāli de iſta cōica
tione ſociali. ꝛ diui-
dit̄ in duas partes.i
ptem principalem ꝛ
incidentalem q̄ inci
pit in prin.ca. ſeq̄n.
Circa primū dicit̄.
a ¶ Joſeph aūt qui
cogno.eſt barnabaſ
Iſte ſm̄ Hiero.i li-
bro illuſtriū viroꝝ
fuit ille q̄ cum pau-
lo vocatꝰ fuit ad apo
ſtolatū: vt habet̄ in-
fra.xiij.Et fuit aliuſ
ab illo ioſeph q̄ cuz
Mathia accepit ſor
tes ſupra.j.ca.vt di-
cit̄ in hyſtoria ſcho-
laſtica. et hoc videt̄
verū q2 ille cognoiā
tus eſt barzabaſ.iſte
v̄o barnabas: et q̄a
ille fuit filiuſ alphei
ꝛ ſic de galylea oriū
dus.iſte v̄o dicit̄ cyprius.i.de cypro natus.dicitur em̄ ge-
nere leuites de qua tribu nō videt̄ fuiſſe alpheus.
b ¶ Cū hr̄et agrū vendidit eū.licet em̄ leuite nō haberent
agros in iudea.tn̄ poterāt habere in alia terra. pentes aūt
iſtius tpe antiochi vel alterius tyranni fuerant ad inſulaz
cypri tranſlati.vbi agros licite poterant habere ꝛ eos ven
dere. c ¶ Et attulit p̄cium.integrū nihil ſibi retinendo.
d ¶ Et poſuit ad pedes aploꝝ.vt ide ꝓuideret̄ cōicati ſm̄
diſpoſitōnem eorum. ¶ Capitulum.v.

Vir autem quidam. Hec eſt pars incidentalis.in q̄
occaſione ioſeph qui totum precium fideliter cō-
municauit.ponitur exemplum de anania qui per
oppoſitū patrem defraudauit.nam oppoſita iuxta ſe po-
ſita magis eluceſcūt.ꝛ diuidit̄ in duas ptes.q2 primo po-
nitur culpa.ſcd̄o pena:ibi. Audiens aūt. Circa primū dr̄.
a ¶ Vir aūt quidā ꝛc̄.ꝛ pz litera vſq̄ ibi. b ¶ Cur tenta-
uit ſathanas cor.tu.men.ſpirituiſancto. Promiſerāt eniz
deo om̄s de ſocietate illa viuē ſine ꝓprio. ꝛ ſic mentitꝰ deo
fuit ptem ſibi appropriando.mentitꝰ etiā fuerat hoībꝰ di-
cendo ꝙ erat totū agri p̄ciū.ſic pz p verbū vxoris ſue infra
dicentꝭ.ꝙ ꝓ tanto p̄cio agꝝ vēdiderāt.q̄ erat ꝯſciā facti: vt
pmiſſum ē.ꝛ p ꝯn̄s ꝓbabile vr̄ ꝙ ipſa ꝛ vir ſuꝰ ꝯuenerant
in modū loquēdi de iſta venditōe ꝛ rn̄dendi. c ¶ Et frau
da.de p̄.agri.retinē em̄ ſibi ſoli qd̄ ē cōe ꝛ occulte ē cōitatē
defraudare. d ¶ Nōne ma.ti.manebat.ſ.an̄ votū. e ¶ Et

s erat cor vnū ꝛ aīa vna:nec
q̄ſq̄ eoꝝ q̄ poſſidbat aliq̄d
ſuū eſſe dicebat ſ; erāt illis
t oīa cōia. Et virtute magna
v reddebāt apl'i teſtioniū re
ſurrectōis ieſu xp̄i dn̄i nr̄i:
x ꝛ grā mag̃ erat i oibꝰ illis.
y Neq̄ ei q̄ſq̄ egēs erat iter
z illos. Quotq̄t em̄ poſſeſſo
res agroꝝ aut domoꝝ erāt
vēdētes afferebāt p̄cia eo-
rū q̄ vēdebāt:et ponebant
an̄ pedes aploꝝ. Diuide-
bat̄ autez ſingl'is ꝓut cuiq̄
a opꝰ erat. Joſeph āt q̄ cog-
noiatꝰ ē barnabas ab apl'iſ
qd̄ ē interp̄tatū filiꝰ ꝯſolati
b onis leuites cyprius gene
c re:cū hr̄et agꝝ vēdidit euz
d ꝛ attulit p̄ciū ꝛ poſuit ante
pedes aploꝝ. ¶ Ca.v.

a Vir aūt q̄dā noie ana-
nias cū ſaphyra vxoē
ſua vendidit agꝝ: ꝛ frauda
uit de p̄cio agri ꝯſcia vxore
ſua: ꝛ afferēs ptē q̄udā ad
pedes aploꝝ poſuit Dixit
aūt petrꝰ ad ananiā. Ana-
b nia cur tentauit ſathanas
cor tuū mentiri te ſpūiſctō
c ꝛ fraudare de precio agri.
d Nōne manens tibi mane-
e bat: ꝛ venūdatuz i tua erat
f ptāte. Quare poſuiſti i cor
g de tuo hanc rem. Non es
h mentitus hominibꝰ ſ; deo
i Audiens aūt ananias hec
k verba:cecidit ꝛ expirauit.
l Et factꝰ eſt timor magnus
m ſup oēs q̄ audierūt. Surgē
tes aūt iuuenes amouerūt
n eū: ꝛ efferētes ſepelierūt Fa
ctū ē aūt q̄ſi horaꝝ triū ſpa
ciū et vxor ipiꝰ neſciēs qd̄
factū fuerat introiuit. Di-
xit aūt ei petrus. Dic mihi
o mlier ſi tāti agꝝ vēdidiſti.
p q At illa dixit ēt tāti. Petrꝰ
r aūt ad eā. Quid vtiq̄ ꝯue
nit vobis tentare ſpm̄ dn̄i
s Ecce pedes eoꝝ q̄ ſepelie-
t rūt virū tuū ad oſtiū. ꝛ effe
rent te. Confeſtim cecidit
an̄ pedes eiꝰ: ꝛ expirauit.
Intrantes aūt iuuenes in-
uenerūt illam mortuam:et
extulerūt ꝛ ſepelierunt ad
v virū ſuū. Et factꝰ eſt timor
x magnꝰ i vniuerſa eccia et i
y oīnes q̄ audierūt hec. Per

venū.i tu.erat po.q.d.tūc poteras agꝝ vendē vel retinere.
ꝛ de p̄cio tuā volūtatē facē:nec aliq̄s coegit te votū facē et
cōitatē iſtā intrare. f ¶ Quare po. in cor.tuo hāc rē.i. di-
ctā fraudē.volebat ei de medietate p̄cij hr̄e expenſas cōes
ſicꝫ ꝛ alij ꝛ de alia medietate viuē lautiꝰ i occulto. g ¶ Nō
es mē.ho.ſ.ſolum.
h ¶ Sz deo.vtz ex p̄
dictꝭ. i ¶ Audi.āt
hic ꝯn̄r ponit̄ pena:
cū dr̄. k ¶ Cecidit.
ſbito a deo pcuſſus
trāſgreſſiōes em̄ ali
cuiꝰ legꝭ ſeu ordina-
tōnis g̃uiter ſunt in
p̄ncipio puniende:
vt lex firmet̄ et alij
terreant̄.ꝛ ſ; mō na-
dab ꝛ abiu filij aarō
offerētes ignez alie-
nū.pcuſſi fuerunt a
deo in die ſuaꝝ ꝯſe-
crationū Leui.x.Et
colligēs ligna i ſab-
bato lapidatꝰ Nūe.
xv.ideo ſubditur.
l ¶ Et factꝰ ē ti.ma.
retrahēs alios a cō-
ſilib'ꝰ.ſ; in̄ dr̄ ſ; p an
ticipatiōez.q2 pauci
adhuc ſciebant ſ; fa
ctū qd̄ pz ex eiꝰ vxo-
re poſtea veniēte.et
factū penitꝰ ig̃rante
m ¶ Surgētes autē
iu.amo.eū ꝛc̄. Ex ſ;
āt dicūt aliq̄.ꝙ ana-
nias audiēs verbuz
petri peituit ꝛ mors
illa ſibi ꝓ expiatiōe
culpe fuit.naz petrꝰ
preuidit ꝙ religioſi
morientes ꝓprietarij
forent eccl'iaſtica ſe-
pultura carituri. et
ſic nō pmiſiſſz ana-
niā ſepeliri niſi pei-
tuiſſet cū eēt ordinator eccie: ſ; quicq̄d ſit de veritate ſ; nō
vr̄ valē.q2 nō dr̄ hic vbi fuerit ſepultꝰ.ſ.i loco ſacro vel nō
ſacro: ꝛ vr̄ magꝭ ꝙ i loco nō ſacro ꝛ occulto. ſi em̄ portatꝰ
fuiſſet ad cimiteriū cōe.ꝓbabile videret̄ ꝙ vxor ſua ſciuiſ
ſet. Alibi āt ſepeliri pn̄t ꝓprietarij. n ¶ Factū ē āt.hic ꝯn̄r
ponit̄ pena vxoris.ꝛ pz lr̄a vſq̄ ibi. o ¶ Si tan.agꝝ ven.
i.ꝓ tanto p̄cio ꝛ nō maiori.ꝛ exp̄ſſit petrꝰ p̄ciſe ſummam
quā vir eiꝰ poſuerat in cōitate q̄ rn̄dit. p ¶ Etiā.i.certe.
q ¶ Tanti.p̄cij. r ¶ Quid vtiq̄ ꝯuenit vo.tē.ſpm̄ dn̄i. ſ; em̄
fraudatio dr̄ dei tētatio.q2 p ipam exq̄ſierūt expientiam de
dei noticia occaſionalr̄ illā fraudē g̃uit puniendo. tentare
em̄ ē expimentū accipe de aliq̄. s ¶ Ecce pe.eo.q̄ ſepeli.
virū tuū.iaz reuerſi de eiꝰ ſepultura. t ¶ Et effe.te.puni-
tā ſili pena.cetera patēt vſq̄ ibi. v ¶ Et factꝰ ē ti.ma.i vni.
eccia.i.in ꝯuerſatōe credentiū in xp̄m retrahēs quēlibet d̄
ꝯgregatōne a ſili tranſgreſſione. x ¶ Et in om̄es q̄ audierūt
hec.nam alij q̄ nō ponebant ſic bona ſua in cōi.nihilomi
nus ex ſ; facto fuerūt territi cogitātes ſeueritatē vltōis di-
uine. y ¶ Per manus aūt. Poſtq̄ ſuperiꝰ poſita ē p̄di-
catio petri apud iudeos ſingl'arit̄.ſ; ꝯn̄r ponit̄ eiꝰ p̄dicatō
apd̄ eoſdē cū alijs apl'is cōiter. ꝛ diuidit̄ i duas ptes.nam
p̄ deſcribit̄ ſ; p̄dicatio tanq̄ v̄tuoſa.ſcd̄o ex ſ; orit̄ iudeoꝝ
ꝯcitatio venenoſa:ibi. Exurgēs āt. Circa p̄mū oñdit̄ aplo
rū p̄dicatō v̄tuoſa ex duobꝰ.ſ.ex miracl'is eā ꝯfirmātibꝰ.ꝛ
ex ml'tiplicatōe credētiū ad exhortatōz aploꝝ.ꝛ ſ; ē qd̄ dr̄.

y ¶ Per manus aūt aplo͂. fiebāt ſigna ꝛ ꝓdigia multa in plebe. non dicit in ṗncipib⁹. qꝛ non credebāt paucis exceptis qui occl'te xp̄iani erant vt gamaliel nicodem⁹ ꝛ aliq̄ alij. 3 ¶ Et erant vnanimiter oēs. ſ. apl'i. a ¶ In porticu ſalomonis. vbi erat loc⁹ oꝛonis ꝛ p̄dicatōis. b ¶ Cetero

cia in hebreo. nā ſaducei inter alios iudeos erant in iudicijs ꝛ punitōnib⁹ acerrimi. vt dr̄ in ſcolaſtica hyſtoria. ꝓpter qđ ſibi nomē iuſticie vſurpabāt. c ¶ Et poſu. eos in cuſto. pu. i. in carcere in quo ponebant malefactores publicos homicidie latrones ꝛ hmōi. d ¶ Angelus aūt. Hic ꝯñr

rū aūt ne. au. ſe coniun. ill'. ſi cte. ſ. timētes penaꝫ q̄ venerat ſup ananiā ꝛ e⁹ vxorē. c ¶ Sꝫ magnificabat eos ppl's. ꝓpter curatōes ꝛ miracula q̄ fiebāt ꝛ q̄a bona ꝓ mal' ſuis ꝑſecutoꝛibus reddebāt. ꝛ ſubdit ꝺ multiplicatōe credentium. cū dr̄. d ¶ Magis aūt augebat ꝛc. ꝛ pꝫ lr̄a vſq̄ ibi.
e ¶ Veniente petro ſaltem vmbꝛa illius ꝛc. in quo ponit differentia petri ad alios apl'os in ōpatōe miraculoꝝ. naꝫ alij apl'i curabant infirmos ꝑ tactū manuum ſicut dr̄. ſ. ꝑ manus apl'oꝝ ꝛc. Petrus aūt non ſolū ꝑ tactū. ſꝫ etiam ꝑ vmbꝛā qđ eſt mai⁹. qđ fiebat ad oſtēdēduꝫ ꝙ erat ṗncipal' apoſtolus. ſciēduꝫ tn̄ ꝙ ſi conſiderent mira cula ex ꝑte virtutis actiue. vnuꝫ non eſt maius alio. qꝛ omnia fiunt v̄tute diuina infinita. cuꝫ ſint oꝑa totā virtutē nature create trāſcēdētia. ſi aūt conſiderētur q̄ꝫtuꝫ ad rem factam. ſic vnū eſt maius alio. ſicut ſuſcitatio moꝛtui q̄ꝫ curatio leꝑroſi. ꝛ curatio leꝑroſi q̄ꝫ curatio ſubita languidi. ſil'r ſi conſiderent q̄ꝫtum ad modū faciendi. ſic maius ē curare leꝑroſuꝫ vl' languidū ſolo verbo q̄ꝫ tactu. ꝑ vmbꝛā q̄ꝫ ꝑ v̄bū. v̄bū em̄ ē aliq̄d ꝓcedens ex homie habens v̄tutē. ſꝫ vmbꝛa nihil ē ipi⁹ ſꝫ tm̄ priuatio lucis ex interpoſitōe coꝛꝑis ꝛ qꝛ xp̄s non legitur curaſſe ꝑ vmbꝛā ſicut petr⁹. iō videt̄ impletū fuiſſe. quod dixit Ioh. xiiij. Qui credit in me oꝑa q̄ ego facio ꝛ ipe faciet. et maioꝛa hoꝝ faciet. cetera patent in littera.

man⁹ āt apl'oꝝ fiebāt ſigna
3 ꝛ ꝓdigia multa i plebe. Et
a erant vnanimit̄ oēs i porti
b cu ſalomonis. Ceteroꝝ aūt
nemo audebat ſe coniunge
c re illis ſꝫ magnificabat eos
d ppl'us. Magis aūt augeba
tur credentiū in dn̄o multi
tudo viroꝝ ac mulierū: ita
vt in plateas eijcerēt infir
mos ꝛ ponerēt i lectulis ac
e grabatis vt veniente petro
ſaltē vmbꝛa illius obūbꝛa
ret queq̄ꝫ illoꝝ. ꝛ liberaren
tur oēs ab infirmitatib⁹ ſu
is. Concurrebat aūt ꝛ mul
titudo vicinarū ciuitatum
hirl'm: afferentes egros ve
xatos a ſpiritib⁹ immūdis
a qui curabantur oēs. Exur
gens aūt princeps ſacerdo
tū ꝛ oēs q̄ cū illo erant que
b eſt hereſis ſaduceoꝝ: reple
ti ſunt zelo ꝛ iniecert̄ man⁹
c in apl'os ꝛ poſuert̄ eos i cu
d ſtodia publica. Angel⁹ aut
dn̄i ꝑ noctē aꝑiens ianuas
carceris ꝛ educēs eos dixit
e
f Ite ꝛ ſtantes loq̄mini in tē
g plo plebi oīa v̄ba vite hu
h ius Qui cū audiſſent itra

uert̄ diluculo i templū ꝛ do
b cebāt. Adueniēs aūt prin
ceps ſacerdotum ꝛ q̄ cū eo
erāt ꝯuocauert̄ ꝯciliū ꝛ oēs
i ſeniores filioꝝ iſrl' ꝛ miſert̄
ad carcerē vt adducerent̄.
Cū āt veniſſent miſtri ꝛ ap
to carcē nō inueīſſent illos
reuerſi nunciauert̄ dicētes
Carcerē q̄dē inuenim⁹ clau
k ſuꝫ cū oī diligentia ꝛ cuſto
des ſtātes an̄ ianuas aꝑiē
tes āt neminē int⁹ iuenim⁹
Vt āt audiert̄ hos ſmōes
mgr̄atus tēpli ꝛ principes
l ſacerdotū: ambigebāt de il
m lis q̄d nā fieret. Adueniēs
aūt q̄daꝫ nunciauit eis. q̄a
ecce viri q̄s poſuiſt' i carce
rē ſūt i tēplo ſtātes ꝛ docē
n tes ppl'm. Tūc abijt mgr̄a
o
p tus cū miſtris ꝛ adduxit il
q los ſine vi. Timebant eniꝫ
ppl'm ne lapidarent̄. Et cū
adduxiſſent illos ſtatuert̄ i
r cōcilio. Et introgauit eos
princeps ſacerdotū dicēs.
s Precipiēdo p̄cepim⁹ vob̄
t ne doceretis in noie iſto: ꝛ
v ecce repleſt' hirl'm doctria
x vr̄a ꝛ vult' inducē ſup nos

pōit apoſtoloꝝ mirabilis liberatio. et ſcđo hui⁹ liberatōis admiratio: ibi. Adueniens aūt. Circa primū dr̄. d ¶ Angelus aūt dn̄i ꝑ no. ap. ianuas ꝛc. Dicit ħ quedā glo. ꝙ non aperuit ſm rem ſed ſm apparentiaꝫ. q̄a eduxit eos ꝑ ianuas clauſas ita libere ac ſi eſſent apte ꝛ circa ħ non ē dubiū ꝙ ħ potuit fieri virtute diuia. ſicut coꝛpus xp̄i ndūꝫ glorioſum exijt de vtero v̄gis clauſo. ſꝫ n̄ potuit fieri v̄tute āgelica. q̄ ſe non extendit ad faciēduꝫ duo coꝛꝑa eſſe ſil'. Potuit tn̄ angelus v̄tute ꝓpria ianuas aꝑire ꝛ claudere ſicut prius. ꝛ huic mō educendi apl'os vr̄ littera magis ꝯcoꝛdare.
e ¶ Ite ꝛ ſtantes loq̄mini in tēplo. ꝯſtāter ꝛ intrepide.
f ¶ Plebi. ibi ꝯuenienti. g ¶ Oia v̄ba vite hui⁹. ſ. xp̄iane q̄ eſt in p̄nti ꝑ gr̄am ꝛ ꝑ gl'am in futuro.
h ¶ Qui cuꝫ audiſſent intrauert̄ diluc'lo. tanq̄ꝫ feruidi ad impletōeꝫ mādati.

a ¶ Exurgens aūt. Hic conſeq̄nter ponit̄ ſacerdotū cōcitatio venenoſa. nā cōcitati inuidia q̄ venenuꝫ eſt aie voluert̄ apl'os perdere. ſꝫ non potuerunt diuina v̄tute eos ꝓtegente. ꝛ ſm hoc reſiduū hui⁹ ca. in q̄tuoꝛ ꝑtes diuidit̄. qꝛ p̄ ponit̄ apl'oꝝ captio. ſcđo captoꝝ increpatio: ibi. Et interrogauit. tercio increpatoꝝ excuſatio: ibi. rn̄dens aūt. q̄rto excuſatoꝝ dimiſſio: ibi. Conſenſerūt aūt. ṗma adhuc in tres qꝛ p̄ ponit̄ apl'oꝝ iniurioſa captio. ſcđo eoꝝ miraculoſa liberatio: ibi. Angelus aūt. tercio eoꝝ cauteloſa reductio: ibi. Tūc abijt. Circa ṗmū dr̄. a ¶ Exurgens aūt princeps ſacerdatū ꝛc. Ex ħ videt̄ ꝙ ipe ꝛ q̄ cū illo erant de ſecta erāt ſaduceoꝝ. q̄ negant reſurrectōeꝫ ꝛ ſpm̄ ꝛ angelū. vt habet̄ xxiij. ſ. iō ſubdit̄. b ¶ Repleti ſunt zelo. i. inuidia ꝛ ira. nā apl'i p̄dicabāt in ih'm reſurrectōeꝫ ex moꝛtuis vt dictū eſt. ſ. in p̄n. ca. p̄cedē. Dicunt̄ aūt ſaducei a ſedech. qđ ē iuſti-

h ¶ Adueniēs aūt. Hic ꝯñr ponit̄ dicte liberatōis admiratio. cū dr̄. Adueniēs aūt ꝛc. ꝛ pꝫ lr̄a vſq̄ꝫ ibi. i ¶ Et miſert̄ ad car. vt ad. add ħ em̄ poſiti fuerūt in carcere vt in craſtino inde traherent̄ ad iudiciū ꝛ cōdemnarent̄. cetera patēt vſq̄ꝫ ibi. k ¶ Et cuſtodes ſtantes. i. diligenter cuſtodientes. q. dicāt nō exiert̄ ꝑ defectū clauſure vel cuſtodie. cetera patēt vſq̄ꝫ ibi l ¶ Ambigebāt ꝺ ill' q̄d nā fi. i. vbi ꝛ quō q̄rerent̄ vt caperent̄. m ¶ Adueniens aūt q̄dam. q̄ viderat aſtantes eos in tēplo ꝛ intrepide docentes. Annunciauit eis ꝛc. ꝛ pꝫ lr̄a. n ¶ Tūc abijt. Hic ꝯñr ponit̄ apl'oꝝ cauteloſa reductio. Inierunt em̄ iſti conſiliū ad reducendū eos turpiter ꝛ aſpere. ſicut malefactores publicos. ſꝫ vidētes deuotōem ppl'i timentes ne lapidarent̄ mutauerūt ꝓpoſitū. ꝛ ad reducendū eos vſi ſunt tm̄ v̄bo ſimplici. ꝛ ħ ē qđ dr̄. n ¶ Tūc abijt mgr̄atus. nomē eſt officij ꝛ tenetur collectiue ꝓ maioꝛib⁹ cōitatis. o ¶ Cū miniſtris. ad capiendū apl'os paratis. p ¶ Et adduxit illos ſine vlla vi. cui⁹ cā ſubdit̄ ex ꝑte ipoꝝ. cū dr̄. q ¶ Timebant em̄ ꝛc. Ex ꝑte apl'oꝝ cauſa fuit ꝓmpta volūtas veniēdi ꝛ ſecuritas de aſſiſtētia dei. r ¶ Et introgauit eos. Hic ponit̄ apl'oꝛum increpatio cū dr̄. s ¶ Precipiendo p̄cepim⁹. i. auctate pōtificali ꝓhibuim⁹. t ¶ Ne doceretis i noie iſto. i. in noie ih'u nazareni. v ¶ Et ecce reple. hirl'm doc. vr̄a. ꝯ̄ p̄cepta nr̄a. x ¶ Et vult' introducē ſup nos ꝛc. q. d. nō ſolū eſtis

inobedientes ſꝫ etiā crimē homicidij nob̄ imponentes.
y ❡ Rn̄dens āt. h̄ ꝯn̄r ponit increpatoꝝ rn̄ſio q̄ eſt duplex
ſcd̄a ponit ibi. Surgēs aūt. prima vo eſt ꝑ aplo̅ꝝ verba.
cum dr̄. Rn̄dens aūt petr⁹ ⁊ apl̄i lꝫ glo. interlinear̄ dicat ꝙ
apl̄i ex feruore moti nō fuerūt paſſi vnū ꝓ oibus loq̄. nō ē
tn̄ veriſimile ꝙ oēs
loq̄ntes ſimul dede
rint rn̄ſionē. q̄ ſequi
tur ꝑ ordinē3. qꝛ ibi
fuiſſet ꝯfuſio vocu3
qd̄ nō eēt decēs nec
bn̄ intelligibile. nec
ſic ꝑmittit hoib⁹ lo-
qui in loco iudicij.
ideo mag̃ videt ſal
uo tn̄ meliori iudi-
cio. ꝙ petrus ſol⁹ de
dit rn̄ſionem q̄ data
alij apl̄i approbaue
rūt eam tanq̄ ſuam
nec illa gloſa cū nō
ſit mgr̄alis eſt autē-
tica. 3 ❡ Obedire
o3 deo ⁊c̄. h̄ eſt ꝑ ſe
notu3. cum homies
nullā auc̄tem p̄cipi
endi hēant niſi a deo
a. q̄ eſt om̄is ptās.
a ❡ Deus patrū no-
ſtroꝝ. i. quē coluerīt
patres noſtri.
b ❡ Suſcitauit ihe-
ſum quē vos intere
miſtis. et ſic nō im-
ponimus vob̄ falſo
ſanguinam ipſius.
c ❡ Nūc principem
eccleſie militantis ⁊
triumphantis.
d ❡ Et ſaluatorē. ho
minu3. e ❡ Deus
exaltauit. ad celeſtia
f ❡ Dexterea ſua. id
eſt virtute ſua ſicut declaratū eſt ſ. ca. j. g ❡ Ad dan. pe.
iſrl̄. i. ad dandū tp̄s penitendi. h ❡ Et remiſ. pec. ⁊ nos ſu
mus te. qꝛ nob̄ p̄ceptū eſt iſta teſtificari. vt3 ſ. j. ⁊ Lu. vlti.
q. d. ꝓpter hoc o3 nos in hoc obedire deo. i ❡ Hoꝝ v̄bo
rum. ſ. reſurrectōnis aſcenſionis ⁊ miſſionis ſpūſſancti.
k ❡ Et ſpūſſanct⁹. teſtificat iſta q̄ loquit in nob̄. ⁊ ei⁹ virtu-
te fiūt ſigna ⁊ ꝓdigia: ſꝫ q̄m hoies in malis obſtinati rn̄ſio
nem rōnabilem nō recipiūt. iō ſubdit. a ❡ Hec cū audiſ-
ſent. prin. ſacer. diſſecabant. qꝛ rn̄ſionē eoꝝ nō poterant in
fringē: ⁊ tn̄ volebant eos occidere. b ❡ Surgēs āt. Hic
ponit ſcd̄a excuſatio ꝑ gamalielis v̄ba q̄ vt dicit glo. erat
diſcipul⁹ aploꝝ. occultus tn̄. vt iudeoꝝ peſſima ꝯſilia diſ-
ſiparet. c ❡ Phariſeus. in h̄ ꝙ credebat reſurrectōnem ⁊
ſpm̄ ⁊ angelū ſꝫ nō ſequēdo maliciā phariſeoꝝ. d ❡ Leg̃
do. honorabilis. ⁊ ſic mag̃ hēbat auc̄tem loquendi.
e ❡ Iuſſit foras ad breue fieri hoies. i. aplos vt in eoꝝ ab-
ſentia efficatior eēt ꝑ eis ſnīa. f ❡ Viri iſralite. q̄ eſtis in
lege ⁊ ꝓphetis eruditi. g ❡ Attendite vob̄ ⁊c̄. q. d. non de
betis eos p̄cipitanter ꝯdēnare: ſꝫ facta p̄terita ꝯſiderare. q̄-
rum duo recitat. d. h ❡ Ante hos em̄ dies exti. theo. di. ſe
eſſe aliquē. ſ. magnū ꝓpham q̄ vt dicit ioſeph⁹ magic̃ arti
bus multos de hieruſalem decepit. ⁊ multis facultatibus
ex hieruſalē ſublatis duxit eos vſq̄ ad ripas iordanis. di.
ſe p̄bere eis tranſitū ꝑ arentē alueum. i ❡ Qui occiſus ē
et om̄s ⁊c̄. ꝑ milites ad hoc miſſos a fado p̄ſide ſyrie.
k ❡ Poſt hunc exti. iudas galyleus in diebus ꝓfeſſionis.
i. tp̄e q̄ ſinguli de iudea ibant ad ciuitatem ſuā: vt ſe eē ſb-
ditos ꝓfiterent romanoꝝ impio: vt hr̄ Lu. ij. l ❡ Et auer
tit pplm poſt ſe affirmans publice ꝙ illicitum erat iudeis
aliquē dn̄m cognoſcere niſi ſolum deū q̄ eduxerat eos de
ſeruitute egypti: ſꝫ hoc erat falſum. qꝛ hiere. q̄ ſanctus fuit
inducebat ſedechiā ⁊ alios de pplo iudeoꝝ ad ſeruiendū
regi chaldeoꝝ. Hiere. xxxviij. ſimiliter. ij. Paralip. vltio.
Sedechiaſ inculpa
tur de h̄ ꝙ fregit iu-
ramentū qd̄ fecerat
nabucho. de ſeruiē-
do ſibi ſub tributo.
qd̄ ſcriptura non fe-
ciſſet ſi iuramentu3
illud fuiſſet illicitu3
ſil̄r daniel ⁊ ſocij
eius q̄ fuerūt ſancti
humiliter ⁊ fideliter
ſeruierūt nabucho.
regi. ꝓpterea etiā ſal-
uator Math. xxij. i-
terrogatus ſi liceret
iudeis reddere cen-
ſum ceſari. reſpōdit
Reddite, q̄ ſunt ce-
ſaris ceſari. ⁊ q̄ ſunt
dei deo. m ❡ Et ip
ſe perijt ⁊ om̄s q̄tq̄t
ꝯſenſerūt ei. adherē-
tes ei⁹ falſe doctrine
Conſequēter appli-
cat ad ꝓpoſitū predi
cta. d. n ❡ Nuc ita
ꝙ dico vob̄ diſce. ab
ho. iſtis. i. ab eoꝝ ꝑ-
ſecutōne. o ❡ Qm̄
ſi eſt ex hominibus
ꝯſilium hoc. i. ſi do-
ctrina eoꝝ eſt hūani
tus ꝯficta.
p ❡ Diſſoluet. ſicut
⁊ p̄dictoꝝ. q ❡ Si
v̄o ex deo ē. i. ex or-
dinatione diuina.
r ❡ Non poterit̃ diſ
ſoluere. nam eius ordinatōnem null⁹ pōt impedire.
s ❡ Ne forte ⁊ deo repugnare videamini. q. d. cū h̄ incur-
reretis pctm̄ graue repugnādo ordinatōni diuine.
t ❡ Conſenſerunt aūt. Hic ꝯn̄r ponit excuſatoꝝ dimiſſio.
cū dicit. Conſenſerūt aūt. tu3 qꝛ legis doctor erat, honora
bilis. tum quia eius ꝑſuaſio erat rōnabilis. licet tn̄ ꝯſenſe-
runt ei de dimiſſione aploꝝ nō tn̄ de mō dimittendi. quia
ꝯſulerat ſimpl̄r eos dimitti. ⁊ ipſi prius fuerūt ceſi ⁊ ꝓhi-
biti p̄dicare nomen xp̄i: ideo ſequit. v ❡ Et cōuocantes
aplos ceſis denūciauerūt ⁊c̄. ⁊ illi quidā ibāt gaudētes ⁊c̄
ita ꝙ aduerſa nō ſolū ſuſtinebāt patiēter: ſꝫ ēt gaudent i q̄
ꝯſiſtit excellentiſſimus fortitudinis gradus. x ❡ Omni
aūt die nō ceſſa. in templo ⁊ circa domos docentes ⁊c̄. in
nullo verbis aut, verberib⁹ territi: ſꝫ magis ad p̄dicandum
chriſtum fortius animati.

❡ In capi. v. vbi dicitur in poſtil. Dicunt autē3 ſaducei a
cedet quod eſt iuſticia in hebreo. ❡ Additio.

Sicut arriani dicunt ab arrio qui fuit primus inuē
tor hereſis arriane. ſic ſaducei dicunt a quodam q̄
nominabat ſadoch qui fuit primus inuentor here
ſis ſaduceoꝝ: vt habet in glosa ſuꝑ librum talmudicum:
q̄ dicit atoth. vñ nō dicunt a iuſticia. qꝛ nec reputabant in
ter alios iuſtiores: ſꝫ ecōtra, nam phariſei eoꝝ emuli iuſti-
ores reputabant vt3 Lu. xviij. ca. vbi dr̄ de phariſeis ꝙ cō
fidebant, in ſe tanq̄ iuſti ⁊ ſpernebāt ceteros. ❡ Ca. vj.

In diebus illis. Deſcripta p̄dicatōne petri ſingu-
i lari ⁊ cū alijs aplis. h̄ ꝯn̄r occaſione hui⁹ ponit ꝑs
incidentalis, in qua agitur de electōne ſeptem dya

y ſanguinē3 hoīs iſti⁹. Rn̄-
dens aūt petr⁹ ⁊ apl̄i dixe-
3 rūt. Obedire o3 deo mag̃
a q̄ hoib⁹. De⁹ patrū vroꝝ
b ſuſcitauit ihm̄ quē vos in-
teremiſtis ſuſpendentes i
c ligno. Hunc principem et
d
e ſaluatorem deus exaltauit
f dextera ſua: ad dandam
g
h pn̄iam iſrl̄ ⁊ r̄miſſiōꝫ pctōꝝ
i ⁊ nos ſum⁹ teſtes hoꝝ ver
k boꝝ: ⁊ ſpūſſanct⁹ quem de
dit deus oib⁹ obediētibuſ
a ſibi. Hec cū audiſſent diſſe
cabant: ⁊ cogitabāt inter-
b ficere illos. Surgens āt q̄
c da3 in ꝯcilio phariſe⁹ noīe
d gamaliel legis doctor ho-
norabilis vniuerſe plebi:
e iuſſit foras ad breue hoieſ
f fieri. Dixitq̄ ad illos. Vi
g ri iſrl̄ite attendite vob̄ ſuꝑ
hoib⁹ iſtis: q̄d acturi ſitis:
h Añ hos ei dies extitit the
odas dicēs ſe eſſe aliquem
cui ꝯſenſit nūer⁹ viroꝝ cir-
i cit q̄dringentoꝝ: q̄ occiſus
eſt ⁊ oēs q̄ credebāt ei diſſi
pati ſtū ⁊ redacti ad nihilū
k Poſt hūc extitit iudas ga
lyle⁹ in dieb⁹ ꝓfeſſionis: ⁊
l
m auertit pplm̄ p⁹ ſe. Et ipſe
perijt: ⁊ om̄s q̄tq̄t ꝯſenſerīt
n ei diſꝑſi ſunt. Et nūc itaq̄
dico vob̄: diſcedite ab hoi
o bus iſtis ⁊ ſinite illos. qm̄
ſi eſt ex hoib⁹ cōſiliū h̄ aut
p
q opus diſſoluet: ſi v̄o ex deo
r eſt nō poteritis diſſoluere
s ne forte ⁊ deo repugn̄re vi-
t deamini. Cōſenſerīt aūt illi
v ⁊ ꝯuocātes aplos ceſis de
nūciauerīt ne oīno loq̄rent i
noīe ihu: ⁊ dimiſerīt eos. ⁊
illi quide3 ibāt gaudētes a
ꝯſpectu ꝯcilij qm̄ digni ha
biti ſt̄ ꝓ noīe ihu ꝯtumeliā
x pati. Oi āt die nō ceſſabāt
in tēplo ⁊ circa domos do
centes: et euangelizantes
xp̄m ieſum.

❡ Caplm̄. vj.

a In dieb⁹ āt ill̄ creſcen
te nūero diſciploꝝ fa-

conoꝝ ne impediret oꝛo ⁊ ꝑdicatio apłoꝝ ⁊ diuidit in duas ptes. qꝛ pmo ponit cā ⁊ actus electōis ſcđo ſubdit ꝓſecutio de electis: ibi. Stephanꝰ aūt. Pꝛima adhuc in duas. qꝛ pͦ ponit electōnis cā ſiue rõ. ſcđo ipa electio: ibi. Et placuit. Circa pmū dī.

a In diebus aūt illis creſcente
b ctū eſt murmur grecoꝝ ad-
uerſus hebꝛeos: eo ꝙ deſpi
cerent in miniſterio ꝗtidia
c no vidue eoꝝ. Cōuocātes
aūt duodecim multitudinē
d diſcipuloꝝ dixerūt Nō eſt
equū nos derelinquere ver
e bū dī ⁊ miſtrare mēſis. Cō
ſiderate ḡ frēs viros ex vo-
f g bis boni teſtimonij ſeptē
h i plenos ſpūſctō et ſapia. qs
ꝯſtituamꝰ ſup hoc opꝰ. Nos
k l vo oꝛoni et miſterio verbi
m iſtātes erimꝰ. Et placuit ſ-
mo corā omi multitudine.
n Et elegerūt ſtephanū virū
plenū fide ⁊ ſpūſcto: ⁊ phi-
lippū ⁊ ꝓcoꝝ ⁊ nicanoꝛē et
n timonē ⁊ parmenā ⁊ nico-
o laum aduenā antiochenū
p Hos ſtatuerūt aū ꝯſpectū
q apłoꝝ et oꝛātes iposuerūt
r eis manus. Et vbū dñi cre
ſcebat ⁊ multiplicabat nūe
rus diſcipuloꝝ i hierłm val
s de. Multa etiā turba ſacer
t dotū obediebat fidei Ste-
v phanꝰ aūt plenꝰ gr̄a ⁊ for-
x titudinē faciebat ꝓdigia et
y ſigna magna in pplo. Sur-
rexerunt aūt quidā d̄ ſyna-
ga que appellabatur liber-
z tinoꝝ et cyrenenſiū ⁊ alexā
b drinoꝝ ⁊ eoꝝ qui erant a ci
c licia et aſia diſputantes cū
d ſtephano et non poterāt re
ſiſtere ſapientie ⁊ ſpiritui q
e loquebatur. Tunc ſummi-
f ſerūt viros qui dicerent ſe
audiſſe eū dicentem verba
blaſphemie i moyſen ⁊ de-
g um. Cōmouerūt itaqꝫ ple-
h i bem ⁊ ſenioꝛes ⁊ ſcribas ⁊
k ꝯcurrentes rapuerunt eū ⁊
l adduxerūt in conciliū ⁊ ſta
tuerunt falſos teſtes q di-
m cerent. Homo iſte non ceſ-
ſat loq verba aduerſus lo-
cū ſanctū ⁊ legem. Audiui
n mus eñ eū dicentē qm ie-
o ſus nazarenus hic deſtruit
locū iſtum: ⁊ mutabit tra-

nūero diſcipuloꝝ ⁊c. Non eñ pōt regi tanta pace multitudo ſicut pauci. eo ꝙ difficile eſt qn in magna multitudie ſint aliqui diſcoli. b Aduerſus hebꝛeos. Oēs erāt iudei ſed aliqui erant nati in iudea illi dicūtur hic hebꝛei ⁊ aliq in grecia ex iudeis ibidē ꝑ antiochum diſperſis ⁊ illi dicūt hic greci. ⁊ ſiliter illi q d̄ gētilitate erāt ad iudaiſmū cōuerſi. eo qđ deſpicerentur in miniſterio ꝗtidiano vidue eoꝝ. qđ exponit dupliciter. vno mō qꝛ grece mulieres tāqꝫ magis rudes repellebātur ab hebꝛeis ne miſtrarent. alio mō intelligit iſte deſpectus in hoc ꝙ greci viduis nō adminiſtrabāt ita bene neceſſaria ſic hebꝛeis. c Cōuocātes aūt duodecim multitudinē diſcipuloꝝ. nō eſſe bene regibilē per eos in tꝑalibꝰ abſqꝫ detrimēto in ſpiritualibus d Dixerūt non eſt equū derelin. ver. dei ⁊c. id eſt ꝑdicatōem verbi diuini. nā ſpūalia ſūt tꝑalibꝰ ꝑponē(da). e Conſiderate ḡ frēs viros ex vobis. quos meliꝰ cognoſcitis qꝫ extraneos. ⁊ ipſi meliꝰ pñt ſcire modū regēdi multitudinē hanc qꝫ extranei. f Boni teſtimonij. i. bone fame. g Septē. Hic nūerus cōpetit ſeptenario ſpūſſancti. iō ſubdit. h Plenos ſpūſſancto ⁊ ſapia. quātū apparere pōt ꝑ ſigna exterioꝛa. i Quos cōſtituamꝰ ſup hoc opus. ſ. adminiſtratōem tꝑaliū k Nos vo oꝛoni ⁊c. per quā aſcendit in deū. l Et miniſterio vbi ꝑ qđ fit deſcenſus ad ꝓximū ad modū angeloꝝ in ſcala iacob aſcendentiū ⁊ deſcendentiū Geñ. xxviij. m Et placuit. Hic ꝯñr ponit electio cū dī. Et placuit ſmo corā multitudine. qꝛ rōnalis erat ⁊ vtilis n Et ele. ſte. plenū fide. i. fidelitate. ꝓpter qđ tale negociū poterat ſibi ſecure cōmitti ⁊ idē intelligendū eſt de alijs iſte tñ ſpālit laudatur tanqꝫ pmꝰ martyr futurus. n Et nicolaū aduenā. i. de gentilitate ꝯuerſum ad iudaiſmū. o Antiochenū. i. de antiochia natū. p Hos ſta. aū ꝯſpe. apo. ſ. illi qui eos elegerunt. p Et oꝛantes. ſ. apłi. q Impoſuerūt eis manꝰ ipos oꝛdinando in dyaconos. vñ ⁊ dyaconi ꝑ ipoſitōem manꝰ oꝛdinant r Et verbū dñi creſcebat. i. effectꝰ ꝑdicatōis verbi dei per multiplicatōem credētiū s Multa etiā turba ſacer. obe. fidei. ꝓpter miracła q fiebāt manifeſte. occulte tñ erāt xp̄iani. ſic gamaliel etiā eadē rōne t Stephanꝰ aūt. Hic cōſñr ſctūs lucas ꝓſequit de electis. ⁊ pͦ d̄ ſtephano. ſcđo de philippo. ca. viij. ibi. Philippus aūt. pma in duas. qꝛ pmo circa ſtephanū declarat vtutis opatio. ſcđo ꝯſurgens inde ꝑſecutio: ibi. Tūc ſummiſerūt. Circa pmum dicitur. t Stephanꝰ aūt plenꝰ gr̄a ad bū opandū v Et foꝛtitudine. aduerſa tolerando. x Faciebat ꝓdi. ⁊ ſi. ma. i pp. ad veritatē fidei catholice firmandā. y Surrexerūt aūt quidā de ſyna. q appel. liber. a regione ſic noiatoꝝ vt dicit glo. interlinearis. z Et cyrenenſiū. a cyrene ciuitate. a Et alexandrinoꝝ. ab alexādria metropoli egypti. b Et eoꝝ q erāt a cilicia ⁊ aſia. noīa ſūt regionū iudee ꝓpinquoꝝ. c Diſputantes cū ſtephano fidē catholicā verbis quantum poterāt impugnando. d Et nō po. reſiſte. ſapie ⁊ ſpūi q loque. ſm ꝙ pꝛomiſerat ſaluatoꝛ dī. Lu. xxj. Ego dabo vobis os ⁊ ſapientiā cui nō poterunt reſiſtere ⁊ ꝯdicere oēs aduerſarij vr̄i e Tunc ſummiſert. Hic ꝯñr ponit oꝛiens ꝑſecutio vt q rōne vł ſcriptura ſtephano nō poterant reſiſtere violētia ſupioꝛes apparerent. ⁊ pͦ ponit ipſius ſtephani ꝑſecutio ſigłaris. ſcđo eccleſie generał i pncipio. viij. cap. pma adhuc in tres. qꝛ pͦ ponit ſtephāi accuſatio falſa. ſcđo eiꝰ rñſio vᵃ in prin. ſe. ca. tercio lapidatio eius iniuſta verſus finē. ſe. ca. ibi. Audientes aūt. Circa pmū dī. e Tunc ſummiſerūt viros. i. ſummiſſe informauerūt ⁊ fraudulent de teſtimonio ꝯ ſtephanū ferendo. f Qui dicerent ſe. au. eū dicētē verba blaſ. in moy. ⁊ deū. i. ꝯ deū ⁊ moyſen. blaſphemꝰ āt in lege ꝑcipit lapidari Leui. xxiiij. g Cōmouerūt itaqꝫ plebē id eſt pp̄łm cōem h Et ſenioꝛes. i. maioꝛes pp̄łi. i Et ſcribas. i. leges doctoꝛes. k Et cōcurrentes. rapuerunt eū. qſi furia moti ⁊ non rōne. l Et ſtatuerūt falſos te. q di. hō iſte ⁊c. nō nominant eū ꝓpꝛio noie ex contēptu ⁊ ſuperbia m Nō ceſſat loq ⁊c. q. dicāt nō ſolū eſt blaſphemus ſꝫ etiā blaſphemijs aſſuetꝰ. n Ieſus nazarenus hic id eſt contēptibilis hō. Ad ſcđm ſciendū ſilr ꝙ traditiōes illas non dixit ſe mutaturū. ſꝫ ꝙ eſſent mutāde dicto modo. ⁊ licet hoc fecerit inqntum deꝰ hꝫ tñ mō nō loquebant teſtes. vt dcm̄ eſt. Sciendū tñ de hac mutatōne ꝙ nō fuit mutatio de ꝯtrio in ꝯtriū ꝓpꝛie. ſꝫ de impfecto ad pfectū. qꝛ cultꝰ noue legꝭ eſt młto pfectioꝛ qꝫ veteris. ſic dictū eſſe fuit oſſum i pncipio epłe ad hebꝛeos ꝓpt qđ dī Heb. vij. Nihil ad pfectū adduxit lex. qđ āt ſic mutat nō ꝓpe deſtruit ſꝫ magis pficit. qꝛ vtualit remanet in quodā melioꝛi ꝓpter qđ dic ſaluatoꝛ Mat. v. Nō veni legē ſoluere. ſꝫ adiplere. o Hic deſtruet locū iſtū ⁊ mutabit ⁊c. videt ꝙ nō dixerūt falſum. qꝛ xp̄s dixit de tēplo Mat. xxiiij. ꝙ nō remaneret lapis ſup lapidē q nō deſtruet. ⁊ de mutatōe traditionum moyſi Ioh. iiij. Veniet hoꝛa in qua nec in mōte hoc neqꝫ in hieroſolymis adoꝛabitis pr̄em. ſꝫ veri adoꝛatoꝛes erunt q adoꝛabunt patrē in ſpū ⁊ veritate. in quo ſignificabat ipm coꝛpoꝛalem legis cultū in ſpūalem cōmutandum. Ad pͥmum dicendū ꝙ xp̄s non dixit ſe templum deſtructurū ſed ꝑdixit eſſe deſtruendū. ſicut factū eſt poſtea per romanos anno. xlij. poſt paſſionē xp̄i. Si aūt obijciat ꝙ roma

ni nō destrūxerūt nisi in virtute dei. ⁊ sic xp̄c cū sit de⁹ de-
struxit. nō valet q: testes nō loquebant de ih̄u xp̄o inq̄tū
deus cum ei⁹ diuinitatē negarent: ⁊ purū hoiem fuisse di-
cerēt ⁊ sic loquebant. p ¶ Et intuentes eum: aio ⁊ vultu
irato. q ¶ Viderūt faciē ei⁹ tanq̄ faciem angeli. ex qua-
dam pulchritudine
⁊ claritate sibi diui-
nitus data ad decla
rationē sue sanctita-
tis et innocentie: vt
sic a malicia retrahe
rent. vel damnabi-
les mag̃ redderent.
¶ Capłm. vij.
D Ixit autem.
b Hic ponitur
accusati rñ-
sio. Circa quā pmo
dat rñdendi locus:
cum dr̄. Dixit autē
ad principes sacer-
dotū ⁊c. scd̄o ponit
rñsionis act⁹: cuz sb
dit. Qui ait ⁊c. Cir-
ca qd̄ sciendū ꝙ ste-
phan⁹ fuit accusat⁹
de q̄tuor. s. ꝙ locut⁹
fuerat ꝯ deū. ꝯ moy
sen. ꝯ templū. ⁊ ꝯ le-
gem: vtz ex p̄dictis. ideo p̊ excusat se de p̄. s. de deo. scd̄o d̄
moyse: ibi. Eodē tp̄e. tercio de templo: ibi. Tabernaculū.
quarto de lege: ibi. Dura ceruice. De p̊ aūt excusat se ꝑ h̄
ꝙ oñdit se colere deū. quē coluerūt sancti prēs ⁊ p̄riarche
breuiter replicās eoꝝ hystoriā vsq̄ ad moysen. et diuidit i
duas ptes. q: p̊ recitat hystoria incipiendo ab abraaz vsq̄
ad iacob: scd̄o a iacob vsq̄ ad moysen: ibi. Et iacob. pma
adhuc in duas. q: p̊ recitat hystoriā abrae extra ꝓmissiōis
terrā. scd̄o intra ipsam: ibi. Et inde. Ad euidentiā dicendo
rum sunt hic aliq̄ p̄notanda ꝓpter ꝯcordiā hui⁹ passus ad
ea q̄ dicta sunt de abraā. xj. ⁊. xij. Primū est de apparitōe
dei dicent abrae. Exi de terra tua ⁊c. bis em̄ videt h̄ deus
sibi dixisse. semel an̄ patris sui mortem thare. ⁊ de hoc loq̄
tur hic stephan⁹: verum̄ illum exitū non fuit execut⁹ vsq̄
post mortē patris q̄ senex erat. vt ei obseqniū debituz im-
penderet. ⁊ h̄ de voluntate dn̄i licet nō sit exp̄ssum. ⁊ iterū
semel p⁹ mortē patris ⁊ tūc dedit executōiez. ⁊ de ista vice
fit mentio Gen̄. xij. sic Ioh. xx. dicit ꝙ xp̄c in die sue resur
rectōnis dixit ap̄lis. Sicut me misit pater ita ⁊ ego mitto
vos. s. ad p̄dicanduz. ⁊ tn̄ de voluntate ei⁹ executio ei⁹ fuit
retardata vsq̄ post sancti spūs missionē vn̄ in die ascensio-
nis illud mandatū fuit replicatū cum tali retardatōe Act
j. Accipietis virtutē spūssancti in vos ⁊ eritis mihi testes
⁊c. Nec istud repugnat ei qd̄ dixi Gen̄. xij. improbās Ra
bi sa. dicentē ꝙ illud. Exi de terra tua ⁊c. fuit dictū abrahe
ꝑ. lxx. annos an̄ mortem patris sui. ⁊ ꝙ extūc exiuit q: nō
reprobauit eum nisi q̄tum ad hoc dictum. Exi de ter. ⁊c.
Ad qd̄ secuta est executio an̄ mortē patris qd̄ est falsuz vt
dictū est. scd̄m est de loco apparitōnis. Circa qd̄ scienduz
ꝙ mesopotamia est nomen ciuitatis ⁊ regionis siue ꝓuin
cie. sic babylonia. in libris Reg. ⁊ Paral. ⁊ ꝓphetaꝝ aliqñ
accipit ꝓ ciuitate babylon precise: ⁊ aliqñ ꝓ tota ꝓuincia.
vn̄ in plurib⁹ locis dicunt iudei in babyloniā captiuati. q̄
tn̄ fuerūt in diuersis regni ciuitatib⁹ collocati. ⁊ samaria
accipit freq̄nter ꝓ noīe vni⁹ ciuitat vtz valde in mult lo-
cis ⁊ aliqñ ꝓ regione. sicut Ioh. iiij. dicit. Venit ih̄s in ci-
uitatem samarie q̄ dr̄ sichar. ⁊ sic manifeste pz ꝙ samaria
ibi accipit ꝓ regione vel ꝓuincia. sil̄r mesopotamia aliqñ
accipit ꝓ ciuitate arā p̄cise. q̄ h̄ notat charrā. ⁊ sic sūt noia
synonima sic dictū fuit Gen̄. xxiiij. ꝫ mesopotamia ē no-
mē grecū dictū a meso qd̄ ē mediū ⁊ potamos qd̄ ē fluui
us. q: ciuitas illa ē sita int̄ duo flumia. vn̄ Gen̄. xxiiij. vbi
translatio nr̄a hz. mesopotamiā. i hebreo h̄r i arā fluuioꝝ.
arā āt ē nomē syrū. aliqñ vo h̄ nomē mesopotamia acci-
pit ꝓ tota ꝓuicia circa dictā ciuitatē abraā vo exiēs d̄ chal
dea cū prē suo thare pri⁹ intrauit mesopomiā ꝓut ē nom̄
regiōis q̄ ꝓut ē nomē ciuitat. q̄ alio noīe dr̄ charrā. His
q̄ p̄missis exponen-
da est lr̄a. b ¶ Vi-
ri frēs. h̄ dr̄ q̄tuz ad
sibi coeuos ⁊ iunio
res. c ¶ Et prēs. q̄
tum ad seniores.
d ¶ Audite. veritatē
e ¶ De⁹ glorie. i. de⁹
gloriosus quē colo
⁊ sic nō suz blasphē
mus. f ¶ Apparu-
it prī nr̄o abraā. pri-
ma vice. g ¶ Cum
eēt i mesopotamia.
i. intrasset terminos
mesopotamie regio
nis. h ¶ Priusq̄
morarek in charram
prē suo. i ¶ Et dix-
it ad illū. Exi de ter
ra tua. Sz quō h̄ dr̄
q: iaz exierat d̄ chal
dea in q̄ nat⁹ fuerat
nam metopomia et
chaldea ꝓuincie sunt distincte. ideo dicūt aliq̄ ꝙ licet exi-
uisset corpe nō tn̄ mente. q: ꝓponebat illuc redire: ꝫ istud
dictū improbat Gen̄. xij. ⁊ ideo dc̄m sicut ibi dictum fuit
ꝙ exire hic dr̄ ꝓ se mag elōgare ⁊ huic ꝯcordat lr̄a hebrai
ca Gen̄. xij. Et vbi nr̄a translatio hz. Egredē de ter. tua ⁊c.
In hebreo h̄r. Vade tibi de terra tua. q. d. ꝓ vtilitate tua.
Vade longi⁹. k ¶ De ter. tua ⁊ cog. tua. q: nachor frater
abrae remāsit in mesopotamia. l ¶ Tūc exiuit. i. longius
abijt. m ¶ De t̄ra chaldeoꝝ. de q̄ iam an̄ exierat. vt dictū
est. n ¶ Et habi. in char. cū patre suo vsq̄ ad mortē eius
supradicta ex rōne. n ¶ Et inde. Hic pn̄r recitat breuiter
hystoria abrae in t̄ra ꝓmissionis. o. Et inde postq̄ pr̄ eius
mortuus ē transtulit illū reiterādo p̄ceptum illud. Exi de
t̄ra tua. fm ꝙ dictū est s̄. ⁊ h̄r Gen̄. xij. aliq̄ tn̄ dicut ꝙ illō
qd̄ hic dr̄. Exi de t̄ra ⁊c. dr̄ ꝑ anticipatiōnez. ⁊ ꝙ solum di-
ctū fuit ei semel p⁹ mortem pr̄is: ꝫ meli⁹ ꝯcordat lr̄e ꝙ bis
dictū est. p ¶ Et nō dedit illi he. in ea ⁊c. ꝫ habitauit i t̄ra
chanaā sic aduena ⁊ ꝑegrin⁹. qd̄ nec est ꝯ illud qd̄ h̄r gen̄.
xxiij. ꝙ emit agꝝ ab ephron etheo q: h̄ nō fuit ad habitā-
dū vel colendū. se ꝓ sepultura sare. q ¶ Sz repromi. da.
illi eā ⁊ semini ei⁹ Gen̄. xiij. Omne terrā quā ꝯspic tibi da-
bo ⁊ semi tuo. r ¶ Cū nō h̄ret filiū. nondū ei nat⁹ erat ysa
ac nec etiā ysmael. vtz Gen̄. xvj. s ¶ Locut⁹ ē āt ei deus
Gen̄. xv. t ¶ Quia erit se. ei⁹ ac. i t. ali. s. in t̄ra chanaā et i
egypto. v ¶ Vt serui. eos sbij. ⁊ ma. tra. affligētes eos ni-
mis dura fuitute p⁹ mortez ioseph. vt h̄r Exo. j. x ¶ An-
nis q̄dringēt. isti q̄dringēti āni sunt incipiēdo a natiuitate
ysaac vsq̄ ad exitū filioꝝ isrl̄ de egypto. sic diffuse ostensū
fuit Gen̄. xv. ⁊ pōt h̄ breuit aliq̄d repeti. a natiuitate enim
ysaac vsq̄ ad natiuitatē iacob fluxerūt āni. xl. Gen̄. xxv. Ia
cob āt erat ānoꝝ. cxxx. qñ descēdit i egyptū cum filijs suis
Gen̄. xlvij. Inde vsq̄ ad exituz de egypto fluxerūt āni. ccx.
fm hebreos. qb⁹ sil̄ iūct habēt āni q̄drigēti p̄cise in qb⁹ se
mē abrae accola fuit in t̄ra aliena. ⁊ sic pz ꝙ ñ fuerūt i affli-
ctōe q̄dringēt ānis ꝫ ꝑ ptē minorē illi⁹ tp̄is. ⁊ iō li q̄dringē
tis ānis ñ refert ad illō qd̄ imediate p̄mittit ⁊ affligēt eos
nisi ꝑ synodochē. s. accipiēdo ptē ꝓ toto. sic dr̄ xp̄c iacuisse
iij. dieb⁹ i sepulcro. ꝫ ꝓp̄e r̄fert ad illō qd̄ an̄ poit. Erit sem̄
ei⁹ accola i t̄ra alena: q: tot ānis hitauit semen abrae in t̄ra
aliena. vt oñsuz ē. y ¶ Et p⁹ h̄ exi. sb moyse duce. Exo. xij.
z ¶ Et seruient mihi ⁊c. quod fuit impletum tempore Io-
sue sub quo ppl̄s israel intrauit in terram promissionis.

ditiōes q̄s tradidit nobis
p moyses. Et intuētes eum
q oēs q̄ sedebāt i ꝯcilio vide
rūt faciē ei⁹ tanq̄ faciē an-
geli. ¶ Capłm. vij.

D Ixit autem princeps
sacerdotū: si hec ita se
b hñt. Qui ait. Viri fratres
c d ⁊ prēs audite. De⁹ glie ap
e f paruit prī nr̄o Abrae cū es
g h set i mesopotamia priusq̄
i morarek i charram: ⁊ dixit
k ad illū. Exi de t̄ra tua et de
cogtōe tua. ⁊ veni i t̄rā quā
l mōstrauero tibi. Tūc exijt
m n de t̄ra chaldeoꝝ ⁊ hitauit i
o charrā. Et ide postq̄ mor-
tuus ē pr̄ e⁹ trāstulit illū in
terrā istā: in q̄ nūc vos ha-
p bitat. Et nō dedit illi here-
ditatem in ea nec passū pe-
q dis: sed r̄promisit dare illi
eā in possessionē ⁊ semi ei⁹
r post ipm: cū non h̄ret filiū
s t Locut⁹ ē aūt ei de⁹: q: erit
semē ei⁹ accola in terra alie
v na: et seruituti eos subijci-
ent et male tractabunt eos
x annis q̄dringētis ⁊ gentez
cui seruierit indicabo ego
y dic dn̄s. Et p⁹ hec exibunt
z et seruiēt mihi in loco isto.

a Et dedit illi teſtm̄ circūciſi
onis ⁊ ſic genuit yſaac. ⁊ cir
cūcidit eū die octaua. ⁊ yſa
b c ac iacob. ⁊ iacob duodeciꝫ
d pr̄iarchas. ⁊ pr̄iarche emu
lātēs ioſeph vendiderūt in
f egyptū. ⁊ erat deus cū eo ⁊
eripuit eū ꝺ oībꝰ tribulatō-
g nibꝰ eiꝰ. ⁊ dedit ei grām̄ et
ſapiam in cōſpectu pharao
nis regis egyptioꝝ. ⁊ cōſti
tuit eū ꝑpoſitū ſup egyptū
h ⁊ ſup oēm domū ſuā. Ueit
aūt fames in vniuerſaꝫ egy
ptū ⁊ chanaan ⁊ tribulatio
magna. ⁊ ñ īueniebāt cibos
prēs nr̄i. Cū audiſſet aūt ia
cob eē frumentū in egypto
i k miſit prēs nr̄os primū. ⁊ i
l m ſecūdo cognitus ē ioſeph a
fratribꝰ ſuis. ⁊ manifeſtatū
n eſt pharaoni genꝰ eiꝰ. Mit
tens autem ioſeph accerſi-
uit iacob patrem ſuū: ⁊ om
o nē cognationē ſuam in ani-
mabus ſeptuagintaquin-
p ꝗ Et deſcēdit iacob in egy
ptum ⁊ defunctus eſt ipſe:
q et patres noſtri. Et tranſla
r ti ſt̄ in ſichē ⁊ poſiti ſūt ī ſe-
pulcro qꝺ emit abraā ꝑcio
s argenti a filijs emor filij ſi-
t chē. Cuꝫ aūt appropinq̄ret
tp̄s ꝓmiſſiōis quā ꝯfeſſus
v erat deꝰ abrae: creuit pp̄ls
⁊ multiplicatꝰ eſt ī egypto
x quoadusꝗ ſurrexit aliꝰ rex
y in egypto q̄ non ſciebat io-
z ſeph. Hic circūueniens ge
nꝰ nr̄m afflixit pr̄es nr̄os vt
exponerēt īfantes ſuos ne
a viuificarent Eodē tp̄e na-

a Et dedit illi teſta. circūciſionis. Geñ. xvij. b Et iacob. Hic ꝯñr recitat hyſtoriā a tp̄e iacob vſꝗ ad moyſen. ⁊ ꝑmo recitat hyſtoriā tp̄is ſeruitutē ꝑcedētis. ſcꝺo ſubſequētis: ibi cū aūt. Circa ꝑmū dr̄. b Et iacob. ſup. circūcidit. c Duodecim pr̄iarchas. filios ſuos q̄ dicunt pr̄iarche. i. pr̄es principales a pr̄ ⁊ archos qꝺ ē princeps. q: ab ipis denoiant duodecim tribus iſrael. d Et pr̄iarche emulātes ioſeph. i. inuidētes ei. Geñ. xxxvij. e Uendiderūt in egyptum eodē cap̄. f Et erat deus cū eo ⁊ eripuit eū ⁊c̄. ꝑ de manibus fratrū volentiū eū occidere. ſecūdo ꝺ ciſterna vbi poſuerunt eū moriturūꝫ fame. tercio de carcere regꝭ egypti vbi poſuit eū mgr̄ milicie Geñ. xlj. g Et dedit ei grāꝫ ⁊ ſapiētiā in cōſpectu pharaonis. ad exponendū eius ſomniū de futura fertilitate et ſterilitate terre. h Uenit āt fames ⁊c̄. Geñ. xlij. i Miſit pr̄es noſtros. i. filios ſuos. k Primū. i. ꝑma vice. l Et in ſcꝺo. i. in ſcꝺa miſſione. m Cognitus ē ioſeph a fratribus ſuis ⁊c̄. Geñ. xlij. n Mittēs aūt ioſeph accerſiuit iacob pr̄em ſuū. in eodē ca. o In aīabꝰ lxxv. Exo. j. Geñ. tñ. xlvj. dr̄. Oēs aīe domus iacob q̄ ingreſſe egyptū fuere. lxx. ꝫ ibi numerant tm̄ ꝑſone egreſſe de iacob actu nate. hic aūt ⁊ Exodi. j. numerāt cū illis q̄nꝗ nepotes ioſeph. eo ꝙ ꝑtinebant ad pp̄lm iſrael. ꝓpt qꝺ lxx. interp̄tes Geñ. xlvj. poſuerunt. lxxv. quā interp̄tationē ſeq̄tur hic ſanctus Lucas p Et deſcendit in egyptū hic ꝯñr recitat deſcenſum in egyptū. d. Et deſcendit iacob in egyptū ⁊ defunctus eſt. Geñ. xlix. q Et pr̄es noſtri. ſcꝫ. xij. pr̄iarche. de morte ꝟo ioſeph in egypto hr̄ Geñ. vl. et de morte alioꝝ. Exo. j. r Et tranſlati ſūt in ſichem ⁊c̄. Hec lr̄a videt multū intricata ⁊ diſcrepare ab eo qꝺ habetur Geñ. xxiij. de ſpelunca quā emit abraā. ⁊ Geñ. xxxiij. de agro quē emit iacob a filijs emor. ꝓpter qꝺ intellectuꝫ cū huiꝰ paſſus ſciendū ꝙ abraaꝫ emit illam ſpeluncaꝫ ab ephron etheo ⁊ iacob illum agrū a filijs emor pr̄is ſicheꝫ vt pꝫ in textu. In ſpelunca ꝟo ab abraaꝫ empta fuit iacob ſepultus illic portatus de egypto. Geñ. vlt. In agro vero quē emit iacob ⁊ quē dedit ioſep filio ſuo. vt hr̄ Geneſis xlviij. ſepulta fuerūt oſſa ioſeph illic apportata de egypto vt habet Ioſue. vlt. De alijs ꝟo pr̄iarchis non hr̄ de ſcriptura ſatis vbi ſint ſepulti. ꝫ Hiero. dicit de ſancta paula ꝙ ipa ꝑtranſiuit vſꝗ in ſichem ⁊ vidit ibi ſepulcra. xij. pr̄iarcharū. Ioſephus ꝟo. ij. li. dicit ꝙ fratres ioſeph mortui in egypto a poſteris ſuis fuerunt trāſlati in ebron ⁊ ibideꝫ ſepulti. ⁊ in hoc magis videtur credendum dicto ioſephi ꝗ̄ Hiero. quia longo tp̄e fuit ante hieronimum. ⁊ q: natus fuit ī iudea et certius cognouit oīa iudee loca. His ergo ꝑmiſſis ſciendū ꝙ ſctūs lucas hic ſimul recitat duas hyſtorias intricate. ⁊ exponit lr̄a ſic r Et tranſlati ſunt in ſichen ⁊ poſiti ſunt in ſe. qꝺ emit abraā. ſ. ꝑtim hic ⁊ partim ibi. quia de ioſeph certum eſt ꝙ ſepultus fuit in ſichē in ſpeluncam abrae. vt ꝑdictuꝫ eſt. de iacob ꝟo certum eſt ꝙ ſepultus fuit in ebron de alijs pr̄iarchis dubiū eſt vtrū hic vel ibi ſint ſepulti. licet mihi probabilius videat ꝙ in ebron ſicut dictum eſt. s A filijs emor. iſtud non coniungitur lr̄e immediate ꝑcedenti. ꝫ antecedenti vbi dicit Et tranſlati ſunt in ſichem. ſup̄. emptā. s A filijs emor per ipm iacob vt predictū eſt. ⁊ ſic exponit ſcolaſtica hyſtoria. ꝫ huic expoſitōni vr̄ obuiare qꝺ ſequit. Filij ſicheꝫ. q: Geñ. xxxiij. dr̄ ꝙ iacob emit ꝑtem agri a filijs emor patris ſicheꝫ ⁊ ſic emor nō fuit filius ſichem. ꝫ pater eius. ſequēdo tñ expoſitōem iſtaꝫ poteſt faciliter rūderi ꝙ idē hō frequenter hꝫ pr̄em ⁊ filium eiuſdē nominis. ſic dñs korolus comes valeſij bone memorie habuit patreꝫ regem francie nomie philippum ⁊ filium eiuſdem nominis ⁊ ſic poteſt dici ꝺ iſto emor ꝙ habuit patrem noīe ſichem. ꝺ quo fit hic mentio. cū dr̄. A filijs emor filij ſichem ⁊ filium eiuſdē nominis. de quo dr̄ Geñ. xxxiij. A filijs emor patris ſichem. Sed q: expoſitio dicta videt multū intricata ⁊ q: lr̄a videt pretendere ꝙ abraam emit precio argenti a filijs emor. ſciendum ꝙ ideo poſſet dici tñ ꝑiudicio. ꝙ ille emor de quo hic lucas loquit fuit idem cū patre ſcor pr̄e ephrō ⁊ fuit binomius. ſicut in ſcriptura multi legunt binomij ſic abraam emit a filijs emor q: ab ephrō emit de filijs eiꝰ et iſte emor alio modo dictus ſeor habuit patrem nomie ſichem. ille autē emor de quo fit mentio. Geñ. xxxiij. habuit filiū nomine ſichem. nec eſt incōueniens ſi ponātur eadem noīa diuerſoꝝ nominū hic ⁊ ibi. quia frequēter homines diuerſoꝝ locorū et tēpoꝝ in nominibus conueniūt. ⁊ ẜm hāc expoſitōem lr̄a planior vr̄. Sciendū etiā ꝙ ſichem hic dupliciter accipit. vno mō ꝓut eſt nomē ciuitatis. cū dr̄. Tranſlati ſunt in ſicheꝫ. alio mō ꝓut ē ꝓpriū nomē hoīs. cū dr̄ filij ſichem. t Cum aūt. Hic ꝯñr recitat hyſtoria pro tp̄e ſeruitutis filioꝝ iſrael in egypto ⁊ ꝑ ponit huius ſeruitutis occaſio. cū dicit t Cum aūt appropinquaret tempus ꝓmiſſionis quā ꝓfeſſus fuerat deꝰ abrae ꝓmittēs ei ꝙ ſemē eius ſeruiret ei ī terra iudee Geñ. xv. v Creuit pp̄lus ⁊ multiplicatꝰ eſt in egypto. Exo. j. Et h̄ multiplicatio mouit regē egypti ad affligendū populum iſrael vt minus poſſent vacare generationi ⁊ multiplicari vt habetur ibidē x Quoadusꝗ rex alius ſurrexit ī egypto. dicit em̄ ioſephus ꝙ regnum tunc tranſlatum erat ad aliā domū. y Qui non ſci. ioſe. i. beneficia q̄ fecerat ioſeph regno egypti. z Hic circū. i. fraudulenter opprimens z Genus nr̄m. primo ſubijciens duris laboribꝰ ꝫ q: per hoc non fuit impedita pp̄li multiplicatio. ꝑcepit obſtetricibus vt in ꝑtu hebreaꝝ necarent maſcl̄os. ꝫ q: nō fecerunt hoc deū timentes. ꝑcepit vt maſculi nati in flumē ꝓijcerent Exo. j. ⁊ h̄ eſt qꝺ dr̄. Ut exponeret infan. ⁊c̄. a Eodē tp̄e. Hic ꝯñr ſtephanꝰ ſe excuſat de blaſphemia contra moyſen. oſtendens eū pp̄li fuiſſe liberatorem. et ꝑ ponitur ad hanc liberationē moyſi diſpoſitio ſcꝺo ipa liberatio: ibi. Cum aūt. Circa primū dicitur. a Eodeꝫ tēpore natus eſt moyſes ⁊ fuit gratꝰ deo. qꝺ apparet ex h̄ ꝙ deꝰ ſuauit eū ne ꝑiret cum alijs pueris in flumine.

tus eſt moyſes: ⁊ fuit grātꝰ
d do q̄ nutritꝰ ē tribꝰ mēſibꝰ
e in domo pr̄is ſui Expoſito
d āt illo ſuſtulit eū filia pha-
raonis: ⁊ nutriuit euꝫ ſibi i
e filiuꝫ. Et eruditꝰ ē moyſes
f oī ſapia egyptioꝝ ⁊ erat po
tens i v̄bis ⁊ i opibꝰ ſuis.
g Cū āt impleret ei q̄dragin-
h ta annoꝝ tp̄s: aſcēdit i cor
i eiꝰ vt viſitaret fr̄es ſuos fi
k lios iſrl̄. Et cū vidiſſꝫ quē-
l m dā iniuriā patientē vidica
uit illū ⁊ fecit vltōeꝫ ei q̄ in
iuriā ſuſtinebat pcuſſo egy
n ptio Exiſtimat āt intellige
o re fr̄es: qm̄ deꝰ p manū ip-
p ſius daret ſaluteꝫ illis. At
q illi nō intellexert̄. Sequēti
v̄o die appuit illis litigan
r tibꝰ: ⁊ recōciliabat eos in
pace: dicēs. Viri fr̄es eſtl̄
Vt q̄d nocetis alterutrum
s Qui aūt iniuriā faciebat p
t ximo repulit eum dicens.
v Quis te ꝯſtituit principeꝫ
x ⁊ iudicē ſup nos. Nūq̄d in
terficere me tu vis quēad-
modū interfeciſti heri egy-
y ptiū. Fugit aūt moyſes in
verbo iſto ⁊ factꝰ ē aduena
z in terra madiā vbi genera-
a uit filios duos. Et expletl̄
b ānis q̄draginta apparuit il
li in deſerto mōtis ſyna an
c d gelꝰ i igne flame rubi. Mo
yſes aūt videns admiratꝰ
e eſt viſum et accedente illo
f vt ꝯſideraret facta ē ad euꝫ
g vox dn̄i: dicens. Ego ſum
deꝰ patrū tuoꝝ deꝰ abraaꝫ
i deꝰ yſaac: ⁊ deꝰ iacob Tre
mefactꝰ aūt moyſes nō au-
debat ꝯſiderare. Dixit aūt
illi deꝰ. Solue calciamētū
k pedū tuoꝝ. Locus eñ in q̄
l ſtas terra ſctā eſt. Videns
vidi afflictionem populi
mei q̄ eſt in egypto: ⁊ gemi
m tum eoꝝ audiui. ⁊ deſcēdi
n liberare eos. Et nūc veni:
o et mittam te in egyptum.
p Hūc moyſen quē negaue-
runt dicentes: quis te con
ſtituit principem et iudicē:
h hunc deus principem ⁊ re
r demptorem miſit cum ma-
nu āgl̄i q̄ appuit illi i rubo

b ¶ Qui nutritus eſt tribus men. i domo pa. ſui. vidit euꝫ elegantē puerū: ⁊ ideo quantū potuit ſeruauit euꝫ quouſq̄ apparebat piculū mortl̄ ñ ſolū pueri ſ3 etiā parentū occaſiōe eiꝰ: ⁊ tūc eū ꝯmendauit ptectōni diuine ponens eū in flumine incluſuꝫ tñ in vaſculo ſcirpeo pice linito. c ¶ Expoſito āt illo in flumie mō dicto. d ¶ Suſtulit eū filia phara. ⁊ nutriuit euꝫ. i. nutriri fecit ſibi in filiū q2 adoptauit euꝫ. et h oīa habent Exo. ij. vbi diffuſiꝰ ea expoſui. e ¶ Et eruditus eſt moyſes in omi ſapia egyptioꝝ q̄ ſic nomiat. q2 p̊ viguit in egypto hūane ſapie ſtudium vt habet. j. Metha. f ¶ Et erat po. in verbis ⁊ ope. ſuis. ex q̊ pꝫ eiꝰ diſpoſitio ad liberandū ppl̄m de egypto. g ¶ Cū autem impleret. h ꝯn̄r deſcribit ipſa liberatio. et p̊ figuralis, ſecūdo realis: ibi. Et implebitl̄. Circa primū dicit. Cū aūt impleret eiꝰ tp̄s. xl. annoꝝ. qd̄ ē tp̄s virilis etatis. h ¶ Aſcendit in cor eiꝰ. deo inſtigante. i ¶ Vt viſitaret fr̄es ſuos filios iſrl̄. q̄ erāt i dura ſeruitutē. k ¶ Et cum vidiſſet quendam hebreum. l ¶ Iniuriā patiē. ab egypto. m ¶ Vindicauit eū egy. interficiēdo. ⁊ ſbdit rō cuꝫ dicit. n ¶ Exiſtimabat aūt intelligē fratres. i. hebreos. o ¶ Qm̄ deus p manū ipſiꝰ daret ſalutē illis. iam eñ dn̄s inſpirauerat Moyſi, ꝙ liberaturus erat ppl̄m p ipſum de ſeruitute egypti. ⁊ ſic iam erat ꝯſtitutus a deo tutor et defenſor ppl̄i. ꝓpter qd̄ nō peccauit vindictā illā faciendo et illa liberatio pticularis fuit ſignū ⁊ figura liberatōis generalis totius ppl̄i fienda p manū moyſi. p ¶ At illi non intellexerūt. qd̄ declarat p factū ſequēs. cū dr̄. q ¶ Sequenti v̄o die appa. illis litigantibꝰ. i. duobꝰ hebreis adinuiceꝫ rixantibꝰ Exo. ij. r ¶ Et recōciliabat eos. volēs eos reducere ad pacē ⁊ amiciciā. s ¶ Qui aūt iniuriā faciebat. increpatus ſup h. t ¶ Repulit eū. i. eiꝰ monitōeꝫ ⁊ increpationē. d. v ¶ Quis ꝯſtituit te prin. ⁊c. q. d. tu vſurpas tibi indebitā ptātem ex q̊ pꝫ ꝙ iſte nō intellexit ꝙ moyſes eſſꝫ ꝯſtitutꝰ a deo tutor ⁊ liberator ppl̄i. ⁊ q2 iniuriās habebat aliq̄s ſibi fauētes: ⁊ idem ſentiētes. ideo ſupra dixit pluraliter ⁊ illi nō intellexerunt. x ¶ Nunq̄d interfi. tu me vis ⁊c. illud qd̄ erat ſecretū publicauit intantū ꝙ venit ad aures pharaonis ⁊ querebat occidere moyſen Exo. ij. iō ſbditur. y ¶ Fugit aūt moyſes in verbo iſto. i. ꝓpter publicatōnem huiꝰ facti ne occideret. z ¶ Vbi generauit duos filios. manaſſen ⁊ ephraim de ſephora vxore ſua: Exodi. ij. a ¶ Expletis. Hic ꝯn̄r deſcribit moyſi legatio. ſecūdo legatōis impletio: ibi. Hic eduxit. Prima adhuc i duas: q2 p̊ ſanctꝰ Lu. facit ꝓpoſitū. ſcd̄o infert quoddā correlariū: ibi. Hūc moyſen. Circa primū p̊ deſcribit tp̄s legationis. cum dr̄.

a ¶ Expletl̄ ānis: xl. a fuga moyſi de egypto. b ¶ Apparuit ei in deſerto mon. ſy. angelꝰ. Exo. iij. dr̄ ꝙ apparuit illi deꝰ dn̄s ꝙ ſm veritatē fuit angelꝰ: vt h dr̄: ſ3 q2 pſonā dei repn̄tabat ⁊ in eiꝰ pſona loquebat. ideo aliqñ deꝰ aliqñ angelꝰ noiat vt dic̄ Greg. c ¶ In igne flame rubi. Angeli. n. apparent hoibꝰ in corpibus formatl̄. ⁊ q2 tales apparitōes ſunt ad aliqd ſignificandū. iō formātur ſm ꝯuenientiam ad id qd̄ eſt ſignificandū. p ignē freq̄nter in ſacra ſcriptura ſignificatur tribulatō purgās Eccle. ij. In igne pbat aurū ⁊ argentū et hoies receptibiles in camino humiliatiōis. ꝓpter qd̄ angelꝰ apparuit in ſpē ignis ardentl̄ ſ3 non ꝯburentis ad figurandū ꝙ ppl̄us iſrl̄ in tribulatione egypti nō ꝯſumeret ſ3 purgaret ⁊ purgatus liberaret. d ¶ Moyſes aūt vi. admi. eſt. ꝙ ignis ardens non ꝯburebat rubū q̄ de facili ē cōbuſtibilis. e ¶ Et acce. il. vt ꝯſi. magis de prope. f ¶ Fctā ē vox dn̄i. i. angl̄i loquētis in pſona dei. g ¶ Ego ſum deꝰ patrū vr̄oꝝ q̄ coluerūt me ceterl̄ gentibꝰ ad idolatriā declinantibus. h ¶ Tremefactus ē moyſes. ꝓpt diuinā reuerentiam i ¶ Solue calci. ⁊c. Modꝰ eñ erat antiq̄ꝝ ⁊ ſpāliter hebreoꝝ nō ingredi loca ſctā pedibꝰ calciatl̄. vnde ⁊ ſaraceni ad huc tenēt hūc modū, q2 nō ingrediunt locū diuini cultus niſi diſcalciatl̄ pedibꝰ: vt a fidedignis intellexi. k ¶ Locꝰ eñ in q̊ ſtas tra ſctā ē. ꝓpt apparitōeꝫ diuā ibidē mō dicto. l ¶ Vidēs vi. affli. po. mei. oculo pietatl̄ ⁊ cū affectu miſeratōis: iō ſequit. m ¶ Et deſcen. li. eos. Deo āt deſcendē ñ ꝯueit niſi p affectū miſeratōis: ſ3 angelo q̄ loq̄bat bñ cōpetit deſcendē ⁊ aſcendē ſm motū localē. eo mō q̄ motus localis ꝯpetit angl̄is. n ¶ Et nūc veni. ꝓmpte obediēdo mihi. o ¶ Et mittā te i egy. ad liberādum ppl̄m. ſic pꝫ legatio iniūcta moyſi. p ¶ Hūc moyſen. h ſtephanꝰ ꝯ iudeos refert correlatiuū de rebellione eoꝝ. di. p ¶ Hunc moyſen quē nega. ⁊c. ſic p̄dictū ē ille q̄ h v̄bū dixit hēbat ꝯplices q̄ idē dixert̄ v̄bo vel ſaltē facto: ꝓpt h qd̄ dr̄ hic in plurali. Dicētes q̄s ꝯſtituit principeꝫ ⁊c. q ¶ Hūc deus prin. ⁊ redem. miſit. q2 tñ nō erat principalis in h facto: ſ3 angelꝰ apparēs in pſona dei: iō ſbdit. r ¶ Cū ma. an. i. cū ptāte ipſiꝰ ⁊ ſic moyſes erat illi tanq̄ miſter adiūctꝰ. p hāc aūt rebellionē ꝯ moyſen intēdit ſtephanꝰ vocare iudeos ꝯ rebellione ꝯ xp̄m liberatorē totiꝰ iudei de ſeruitute dyaboli vt exprimit. j. eo. ca. vbi dr̄. Et occiderūt eos q̄ pnunciabāt de aduētu iuſti cuiꝰ vos nūc pditores ⁊ homicide fuiſtis. s ¶ Hic eduxit. Hic ꝯn̄r deſcribit impletio legationis iniūcte moyſi. Et diuidit i duas ptes: q2 p̊ fac̄ ꝓpoſitū ſcd̄o inſert correlariū: ibi. Cū voluerūt. Circa primū dicit.

s Hic eduxit illos.ſicut erat ſibi iniunctũ. t Faciens ꝓdigia ⁊ ſigna in terra egypti.ſicut pꝫ a pͥncipio.v.Exo.vſ-ꝙ ad finẽ.xij. v Et in mari rubro..vt hꝫ Exo.xiiij. x Et in deſerto.vtꝫ in li.Leui.Nu.⁊ Deu. y Hic eſt moyſes.cui vos credẽ dicitis ⁊ debetis z Qui dixit filiis iſrl'.Deu.viij.

a Prophetaꝫ vo.ſuſci.de⁹⁊c̃.qd̓ pͥn-cipl'r itelligit̃ d̓ xp̃o vt ibideꝫ dc̃m fuit q̇ deſcendit ſm carnẽ de iudeis. b Tan-ꝙ meip̃m audietis id ẽ legiſlatoreꝫ no.teſt.ſic̃ ego ſum ve-teris.Sciendũ tam̃ ꝙ xp̃s non dr̃ ꝓpha ꝙtum ad cognitõeꝫ euangelicã.Nã ab inſtanti conceptõis aĩa xp̃i habuit claritatem diuĩe viſiõis ſ ꝓ tanto dr̃ ꝓpheta fuiſſe inꝗntum ꝓpha dr̃ ille q̇ annunciat remota a cognitõe illoꝝ cũ quibus hitat.Chriſtus aũt ante ſuã paſſionem fuit viator habitanſ cuꝫ hoibus Joh.j.Et denũciabat trãſcendentia capacitatẽ itellectus hũani: ſicut dr̃ ꝓpha Luce vij.Propheta magnus ſurrexit in nobis ⁊c̃. c Hic eſt q̇ fuit in eccĩa.i.in cognitõe hebreoꝝ. d Cũ an.qui loq̇.in mõte ſyna.dans ei leges ⁊ mandata.vtꝫ Exo.xix.Et deinceps q̃ſi ꝑ totũ. e Et cũ patrib⁹ nr̃is.ꝙtum ad decẽ p̃cepta.decalogi q̇ dedit audiente ppl'o Exo.xx. f Qui accepit verba vite dare nobis.Dicunt̃ aũt illa p̃cepta verba vite:nõ q: cõferũt vitã grẽ iuſtificantẽ ſm ꝙ dr̃ Roma.Non iuſtificat̃ hõ ex opib⁹ legis:iuſticia q̇ facit dignuꝫ vita eterna:lꝫ iuſtificarent iuſticia politica:ſicut dc̃m fuit ſuper epl'am ad Romo.⁊ Gal'.ſ dicunt̃ verba vite:q: ſeruãtes ea nõ incurrebãt penã mortis corꝑalis.que tranſgreſſoribus infligebat̃:ſic̃ dictũ fuit Gal'.iij.ſuꝑ illud faciẽs ea viuet in eis. g Cui noluerũt.Hic ex dictis infert corelarium de rebellione iudeoꝝ ꝯ moyſen ⁊ deũ dicẽs.Cui noluerũt obedire pr̃es noſtri ſicut pꝫ in multis locis Exodi.⁊ Nume. h Et auerſi ſunt cordi.ſu.in egyptum.oñdentes diſplicentiam ꝙ inde exierant dicẽtes moyſi Exodi.xiiij.Quid hic facere voluiſti vt educeres nos de egypto ⁊c̃.et in pluribus aliis locis ſimile habetur.Et nõ ſolum oſtenderunt hanc diſplicentiã exitus ſed etiam volũtatem reuertendi dicẽtes Nume.xiiij.Conſtituamus nobis ducem ⁊ reuertamur in egyptum.Conſequẽter oſtendit eos rebelles fuiſſe non ſolum moyſi ſed etiam deo:cũ dicitur. i Dicentes ad aaron.Exo.xxxij. k Fac nobis deos qui precedant nos. In h̓ em̃ rebellabant deo q̇ eos reduxerat de egypto et etiam moyſi eius miniſtro cuꝫ ſubditur.Moyſes em̃ hic ⁊c̃. l Et vitulum fece.quia aaron ad faciendum coegerunt ⁊ aurũ ei miniſtrauerũt. m Et obtulerũt hoſtiam ſimulacro.que debebat offerri ſoli deo. n Conuertit autem eos deus ⁊ tradidit.i.cõuerti ⁊ tradi ꝑmiſit demonibus ꝓpter ſuam maliciam. o Seruire militie celi.hoc non legitur eſſe factum tempore quo filii iſrael fuerunt in deſerto.ſed poſtꝙ intrauerunt terrã ꝓmiſſionis hoc multotiens ⁊ multiplicit̃ fecerunt.vtꝫ in li.iudi.⁊ Reg.ſpãliter in.iiij.⁊ in.ij.paral'.Sicut ſcriptũ eſt in libro ꝓphãrũ.ſ.xij.q̇ eſt vnus liber vt de-

s t Hic eduxit illos faciens ꝓ
v digia ⁊ ſigna i t̃ra egypti et
x in rubro mari: ⁊ in deſerto
y ãnis q̃dragĩta Hic ẽ moy
z ſes q̇ dixit filiis iſrl'. Pro-
a phetã ſuſcitabit vobis d̓s
b de fratrib⁹ vr̃is tanꝙ me-
c ip̃m audietis Hic ẽ q̇ fuit i
d eccĩa in ſolitudĩe cũ anglo
e q̇ loq̃bat̃ ei in mõte ſynai ⁊
f cũ pr̃ib⁹ vr̃is:q̇ accepit ver
g ba vite dare vobis Cui no
luerũt obedire pr̃es vr̃i:ſ
h repulerũt ⁊ auerſi ſunt cor-
i dibus ſuis in egyptũ dicẽ-
k tes ad aaron Fac nob̄ de-
os qui precedãt nos. Mo
yſi enim huic q̇ eduxit nos
de terra egypti neſcim⁹ q̇d
l factum ſit ei. Et vitulum fe
m cerunt in diebus illis ⁊ ob
tulerunt hoſtiã ſimulacro:

claratum fuit ibidem. p Nunꝗd victimas ⁊c̃.h̓ ſcribitur Amos.v.⁊ refertur pͥma ꝑs huius auc̃tis ad tempus quo fuerunt filii iſrl' in deſerto vt pꝫ manifeſte.nõ tñ per h̓ eſt intelligendũ ꝙ filii iſrl' nullas victimas aut hoſtias obtulerunt deo in deſerto.q: Leuit̃.ix.dr̃ exp̃ſſe:ꝙ in conſecratõne aaron ⁊ filiorũ eius fuerũt plures hoſtie deo oblate.⁊ ſimilit̃ in dedicatõne tabernaculi vt habet̃ Nue.vij.Sed id̓o dr̃ q: pauce victime fuer̃t tũc oblate.Unde dicit Rab.ſa.ſuper illud Nu.ix.Fecerunt filii iſrl' phaſe ⁊c̃.d̓ toto tꝑe quo in deſ̃to fuerũt non fecerũt phaſe niſi illud tm̃.cũ tamẽ erat ſolennitas pͥncipalis ⁊ p̃ceptũ erat.xij.Exo.ip̃m quolibet anno fieri:⁊ id̓o ſi fuit ſic omiſſa i illis.xl.annis multomagis ſacrificia que p̃cipiebant̃ fieri in ſolẽnitatibus ⁊ in diebus minus ſolẽnib⁹ fuit em̃ cũ ppl'o ſuper h̓ diſpenſatum a d̓o ꝓpter incertuꝫ motum nubis ſicut ⁊ d̓ circũciſione que Geñ.xvij.p̃cipit̃ fieri octaua die.⁊ tamẽ omiſſa fuit ꝙdiu populus fuit in deſerto vt pꝫ Joſue.v. q Et ſuſce.taber.moloch.⁊c̃.Iſtud refert̃ ad temp⁹ Iudi.⁊ Reg.vt oſtenſum fuit Amos.v.et pendet in fine huius auctoritatis. r Et ſydus dei ve.repre.i.luciferuꝫ ſiue ſtellam matutinaꝫ vt dicit glo.que pre ceteris ſtellis a plurib⁹ adorabat̃ ꝓpter ei⁹ pulcritudĩeꝫ. s Figuras.i.imagines diuerſas. t Quas feciſtis vob̄ adorare eas.i.adorandũ eas. v Et tranſ.vos in baby.ꝓpter illud pc̃m̃ et trãſgreſſionẽ.Ex q̇ pꝫ ꝙ idolatria d̓ qua loquit̃ hic amos ꝓpha fuit cã captiuitatis iudeoꝝ de terra ſua.⁊ h̓ fuit ꝑpetrata poſt ingreſſum huius terre.⁊ maxĩe tꝑibus Reguꝫ Amos.v.dr̃.Migrare vos faciam trans damaſcum.i.vltra domaſcũ vel longius a terra vr̃a ꝙ ſit damaſcus.Babylon aũt plus diſtat a iudea.nã damaſcus eſt ꝓpe termi nũ iudee vel ſtephanus poſuit in babylonẽ:q: iudei duarũ tribuũ fuerunt tranſlati in baby.vtꝫ.iiij.Reg.vlt̃.iudeiꝯ vo decẽ tribuũ fuerunt tranſlati in terrã aſſyrioꝝ.iiij.Regũ.xviij.Et trãſitus ad illam eſt ꝑ damaſcum.⁊ iõ ad exp̃mendũ vtrãꝙ captiuitatẽ q̇ inducta fuit ꝓpter idolatriã amos ſcp̃ſit vltra damaſcũ.Stephan⁹ aũt eodem ſpũ loq̃ns dixit in babylonẽ. x Taber.Cõſeq̃nt̃ ſtephan⁹ ſe excuſat de blaſphemia ꝯ tẽplũ ꝯfitens illud ordinatõe diuia fuiſſe factũ.⁊ p̊ loq̃t̃ de tabnaculo moyſi ad cui⁹ ſimilitudinẽ ꝙtum ad aliq̃ tẽplũ poſtea fuit factũ:dixit g̃. x Taberna.teſt.fuit cũ pa.no.in deſ̃.ſic̃ de ip̃o.ſ.de⁹ ꝓuit pꝫ Exodi.xxv. y Qd̓ ⁊ idu.ſuſ.pa.no.cũ ieſu.i.cũ ioſue q̇ erat dux ppl'i z In poſſeſſi.gẽti.i.terrã chananoꝝ a Quas expulit d̓s.Illo̓ em̃ fuit mag' factũ v̓tute diuia ꝙ hũana. b Uſꝙ in dieb⁹ dd̓.ſupple fuit illd̓ tabnacl'm in terra illa Nã p̊ poſitũ fuit in ſylo.vt hꝫ Joſue.xviij.⁊ inde poſtea trãſlatũ in t̃raꝫ philiſtinoꝝ.j.Reg.v.⁊ inde reductũ in terrã iſrl'.j.Reg.vj.⁊ ĩde pluries trãſlatũ d̓ loco ad locũ ꝓpt̃ guerras b Uſꝙ in di e.dd̓.q̇ trãſtulit in hirl'm archã dñi volẽs ei edificare tẽplũ:vt hꝫ.ij.Re.vij.Sꝫ dñs diſtulit edificatõeꝫ tẽpli vſꝙ ad tp̃s ſalomonis filii ſui:iõ dicitur.

et letabantur in operibus
n manuum ſuarum. Conuer-
tit aũt deus ⁊ tradidit eos
o ſeruire militie celi ſicut ſcri
p ptum eſt in libro ꝓphetarũ
Nũquid victimas aut ho-
ſtias obtuliſtis mihi ãnis
quadraginta in deſerto do
q m⁹ iſrl' Et ſuſcepiſtis taber
r naculum moloch: ⁊ ſydus
s dei veſtri remphã figuras
t quas feciſtis adorare eas
v ⁊ trãſferrã vos i babiloneꝫ
x Tabnaculũ teſtimonii fuit
cũ pr̃ibus vr̃is in deſ̃to ſic̃
diſpoſuit illis d̓s loq̃nſ ad
moyſen vt faceret illud ſm
y formã quã viderat. Qd̓ et
induxerũt ſuſcipiẽtes pres
z vr̃i cũ ih̓u in poſſeſſionẽ gẽ
a tiũ q̃s expulit d̓s a facie pa
b trũ vr̃oꝝ vſꝙ in diebus dd̓

c ¶ Qui inuẽ.gra.⁊ p̄z lr̃a vſq̄ ibi. d ¶ Sed non excel.in
manu.ha.q̄ꝛ eſt incõprehenſibilis ⁊ nature ſpũalis. Hoc
aũt addit.b.Stephan⁹ ad remouendũ errorẽ aliquoꝝ iu-
deoꝝ exiſtimantiũ: ꝙ de⁹ habitaret in templo ſic hõ i ſua
domo: ex h ꝙ ꝓpiciatoriũ qd̕ erat in templo dei ſedes dice
bat: ſic dixi plenius
Exo.xxv.⁊ ad ꝓpoſi
tum inducit auctas
Eſa.lxvj. e ¶ Celũ
mi.ſe.eſt.h eſt locu-
tio meta.ad deſign-
dum deũ eſſe p̄ntez
vbiq̄ꝫ in celo ⁊ i ter-
ra. Sibi eñ nõ ꝯpe-
tũt corpis lineamen
ta: ideo ſubdit.
f ¶ Quã do.edi.mi.
ſcꝫ ad habitandum
mõ p̄dicto.q.d. nul
lam: ſꝫ tñ ad hoc ꝙ
ibi fiat oblatio deo
orationũ ⁊ ſacrificio
rum vt dixit ſalomõ
iij. Reg.viij.
g ¶ Aut q̄s lo.req.
mee.q.d. null⁹ aliuſ
a me: q̄ de⁹ requie-
ſcit in ſeipo q̄ꝛ p ſe-
ipm eſt beatus.
h ¶ Dura ceruice.
Hic oñr excuſat ſe
ſtephan⁹ de blaſphe
mia ꝯ legez: ꝯfitẽdo
eã ſctãm ⁊ a deo da-
tã: ⁊ retorq̄ndo i ſu-
os aduerſarios blaſ
phemiã.eo ꝙ eã ſmł
tipliciter violabãt: ⁊ hoc eſt qd̕ dicit. b ¶ Dura cer.i.ob-
ſtinata mente. i ¶ Et incir.cordi.a vicijs ⁊ ſordibus.
k ¶ Et auri.a blaſphemijs ⁊ detractõib⁹. l ¶ Vos ſem.
ſpi.ſan.reſti.loquẽti in moyſe ⁊ ꝓphis. l ¶ Sicut pa.ve.
vtꝫ ex p̄dictis. m ¶ Quẽ ꝓphe.nõ pſe.ſũt pa.ve.q.d. val
de pauci ſunt. n ¶ Et occi.eos.ſ.ꝓphas.vtꝫ de zach.filio
ioiade.ij.palip.xxiiij.⁊ Eſa.vt dictũ fuit in principio Eſa.
⁊ amos: vt dic̃ hiero.in ꝓlogo ⁊ in alijs multł locł.
o ¶ Qui p̄nũ.de aduẽ.iu.i.xp̄i q̄ dr̃ iuſt⁹ anthonomatice:
vñ dic̃ Ra.ſa.ꝙ vniuerſe ꝓphe nõ ſunt locuti niſi ad dies
meſſie.ſ.principalr̃. p ¶ Cui⁹ vos nũc ꝓdi.cum iuda tra
ctando. q ¶ Et hoi.fui.ei⁹ crucifixionez ꝓcurando.
r ¶ Qui acce.le: in diſpo.an.q̄ꝛ data fuit p angelũ in pſõa
dei loquentẽ: vt eſt p̄dictũ. s ¶ Et nõ cuſto.q̄ꝛ irritũ fece-
rant mãdatũ dei: ꝓpter traditõnes ſuas Math.xv.ca.
t ¶ Audien.ãt.h vł.ponit ipſi⁹ ſtephani lapidatio iniuſta.
⁊ ſcda ei⁹ patia.pfecta: ibi. Et lapida. Circa primũ dr̃. Au-
diẽtes aũt hec diſſeca.cordi.ſuis.q̄ꝛ nõ hẽbant rõnez inter
ficiendi eũ: ⁊ tñ oibus modis interficẽ volebãt: ⁊ ſic diſſe-
cabant interi⁹: q̄ꝛ paſſio p̄ualẽs diſcrepat a rõne. v ¶ Et
ſtri.den.ſu.ſic̃ canes rabidi. x ¶ Cũ ãt eſſet ple.ſpi.ſan.h
eñ plenitudo fuit augmẽtata i martyrio qd̕ ẽ act⁹ charita
tis pfecte. y ¶ In tẽ.in ce.vbi fiduciã ſuã collocauerat.
z ¶ Vidit glo.dei.ad ꝯfortatõnez ſuã ex gr̃a ſpãli. a ¶ Et
ihm ſtan.h dic̃ ad affirmandã ei⁹ reſurrectõez. Et q̄ꝛ tales
viſiones fiũt ſm ꝯuenientiã ei⁹ qd̕ ſignificat vt p̄dictũ eſt:
ĩo ſtephan⁹ vidit ihm ſtantẽ ad deſignandũ ꝙ erat pat⁹ ad
ei⁹ roboratõez.q̄ꝛ ſtare ꝓpriũ ẽ adiuuãtis in p̄lio: ſedere vo
ꝓpriũ eſt iudicãtis vel regnãtis: ꝓpt h mar.vł.vbi deſcribi
tur regnũ xp̄i dr̃ ſedẽ a dextris dei. b ¶ Et ecce vi.ce.aptũ
De ꝯditõe h⁹ viſiõis pleni⁹ dicet in fine h⁹ ca. c ¶ Excla.
ãt vo.ma.ne audirent ſtephani v̓ba. d ¶ Cõti.au.ſu.ac
ſi eẽt blaſphematoria. e ¶ Et impe.fe.nõ rõe ſꝫ furia mo
ti. f ¶ Et eijci.eũ ex.⁊c̃.tanq̄ꝫ blaſphemũ. g ¶ Et te.de.
ve.ſua.vt expediti⁹ ⁊ celeri⁹ eũ interficerent. h ¶ Et lapid.

c Qui inueñit gr̃am añ deum
⁊ petijt vt inueniret taber-
naclm̃ deo iacob Salomõ
aũt edificauit illi domum.
d Sꝫ nõ excelſus in manufa
ctis habitat: ſic̃ p ꝓphaꝫ di
e cit Celũ mihi ſedes ẽ terra
aũt ſcabellũ pedũ meorũꝫ.
f Quã domũ edificabitł mi-
g hi dic̃ dñs aut q̄s loc⁹ req̄-
etõnis mee eſt. Nõne ma-
h nus mea fecit hec oĩa. Du
i ra ceruice ⁊ icircũciſi cordi
k bus ⁊ aurib⁹: vos ſp ſpũi-
l ſctõ reſtitiſtis ſic̃ p̄res vr̃i:
m ita et vos. Quẽ ꝓphaꝝ nõ
n ſũt pſecuti p̄res vr̃i. Et oc
o ciderũt eos q̄ p̄nunciabãt
p de aduentu iuſti: cui⁹ vos
q nũc ꝓditores et homicide
r fuiſtis q̄ accepiſtis legẽ in
s diſpõne anglõꝝ ⁊ nõ cuſto
t diſtis. Audientes aũt hec
v diſſecabant cordib⁹ ſuis ⁊
x ſtridebãt dentib⁹ i eũ. Cuꝫ
y aũt eẽt plen⁹ ſpũſctõ: inten
z dens in celũ vidit gl̃iaꝫ di
a ⁊ ieſum ſtantẽ a dextrł dei.
b Et ait. Ecce video celos a
pertos ⁊ filiũ hoĩs ſtantez
c a dextris v̓tutis dei. Ex-
clamãtes aũt voce magna
d e ꝯtinuerũt aures ſuas: ⁊ im
petum fecerũt vnanimiter
f in eũ. Et eijciẽtes eũ extra
g ciuitatẽ lapidabãt: ⁊ teſteſ
depoſuerũt veſtimẽta ſua
ſecus pedes adoleſcẽtis q̄
h vocabat ſaul⁹. Et lapida-
bãt ſtephanũ inuocantẽ et
dicentez. Dñe ihũ ſuſcipe
k ſpm̃ meũ. Poſitis aũt gei-
l bus: clamauit voce magna
m dicens. Dñe ne ſtatuas il-
n lis hoc pctm̃. Et cũ hoc di
o xiſſet obdormiuit in dño.

Hic oñr ponit btĩ ſtephani.pfecta patia ⁊ p̄ ex ei⁹ intentõ
ne ad deũ: ibi. Inuocantẽ ⁊ di.do.hie.ſu.ſpi.meũ: ſcdo ex
ei⁹ benigna ꝯdeſcenſione ad ꝓximũ actu interficientẽ ipm
cum dr̃. k ¶ Poſi.aũt geni.vt in orãdo mod⁹ eẽt deuot⁹
l ¶ Cla.vo.ma.q̄ꝛ ꝓcedebat ex affectu magno ad ꝓximoꝝ
ſalutem. m ¶ Ne
ſta.illis ⁊c̃. reſeruã-
do eis penã et̃nam.
ſꝫ da eis patiam. In
aliq̄bus librł ſbdit.
Quia neſciũt q̄d fa
ciũt. ſꝫ nõ eſt de tex-
tu nec eũ in librł cor
rectis. Iſti eñ ſaltẽ
ꝓ p̄te magna magł
fuerũt moti paſſiõe
q̄ꝫ ignorãtia. Igran
tia aũt multoꝝ cau-
ſata erat ex p̄ceden-
te malicia.ſ.ex odio
⁊ inuidia ꝯ ipm vt di-
ctũ eſt ſupra ca.iij.
n ¶ Et cũ h dixiſſet.
ex feruore charitatł
ſm dictũ ſaluatoris
Math.v. Orate ꝓ
pſequẽtib⁹ ⁊ calũni-
antibus vos.
o ¶ Obdormiuit in
dño. Nã ei⁹ aĩa ſan-
ctiſſima abſorpta fu
it in abyſſo ſuperne
claritatis. Circa p̄di
cta dubitat: vtrũ vi-
ſio.b.ſtephani pre-
miſſa fuerit mentał
aut imaginaria vel
corpalis. Et dicũt aliqui ꝙ fuit tm̃ mentalis: ita ꝙ ex ſpãlł
gratia fuit ꝯceſſum ſtephano videre nõ ſolũ humanitatẽ
xp̄i: ſꝫ etiã diuinitatẽ: ſicut ⁊ paulo: de q̄ dicit beatus Au-
guſti.ad paulinã de videndo deo ꝙ ſibi fuit ꝯceſſuꝫ vidẽ
diuinã eſſentiã: eo ꝙ erat doctor gẽtiũ ⁊ moyſi qui fuit do-
ctor iudeoꝝ ⁊ hoc videt dicere quedã glo. ſup locuꝫ illũ q̄
talis eſt. Quidã electoꝝ adhuc in hac vita detenti mũda-
to cordis oculo videre meruerũt gloriã dei. vt hic ſtepha-
nus: ⁊ paulus ad terciũ celũ rapt⁹. Sed h dictũ nõ videt
bñ ꝯſonare ex dictis ſanctoꝝ doctoꝝ. q̄ ꝯcordiler dicunt ꝙ
talis viſio nõ eſt ꝯceſſa alicui in vita p̄nti vtenti ſenſibus
exteriorib⁹ niſi hoi xp̄o. vñ ⁊ paul⁹ nõ dicit deũ ſic vidiſſe:
niſi in raptu ab iſtis ſenſibus. Stephan⁹ autẽ videt tũc ñ
fuiſſe raptus ſꝫ magł vtens ſenſib⁹: vtpote loquẽs iudeis
audiẽtibus. Propter qd̕ alij dicũt ꝙ fuit viſio imagina-
ria: ita ꝙ in ei⁹ imaginatiõe fuerĩt effigies diuinit⁹ formate
ad rep̄ntandũ deũ ⁊ hoiem xp̄m ſic̃ Eſa.vj. Eſaias vidit
dñm ſedentẽ ſup ſoliũ excelſum: ⁊ ſeraphin ſtãtia ex vtra
q̄ꝫ p̄te: ſic̃ ibidem fuit pleni⁹ declaratuꝫ: ⁊ mente cog̃uit ſte
phan⁹ ſig̃tũ illi⁹ rep̄ntatõis: ⁊ ſic q̄ꝫtum ad h nõ ſoluꝫ fuit
imaginaria ſꝫ etiã cum hoc mentalis: ſic̃ fiebat ꝓphetł: vt
plenius dictũ fuit in li.p̄s. ⁊ nõ eſt dubiũ qd̕ illo mõ potu
it fieri: ſed ex mõ loquendi ſcripture videt ꝙ fuerit corpo-
ralis: quia dicit in textu. Cũ eſſet ſtephan⁹ plenus ſpũſan
cto intendens in celũ vidit gloriã dei ⁊c̃. Circa qd̕ aliq̄ di-
xerũt ꝙ viſus Stephani a deo fuit fortificatus intantum
ꝙ vidit ieſum.ſ.exiſtentẽ in celo empyreo: celos acutie vi
ſus penetrando. Sed hoc nõ videt bene dictum: q̄ꝛ ſup-
ponere videt ꝙ viſus fiat extra mittendo ab oculo et non
intus ſuſcipiendo ab obiecto qd̕ improbat phs li. de ſen-
ſu et ſenſato. Propter qd̕ ſine p̄iudicio videt ꝓbabilius
dicendũ ꝙ a corpe xp̄i exñtis in celo fuit immutatus ocu
lus ſtephani ad viſionez humanitatis xp̄i. Nam in p̄ſẽte
e⁹ eſt ꝙ corpus ſuũ videat alonge ſic̃ de prope: ⁊ forte idẽ
eſt de alio corpe gl̃ioſo: q̄ꝛ totalr̃ ẽ ſimile ſubiectum. Pro-

pter qđ videt ꝙ ad nutũ ei⁹ poſſit imutare viſum indifferē-
ter a longe ⁊ ꝓpe. ſicut in ptāte ei⁹ eſt: ꝙ imutat viſuȝ in ꝓ
pria vel alia effigie: ſic dr̄ de corpe xp̄i gl'ioſo. Lu. vl. Dei-
tatē vo nō potuit videre iſto mō: ſȝ ſicut in viſione imagia
ria formaꝛ in v̄tute imaginatiua aliq̄ effigies ad repreſen-
tandũ deũ vt dictuȝ
eſt: ita exteri⁹ ꝑōt di
uinitus formari ad
imutatōeȝ corpalis
oculi: ſicut ſuo mo-
do fit in apparitōne
angl'oꝝ qñ apparēt
in corporib⁹ aſſum-
ptis q̄ corpalit̄ vidē
tur: ita aliq̄ effigies
corpalis nō a dō aſ-
ſumpta: ſȝ formata
pōt ip̄m rep̄ſentare
ocl'o corpali. Et ſic
ꝓbabil'r abſq̄ aliq̄
aſſertōne pōt dici ꝙ
ſic fuit in viſione bt̄i
ſtephani. mētaliter
tm̄ cognit ꝙ illa effi-
gies nō erat ip̄a dei
tas niſi tm̄ repn̄tati-
ue. Et huic mō dicē
di concordat lr̄a cũ
dr̄. Ecce video celoſ
aptos ⁊ filiũ homis
ſtanteȝ a dextris dei
nō ſic intelligēdo ꝙ
celi fuerũt diuiſi cũ
ſint incorruptibiles
ſȝ q2 ſic clare vidit ac ſi nullũ eſſȝ obſtaculũ int̄mediũ. vñ
dicit quedā glo. ꝙ h̄ viſio nō fuit facta ꝑ reſeratōeȝ elemē-
toꝝ ⁊ ſub elemētis h̄ itelligunt̄ etiā corpa celeſtia

a Paulus āt erat ¶ viij.
cōſentiens neci eius.
b Facta eſt aũt i illa die
ꝑſecutio magna i eccl'ia q̄
c erat hieroſolimiſ ⁊ oēs diſ
perſi ſt̄ ꝑ regiones iudee ⁊
d e ſamarie p̄ter apl'os. Cura-
f uerũt aũt ſtephanũ viri ti-
g morati: ⁊ fecerũt planctuȝ
h magnũ ſuꝑ euȝ. Saul⁹ vo
deuaſtabat eccl'iaȝ per do
i mos intrās: ⁊ trahens vi-
ros ac mulieres tradebat
k in cuſtodiā. Igit̄ q̄ diſꝑſi
l erāt ꝑtrāſibāt euāgelizan-
m tes v̄bũ dei. Philipp⁹ āt
n deſcēdēſ i ciuitatē ſamarie
o p p̄dicabat illis xp̄m. Inten
debāt āt turbe his q̄ a phi
q lippo dicebant̄ vnanimit̄
r audiētes ⁊ vidētes ſigna
s q̄ faciebat Mlti em̄ eorũ q̄
t hēbāt ſp̄ũs imundos: cla-
mātes voce magna exibāt
Multi aũt paralitici ⁊ clau-
v di curati ſunt. Factũ eſt er
go gaudiũ magnũ i illa ci-
x uitate. Vir aũt quidā noīe
y ſymon q̄ añ fuerat i ciuita-
z te magus ſeducēs genteȝ
a ſamarie dicēs ſe eē aliquē
magnum: cui auſcultabāt
oēs a minimo vſq̄ ad ma-
b ximũ dicētes: hic eſt virt⁹
c dei q̄ vocat̄ magna. Attē-
debāt aũt eũ: ꝓpt̄ qđ mul-
to tp̄e magicis ſuis demē
taſſet eos. Cũ vo crediſſiſ
d ſent philippo euāgelizāti
e đ regno dei i noīe ihũ xp̄i
baptizabāt̄ viri ac mł'ieres
f Tũc ſymon ⁊ ipſe credidit

¶ viij.
Paulus aũt erat. Poſtq̄ deſcripta ē ſtephani ꝑſecu
tio ſingularis. h̄ ꝯñr deſcribit̄ eccie ꝑſecutō genera
lis: ⁊ q2 habuit ortũ ex ꝑſecutōe ſtephāi: iō ad ip̄aȝ
fit cōtinuatio cũ dr̄. a ¶ Paul⁹ aũt erat cōſentiēs neci ei⁹
⁊ ꝑ ꝯñs peccati ꝑticeps. ſm ꝙ dr̄ Ro. j. Qui talia agũt di-
gni ſunt morte nō ſolũ q̄ faciũt ea: ſȝ etiā qui cōſentiũt faci
entib⁹. ⁊ ſubdit̄ de ꝑſecutōe eccie cũ dr̄. b ¶ Facta eſt aũt
in illa die. i. in illo tp̄e. q2 ꝑſecutio plurib⁹ dieb⁹ durauit.
c ¶ Et oēs diſci. diſper. ſunt. ſm ꝙ dixerat ſaluator Matt.
x. Cũ vos ꝑſequunt̄ in iſta ciuitate fugite i aliā. d ¶ Pre
ter apl'os iſti erant principales ⁊ firmiores: ꝓpter qđ remā
ſerant in ꝑſecutōne ne ex fuga eoꝝ crederet̄ fidem catholi-
cā nō h̄re firmũ fundamentũ. ꝯñr int̄ponit̄ bt̄i ſtephani ſe
pultura q̄ ſupra fuerat omiſſa cũ dr̄. e ¶ Curauerunt ſte
phanũ. i. decent̄ ſepelierunt. f ¶ Viri timorati. i. timētes
deũ int̄ quos gamaliel fuit principalis vt h̄r in legenda de
inuentōe corꝑis ſancti ſtephani. g ¶ Et fecerũt planctuȝ
magnũ ſuꝑ eũ. ſm moꝝ iudeoꝝ. vt h̄r Geñ. vlt̄. de morte
iacob: ⁊ in li. Nũe. de morte aaron ⁊ marie: ⁊ Deut̄. vlt̄. de
morte moyſi et in multis aliȷ̇s locis de morte notabilium
ꝑſonarũ. Illi aũt q̄ ſepelierũt ſtephanũ erāt cōuerſi ſ de iu-
daiſmo. et tenuerunt morē paternũ. ꝯñr reuertit̄ lucas ad
ſcribendũ ꝑſecutōem eccie. d. Saulus vo deuaſtabat ec-
cleſiā. nitens eā annihilare. i ¶ Trahēs i cuſtodiā. i. i car
cerē: nō dicit̄ ꝙ int̄ficeret: q2 ſicut dicit glo. de⁹ man⁹ ip̄ius
ꝑſeruabat ne ſanguine ſ innocentiũ polluerent̄: ⁊ q2 ſic dic̄
bt̄ũs aug. de⁹ a deo oipotēs ſ ē ⁊ bon⁹ ꝙ de malis elicit bo-
na. iō de iſta ꝑſecutōe elicuit bonũ diſſeminatōnis fidei ca
tholice: ꝓpt̄ qđ ſubdit̄. k ¶ Igit̄ q̄ diſper. erāt ꝑtranſibāt:
diuerſas ciuitates. l ¶ Euangelizātes ver. dei. iudeis ha-
bitantib⁹ in ciuitatib⁹ illis vt h̄r. j. xj. m ¶ Philipp⁹ aũt.
Poſtq̄ lucas ꝓſecut⁹ eſt de p̄ dyacono. ſ. de ſtephano. hic
ꝯñr ꝓſeq̄tur de philippo q̄ ponit̄ ſcđs. vj. ca. Et ſ diuidit̄ in
duas. q2 p̄ ponit̄ p̄dicatio philippi: ſcđo cōuerſio ſauli. ca.

ſeq̄n. p̄ma adhuc in tres: q2 p̄ deſcribit ſctũs lucas ei⁹ pre-
dicationē in ſamaria. ſcđo deſcribit eius p̄dicatōȝ ethiopi
in via: ibi. Angelus aũt. tercio in tercia maritia: ibi. Phi-
lippus aũt. Pria adhuc in duas. Nā ad p̄dicatōeȝ philip
pi p̄ ponit̄ multoꝝ cōuerſſio vera. ſcđo vni⁹ ficta: ibi. Vir
aũt q̄daȝ. Circa pri-
mũ dr̄. m ¶ Phi-
lipp⁹ aũt q̄ cuȝ aliȷ̇s
ꝓpter ꝑſecutōȝ exte-
rat đ hir'lm. n ¶ De
ſcēdens in ciuitateȝ
ſama. q2 tp̄e regum
fuit metropolis i re
gno decē tribuum.
o ¶ Predicabat ill'
xp̄m. habitātes em̄
ibi erāt ꝑtim iudei.
receperāt em̄ q̄nq̄ li
bros moyſi: ſic̄ ⁊ ſa
ducei p ¶ Intēde.
aũt tur. his q̄ a phi.
di. đ xp̄o. q ¶ Vna
nimit̄ audientes. i.
reuerent̄ ⁊ deuote ⁊
ſubdit̄ rō. r ¶ Et vi
dentes ſigna quē fa
ciebat. i. miracl'a di-
uine virtutis decla-
ratiua in teſtimoni
um v̄itatis a philip
po p̄dicate.
s ¶ Mul. em̄ illorũ
q̄ habebāt ſp̄ũs im
mundos. i. obſeſſi a
demonib⁹. t ¶ Clamantes voce magna exibant. ſ. demo
nes coacti virtute xp̄i: ⁊ ne diceret̄ ꝙ hoc fieret virtute ſu-
perioris demonis: ſicut dictũ fuit de xp̄o Luce. xj. In be-
elzebub principe demonioꝝ eiȷ̇cit demonia: ideo ſubdunt̄
alia miracula que non poſſunt fieri niſi virtute diuina: cu
ius modi eſt curatio paralyticoꝝ ⁊ claudoꝝ ſubita: cũ dic̄
tur Multi aũt. v ¶ Factũ eſt ergo gau. ma. in ciuita. illa
de veritatis cognitione ⁊ dictorum curatione.
x ¶ Vir autem. Hic conſequenter deſcribitur vnius con-
uerſio ficta cum dicitur. Vir autem quidam erat nomine
ſymon cōmuniter dicitur a doctoribus: ꝙ iſte fuerit ſymō
magus qui poſtea multum reſiſtebat petro ⁊ paulo rome
predicantibus. et ideo dixi ꝙ eius conuerſio fuit ficta: q2
ſi et ad horam vera fuit tamen ad vomitum rediȷ̇t.
y ¶ Qui ante fuit in ciuitate magus. i. ph̄s vt dicunt aliq̄
a magnitudine ſcie ſic dictus. ſicut et illi qui venerunt ad
orare xp̄m natũ. Math. ȷ̇j. Sed huic dicto cōtrariatur qđ
ſubditur. z ¶ Seducens. i. extra viam veritatis ducens
quod non eſt ph̄i: cuius eſt proprium amare veritatem et
docere. j. Ethi. ſed eſt proprium hominis arte magica vtē-
tis. a ¶ Dicens ſe eſſe aliquem magnũ. ſcȝ prophetā vel
xp̄m. vnde ⁊ Io. iiȷ̇. dicitur ꝙ ſamaritani ſicut et iudei ex
pectabant chriſtũ. vnde dixit illa mł'ier ſamaritana. Scio
meſſias venit qui dicitur chriſtus. cuȝ ergo venerit ille an
nunciabit nobis omnia. ideo ſubditur. b ¶ Dicentes
hec eſt virtus dei que vocatur magna. ⁊ ſic loquitur apo-
ſtolus de chriſto. j. Coꝝ. j. Predicamus chriſtum dei vir-
tutem ⁊c̄. c ¶ Attendebant autem eum. credentes ei.
d ¶ Propter hoc ꝙ multo tp̄e magicis ſuis artib⁹ demen-
taſſet eos. i. mentes eoruȝ a veritate alienaſſet. Ex quo pa-
tet ꝙ ſupradictus eſt magus a magicis artibus.
e ¶ In nomine chriſti baptizabant̄ viri ac mulieres. hac
enim forma vtebatur eccleſia primitiua rationibus di-
ctis ſupra. cap̄. ȷ̇j. f ¶ Tunc ſymon ⁊ ipſe credidit. ſcilicet
ficte: vel ſi vere: hoc tamen fuit tantum ad horam. Et cuȝ
baptizatus eſſet adherebat philippo. et ſubditur ratio.

g ¶ Videns etiā ſi. ⁊ virtutes maxias fieri ⁊c̄. dr̄ eñ ab aliq̄bus ⁊ ꝓbabilit̄ ꝙ ad hoc familiaritatē philippi querebat vt ꝑ h̄ ꝯſeq̄ poſſet virtutē ſeu artē ſilr̄a faciēdi vt ⁊. ſ. dicitur ꝙ obtulit pecuniā aplīs: vt ꝑ impoſitōez manuum poſſet dare donū ſpūſſcti i ſig̃ viſibili. Ex q̄ vr̄ ꝙ nō fuit ꝯuerſus vere ſ3 ficte tm̄.

h ¶ Cum aūt audiſ. Deſcpta ꝑdicatōne Philippi: h̄ ꝯñr deſcribit̄ collatio ſpūſ ſcti. Circa qđ ſciēdū ꝙ Philippꝰ erat tm̄ dyaconꝰ: ꝓpt̄ qđ licet poſſet baptizare nō tm̄ manꝰ imponē nec ꝑ ꝯñs donū ſpiritusſcti in ſig̃ viſibili dare: h̄ ei ꝑtinebat ad aplōs vnō ⁊ ſoli epi q̄ ſunt ſucceſſores eoꝝ. xxj. di. i no. teſt. manꝰ imponūt ꝓpter qđ philippus ſignificauit apoſtol̄ vt aliq̄ eoꝝ venirent in ſamariā: ⁊ ſupplerent illud qđ ad eiꝰ officiū non expectabat: ⁊ hoc eſt qđ dr̄.
h ¶ Cū āt audiſ. ⁊c̄. ⁊ p3 litera vſq3 ibi.
i ¶ Nondū ei i quē. illoꝝ venerat. ſ. ſig̃ viſibili. venerat tam̄ in es inuiſibiliter ſicut et mō in baptiſmo. k ¶ Sꝫ bap. tm̄ erant in noīe dn̄i ieſu. h̄ dictio tm̄ nō eſt determinatio hꝰ qđ eſt in noīe dn̄i ieſu excludendo alias duas ꝑſonas: ſ3 magis includunt̄ i eo. vt dictū ē ſ. ꝓpt̄ qđ ly tm̄ eſt mag̃ determinatō hꝰ: ſ3 baptizati erāt tm̄ ſ3 nō recepant impoſitōem manuū: iō ſubditur Tūc imponebāt ⁊c̄.
l ¶ Cū vidiſſet. Hic ꝯñr ponit̄ ſymonis icrepatio. Volebat eñ emē ꝑtātez dandi ſpm̄ſctm̄ intentōne lucri inde recipiēdi: ꝓpter qđ ab ipo noīat̄ viciū ſymonie q̄ aliq̄s vendit ⁊ emit ſpūalia. ⁊ p3 lr̄a vſq3 ibi.

⁊ cū baptizatꝰ eſſet adhere
g bat philippo. Vidēs etiā
ſig̃ ⁊ v̄tutes maxias fieri:
h ſtupēs admirabat̄. Cū aūt
audiſſent aplī q̄ erāt in hierofolimis q2 recepiſſet ſamaria v̄bū dei miſerūt ad
cos petrū ⁊ iohem. q̄ cū venissent orauer̄t ꝓ ipis vt ac
i cipent ſpm̄ſctm̄. Nondum
eñ in quēq3 illoꝝ venerat:
k ſ3 baptizati tm̄ erāt in noīe
dn̄i ieſu. Tūc iponebāt manus ſuꝑ illos: ⁊ accipiebāt
l ſpm̄ſctm̄. Cū vidiſſet āt ſymon: q2 ꝑ impoſitōez māꝰ
aploꝝ daret̄ ſpūſſanctꝰ obtulit eis pecuniā dicēſ Date mihi hāc ꝑtātē: vt cuicūq3 ipoſuero manꝰ accipiat ſpm̄ſctm̄. Petrꝰ aūt dixit ad eū. Pecunia tua tecum ſit in ꝑditōez: qm̄ donum dei exiſtimaſti pecu
m nia poſſideri. Nō eſt ei tibi ꝑs neq3 ſors in ſermone
n iſto. Cor eñ tuū non eſt rectū corā deo. Peniaz itaq3
age ab hac nequicia tua: et roga deu3 ſi forte remittat̄ tibi hec cogitatō cordiſ tui
o In felle eī amaritudinis ⁊ obligatōe iniq̄tatis video te eſſe. Rn̄dens āt ſymon
p dixit. Precamini vos pro me ad dn̄m: vt nihil veniat
q ſuꝑ me horū q̄ dixiſtis. Et illi quidē teſtificati ⁊ locu

m ¶ Nō ē tibi ꝑs ⁊c̄. i. i hac ꝑtāte. ſ. vt ſpūſſanctꝰ det̄ ꝑ impoſitionē manꝰ tue. n ¶ Cor eñ tuū ⁊c̄. virtute eñ dei reuelant̄ videbat intima ſui cordis. o ¶ In felle ei amari. ⁊c̄. i. i neq̄cia intentōis: q̄ facit amaritudinez culpe ⁊ ducit ad amaritudinē gehēne. p ¶ Precamī vos ꝑ me ⁊c̄. h̄ dixit mag̃ timore ductꝰ pene q3 amore gr̄e. q ¶ Et illi q̄. ⁊c̄. ad ꝯfirmatōez credentiū. r ¶ Redibāt in irl̄m. ñ ocioſi ſ3 i via ꝑ ciuitates ꝑdicādo verbū dei. s ¶ Angelꝰ. Poſita predicatōne philippi in ſamaria: h̄ ꝯñr ponit̄ eiꝰ ꝑdicatio in via: ⁊ h̄ ethyopi de irl̄m in terrā ſuā reuertēti. Et diuidit̄ i duas ꝑtes: q2 p̄ ponit̄ philippi ꝑdicatio. ſcđo ethyopis cōuerſio: ibi. Et dū irent. Circa primu3 dr̄. Angelꝰ āt dn̄i ⁊c̄. Vade ꝯ meridianū. Ethyopia ei ē in plaga auſtrali reſpectu irl̄m. t ¶ Ad viā q̄ deſcē. ab irl̄m in gazā. Hierl̄m eñ

eſt in loco altiori q3 ſit illa gaza. v ¶ Hec eſt deſerta. Gaza eñ vetꝰ fuit oīno deſtructa: ⁊ poſtea alia eiuſdē noīs fuit edificata in alio tm̄ ſitu. via āt illa trāſibat ꝑ gazā deſertā ⁊ nō ꝑ gazā de nouo edificatā: iō ad dr̄iam illiꝰ dr̄. Hec eſt deſerta. x ¶ Et ecce vir ethyops eunuchꝰ. ꝑ h̄ āt ꝙ dicit̄ vir deſignat̄ eunuchus nō ex ꝑciſione mēbroꝝ genitaliu3: ſ3 a caſtitate ⁊ honeſtate moꝝ: ſm̄ ꝙ dic̄ ſaluator Math. xix. Sunt eunuchi q̄ ſe caſtrauer̄t ꝓpt̄ regnū celorum. y ¶ Qui erat ſuꝑ oīs eiꝰ gazas. Erat eñ eiꝰ thezaurariꝰ: ⁊ ſic gaza ē hic nomē appellatiuū: ſupra v̄o ē nomē ꝓpriū ciuitat̄ exiſtent̄ in t̄ra philiſtinoꝝ: vt hr̄. j. Regu3 vj. z ¶ Venerat adorare in irl̄m. mlt̄i tm̄ gētiles ex deuotione veniebāt adorare deū in irl̄m: vt hr̄ Joh. xij. vel forte iſte erat ꝯuerſus de gētilitate ad iudaiſmū: qđ vr̄ ex eo qđ ſbdit̄. a ¶ Legēſq3 eſaiā ꝓpham. Sicut erat edoctꝰ a iudeis ſic̄ ⁊ mlt̄i laici ex deuotōne dicūt horas canonicas in latino q̄uis nō intelligāt. Cetera patēt vſq3 ibi b ¶ Tanq3 ouis ⁊c̄. qđ ſcribit̄ Eſaie. liij. Et intelligit̄ ad literam de xp̄o. ſic̄ ibidem diffuſius dictū fuit. q2 cum verbo vno poſſet aduerſarios oīs ꝓſternere ꝑmiſit tm̄ ſe ad occiſionem duci.
c ¶ Et ſicut agnꝰ coram tondente ſe ob. ⁊c̄. quia verba iniurioſa pro iniurijſ nō reddidit. Et cū falſe accuſaretur coram pylato tacuit: Mathei. xxvij. d ¶ In humilitate iudiciū eius ſublatum eſt Eſa. liiij. ſic habet̄. De anguſtia ⁊ de iudicio ſublatus eſt qđ ſic ibidem fuit expoſitū de anguſtia. ſ. mortis: ⁊ de iudicio q̄ oīs decedētes ex diuina ſn̄ia detinebāt̄ in limbo ſublatus ē ꝑ potentiā ſue reſurrectōnis: ⁊ eodē mō exponenda eſt hec lr̄a. d ¶ In humili. i. ꝑ mortē quā humilit̄ ſuſtinuit in humanitate aſſumpta Phil̄. ij. Hūiliauit ſemetip̄m factus obediēs vſq3 ad mortē. e ¶ Iudiciū eius id ē ſn̄ia diuina q̄ ſua erat inq̄ztum deus. f ¶ Sublatum eſt. q2 xp̄o reſurgente ſancti qui erant in limbo detenti inde fuerunt ſublati. g ¶ Generationem eius quis enarrabit. i. multiplicatōez fidelium qui regenerant̄ in chriſto ꝑ baptiſmum. h ¶ Quoniam tolletur de terra vita eius. ſc3 per mortem. Et in hoc reddit̄ cā multiplicatōnis fidelium. Jo. xij. Niſi granū frumenti cadēs in terrā mortuū fuerit ip̄m ſolū manet ⁊c̄. Cetera patent vſq3 ibi.

r tī v̄bū dei: redibāt hieroſolimā ⁊ mlt̄ regiōibꝰ ſamari
s tanoꝝ euāgelizabant. Angelꝰ āt dn̄i locutꝰ ē ad philippū dicēs. Surge ⁊ vade
t ꝯtra meridianū ad viam q̄ deſcendit ab irl̄m i gazam
v hec eſt deſerta Et ſurgens
x abijt. Et ecce vir ethyops eunuchus potens canda
y cis regine ethiopum. Qui
z erat ſuꝑ oīs gazas eiꝰ venerat adorare in irl̄m: ⁊ reuertebat̄ ſedens ſuꝑ currū
a ſuū legēſq3 eſaiā ꝓphetam. Dixit aūt ſpūs philippo. Accede ⁊ adiūge te ad currum iſtū. Accurrēs āt philippꝰ audiuit eu3 legentem eſaiam ꝓphetā ⁊ dixit. Putaſne intelligis q̄ leg̃. Qui ait. Et quō poſſu3 ſi nō aliq̄s oñderit mihi. Rogauit q3 philippu3 vt aſcenderet ⁊ ſederet ſecū. Locꝰ āt ſcripture quā legebat erat hic
b Tanq3 ouis ad occiſionez
c ductꝰ eſt: ⁊ ſic̄ agnꝰ corā tōdente ſe ſine voce ſic ñ ape
d ruit os ſuū. In humilitate
e f iudiciū eiꝰ ſublatū ē Generatiōez eiꝰ quis enarrabit.
h Qm̄ tollet̄ de terra vita eꝰ Rn̄dens aūt eunuchꝰ philippo dixit. Obſecro te de quo ꝓpheta dicit hoc. De ſe an de alio aliquo. Aperiens autez philippꝰ os ſuū

t ¶ Et incipiens a ſcri. iſta que de xp̄o ad lr̄az eſt intelligē-
da vt declaratū fuit diffuſi⁹ Eſa. liij. k ¶ Et dū irent. Hic
conſeq̄nter deſcribit ipi⁹ eunuchi vera cōuerſio ꝑ h̄ ꝙ ba-
ptiſmū deuote petijt ꝛ fidelr̄ ſuſcepit. ꝛ pꝫ lr̄a vſqꝫ ibi.
l ¶ Spūs dn̄i. i. ſpūſſanct⁹ vel angelus q̄ in ſcp̄tura ſꝑ no-
miatur ſpūs. ꝑ h̄ āt
ꝙ dr̄. Spūs dn̄i. ab
ſolute intelligit ſpi-
ritus bon⁹. qn̄ autē
fit ſmo de ſpū mali
gno exprimit. ſicut
pꝫ. j. Reg. xvj. Spi-
ritus dn̄i malus ar-
ripiebat ſaul.
m ¶ Rapuit philip
pum. ab aſpectu eu
nuchi ad cōfirmatō
nem ſue fidei. ꝑ hūc
raptū cognouit phi
lippū a deo miſſuꝫ
ſpāliter ad ipm in-
formandū de fide ꝛ
baptizandū iō ſbdit
n ¶ Ibat eñ per viā
ſuā gaudēs ꝺ verita
tis cognitōne ꝛ ba-
ptiſmi ſuſceptōne.
o ¶ Philippus aūt
Hic ꝯn̄r deſcribit p̄
dicatō philippi i ter
ra maritima. tra eñ
philiſtinoꝝ i qua ē
azotus claudit mari mediterraneo in ꝑte occidentali.
p ¶ Et ꝑtranſiēs euangelizabat ciuitatibus cūctis. i. iude-
is habitantibus in illis q̄ fuerāt diſperſi a tꝑe regis antio-
chi. q ¶ Donec veniret ceſareā. q̄ eſt ciuitas ſupra mare
mediterraneū ſita. ſicut pꝫ in deſcriptōe terre ſancte.

i ꝛ incipiens a ſcriptura iſta
k euāgelizauit illi ieſum. Et
dū irent ꝑ viaꝫ venerūt ad
quādā aquā ꝛ ait eunuch⁹
Ecce aqua. Quis ꝓhibet
me baptizari dixit aūt phi-
lippus. Si credis ex toto
corde: lꝫ. Et rn̄dēs ait. Cre
do filiū dei eſſe ieſum xp̄m.
Et iuſſit ſtare currū. Et de-
ſcēderunt vterqꝫ in aquam
philipp⁹ ꝛ eunuch⁹: ꝛ ba-
ptizauit eū. Cū aūt aſcēdiſ-
l m ſet ꝺ aqua ſpūs dn̄i rapuit
philippū ꝛ ampli⁹ nō vidit
n eū eunuchus. Ibat eñ per
o viā ſuā gaudēs. Philipp⁹
p aūt inuēt⁹ eſt in azoto: ꝛ ꝑ
trāſiens euāgeliſabat ciui-
q tatib⁹ cunctis donec veni-
ret ceſaream. ¶ Ca. ix.
a Paulus aūt adhuc ſpi
b c rās minarū ꝛ cedis in
d e diſcipulos dn̄i: acceſſit ad
f principē ſacerdotū ꝛ petijt
g ab eo epl̄as in damaſcū ad
ſynagogas vt ſi quos inue
niſſet hui⁹ vie viros ac mu
lieres vinctos ꝑduceret in
hirl̄m. Et cū iter faceret cō
tigit vt appropinquaret da
h maſco. Et ſubito circūful-
i ſit eū lux de celo ꝛ cadēs in
k terram: audiuit vocē dicē-
l tem ſibi. Saule ſaule quid
m me perſequeris. Qui dixit
Quis es domnie. Et ille.
Ego ſuꝫ ieſus quē tu ꝑſeq̄-

¶ In ca. viij. vbi dr̄ in poſtil. Et ſeruient mihi in loco iſto.
Quod dr̄ Exo. xij. Et ſeruient mihi ¶ Additio.
in loco iſto. fuit impletū tꝑe moyſi ſub quo ppl̄us
iſrl̄ poſt exitū ꝺ egypto acceſſit ad montē ſynai vbi
legeꝫ a deo recepit: vt hr̄ Exo. xix. ꝛ. xx. ¶ In eo. ca. vbi dr̄
in poſtil. Sed hieronim⁹ dic̄ de ſancta paula ꝙ ipa ꝑtran-
ſiuit vſqꝫ in ſichen. ꝛ vidit ibi ſepulcrū. xij. p̄riarcharum.
Ex hoc ꝙ ioſephus longo tꝑe fuit ante ¶ Additio.
hiero. ꝛc̄. nō ſequit ꝙ nō ſit mag̃ credendū hiero.
q̄ꝫ ioſepho. tū q2 ſancti q̄ ſunt in nouo teſt. diligen-
tius ꝛ deuoti⁹ iſta ꝑſcrutant q̄ꝫ antiq̄ hyſtoriog̃phi: tū quia
poſſibile fuit q̄ꝫ oſſa p̄riarchaꝝ poſtq̄ꝫ fuiſſent trāſlata ab
egypto in habron. ſicut dixit ioſephus ꝯn̄r poſt lapſuꝫ tē-
poris inde fuiſſent tranſlata in ſichen. ꝛ ſic dicto hiero. nō
repugnant dicta ioſephi. ¶ In eo. cap̄. vbi dr̄ in poſtil.
Cū aūt appropinq̄ret tempus promiſſionis quaꝫ ꝓmiſit
deus abrae. ¶ Additio.
Non legit Gen̄. xv. ca. deū promiſiſſe abrae ꝙ ſemē
ei⁹ ſuiret ei in terra iudee: ſꝫ ꝙ ſemē eius heredita-
ret terrā chananeoꝝ ꝛc̄. vtꝫ ibidem in lr̄a. ¶ In eo.
ca. vbi dr̄ in poſtil. Cum eſſꝫ ſtephanus plenus ſpūſancto
intendens in celum vidit gloriam dei. ¶ Additio.
Viſio ſtephani non videt fuiſſe corꝑalis ex mō loq̄n
di: qꝺ pꝫ diſcurrēdo ꝑticulas lr̄e poſitas. Nā ex h̄
ꝙ dicit. Cū eſſet ſtephanus plen⁹ ſpūſctō. non hr̄ ꝙ
viſio illa quā tunc vidit eſſet corꝑalis. ex plenitudine eniꝫ
ſpūſſancti qn̄qꝫ hoib⁹ reuelant aliq̄ ſuꝑnaturalia etiā ſine
aliq̄ viſiōe imaginaria vl̄ corꝑali. vt dr̄ de dꝺ. ij. Reg. xxiij
ca. Sicut lux aurore oriēte ſole mane abſqꝫ nubib⁹ rutilat
item nec ex h̄ ꝙ dr̄ intendēs in celū h̄ hr̄: nā h̄ p̄t plane in-
telligi ꝺ rectitudie intentōis ſtephani qui ſolū in deū q̄ in
celis habitat tendebat: ſic̄. j. Mach. j. ca. dr̄. Sꝫ nūc clame
mus in celū. ad deſignandū ꝙ affectio orantiū ſeu clamā
tiū ſolū dirigebat in deū habitantē in celis nec etiā ex hoc

qꝺ ſeqnit. Vidit gl̄am dei: hr̄ ꝙ viſio illa fuiſſet corꝑalis:
ſicut nec viſio ezechielis in qua legit. Apti ſunt celi. ꝛ vidi
viſiones dei. Ezech. j. ca. Que quidē viſio apꝺ oēs cōiter
dr̄ fuiſſe imaginaria: cū mentali tn̄ ꝑceptōe ꝓut eſt in pro
phetijs. vn̄ ꝓbabili⁹ videt dicendū h̄ ꝙ viſio ſtephani fu-
it imaginaria: cuius
ſignificatū mentali
ter ꝑfecte cognouit:
ſꝫ attēdendū ꝙ alti-
tudo gradus viſio-
nis ſtephani reſpe-
ctu viſionū aliaꝝ ꝓ
phetaliū ex multis
p̄t ꝯſiderare: p̄ ex vi
lumis menteꝫ illu-
ſtrantis: nā ſic̄ ma-
ior vis ꝓphetici lu-
mis ē q̄ aiam occu-
patā circa ſenſibilia
in vigilando abſtra
hit ad ſuꝑnaturalia
q̄ꝫ illa q̄ aiaꝫ abſtra-
ctam a ſenſibilib⁹ i
dormiēdo inuēit vt
in ſcꝺa ſcꝺe. q. clxx-
iiij. ar. iij. i cor. q. ſic
maior vis ſuꝑnatu
ral̄ lumis eſt q̄ aiaꝫ
maxie afflictā in tor
mentis nihilomin⁹
ad ſuꝑnaturalia ab
ſtrahit q̄ꝫ illa q̄ aiaꝫ
tn̄ circa ſenſibilia occupatā ſꝫ nō afflictā inuenit ſic̄ i vigi-
lijs. Itē q̄nto ſig̃ in reuelatōib⁹ ꝓpheticꝫ viſa magꝫ ſt expꝑſ
ſiua ꝟitatis iāto altiores ſt in g̃du ꝓphetico: ſic̄ ſigna hie-
remie oñſa de incēdio citatis. Hiere. j. altioris g̃dus fuert
q̄ꝫ ſig̃ pharaonis de ſpicꝫ Gen̄. xlj. vt in p̄dicta. q. vn̄ q2 vi-
ſio ſtephāi maxie fuit exp̄ſſiua dignitatꝫ xp̄i ad dexteram
p̄ris ſtantꝫ. iō altior ꝯſiderat ꝛ ei⁹ mēs magꝫ videt appro-
pinq̄re ad cām reuelantē. itē ei⁹ altitudo ꝯſiderat ex ꝯditō
ne xp̄i viſi ad dexterā ꝺi ſtātis qꝺ ē magꝫ q̄ꝫ deū vidē ſedē
tē ſuꝑ ſoliū ꝛc̄. cū ſeraphin aſtātib⁹ vt Eſa. vj. ſic̄ maior eſt
dignitas xp̄i ad dexterā ꝺi ſedētis q̄ꝫ angeloꝝ: vt apl̄us ꝓ
bat ad Heb. j. ¶ Cap̄. ix.
Paul⁹ āt. Premiſſa p̄dicatōe philippi. h̄ ꝯn̄r deſcri-
bit cōuerſio ſauli de q̄ intētio facta fuerat breuit in
p̄ncipio p̄cedē. ca. Et diuidit i tres ꝑtes: q2 p̄ deſcri
bit ei⁹ cōuerſio miracl̄oſa. ſcꝺo cōuerſi regn̄atio g̃roſa ibi.
Erāt āt. t̄cio regenerati p̄dicatio ꝟtuoſa: ibi. Fuit aūt. Cō
uerſ⁹ āt fuit i actu ꝑſeq̄ndi xp̄ꝫ ꝛ xp̄o ipꝫ claritate exceſſiua
excecāte corꝑal̄r. ꝛ ad terrā ꝓſternēte i voce ſenſibili eū vo
cante ꝓpt̄ qꝺ h̄ cōuerſio fuit miraculoſa ꝛ eā ſolēnizat ec-
cleſia: non ſic aūt conuerſionē alioꝝ ſctōꝝ q̄ fit tn̄ ꝑ inuiſi
bilē g̃ram: p̄ igr̄ ponit ꝑſecutōis act⁹ cū dr̄. a ¶ Saulus
aūt adhuc ſpirās. i. ex vehemēti ſpū ignē ꝑſecutōis in ſe ꝛ
in alijs accendens ꝯ ecciam. b ¶ Minaꝝ i ꝟbis iniurio-
ſis. c ¶ Et cedis. i. in verberib⁹ ꝛ flagellis. d ¶ In diſci
pu. dn̄i. i. ꝯ credētes in xp̄m: q2 tūc dicebant diſcipl̄i. q2 nō
dū noiabant xp̄iani: vt hr̄. j. xj. e ¶ Acceſ. ad p̄ncipeꝫ ſa-
cerdotū. nō vocat⁹ ſꝫ ſe ingerens voluntate nocendi infla
matus. f ¶ Et petijt ab eo epl̄as. vt eius auc̄te magis poſ
ſet fidelib⁹ nocere. g ¶ In damaſcuꝫ. vt ibi ꝑſequeretur
credentes: ſicut fecerat in hierl̄m. cetera patēt vſqꝫ ibi.
h ¶ Et ſubito. vbi ponit ei⁹ illuſtratio ꝛ ꝓſtratio. excecatio
ꝛ vocatio cū dr̄. Et ſubito circūfulſit eū lux de celo: ſic̄ ſo-
let fieri in choruſcatōe ꝛ fulgure. i ¶ Et ca. in terrā. ꝑ ſtu-
pore ꝛ admiratōe. k ¶ Audiuit vocē. auditu corꝑis ꝛ mē
tis. l ¶ Saule ſaule. Hec duplicatio fit ad magis monē
dū eius attentōem. m ¶ Quid me ꝑſeq̄ris. i. in mēbris q̄
ꝑſequebat ſaulus ꝛ nō xp̄m in ꝓpria ꝑſona q̄ ſedebat ad
p̄ris dextram gl̄ioſus. ideo ſubditur.

n ¶ Durū ē tibi cō. ſtimu. calci. i. potentiori te in cōpabili
ter reſiſtere: iō ſubdit. o ¶ Et tremēs ac ſtupēs. de cogni
ta xpi ptāte: quē añ nō credebat in celo regnare: ʒ magis
vt falſū pphetā cū dānatis eē. p ¶ Dñe qd me vis facere
q. d. exnunc parat⁹ ſū tibi in oib⁹ obedire. q ¶ Et dicet ti
bi qd te opteat face
re. nō ſtati pfecte eū
docuit: nā ſicut i co
gnitione nāli; fit p
ceſſus de ipfecto ad
pfectū vñ ꝛ pueri p
mo vocāt oēs viros
pres ꝛ oēs feminas
mres: poſtea diſtin
guūt pprīū patrē ab
alijs viris: ꝛ mrē ʒ ab
alijs mulieribus: vt
dr. j. phic. ita frequē
ter fit i cognitiōe ſup
nāli: ħ tñ nō pueīt
ex impotētia dei: qa
poſſet totū ſimul in
vno inſtāti reuelare
r ¶ Stabāt ſtupefcti
audiētes qdē voceʒ
ſcʒ pauli nō āt criſti
vt hr. j. xxij. ca. Et q
mecū erāt lumē qdē
viderūt vocē āt ei⁹ nō
audierūt q loqbatur
mecū: ʒ qꝛ audierūt
paulū dicētē. Quis
es dñe qd me vis fa
cere. ꝛ ñ videbāt ali
quā pſonaʒ cui diri
geret ſmonē: iō ſta
bant ſtupefacti. cete
ra patent vſqꝫ ibi.
s ¶ Et erat trib⁹ die
b⁹ nō videns. ſ. viſu
corpali videbat tñ vi
ſu mētali: qꝛ ſm do
ctores cōit i iſto tri
duo fuit raptus vſqꝫ
ad terciū celū ꝛ ha
buit illā excellenteʒ
viſionē: q hr. ij. Cor
xij. quā expoſui ibi
dē diffuſe. t ¶ Et ñ
mādūcauit neqꝫ bi
bit. ſuſtētat⁹ illa viſiōe: ſic ꝛ moyſes. xl. dieb⁹ in monte.

n ris. Durū ē tibi ꝯ ſtimuluʒ
o calcitrare. Et tremens ac
p ſtupens dixit. Dñe quid
me vis facere. Et dñs ad
euʒ. Surge ꝛ ingredē ciui
q tatem ꝛ ibi dicet tibi qd te
opteat facere. Uiri āt illi q
r comitabāt cū eo ſtabāt ſtu
pefacti: audiētes qdē vo
cē: neminē āt vidētes: ſur
rexit āt ſaul⁹ de terra: aptiſ
qꝫ oclis nihil videbat. Ad
man⁹ āt illū trahētes itro
s duxert damaſcum. Et erat
t ibi trib⁹ dieb⁹ ñ vidēs ꝛ ñ
v mādūcauit neqꝫ bibit erat
āt qdaʒ diſcipul⁹ damaſci
noie ananias: ꝛ dixit ad il
lū in viſu dñs: anania. At
ille ait. Ecce ego dñe: ꝛ do
min⁹ ad eū. Surge ꝛ vade
x in vicū q vocat rectus: ꝛ q
y re i domo iude ſauluʒ noie
z tharſenſē. Ecce enim orat.
a
b Et vidit viꝝ ananiaʒ noie
c itroeūtē ꝛ iponētē ſibi ma
d nus: vt viſū recipiat. Rñ
dit āt ananias. Dñe audi
ui a multꝭ de viro ħ quāta
mala fecerit ſāctis tuis in
irlm. Et ħ hʒ ptātem a pri
cipib⁹ ſacerdotū: alligan
di oēs q inuocāt nomē tuū
Dixit autem ad eum dñs.

o ¶ Erat āt. Hic ꝯñr ponit ſauli cōuerſi regeneratio p ba
ptiſmū: ad qd agēdū mittit ananias cū dr. Erat āt qdā diſ
cipul⁹ de iudaiſmo ad xpm ꝯuerſus ſcīa ꝛ vita famoſus:
vt hr. j. xxij. cetera patēt vſqꝫ ibi. x ¶ Et qre i do. iude. hoſ
pes ei pauli iudas vocabat. y ¶ Tharſenſē. i. de tharſo
oriundū illuc ei pr pauli trāſlat⁹ fuerat de iudea: ꝛ ibi cre
uerat i ptāte ꝛ fama: ſic dictū fuit ſ. ij. Timothe. vltimo.
z ¶ Ecce ei orat ē ei oratio mētis eleuatio in deū fuerat āt
vſqꝫ ad terciū celū rapt⁹ ꝛ ex illo raptu egreſſus grās deo
agebat. a ¶ Et vidit in reuela. dñi. b ¶ Viꝝ ananiā no
mie. ita ꝙ reuelatio fuit ſibi facta nō ſolū de pſona: ʒ ēt d
pprio noie. c ¶ Introeuntē ꝛ imponēteʒ ſibi man⁹. ħ āt
impoſitio nō fuit ſilis illi d q dr ca. pcedēti. ꝙ p impoſiti
onē manuū aplorꝝ dabat ſpūſanct⁹ i ſig ſenſibili: ʒ erat
ad curationē corpalē: ſicut de btō laurētio legit: ꝙ pone
bat man⁹ ſup cecorꝝ oclos ꝛ illuminabant. nō ei apls iſte
erat ananias. d ¶ Reſpōdit aūt ananias. ſe excuſādo eo
ꝙ paul⁹ erat famoſus in pſecutiōe credentiū in xpo.
e ¶ Uade qm vas electiōis ē ꝛc. i. ſpālit vas electuʒ grē et
ſcie ꝯtētiuū. f ¶ Ut portet nomē meū, ope ꝛ pdicatione

ſicut patebit i ſeqntib⁹ h⁹ libri. g ¶ Ego ei oſtē. illi p ef
fectū h ¶ Quāta opteat eū p noie meo pati. qꝛ p mltas
tribulatiōes optʒ trāſire ad regnum: vt hr. j. i ¶ Et abijt
Ananias. ad exeqndū dñi mādatū. k ¶ Et impleari ſpi
ritu ſcō. p augmentū grē i baptiſmo. l ¶ Et cōfeſtim ꝛc.

e Uade qm vas electiōis ē
f mihi iſte vt portet nomen
meū corā gētib⁹ ꝛ regib⁹ ꝛ
g filijs iſrl. Ego ei oñdaʒ illi
h qnta opteat eū p noie meo
i pati. Et abijt ananias ꝛ in
troiuit i domū ꝛ iponēs ei
man⁹ dixit. ſaule fr dñs mi
ſit me ihs q appuit tibi in
via q veniebas: vt videas
k ꝛ implearis ſpirituſancto.
l Et ꝯfeſti ceciderūt ab oclis
ei⁹ tāqꝫ ſquame: ꝛ viſuʒ re
m cepit. Et ſurgēs baptizat⁹
n ē ꝛ cū accepiſſet cibū ꝯfor
o tat⁹ ē. Fuit āt cū diſcipulꝭ q
erāt damaſci p dies aliqt.
p Et ꝯtinuo igreſſ⁹ i ſynago
gas pdicabat ihm qm ħ ē
q fili⁹ dei. Stupebāt āt oēs
q eū audiebāt: ꝛ dicebant
Nōne ħ ē q expugnabat i
irlm eos q iuocabāt nomē
iſtd. Et huc ad hoc vēit: vt
victos illos ducēt ad prin
r cipes ſacerdotū. Saul⁹ āt
mlto magꝭ cōualeſcebat et
cōfundebat iudeos q hita
s bāt damaſci: affirmās qm
t hic ē xps. Cū āt iplerēt di
v es multi: ꝯciliū fecerunt in
vnū iudei vt eum interfice
rēt. Note āt fctē ſt ſaulo iſi
x die eorꝝ. Cuſtodiebāt autē

ſquame. i. macle al
be ꝛ dure: ſicut ſunt
ſquame piſciū q cā
te fuerāt i eo a lumi
ne exceſſiuo ipm ex
cecāte. m ¶ Et ſur
gēs baptizat⁹ ē i no
mie xpi. n ¶ Et cū
acce. ci. ꝯfor. ē. dupli
ci ꝯfortatiōe. ſ. ſpū ꝛ
corpe. o ¶ Fuit āt
Hic ꝯñr ponit ipi⁹
ſauli baptizati ꝯſtās
pdicatō: ꝛ ſcdo ex ħ
inſurgēs ꝯ eū pſecu
tio: ibi. Cū āt. Circa
pmū dr. p ¶ Et cō
tinuo ingreſſus i ſy
nago. pdicabat dñʒ
ꝛc. Ex q pʒ ꝙ doctri
nā euāgelicā nō ha
buit ab hoie ʒ a deo
ſic ipe dic Gal. ij.
q ¶ Stupebāt auteʒ
oēs ꝛc. ex tāta muta
tiōe ſbita p quā atro
ciſſim⁹ fidei catholi
ce pſecutor fact⁹ fue
rat ꝯſtātiſſim⁹ ei⁹ p
dicator. r ¶ Saul⁹
āt mlto magꝭ ꝯualeſ
cebat. pcedēs ſp de
bono i meli⁹. s
Affirmāſ qm ħ ē cri
ſtus ꝙ. ſ. ihs nazare
n⁹ ē ve xps in lege ꝛ
pphetꝭ pmiſſus: qd
declarabat p ſcriptu
ras ve. te. qs p didi
cerat a gamaliele et
poſtea mlto pfecti⁹
a deo illuſtrāte.
t ¶ Cū aūt. ħ ꝯñr po
nit orta ꝯ eū pſecu
tio cū dr. Cū āt ꝯple
rēt dies ꝛc. Notādū āt ad intellectū ſequētiuʒ: ꝙ ille ſaul⁹
nō ſtati p⁹ baptiſmū ſuū iuit d damaſco in irlm: ſicut ipe
dic Gal. j. ʒ pri⁹ abijt in arabiā q luſtrata pdicādo reuer
ſus ē damaſcū: deide p⁹ ānos tres aſcēdit i irlm vidē petꝝ
ꝛ māſit apd eū dieb⁹ qndeci. Utꝝ āt pſecutio mota ꝯ ſau
luʒ in damaſco de qua fit ħ mentio fuerit facta. qñ pmo
fuit i damaſco p⁹ ei⁹ baptiſmū: vl qñ ibidē redijt arabia p
luſtrata. glo. nō determiat: videt tñ magꝭ decliare ad hoc
ꝙ fuerit: qñ de arabia redijt in damaſcū ꝛ ħ rōnabiliter: p
qꝛ dic ħ. Cū āt implerent dies multi ꝛc. ex q videt ꝙ non
fuit cito p⁹ baptiſmū ei⁹: ʒ poſtea p magnū tps. ſ. i reddi
tu de arabia: ſcdo qꝛ p⁹ iſtā pſecutionē imediate ſbdit ei⁹
aduētus in irlm cum dr. Cum āt veniſſet in irlm ꝛc. Iſte
vero aduētus fuit p⁹ redditū ei⁹ de arabia in damaſcum
v. dictum eſt. his dictis exponatur littera ſic. t ¶ Cum
autem implerentur dies multi. qui fluxerūt a baptiſmo
ſaulis vſqꝫ ad eius redditū de arabia in damaſcum.
v ¶ Concilium fecerunt iudei. tractando de morte eius eo
ꝙ per eum fides chriſti multum cōualeſcebat.
x ¶ Cuſtodiebant autem portas die ac nocte, ne ab alijs
perciperetur.

y ¶ Per murū dimiſerūt eū. ⁊ ipſe tanq̄ miles ſtrenuꝰ ꝯſenſit vt ab obſidione liberatꝰ ꝓ fide catholica vtiliꝰ ⁊ efficatius certaret ⁊ ipleto ſuo curſu martyriū rome ꝯſtāter ſuſtinuit ſub nerone. 3 ¶ Cū āt veniſſet in ierl'm. imediate pꝰ dictā euaſionē. a ¶ Tenta. ſe iūgere diſcipl'is. i. credentibus in xp̄m q2 tunc adhuc nō noiabant̄ xp̄iani. b ¶ Et omnes timebāt eū refugiēdo eiꝰ ſocietatem ⁊ familiaritatē ⁊ ſb'dit cā. c ¶ Nō credētes q2 eēt diſcipulꝰ. ſ. xp̄iverꝰ. nā poſt baptiſmū eiꝰ in damaſco abierat lōge i arabiā. vt p̄dictum ē: ⁊ ſic ignorabāt facta eiꝰ. ⁊ ꝑ ꝯñs q2 eēt xp̄i diſcipulꝰ verus: ſaltem de hoc multi dubitabant.

d ¶ Barnabas autē alijs ꝯſtantior ⁊ q̄a forte plus alijs audierat de ꝯuerſione ſauli. e ¶ Apphēſum illū familiaritatē ⁊ ſocietatē ꝯhēdo cū illo. vñ ⁊. ſ. xiij. ſimul vocātur ad apoſtolatū. f ¶ Duxit ad apl'os. ſ. petrū et iacobuz frēm domī Gal'. j. g ¶ Et narra. illis quō i via vidiſſet dn̄m. ſ. eundo de ierl'em ad damaſcū ad capiēdū credentes in xp̄m.

h ¶ Et quō i damaſco fiducial'r egerit. ſ. ꝓ ⁊ ſcō vt p̄dcm̄ ē i ¶ Et erat cū illis intrans ⁊ exiēs. i. habitās cū illis. xv. diebꝰ ⁊ tūc māſit apud petrum.

k ¶ Loq̄batur quoq3 gētibꝰ. i. gentilibꝰ quoꝝ plures veniebāt in irl'em adorare q̄bꝰ p̄dicabat xp̄z

⁊ portas die ac nocte. vt
eū iterficerēt. Accipientes
y aūt eū diſcipuli nocte. per
murū dimiſerūt eū ſūmitētes
3 i ſporta. Cū āt veniſſet i ie
a ruſalē tētabat ſe iūgere di
b ſcipulis ⁊ oēs timebāt eū
c non credentes q2 eſſ et di
d ſcipulꝰ. Barnabas āt ap
e f prehēſuz illū duxit ad apo
g ſtolos: ⁊ narrauit ill' quō i
via vidiſſet dn̄m ⁊ q2 lo
h cutꝰ eſt ei: ⁊ quō damaſco
fiducialiter egerit i nomie
i ihu. ⁊ erat cū illis itrās et
exiēs i irl'm: fiducial'r agēs
k i noie dn̄i. Loq̄bat̄ q̄3 gen
l tibꝰ ⁊ diſputabat cū gre
m cis. illi aūt q̄rebāt occidē
n o eū. Qd̄ cū ꝯgnouiſſent fra
tres deduxerūt eū ceſareaz
p q ⁊ dimiſerūt tharſum. eccl'ia
quidē ꝑ totā iudeā ⁊ galy
leā ⁊ ſamariā habebat pa
r cē ⁊ edificabat̄ ābulās i ti
more dn̄i ⁊ ꝯſolatōe ſcī ſpi
s ritꝰ replebat̄. Fcm̄ ē āt vt
petrꝰ dū trāſiret vniuerſos
t v deueīret ad ſcōs q̄ hitabāt
x lydde. inuenit āt ibi hoiez
y quēdā noie eneā ab annis
octo iacētē i grabato q̄ erat
ꝑalyticꝰ. ⁊ ait illi petrus.

enea. ſanet te dn̄s ih̄s xp̄s
3 a Surge ⁊ ſterne tibi. et cō
b tinuo ſurrexit. et viderunt
eū oēs q̄ hitabāt lydde et
c ſarone q̄ ꝯuerſi ſūt ad dn̄m
d In ioppe aūt fuit q̄dā di
e f ſcipula noie tabita: q̄ iter
p̄tata dr̄ dorcaſ. Hec erat
plena opibus bonis ⁊ ele
moſynis q̄s faciebat. Fcm̄
eſt aūt i diebꝰ illis. vt infir
mata moreretur. Quā cuz
lauiſſent. poſuerūt eā i cena
culo. Cū āt ꝓpe eēt lydda
ab ioppe: diſcipuli audiē
tes. q2 petrꝰ eēt in ea: miſe
runt duos viros ad eū. ro
g gantes: ne pigriteris veni
re vſq3 ad nos. exurgens
autem petrus. venit cū il
h lis. ⁊ cū aduēiſſet: duxerūt
i illū i cēacl'm: ⁊ circūſteterūt
k illū oēs vidue flētes: ⁊ oſtē
dētes ei tūicas ⁊ veſtes q̄s
l faciebat ill' dorcas. eiectis
m āt oibꝰ foras petrꝰ ponēs
n o genua orauit ⁊ ꝯuerſus ad
p corpꝰ dixit. Tabita ſurge
q at illa apuit ocl'os ⁊ viſo pe
r tro r̄ſedit. dās āt illi manū
erexit eā ⁊ cū vocaſſz ſcōs ⁊
viduas aſſigūit eā viuā. no
tū āt fcm̄ ē ꝑ vniūſā ioppen

nidit̄ i duas fm̄ duo miracula ꝑ petruz fcā. ad q̄ credidit multitudo magna. ſcōm ponit̄ ibi. In ioppe. Circa p̄mū dr̄. s ¶ Factū ē āt vt petrꝰ dū trāſiret vniuerſos. ſ. i xp̄m credētes i diuerſis locis iudee habitātes. Ad q̄ꝝ ꝯfirmatōz i fide diſcurrebat petrꝰ tanq̄ bonꝰ paſtor. t ¶ Deueniret ad ſcōs. i. i xp̄m credētes q̄ ſunt ſanctificati ꝑ baptiſmū v ¶ Qui hitabāt lidde. ē nom̄ ciuitatis. x ¶ Inuenit aūt ibi hoiem quendā noie eneā. exp̄mit āt nomē eiꝰ ad maiorem hyſtorie certificatōz y ¶ Ab ānis octo iacētē i ḡbato qui erat ꝑalyticꝰ. ⁊ ſic ex īfirmitatis diuturnitate ⁊ eiꝰ īcurabilitate ſeq̄ns curatio ſubita mirabilior declarat̄ cuz ſubditur.

3 ¶ Surge ⁊ ſterne tibi. q. d. de cetero ñ idigebiſ leuāte te de lecto: nec ꝑante tibi lectū. ſ3 iſta poteris ꝑ te facere. a ¶ Et ꝯtinuo ſurrexit. vtute xp̄i q̄ ē infinita.

b ¶ Et viderūt eum oēs q̄ hitabāt lydde ⁊ ſarone. ſubito ꝑfecte curatū quē ꝯgnouerāt ifirmitate longa ⁊ icurabili ꝑ nām detentū. c ¶ Qui ꝯuerſi ſūt ad dn̄m. petro declarāte eius ṽtutē ⁊ diuinitatem iheſu xp̄i. d ¶ In ioppe. h' pōit ſcōm miraculū de ſuſcitatōe mortue cū dr̄. in ioppe āt fuit q̄dā diſcipula. credēs i xp̄z vt p̄dcm̄ ē. e ¶ Nomie tabita. ſic vocat̄ i hebreo. f ¶ Que iterp̄tata dr̄ dorcas. ⁊ h' i greco ſmōe i q̄ ſcp̄ſit lucas hūc librū. ⁊ vtrūq3 nom̄ i latio h3 eādē iterp̄tatōz. ſ. capra vel damula. cetera patēt vſq3 ibi i l'ra. g ¶ Ne pigriteris vēire vſq3 ad nos. Spabāt ei eā reſuſcitari ꝑ orōz petri. qd̄ ⁊ fcm̄ fuit. h ¶ Duxerūt illū in cenaculū. vbi erat funꝰ poſitū. i ¶ Et circūſtete. illū oēs vidue flentes vt mouerent petrū ad pietatē ⁊ ad deprecandum dn̄m ꝓ ſuſcitatōe defuncte k ¶ Et oſten. tuni. q̄s fa. illis dorcas. Dicunt aliqui q2 ipſa multum laborauerat in conſuendis veſtibus pauperum ſed qm̄ conſuere videtur eſſe modicum. ⁊ tn̄ ſupra dicitur q2 erat plena opibus bonis ⁊ elemoſynis. ideo melius exponitur. Quas faciebat. i. fieri faciebat de ſuis ſumptibꝰ q̄ſtum ad pannū ⁊ ſuturā. l ¶ Eiectis aūt omnibus foras. vt in opere miraculoſo elatōz vitaret. et vt deuz ſecretius ⁊ efficatiꝰ exoraret. m ¶ Petrus ponēs genua. i terra. n ¶ Orauit deuote deum quouſq3 intellexit ſe exauditum. o ¶ Et conuerſus ad corpus exanime dixit. in xp̄i virtute. p ¶ Tabita ſurge. a ſomno mortis. q ¶ At illa ⁊c̄. reſedit. exercens duo opera vite. ſcilicet videndo ⁊ ſeipſam mouendo. r ¶ Dans aūt illi manū erexit eā. ⁊ ſic appuit ꝑfecte viua.

l ¶ Et diſputabat cū grecis. Iſti erāt iudei i grecia tam̄ nati ꝑ diſꝑſionē iudeoꝝ factā tp̄e regis antiochi. vñ tn̄ glo. dicere. q2 hec diſputatō cū grecis nō fuit in irl'm. ſ3 in via eūdo ꝑ ſus ſyriā ⁊ ciliciā. Sz tex. magis oñdit q2 in ierl'm. iō de dicta glo. q̄ ē mgr̄al' parū eſt curandū. m ¶ Querebāt occidē eū. q2 nō poterāt reſiſtere ṽbis eius. n ¶ Quod cū ꝯgnouiſſent frēs. i. in xp̄m credentes. o ¶ Deduxerūt eū ceſareā. q̄ eſt ciuitas ſita ſuꝑ mare mediterraneū. p ¶ Et dimiſe. tharſum. ꝑ nauigiū eūtē iuit in tharſum q̄ ē ciuitas cilitie. q ¶ Eccleſia quidē ꝑ totā iudeā ⁊c̄. hoc addit̄ ad reddendū cām q̄re frēs potuerūt ſic deducere ſaulū de hierl'm vſq3 ad ceſareā. ⁊ ad oñdenduz pacē eccleſie redditā in iudea pꝰ ꝑſecutōz occaſione ſancti ſtephani motā. r ¶ Et edificabat̄. ꝑ multiplicatōz fideliū q̄ q̄dē multiplicatio nō erat tm̄ nūero ſ3 etiā merito. iō ſubdit̄. Ambulās in tiore dn̄i ⁊c̄. s ¶ Factū ē āt. Superiꝰ deſcripta ē p̄dicatio euāgelij ꝑ petrū i in irl'm. ⁊ incidēter talit̄ p̄dicatio ſtephani ⁊ philippi ⁊ ſil'r ꝯuerſio pauli. hic ꝯñr reuertit̄ lucas ad p̄ncipale ꝓpoſitū. ſ. ad ſcribenduz euāgelij publicatōz ꝑ petrū. ⁊ h' ex ierl'm iudeis tn̄. Et di-

s Et credidert mlti i dño. Factum ē autem vt dies multos moraret in ioppe apđ ſymonē quēdam coriariũ.

a Vir aũt q̄daʒ Cap. x.
b v erat in ceſarea nomie
c cornelius cēturio co-
d
e hortꝭ q̄ dicit italica: religi-
f g oſus ꝛ timēs deũ cũ omni
g domo ſua faciens elynas
i mltas plebi ꝛ deprecãs de
k um ſp. Is vidit in viſu ma-
nifeſte q̄ſi hora diei nona
l anglm dei itroeũtē ad ſe et
m n dicētē ſibi. Corneli. At il-
le intuēs eũ tiore corrept⁹
o p dixit. Quis es dñe. Dixit
q aũt illi. Orões tue ꝛ elyne
tue aſcēderũt in memoriaʒ
i cõſpectu dei. Et nũc mit-
te viros in ioppē ꝛ accerſi
ſymonē q̄ndã q̄ cognomia-
tur petr⁹. Hic hoſpitatur
apđ ſymonē q̄ndã coriariũ
c⁹ ē dom⁹ iuxta mare. Hic
dicit tibi: q̄d te opteat facē

r Et cũ diſceſſiſſet ãgel⁹ q̄ lo-
s q̄bat illi vocauit duos do-
meſticos ſuos ꝛ militē metu-
t entē dñʒ ex hiſ q̄ illi pebãt
v Quib⁹ cũ narraſſet omnia
x y miſit illos i ioppē. Poſtea
ãt die iter ill' faciētib⁹ ꝛ ap-
z ppinq̄ntib⁹ citati: aſcēdit
petr⁹ i ſupiora vt oraret cir-
a ca horã ſextã. Et cuʒ eſuri-
b ret voluit guſtare. Parãti-
bus aũt illis cecidit ſuper
c eum mētis exceſſus. Et vi-
d e dit celũ aptũ: ꝛ deſcēdens
vas q̄ddã velut lintheum
f g magnũ q̄tuor initijs ſũmit-
h ti de celo in terrã in q̄ erãt
oĩa q̄drupedia ꝛ ſerpentia
h terre ꝛ volatilia celi. Et fa-
i cta ē vox ad eũ. Surge pe-
k l tre: occide et mãduca. Ait
l auteʒ petrus. Abſit domi-
ne: q̄ nũq̄ mãducaui oĩe
m cõe ꝛ imũdũ: Et vox iterũ
k ſcđo ad eũ. Qđ deus puri-
o ficauit: tu cõe ne dixeris.

s Et crediderũt multi in dño: vidētes virtutē xp̄i in h facto. cetera patēt. In ca. ix. vbi dr in poſtil. Ego ei oñdaʒ illi p effectũ q̄nta oporteat ꝛc. Additio.

h Hoc qđ dicit. Ego ei oñdã illi q̄nta opteat eũ p no-
mine meo pati. videt impletuʒ q̃n rapt⁹ fuit in pa-
radiſũ: vt h̄r. ij. Cor. xij. In hac ei viſiõe itelligit p̄mia beatorũ vidiſſe q̄ excedũt totã humanã facultatē: naʒ qđ oculus nõ vidit nec aur' audiuit ꝛc. j. Cor. ij. et ſic oñſuʒ fuit ſibi q nõ ſũt cõdigne paſſiones hui⁹ ſeculi ad futurã gloriã ꝛc. ad Ro. viij. Ex q̄ oſtendit manifeſte q̄ãta opteat pati p amore xp̄i. Capitul. x.

v Vir aũt quidã Poſtq̄ ſctũs lucas deſcripſit publicationem euãgelij p petr̄ iter iudeos h pñr idē facit de p̄dicatione petri inter gētiles. Et diuidit in duas partes: q̄ p̄ deſcribitur h p̄dicatio: ſecundo ſubdit petri pſecutõ ca. xij. Prima in duas: in ptē p̄ncipaleʒ ꝛ incidentalē ca. ſe. ibi. Et illi q̄dē. p̄ma adhuc i duas: q̄ p̄ p p̄dicationē petri deſcribit cõuerſio cornelij ꝛ pluriũ aliorũ ſcđo ex h orit diſceptatio iudeor̄. c. ſe. p̄ma adhuc in tres q̄ p̄ ponit apparitio angeli: ſecũdo bona vocatõ petri ibi Et cũ deſcēdiſſet: tercio cõuerſio cornelij: ibi Apiens aũt Circa p̄mũ ſciēdũ q apparitiões angelice fiũt ill' q̄ h merent ex bonitate vite: ꝛ iõ p̄ ponit cornelij virt⁹ cũ dr.

a Vir aũt q̄dã. ſic dict⁹ a corpis v̄tute ē mētis.

b Erat in ceſarea. q̄ erat ciuitas fortis ex ſitu: nã erat ſupra mare mediterraneũ: ꝛ ēt ex fortitudine muror̄: ppter qđ in ea hĩtabãt milites romani p terre cuſtodia: q̄ romanis erat ſubiecta. c Centurio. i. hñs centũ milites ſb ſe d Cohortis q̄ dr italica. erãt eñ illi milites italia cui⁹ caput ē Roma: ꝛ ſic videbant eē de p̄ncipalib⁹ militib⁹ ad terre cuſtodiã deputatꝭ. e Religioſus. vnũ deũ colendo ſicut ꝛ multi alij gētiles legē moyſi nõ hñtes. f Et timēs deũ: offēſas ei⁹ cauēdo. g Cũ oi do. ſua. quaʒ ſic erudierat. h Faciēs ml'. elemo. plebi. i. paupib⁹ iudeis i Et depca. deũ ſp in oi. tpib⁹ ad h aptis: vt eũ dirigeret in viã ſalutꝭ. Ex h loco dicũt doctores cõiter q ſi aliq̄s paganꝰ cõuertat ſe ad depcandũ p̄mã cauſã cui⁹ p ſeip̄m p̄t hr̄e noticiã aliquã: rogãdo vt dirigat eũ ad ſalutē ſuã ꝛ caueat a pctis de⁹ reuelabit ſibi đ fide catholica quãtũ neceſſarium eſt ad ſalutem: vl' mittet ſibi doctorem.

k Is vidit. Hic ſcđo ponitur angeli apparitio cum dr. Is vidit in viſu. corpali. ſ. quia angelus apparuit ſibi in corpe aſſumpto. vt patʒ ex h quod dicitur hic.

l Angelũ dñi introeũtē ad ſe ꝛ dicētē voce ſenſibili.

m Corneli. in h excitat ei⁹ attentionē. n At ille intu. in eũ timore correpr⁹. pp fulgorē inſolitũ pcedentē đ vultu angeli. o Dixit q̄s es dñe videbat ei maior homie.

p Dixit ãt illi. nõ rñdit ãt ei q̄s eēt: h q̄d cornelio vtile foret vñ videt fuiſſe angel⁹ cuſtodie cornelij deputatus.

q Oratiões tue ꝛ elemoſyne tue ꝛc. ſũt corã deo accepte pp qđ puidit tibi de ſalutꝭ tue doctore: iõ ſubdit. Et nunc mitte ꝛc. pʒ lra.

r Et cũ diſceſſiſſet. Hic pñr deſcribitur vocatio petri: ꝛ ſcđo ei⁹ receptio in domo cornelij: ibi. Altera aũt die. Prima ãt diuidit i duas: q̄a p̄ ponit miſſio nũcior̄: ſcđo diuia reuelatõ: ibi. Poſtera ãt Circa p̄mum dr.

r Cũ diſceſſiſſet angelus. diſparēdo ab eo: nã ſicut in ptãte angeli ē formare corpus vt appeat ita et diſſoluere vt non appareat vel ſbito trãſferre ip̄m ad aliũ locũ. vñ videri ñ poſſit

s Vocauit duos do. ſuos ꝛ mi. me domin ũ de duob⁹ domeſticis ñ exp̄mit h q eēnt timētes dñm q̄ ẽ. in p̄ncipio iſti⁹ capli erat expreſſuʒ q cornelı⁹ erat timēſ deũ cũ oi domo ſua h de iſto milite exp̄mit q̄ nõ erat de domo ſua: h de ſuis ſtipēdijs i ppria domo viuebat. t Ex his q̄ ei pare. erat ei đ illis cētũ militibus q̄ erãt ei ſubiecti.

v Quibus cũ nar. oĩa ab ãgelo ſibi dicta. x Miſit ill. i ioppē. ad q̄rendum petr̄.

y Poſtera ãt. Hic pñr ponit reuelatio facta petro: ꝛ diuidit in duas ptes: q̄ p̄ ponit viſio petri ſcđo viſionis expõ: ibi. Et dũ intra ſe. Circa p̄mũ dr. y Poſte ãt die. i. imediate ſeq̄nti: q̄ nũcij cornelij receſſerũt i die viſionis ſibi facte: ꝛ ſcđa die venerũt in ioppē. z Aſcendit petr⁹ in ſupiora. vt ibi ſecreti⁹ ꝛ deuoti⁹ oraret añ comeſtionē: ſicut ēt de btõ frãciſco legit. a Et cũ eſuriret voluit guſtare. orõe tñ p̄miſſa vt dictũ ē. b Parãtib⁹ ꝛc. exceſſus. i. rapt⁹ a ſenſib⁹ exteriorib⁹. c Et vidit. viſiõe imaginaria. d Celũ aptũ. ſicut fieri ſolet in choruſcatione. e Et deſcēdēs vas q̄ddã velut lintheũ magnũ. dicit velut: q̄ totũ erat in imaginaria viſione. f Quatuor initijs. i. angulis. g Sũmitti de celo in terrã. p cordas i angulis ligatas. h In q̄ erãt oĩa q̄drupedia ꝛc. i. aĩalia imũda ſm legē moyſi p q̄ intelligebant gētiles q̄s iudei abominabãt vt imũdos: nec ēt cũ eis cõuerſabãtur Per q̄drupedia tñ ıſpãli intelligebãt auari. Per ſerpētia inuidi ꝛ veneno pleni. Per volatilia ſupbi q̄ vicia in gētilib⁹ abũdabãt. h Et facta ē ad eũ vox de celo.

i Surge petre occide. interficiēdo in eis vicia. k Et mãdu. incorporãdo eos eccl'e p fidē ꝛ ſacra: q̄ tñ petr⁹ h tũc nõ intellexit: iõ rñdit. l Abſit ꝛc. imũdũ. i. cibũ i lege phibitũ qđ apđ iudeos dicebat imũdũ: ꝛ ēt cõe: eo q a gētilib⁹ cõiter comedebat. ſicut carnes porcine ꝛ hmõi.

m Et vox ite. ſcđo ad eũ ad repellendũ ei⁹ reſponſionē.

n Qđ de⁹ purificauit tu ne cõe. i. imundũ. o Dixerit xp̄s eñ paſſus ē non ſolum p ſalute iudeor̄: h etiam pro ſalute gentilium: ppter quod non ſunt reputandi immũdi. Similiter p ſuam paſſionē euacuauit legis ceremonialia: ſicut ẽ. declaratũ ē in p̄ncipio epl'e ad hebreos: et in

plurib⁹ alijs locis. ad q̃ ptinet ꝓhibitio ciboꝝ ⁊ sic eos purificauit licitos faciēdo. ⁊ h̄ etiā dicit Ra. Moyses ī glo. magna sup Geñ. oīs bestia q̃ imūda reputat̃ in h̄ seculo. deus sctūs ⁊ bñdict⁹ faciet eā mundā ī futuro seculo. sicut ꝓmit⁹ fuit filijs noe: Geñ. ix. De q̄ð morit̃ aut viuit erit vobis in cibum ⁊c̄.

nem cuiuscūq̧ natōis. p ¶ Cōem aūt imun. dī. hoīem. .i. q̄ nō l3 alicui hōi dicere de q̃cunq̧ alio q̄ sit imundus. q ¶ Propt̄ q̄ð sine dubi. alicui⁹ trāsgressionis. r ¶ Veni accersit⁹. a vobis gētilib⁹. s ¶ Interro. ḡ ⁊c̄. l3 āt audisset casum in generali a nuncijs cornelij. tñ adhuc magis volebat audire ī speciali. t ¶ A nudiusq̄r. die vsq̧ ad banc horā. eadē em̄ die q̄ corneli⁹ circa horaz nonā vidit visionez misit nūcios. vt dic̄ glo. ⁊ scd̄a die venerūt ī ioppē. q̃ distat a cesarea p. xxxiiij. miliaria. vt hr̄ in descriptōe t̄re sctē. t̄cio v̄o die petr⁹ iuit de ioppe. ⁊ die q̄rta intrauit cesareaz. cetera patēt ex supradictis vsq̧ ibi. v ¶ Nunc ergo oēs assum⁹ in ꝯspectu tuo. pati cū magno desiderio et deuotōe. x ¶ Audire oīa q̄cūq̧ precepta tibi sūt a dño ꝓ nostra salute. y ¶ Apiēs āt. h̄ ꝯñr describit̃ ipi⁹ cornelij ⁊ eoꝝ q̃ cū eo erāt couersio. ⁊ scd̄o eoꝝ baptizatio. ibi. Adhuc loq̄nte. Cōuersio aūt eoꝝ facta est p p̄dicatōz petri. iō dr̄. y ¶ Apiēs aūt petr⁹ os suū dixit. i. īcipiēs p modū breuis ꝓhemij a iusticia ⁊ bōitate diuina. z ¶ In veritate comperi. i. expimēto ꝓbaui. a ¶ Quia ñ est ꝑsonaꝝ acceptor de⁹. i. discernēs iter gētiles ⁊ iudeos q̄tū ad salutē eternaz q̄ vult oēs saluos fieri. ⁊ ad ꝯgnitōnez veritatis venire. j. Timo. ij. iō sbdit̃. b ¶ Sed ī oī gēte q̃ timet eū. declinādo a malo. c ¶ Et opat̃ iusticiā. faciēdo bonū. d ¶ Acceptꝰ ē illi. ꝫ ꝯ h̄ vr̄ q̄ð dr̄ ab oīb⁹ doctorib⁹ nullū vnq̧ fuisse saluatū nisi p fidē mediatoris. necp ꝯñs grām habuisse q̃ facit deo acceptū quā nō hēbant gētiles. Dōm q̄ fides mediatoris sp fuit necessaria ad salutē ñ tñ vniformit̃ omni tpe. ⁊ oīb⁹ ppl'is. Post publicatōz ei euāgelij oēs tenētur hr̄e fidē explicitā de mediatore. q̄tū ad articulos icarnatōis ntitatis ⁊ hmōi: q̃ cōit̃ ī eccia oīb⁹ ꝓponūt̃ credēda añ declaratōz v̄o ntitatis xp̄i maiores iudeoꝝ q̄b⁹ data ē lex ⁊ ꝓphe de istis faciētes mentōz tenebāt̃ hr̄e fidē d̄ mediatore: min⁹ tñ explicitā q̄ ī nouo testamēto ī q̃ v̄itas est magis elucidata miores v̄o iudeoꝝ adhuc min⁹ explicite ⁊ sufficiebat eis ad salutē credere messiā futuꝝ. sicut lex ⁊ ꝓphe nunciabāt. in q̃dā tñ generali l3 significatōz legis ⁊ ꝓphaꝝ ñ itellexerīt ī spēali. Añ v̄o legē ⁊ ꝓphas. s. tpe legis nāe sufficiebat oīb⁹ credere vnū deū remuneratorē bonoꝝ p modū ab eo cognitū. iō dr̄ Heb. xj. Accedētē ad deum optet credere q̄ ē: ⁊ inq̄rētib⁹ se remunerator sit. ⁊ h̄

Presens aūt seculū vocat vsq̧ ad aduētū messie. futuꝝ aūt a tpe messie ⁊ vltra. Et eodē mō accepit Ra. sa. ⁊ alij doctores hebrei loq̄ntes de p̄nti sclō ⁊ futuro. p ¶ Hoc āt fcm̄ ē p ter. ad maiorē expssionē. q ¶ Et statī recep. ē vas ī celum ad significanduz q̄ gētiles p fidē xp̄i habēt igressuz ad celestia. sicut ⁊ iudei. r ¶ Et dū itra se. hic ꝯñr apitur itellectus dicte visiōis. q̄ non dū petr⁹ itelligebat ꝓpt̄ q̄ð dr̄. Et dū intra se hesitaret ⁊c̄. et p3 littera vsq̧ ibi. s ¶ Petro āt cogitāte de visione. q̃d significaret. t ¶ Dixit spūs ei. reuelādo itellectū. v ¶ Ecce viri tres q̄rūt te. qui sunt gentiles. x ¶ Surge itaq̧. de orōne. y ¶ Et dscēde ad eos. orauerat ei ī supiorib⁹ dom⁹ vt dictum est. z ¶ Et vade cuz eis nihil dubitās. d cōicando cū ipis. ⁊ tūc intellexit petr⁹ v̄bū dī dicētis. Que de⁹ purificauit ⁊c̄. itelligendū eē de gentilib⁹ p̄ncipalr̄ ⁊ de cibis lege prohibitis ꝯñr. cetera patēt ex supradictis vsq̧ ibi.

p Hoc fcm̄ ē p ter: et statim
q
r receptū ē vas ī celū. et dū
intra se hesitaret petr⁹ q̃d
nā eēt visio q̄m vidisset ec
ce viri q̃ missi erāt a corne
lio ingrētes domū symōis
astiterūt ad ianuā. ⁊ cū vo
cassent. interrogabāt si sy
mon q̃ ꝯgnomiat̃ petr⁹ il
s lic hr̄et hospitiū. petro āt
t cogitante de visione dixit
v spūs ei. ecce viri tres q̄rūt
x te. Surge itaq̧: ⁊ descēde
y
z ⁊ vade cū eis nihil dubi
tans q̄ ego misi illos. Descēdēs aūt petr⁹ ad viros
dixit ecce ego sū quē q̄rit̄.
Que cā ē ꝓpter quā venistis. Qui dixerūt. Corneli⁹
cēturio vir iust⁹ ⁊ timens
deū ⁊ testioniū hñs ab vniuersa gēte iudeoꝝ: rñsum
accepit ab āgelo scō accersiri te ī domū suā. ⁊ audi
a re v̄ba abs te. Introducēs
ergo eos recepit hospitio
b Seq̄nti aūt die surgēs ꝓ
c
d fectus est cū illis ⁊ quidā
e ex frīb⁹ ab ioppe comitati
f sunt eū. Altera aūt die in
g troiuit cesareā. Cornelius
h vero expectabat illos: cōuocatis ꝯgnatis suis ⁊ ne
cessarijs amicis. Et factū
i est cū itroisset petr⁹ obui⁹
k venit ei corneli⁹ ⁊ procidens ad pedes ei⁹ adorauit eū. Petr⁹ v̄o eleuauit
l eū dicēs. Surge: ⁊ ego ipe
hō sum. ⁊ loq̄ns cū illo intrauit: ⁊ inuēit multos qui
ꝯuenerāt: dixitq̧ ad illos
m Vos scit̄ q̄uo abomiatū
sit viro iudeo ꝯiūgi aut ac
n cedere ad alienigenā. Sz
o mihi oñdit de⁹ neminem
p cōem aut imunduz dicere
q hoiez: ꝓpter q̄ð sine dubi
r
s tatōe veni accersitus. Interrogo ergo quā ob cām
accersistis me. Et corneli
t us ait. A nudiusq̄rta die
vsq̧ ad hāc horā orās erā
hora nona ī domo mea: et
ecce vir stetit añ me in ve
ste candida ⁊ ait. corneli
exaudita est oratio tua: et
elymosine tue ꝯmēorate sūt
ī ꝯspectu dei. Mitte ergo
in ioppē ⁊ accersi symonē
q̃ ꝯgnoīatur petrus: h̄ hospitat̃ ī domo symōis coriarij iuxta mare. Confestiz
ergo misi ad te: ⁊ tu bñ fe
v cisti veniēdo. Nunc ergo
oēs nos ī ꝯspectu tuo assu
x mus audire oīa q̄cūq̧ tibi
y precepta sunt a dño: Ape
riēs āt petr⁹ os suū dixit:
z
a ī v̄itate ꝯpi q̄ ñ ē ꝑsonaꝝ
b acceptor de⁹: ꝫ ī oī gēte q̃
c
d tiet eū ⁊ opat̃ iusticiā acce-

a ¶ Introdu. ḡ eos recepit hospi. cōicās eis ex dñi verbo. b ¶ Seq̄nti āt die surgēs. absq̧ dilatōe. c ¶ Profectus ē cū illis. obediēs diuinis mādatis. d ¶ Et q̃ ex fra. i. credentib⁹ de iudaismo. e ¶ Ab ioppe comitati sūt eū. Or aūt subdit̃ ī aliq̄b⁹ libris. vt petro testes sit nō ē de tex. nec hr̄ in libris correctis. ꝫ p̄ fuit q̄dā glo. iterlinearis. postea textui ista. p igrātiā scriptoꝝ. sic̄ ⁊ in multis alijs locis ve. ac no. testa. f ¶ Altera aūt die. h̄ ꝯñr describit̃ repetitō petri ī domo cornelij cū dr̄. Altera aūt die. i. ī crastio recess⁹ petri ex ioppe. g ¶ Corneli⁹ v̄o expectabat illos ꝯuocatis cognatis suis vt oēs essent ptícipes gratie dei. i ¶ Obui⁹ ei venit corneli⁹. vt recipet eū reuerentius. k ¶ Et ꝓcidēs ad pedes ei⁹ adorauit eū. adoratōne dulie. sciebāt eī eū ñ eē deū. ꝫ ei⁹ nunciū. l ¶ Surge ⁊ ego ipe hō sum. nō angelus. sicut ille q̃ appuit tibi ꝓpt̄ q̄ð nō decet tantā reuerentiā mihi fieri. cetera patēt vsq̧ ibi. m ¶ Vos scitis. q̄uo abomiatū sit ⁊c̄. hoc eī sciebāt p expientiā. q̄ gētiles erāt ⁊ inter iudeos hitabāt. n ¶ Sz mihi ostē. de⁹. i. ī visione p̄dicta ⁊ ei⁹ expositōe. o ¶ Nemi-

implicite cōtinet fides mediatoris ꝑ quē fit remuneratio bonoꝝ ⁊ punitio maloꝝ ſm ꝙ dr̄ Joh.v. Pater oē iudiciū dedit filio. Et q2 gētilib⁹ nō fuit data lex neqꝫ ꝓphie. iō talis fides ſufficit eis vſqꝫ ad publicationē euāgelij: talez aūt habuit corneli⁹ ⁊ ei⁹ domeſtici: vt ſatis patz ex textu.

f Adhuc loquēte. Hic ꝯñr ponit cornelij ⁊ cū eo exiſtētiū baptizatio: ⁊ p̄ ꝑ receptionē ſpūſſancti in ſigno ſenſibili: q̄ dicit quedā baptizatio ca. ſequē. ⁊ ſ.j. ca. de q̄ ſubdit. Et cecidit ſpūſſanctus ⁊c̄. g Et obſtu. ex circu. fideles admirātes ꝙ tāta grā daret gentilib⁹: ſicut ⁊ iudeis nutritis in lege ⁊ ꝓphetis.

c Verbū. Premiſſo ꝑ modū ꝓhemij de iuſticia ⁊ bonitate diuia Hic ꝯñr petrus accedit ad ꝓpoſitū annūciando criſtū di. e Verbū ſcꝫ euangelicum. f Miſit deus filijs iſrael ꝑ. g Annūciās pacē. internam grē ⁊ ſupnā glorie. h Per ieſū xp̄m q̄ in ꝑſona ꝓpria filijs iſrael p̄dicauit: ⁊ ne credat hō pur⁹ ſubdit. i Hic ē oīm dñs. ⁊ ꝑ ꝯñs ver⁹ deus. k Vos ſcit͂ q2 int̄ iudeos habitaſtis. l Nō ſcm̄ ē v̄bū ⁊c̄. i. res v̄bo ſignata. Et q̄ ſit illa ſbdit poſt: Ieſum a nazareth. ſ. veniſſe ad p̄dicādū ſalutem m Incipiēs em̄ a galylea. ibi ei icepit p̄dicare: vtꝫ An. iiij. n Poſt baptiſmū ſcꝫ iohis. q2 añ nō legit publice p̄dicaſſe o Nō p̄di. iohā. i. ꝙ myſteriū xp̄i futuri iohes p̄dicauit vtꝫ ex decurſu euāgelij: p Quō vnxit eum de⁹. ſ. ieſū in hūana nā. q Spūſācto. i. plenitudine gratie

e f pt⁹ ē illi. Verbū miſit de⁹ g filijs iſrl̄: annūcians pacē: h i p ieſum xp̄um h̄ ē oīm dñs k l Vos ſcit͂ qd̄ factū ē v̄buz m ꝑ vniuerſā iudeaꝫ. Incipi n ens ei a galylea p⁹ baptiſ o mū qd̄ p̄dicauit iohes ieſū p a nazareth quō vnxit eum q r ſ t de⁹ ſpūſctō ⁊ v̄tute q̄ ptrā ſijt benefaciēdo ⁊ ſanādo omes opp̄ſſos a dyabolo v x qm̄ deus erat cuꝫ illo. Et nos teſtes ſum⁹ oīm q̄ fec in regione iudeoꝝ ⁊ irl̄em: quē occiderūt ſuſpēdētes in ligno. Hunc de⁹ ſuſcita y uit t̄cia die ⁊ dedit eū ma z nifeſtū fieri nō omi pplo: ſꝫ teſtibus p̄ordinatis a deo a nob̄ q̄ mādu cauim⁹ ⁊ bibim⁹ cū illo poſtqꝫ reſurrexit b a mortuis. Et p̄cepit nob̄ p̄dicare pplo ⁊ teſtificari: c q2 ip̄e ē q̄ cōſtitut⁹ ē a deo d iudex viuoꝝ ⁊ mortuoruꝫ. e Huic oēs ꝓp̄he teſtimonium ꝑhibēt remiſſionē peccatoꝝ accipe ꝑ nomē eius f omnes q̄ credūt in eū. Adhuc loq̄nte petro v̄ba hec cecidit ſpūſſctūs ſup oēs q̄ g audiebāt v̄bū. Et obſtupuerūt ex circūciſiōe fideles q̄ venerāt cū petro: q2 ⁊ i nati ōes grā ſpūſſācti effuſa ē. Audiebāt ei illos loquentes liguis ⁊ magnificātes h i deū. Tūc rn̄dit petr⁹ Nūq̄d aquā q̄s ꝓhibē pōt vt nō baptizent hi q̄ ſpm̄ ſcm̄ k acceperūt: ſicut ⁊ nos. Et iuſſit eos baptizari in noīe l ieſu xp̄i. Tūc rogauerūt euꝫ vt maneret apud eos aliquot diebus. Capitu. xj.

a b c Audierūt autē apl̄i et frēs q̄ erāt in iudea: d qm̄ ⁊ gētes receperūt v̄buz e dei. Cū āt aſcēdiſſet petr⁹ f hieroſolimā diſceptabāt aduerſ⁹ illū q̄ erāt ex circūci g ſiōe dicētes. Quare introiſti ad viros p̄puciū hn̄tes h ⁊ māducaſti cū ill'. Incipiens āt petr⁹: exponebat ill' ordinē dicēs. Ego erā i ciuitate ioppe orās ⁊ vidi in exceſſu mētis mee viſionē

Cōſeq̄nter ponitur baptizatio in aq̄ ſub inuocatōe noīs xp̄i cum dicitur. h Tūc reſp. petr⁹. ill' q̄ cū eo venerant admirantibus. i Nūq̄d equaꝫ q̄s ꝓhibere pōt ⁊c̄. q. d. nō exq̄ ſpūſſanctus nō diſtinxit int̄ nos ⁊ ip̄os gētiles ſicut videtis. k Et iuſ. eos baptizari in nomine ieſu xp̄i in hac em̄ forma dabat baptiſmus in p̄mitiua eccleſia rationib⁹ dictis. ij. ca. ſ. l Tūc ro. eū vt ma. ⁊c̄. vt pleni⁹ inſtruerent in fide ⁊ ſolidarent. In ca. x. vbi dicit in poſtilla. In v̄itate comperi. i. experimento ꝓbaui.

Additio.

Hoc qd̄ dr̄ h. b In v̄itate cōperi. nō videtur referendū ad experimentū ſenſibile ſeu corꝑale. q2 ſcire ꝙ de⁹ nō ē acceptor ꝑſonaꝝ nō cadit ſb̄ ſenſu: referendū eſt. igit̄ ad v̄itatē rōnis ſm̄ quā cōperitur ꝙ de⁹ q̄ ſūme bon⁹ et ſumme iuſt⁹ ē. ⁊ nō debet eſſe ꝑſonaꝝ acceptor. Si autez dicatur ꝙ ex hoc ꝙ gētiles in p̄mitiua eccleſia baptizabāt ꝓphetabant ⁊ habebant dona linguaꝝ ſicut ⁊ iudei per h̄ experimento ꝓbatur ꝙ de⁹ nō diſcreuit inter iudeos ⁊ gētiles qꝫtum ad ſalutem eternam. Dicendum ꝙ ꝓphetare ⁊ linguis varijs loqui ſunt gratie gratiſdate tm̄ ⁊ non gratumfacientes: ⁊ ideo per talia non probatur ꝓpoſitum.

r Et v̄tute. in oꝑatiōe miraculoꝝ. in q̄bus hūanitas xp̄i erat inſtr̄m cōiūctū. s Qui ptrāſ. bn̄faciēdo qꝫtū ad informationē moꝝ ⁊ ſanationē lāguidoꝝ. t Et ſanando oēs opp̄ſ. a dyabolo. mēte ⁊ corꝑe. v Qm̄ de. erat cuꝫ illo. ꝑ plenitudinē grē ⁊ ꝑ vnionē ꝑſonalē in ſuppoſito v̄bi. x Et nos te. ſum⁹ ⁊c̄. ꝑ viſū ⁊ auditū. y Et dedit eū manifeſtū fieri. ꝑ m̄lta argumēta ſuā reſurrectionē declarātia q̄ poſita ſt̄. ſ. j. c. z Nō oī po. ſꝫ teſt. p̄or. a deo. ſm̄ ei ꝙ dic̄ dyoni. li. celeſt͂ hierarchie. Hec ē lex diuitus inſtituta: vt ea q̄ trāſcendūt cognitionē nālē p̄ ſuꝑioribus reuelent: ⁊ ꝑ ſuꝑiores alijs manifeſtent ſicut pꝫ in ſpiritib⁹ angelic͂ in ordie hierarchie nā ſuꝑiores imediate a deo illūiant medij v̄o a ſuꝑiorib⁹: ⁊ iferiores a medijs. Reſurrectio āt xp̄i ē de trāſcēdentib⁹: ⁊ iō p̄ manifeſtata ē apl̄is ⁊ cū ip̄is manētib⁹: ꝑ q̄s tāqꝫ ꝑ teſtes idoneos alijs manifeſtata ē de q̄ idoneitate ſb̄dit. a Nobis q̄ mā. ⁊ bi. cuꝫ illo poſtqꝫ reſur. a mortuis. ad declarādū v̄itatē ſue reſurrectiōis: vt dictū ē ſ. j. ca. b Et p̄cepit no. p̄di. po. ⁊ teſtificari: vt hr̄ ſ. j. ca. Et erit͂ mihi teſtes ⁊c̄. c Quia ip̄e ē q̄ cōſtitut⁹ ē a deo. patre. d Iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ id ē iuſtoꝝ q̄ viuūt vita grē ⁊ iniquoꝝ q̄ mortui ſūt morte culpe. ꝑꝑ qd̄ dr̄ Joh. v. Pr̄ oē iudiciū dedit filio. e Huic oēs ꝓphete ꝑhibēt teſtimoniū. q. d. nos ſoli non ſum⁹ ei⁹ teſtes ſꝫ ēt oēs ꝓphete antiq̄ diuinit⁹ inſpirati. vñ dicit ra. ſa. hebre⁹ ſuꝑ zach. ꝙ vniuerſe ꝓphete nō ſunt locuti niſi ad dies meſſie. ſ. de p̄ncipali intentione.

Capitulum. xj.

Audierunt autem apoſtoli. Poſtqꝫ deſcripta ē cornelij conuerſio: hic conſequenter ponit ex hoc orta diſputatio: circa quā p̄mo queſtio ꝓponitur: ⁊ ſecundo ſoluitur: ibi. Incipiens. Circa primū dicitur. a Audierunt aūt apl̄i. xj. ſimiliter. b Et fratres. id eſt alij fideles cum eis exiſtentes. c Qui erant in iudea: ceſarea em̄ ad quam iuerat petr⁹ erat in terra philiſtinoꝝ d Quoniam ⁊ gentes receperunt verbum dei. ſ. cornelius ⁊ amici ſui. e Cum autem aſcendiſſet petrus hieroſolymam. hoc dicitur quia hieruſalem erat in altiori ſitu qꝫ ceſarea que eſt ſuper mare mediterraneū ſita. f Diſce. aduer. illū qui erant ex circūciſione. i. conuerſi de iudaiſmo. g Quare introiſti ⁊c̄. q. d. nō eſt licitum cōmunicare cum incircumciſis. h Incipiēs autem. Hic conſequenter ſoluitur queſtio: ⁊ hoc ꝑ reuelationē factam petro q2 fuit ſibi oſtenſuꝫ neminē debere reputari imundū. ⁊ ꝑ v̄bū ſpūſſācti dicēt͂ ꝙ iret cū gētilib⁹ ⁊ cōicaret cū eis ſine dubitatiōe: ⁊ pꝫ lr̄a ex dict͂ ca. p̄ce. q2 repetitio ē illius

qd dcm̄ ē ibi vſq ibi. i Sic τ in nos i initio. i. in die pē
thecoſtes. k Recorda. ſum ver. dñi τc. Ex q̄ pz q talis
datio ſpūſſcti in ſigno ſenſibili dr̄ qdā baptizatio. τ in fine
ɔcludit petr⁹. l Si g̊ eādē grām. i. i ſig̊ ſenſibili.
m Dedit illis. i. incircūciſis. n Sic τ nob circūciſis

k Et erat man⁹ dñi. i. vt⁹ dei. ī opib⁹ miracloſis. cū eis ad
ɔfirmatōz ſue doctrie: c⁹ ſbdit̄ effect⁹ cū dr̄. multuſq nūe-
r⁹ τc. l Peruēit āt ſmo ad aures eccl̄ie q̄ erat hyeroſo
limis. eo q apl̄i erāt ibi qb⁹ ſignificabat̄ ɔfect⁹ fidei.
m Et miſe. bar. vſq ātiochiā. ad ifirmādū plenī⁹ creden
tes τ ɔfirmandum

o Qui credimus
in dñm ihm xpm q̄
ſi dī. Circūciſio aūt
ɔputij nihil facit ad
hoc. ſ; fides ihu xpi
p Ego em̄ qs eraz
q̄ ſū puluis τ cinis.
q Qui poſſez ɔhi
bere deū. i. dare gra
tiā ſuā ſm ſuū bene
placitū. Or aūt i ali
quib⁹ libris ſbditur
Ne daret ſpm̄ſctm̄
credētib⁹ i noīe ihu
xpi nō ē de tex. nec
hr̄ in libris correctis
ſ; fuit qdā interline-
aris glo. p ſcriptores
textui iſta r His
auditis. rōnabilib⁹
τ veris. s Tacu-
erunt ab increpatōe
petri ei⁹ fcm̄ appro-
bantes t Et glo-
rificabāt deū. grās
agēdo de hoc q gra
tiā ſuā extēderat ad
gētiles. iō ſequitur.
v Ergo τ gētibus
pniam dedit deus.
. i. tps τ locuz pnie.
Ad vitā. i. etnā con-
ſequendam.
x Et illi. Hec ē ps
icidētal̄. τ diuiditur
i duas ſm duplex i-
cidēs. ſcōm ibi. In
his āt diebus. Pri-
mū āt icidēs ē d pu
blicatōe euāgelij p
fideles q̄ receſſerūt
de irl̄m ɔpt ɔſecuti-
onē eccl̄ie in morte
ſtephani motam. vt
hr̄ ſ. i pncipio. viij.
ca. τ hoc ē qd dicit̄.
x Et illi qdē q̄ di-
ſpſi ſt a tribulatōne
. i. ɔpt tribulatōnez
y Que facta fue-
rat ſub ſtephano. i.
in morte eius.
z Perambulaue-
rūt vſq ad phenicē
q̄ ɔuincia eſt ſyrie.
a Et cypꝝ inſula ē
maris ſat̄ nota. b Et antiochiā. ciuitas ē ab antiocho
mag̊ dnoiata. c Nemi lo. vbū euangelicū. d Niſi
ſo. iud. poſtea etiā locuti ſt gētib⁹. audiētes q petrus pdi
cauerat cornelio τ alijs gētilib⁹. iō ſubdit̄. e Erāt aūt
q̄. ex eis. i. ex diſpſis d irl̄m. f Viri cyprij τ cyrenei. de
cypro τ cyrene nati. τ dicūt h aliq̄ doctores τ ſat̄ ɔbabl̄r
q iſti fuerāt gētiles. ɔuerſi tn̄ p̄ ad iudaiſmū. deīn ad xpm
τ de iſtis ſubdit̄. g Qui cū itro. ātiochiā. p aliqd ſpaci
uz tpis ibi manēdo. h Loqbāt ad gre. i. ad gētiles.
i Annūciātes dñm ihm. vt ſic iudei natōe agebāt ad cō-
uerſionē iudeoꝝ. ſic iſti ex gētilib⁹ nati ad ɔuerſiōz gētiū.

deſcēdens vas quoddam
velut lintheū magnū qua-
tuor initijs ſūmitti d celo
τ venit vſq ad me. In qd
ītuens ɔſiderabā. τ vidi q̄
drupedia terre τ beſtias τ
reptilia τ volatilia celi. au
diui aūt τ vocē dicentem
mihi. Surge petre occide
τ māduca. Dixi aūt: Neq̄
q̄ dñe qr cōe aut imundū
nunq̄ introiuit in os meū
Rñdit aūt vox ſcdo de ce
lo. Qd de⁹ mūdauit. tu ne
cōe dixeris. Hoc aūt fcm̄
eſt p ter: τ recepta ſūt oīa
rurſum i celū. Et ecce viri
tres ɔfeſti aſtiterūt i domo
in q̄ erā: miſſi a ceſarea ad
me. Dixit āt ſpūs mihi: vt
irē cū il̄ nihil heſitās. Ve
nerūt āt mecū τ ſex frēs iſti:
τ ingreſſi ſum⁹ i domū viri
Narrauit āt nobis qūo vi
diſſet āgelū i domo ſua ſtā
tē τ dicentē ſibi. Mitte in
ioppē τ accerſi ſymonē q̄
cognomiat̄ petr⁹ q̄ loqtur
tibi vba i qb⁹ ſalu⁹ eris tu
τ vniuerſa dom⁹ tua. Cū
aūt cepiſſem loqui cecidit
i ſpūſſctūs ſup eos: ſic τ in
k nos in initio. Recordat⁹
ſum āt vbi dñi: ſic dicebat
Iohes qdē baptizauit aq̄
vos āt baptizabimi ſpū-
l m ſctō. Si ergo eādē grāz de
n dit il̄ deus: ſicut τ nobis
o q̄ credidim⁹ i dñm iheſuz
p q xpm. ego qs erā q̄ poſſem
r ɔhibere deū. His audit̄
s t tacuerūt: τ glorificauerūt de
v um dicentes. Ergo τ gen

tib⁹ pniam dedit deus ad
x vitā. Et illi qdē q̄ diſpſi fu
y erāt a tribulatōe: q̄ fcā fue
z rat ſb ſtephano: pambula
a uerunt vſq phenicem et
b c cypꝝ τ antiochiā: nemini
d loqntes vbū niſi ſolis iu-
e deis. Erāt āt qdaz ex eis
g viri cypri τ cyrenei. q̄ cum
h introiſſent antiochiā loq-
i bantur ad grecos annūci-
k antes dñm iheſuz. Et erat
man⁹ dñi cū eis: multuſqz
nūer⁹ credētiū ɔuerſus eſt
l ad dñm. Peruenit āt ſer-
mo ad aures eccl̄ie q̄ erat
m hieroſolymis ſup iſtis: et
miſerūt barnabā vſq ad an
n thiochiā. Qui cū ueniſſz
o τ vidiſſet grām dei gaui-
p ſus eſt τ hortabant oēs in
ɔpoſito cordis pmanere i
q dño quia erat vir bonus
r s τ plenus ſpūſctō τ fide. et
appoſita eſt multa turba
t dño. Profect⁹ ē aūt thar-
ſum vt qreret ſaulū: quez
cū inueniſſet pduxit anti-
ochiā. Et annū totū ɔuer
v ſati ſunt ibi i eccleſia. τ do
cuerūt turbā multaz: ita vt
x ɔgnomiarēt primuz anti-
y ochie diſcipli xpiani. In
his autem diebus ſuper-
uenerūt ab hyeroſolimis
z prophete antiochiam: et
ſurgens vnus ex eis noīe
a agabus ſignificabat p ſpi-
b ritū famē magnā futurā in
vniuerſo orbe terrꝝ. q̄ fcā ē
c d ſb claudio. Diſcipli āt p-
f ut qſqz hēbat. propoſue-
rūt in miniſterium mittere

n Qui cū pueniſ-
ſet τ vidiſſet grām
dei. i multiplicatōe fi
deliū. o Gauiſ⁹
ē valde ɔpt honorē
dei τ ſalutē ɔximi.
p Et hortabat̄ oēs
in ɔpo. cordis ma. i
dño. qr q̄ pſeuerauerit
vſq i finē h ſalu⁹
erit Mathe. x.
q Quia erat vir
bon⁹. p vtutes acq-
ſitas. r Plenus
ſpūſctō τ fi. p iſuſas
s Et appoſita eſt
multa turba dño. p
pdicatōnē barnabe
ad illā multitudinē
q̄ p⁹ crediderat.
t Profect⁹ ē thar-
ſuz. vbi ſaul⁹ fuerat.
vt dcm̄ ē ſ. pce. cap.
videbat ei ſe nō ſuf-
ficere ad tantā mul-
titudinē erudiēdaz
τ regendā ſine ſauli
ſocietate. v Et
docu. turbā multaz
q̄ creuit in aduentu
ſauli. x Ita vtco
gno. pri. anti. di. xpi
ani aū ei credentes
i xpm vocabant̄ tm̄
diſcipli. ſ; tūc repert
noiari xpiani a xpo
ſic platonici a plato
ne. y In his aūt
dieb⁹. h pōit ſcdz i-
cidēs d pnunciatōe
future famis cū dr̄.
y In his āt dieb⁹
ſupuenerūt ɔphe ab
hyeroſolymis anti-
ochiā. tūc ei i eccia
erāt multi hñtes ſpm̄
prophetie ſm q pre
dixerat Iohel ɔpha
τ allegatū eſt ſupra
ij. capitulo..
z Et ſurgens vnus
vt in tanta multitu-
dine meli⁹ audiret̄.
a Significauit p
ſpiritum. id ē denū
ciauit i ſpū ɔphetico. b Famē magnā futurā i vniuer
ſo orbe terꝝ. q̄ fcā ē. τ ſic apparuit vitas ɔphie c Sub clau
dio. i. tpe claudij iparatoris. d Diſcipli āt. i. xpiani q̄ erāt
antiochie. e Prout qſq hēbat. i. ſm ſuā facultatē τ vo
lūtatē. qr libēt̄ pl⁹ feciſſēt ſi potuiſſēt. f Propoſuerūt
i miſteriū mittē hitātib⁹ i iudea frib⁹. i. i irl̄m. illi em̄ tanq
mag̊ religioſi renūciātes ɔprietati vēdiderūt poſſeſſiones
vt in̄ ɔuiderēt cōitati. vt hr̄ ſ. iiij. c. Fuerāt ei bōis mobili-
b⁹ ſpoliati i ɔſecutōe. q̄ mota fuit i morte ſtephani. ɔpt qd
idigebāt ab alijs credētib⁹ auxiliari maxie tpe famis qd
τ fecerunt ſuum bonum ɔpoſitum adimplendo.

g ¶ Mitte͂.ad ſeni.cura͂ multitudis h̄ntes. h ¶ Per manus bar.⁊ ſauli.q̄ era͂t ad h̄ fideles ⁊ apl̄i nu͂cij. ¶ Ca.xij.

Ode͂ a͂t t͞pe. Poſtq͂ ſup͞iꝰ deſcripta e͂ petri p̄dicato͂ h̄ interpoſitis incide͂tibꝰ dictis deſcribit͂ ꝯ eu͂ orta ꝓſecutio. Et diuidit͂ in duas p͞tes: q͞z p̄ ponit͂ ꝑſecutio petri: ſc͞do punitio aduerſarij: ibi. Deſce͂de͂ſq͂. p͞ma in duas: q͞z p̄ ponit͂ ꝑſecutõis occaſio: ſecu͂do ip̄a ꝑſecutio: ibi. Que͂ cu͂ ⁊c̃. Ad itellectu͂ p͞mi ſciendum ꝙ tres herodes fueru͂t in iudea: de q̄bꝰ ſcriptura facit mentione͂. Primꝰ fuit iſtitutus rex iudee a Romanis cuiꝰ pat͂ fuit idumeꝰ iſte vocatꝰ fuit herodes aſchalonita ⁊ t͞pe ip̄iꝰ natꝰ fuit xp̄s: Mat. ij. ꝓpt͂ que͂ iſte occidit innoce͂tes. ſc͞dus fuit vocatꝰ herodes antipas filiꝰ herodiſ aſchalonite: no͂ t͞n p̄mogenitꝰ: ⁊ iſte nu͂q͂ fuit rex: ſed tetrarcha galylee Luc.iij. ⁊ iſte decollauit iohanne͂ bap. tandem accuſatꝰ apd̄ impatore͂ romanu͂ miſſuſ fuit in exiliu͞z apud lugdunu͂. terciꝰ vocatꝰ fuit herodes agrippa filiꝰ ariſtoboli filij herodis aſchalonite: ⁊ frater herodis antipe: ⁊ lic͞z iſte i p̄ncipio fuerit pauper: t͞n poſtea fauentibꝰ ſibi duobꝰ impatoribꝰ romanis ſcil͞z gaio ⁊ claudio fuit eleuatꝰ ad regnu͂: ⁊ iſte de roma venie͂s in iudea͂ honoriſice valde receptꝰ fuit a iudeis: ꝑꝑ qd̄ in fauore͂ eoꝝ occidit iacobu͂ fratre͂ iohis: ⁊ incarcerauit petꝝ. vn̄ v͞ſus Aſchalonita necat pueroſ antipa iohe͞z. Agrippa iacobu͂ claude͂s in carcere. petꝝ ⁊ ſm̄ h̄ pat͞z ſn̄ia huius ꝑtis vſq͂ ibi.

a ¶ Erat a͂t dies azimoꝝ.ſ.qn̄ app̄he͂dit petꝝ ⁊ addit͂ h̄ ad ſignifica͂du͂ cauſa͂ q͂re ſtati no͂ occidit petꝝ: ſicut fecerat de iacobo. volebat ei expectare tra͂ſitu͂ ſole͂nitatis paſchalis: in q̄ iudei. vij. diebꝰ veſcunt͂ panibꝰ azimis. b ¶ Quem cu͂ app̄hen. Poſita occaſione ꝑſecutiõis petri: h̄ ꝯn̄r deſcribit͂ ip̄a ꝑſecutio: ⁊ diuidit͂ in tres p͞tes: q͞z p̄ ponit͂ eiꝰ incarceratio iniurioſa: ſc͞do eiꝰ liberatio miraculoſa: ibi. Cu͂ a͂t. tercio cu͂ ſuis aſſociatio gratioſa: ibi. Cõſidera͂ſq͂. Circa p͞mu͂ di͂. b ¶ Que͂ cu͂ app̄hen. miſit in carcere͂. ne poſſet effugere. c ¶ Tradenſq͂ q͂tuor q͂ternionibꝰ militu͂. di͂ au͂t q͂ternio q̄ h͞z quatuor milites ſb̄ ſe: ⁊ ſic quater quatuor ſunt. xvj. qui eum cuſtodiebant. d ¶ Volens pꝰ paſcha ꝑducere eum populo. id eſt exponere morti ad volu͂tatem populi. e ¶ Oratio autem fiebat. vt chriſtus ſuu͂ vicarium adhuc ſeruaret in vita. f ¶ Cum autem. Hic conſequenter deſcribitur liberatio petri miraculoſa cum dicitur. Cum autem ꝑducturus eum eſſet herodes.ſ. de carcere vt occideret͂. f ¶ In ipſa nocte immediate precedenti. g ¶ Erat petrus dormiens inter duos milites ⁊c̃.

habita͂tibꝰ in iudea fribus
g qd̄ ⁊ feceru͂t mitte͂tes ad ſe
h niores ꝑ manꝰ barnabe ⁊
ſauli. ¶ Capitulum. xij.
i Ode͂ au͂t t͞pe miſit herodes rex manꝰ: vt
affligẽt q͂ſda͂ d͂ eccl͞ia.
Occidit a͂t iacobu͂ fratrem
iohis gladio: vide͂s a͂t q͂a
placẽt iudeis appoſuit ap
a p̄he͂dere ⁊ petꝝ. Erat aute͂
b dies azimoꝝ Que͂ cu͂ app̄
c he͂diſſet miſit i carcere͂: tra
de͂ſq͂ q͂tuor q͂tnio͂ibꝰ militu͂
d ad cuſtodie͂du͂ vole͂s pꝰ pa
ſcha ꝑduce͂ eu͂ ppl͞o. Et pe
trus q̄de͂ ſuabat͂ in carcere
e o͞ro a͂t fiebat ſine intmiſſio
f ne ab eccl͞ia ad deum ꝓ eo.
f Cu͂ a͂t ꝑducturꝰ eu͂ ee͂t he
g rodes: in ip̄a nocte erat pe
trꝰ dormie͂s iter duos mili
tes vinctꝰ cathenis duabꝰ
⁊ cuſtodes an̄ oſtiu͞z cuſto
h dieba͂t carcere͂. Et ecce an
i gelꝰ dn̄i aſtitit: ⁊ lumen re
k fulſit in h͞itaculo: ꝑcuſſoq͞z
late͂ petri excitauit eum di
l ce͂s. Surge velocit͂. Et ce
ciderũt cathene de ma͂ibꝰ
eiꝰ. Dixit a͂t angelꝰ ad eu͂
m/n Precinge͂. ⁊ calca te cali
gas tuas ⁊ fec͂ ſic. Et dixit
illi. Circu͂da tibi veſtimen
tu͂ tuu͂ ⁊ ſeq͂re me: ⁊ exiens
ſeq̄bat͂ eu͂ ⁊ neſciebat q͞z ve
ru͂ eſt qd̄ fiebat ꝑ angelum
o Exiſtimabat a͂t ſe viſu͂ vide
p re. Tra͂ſeu͂tes a͂t p͞ma͂ ⁊ ſe
q cu͂da͂ cuſtodia͂ veneru͂t ad
r porta͂ ferrea͂ q̄ duc͂ ad ciui
s tatem q̄ vltro aperta e͂ eis.
t Et exeu͂tes ꝓceſſeru͂t vicu͂
v vnu͂: ⁊ ꝯtinuo diſceſſit an
x gelꝰ ab eo: et petrꝰ ad ſe re
uerſus dixit. Nu͂c ſcio ve
re q͞z miſit dn̄s angelu͂ ſuu͂
⁊ eripuit me d͂ manu hero
dis ⁊ de oi expectatõe ple
y bis iudeoꝝ. Cõſideranſq͞z
z venit ad domu͂ marie ma
tris iohis q̄ cognoiatus e͂
marcꝰ: vbi era͂t m͞lti ꝯgre
a gati ⁊ ora͂tes. Pulſa͂te a͂t
eo ad oſtiu͞z ianue: ꝓceſſit
puella ad vide͂du͂ noi͞e rod͂
Et vt cognouit voce͂ petri
b p̄ gaudio n͞ apuit ianua͞z: ſ͞z
c introcurre͂s nu͂ciauit ſtare
petꝝ an̄ ianua͂. At illi dixe
d ru͂t ad ea͂ Inſanis. Illa a͂t
affirmabat ſic ſe h͞re. Illi

ita cuſtoditus ꝙ non patebat vlla euaſio via hu͂mana: ſ͞z quia deficiente humano ſubſidio ſolet eſſe diuinum: id͂o ſubditur. h ¶ Et ecce angelus domini aſtitit. ad petri liberationem. i ¶ Et lumen refulſit in habitaculo. ad eiꝰ conſolatione͞z. k ¶ Percuſſoq͂ latere petri. vt excitaret eum a ſomno. l ¶ Et ceciderunt cathene. diuina virtute vl͞ angelica cui natura corporalis obedit ad motum localem ꝓpter quod potuit illas cathenas ſtatim diſſoluere. m ¶ Percingere. vt ſis aptus ad ambulandum: reſoluerat enim petrus cingulum ſuum vt veſtis poſſet cooperire pedes contra frigiditatem carceris: hoc ei ſibi erat licitu͞z ⁊ maxime contra imminens periculum. n ¶ Et calcia te caligas tuas. eſt autem caliga genus calciamenti non habens corium ſuper pede͞z vt dicit gloſa In greco in quo ſcripſit ſa͂ctus Lucas habetur ſandalia. ꝓpter qd͂ aliqui dicunt ꝙ vera litera eſt calcia te caligas gallice galloſi. o ¶ Exiſtimabat autem ſe viſum videre. fortitudo em͂ carceris ⁊ diligens cuſtodia fecerunt ſibi imaginatione͂ de euadendi impotentia: propter quod re͂ geſtam ſomniu͂ eſtimabat.

p ¶ Tranſeuntes autem primam ⁊ ſecundam cuſtodiam ſcilicet militum qui erant oppreſſi ſomno: vel quia vigila͂tes erant acriſia percuſſi: ſicut. iiij. Regum. vj. dicitur de militibus qui capere volebant helyſeum. q ¶ Veneru͂t ad portam ferream ⁊c̃. Illa erat exterior porta carceris. r ¶ Que ducit ad ciuitatem. ex quo videtur ꝙ ille carcer erat extra ciuitatem: ſicut fit in pluribus locis. s ¶ Que vltro aperta eſt eis. virtute diuina vel angelica modo predicto de cathenis. t ¶ Et exeuntes proceſſerunt vicum vnum ad maiorem petri aſſecurationem. v ¶ Et continuo diſceſſit angelus ab eo. ſubito diſparendo: ſicut dictum eſt ſupra. x. capitulo. x ¶ Et petrus ad ſe reuerſus ⁊c̃. ⁊ tunc percepit ꝙ non erat ſomnium ſed res geſta. y ¶ Conſideranſq͂. Hic ponitur conſeque͂ter reſtitutio petri ad fideles cum dicitur. Conſideranſq͂. ſc͞z vbi eſſet ⁊ quo diuertere poſſet ne a cuſtodibus inueniretur: non timore paſſionis ductus: ſed quia per viſitatiõe͞z angeli circa ꝓlongationem vite ſue ſciebat voluntate͂ dei eſſe. z ¶ Venit ad domum marie. que non ſolu͞z erat fidelis ſ͞z etia͂ hoſpita fideliu͂. a ¶ Pulſa͂te a͂t eo ad oſtium ianue q̄ clauſa erat d͂ nocte ⁊ ꝓ ifideliu͂ ꝑſecutõe. b ¶ Pre gaudio. ſ. liberatiõis petri ⁊ eiꝰ aduẽtꝰ. c ¶ S͞z introcur. vt bonos rumores velocit͂ nu͂ciaret. d ¶ Inſa. ꝑꝑ fortitudinem em͂ carceris ⁊ cuſtodia͂ diligentem credebant eua-

ſionē petri īpoſſibilē eē. e ¶ Angelꝰ eiꝰ eſt. ex h̄ loco ⁊ ex
hoc q̄d dr̄: Math. xviij. Angeli eoꝝ ſp̄ vidēt faciē p̄ris. di
cūt ꝯcordit̄ ſcti doctores ꝙ ſinguli hoies h̄ñt ſingulos an
gelos ad ſui cuſtodiā deputatos. ⁊ aliqñ apparēt i ſpecie
illoꝝ. ſic̄ angelꝰ in ſpē bti Ambroſij mediolani exiſtentis
apꝑuit turōis i ſepul
tura bti martini. et
btūs frāciſcus in re
motis agēs apparu
it in cap. arelatenſi.
f ¶ Et obſtupuerūt
ꝓ admiratōe viden-
tes petꝝ liberatum
⁊ ignorātes liberati
onis modū. ꝓpt̄ q̄d
petrus cepit narrare
ip̄m cū dr̄. Annuēs
āt ⁊c̄. g ¶ Nūciate
iacobo ⁊ frībꝰ eiꝰ h̄
vt reddāt gr̄as deo
q̄ exaudiuit petitio-
nē eoꝝ ꝓ me factaꝫ
vt dictū ē ſ. Oratio
aūt fiebat ⁊c̄.
h ¶ Facta autē die
in q̄ ordiatū erat oc
cidi petrū i ¶ Erat
nō ꝑua turbatio in-
ter milites. q̄ȝ fiebāt
negligētie eoꝝ īpu-
tari. ⁊ ꝑ ꝯñs puniri
ſic̄ ⁊ factū ē. vñ ſb̄dit̄
k ¶ Herodes āt cuꝫ
req̄ſiſſet eū. ſ. petrū.
l ¶ Et nō inueniſſet
⁊ porte carceris in-
uēte fuiſſent aperte
ſic̄ exp̄ſſe dr̄ ð porta
ferrea m ¶ Juſ. eos
du. ſ. in carcerē tāq̄ȝ
ſuſpectos de libera-
tione petri vt poſtea punirētur. ſ; herodes fuit impeditus
celeri morte ꝑuentꝰ vt h̄z pte ſeq̄nti. n ¶ Deſcēdēſq̄ȝ. hic
ꝯñr deſcribit̄ herodis punitio. ⁊ p̄rio ponit̄ eiꝰ pena. ſcd̄o
ponūt̄ duo correlaria. ibi. Verbū dñi. Circa primū dicit̄
Deſcendēſq̄ȝ a iudea. i. a irl̄m q̄ ē ī altiori ſitu iudee.
o ¶ In ceſa. nō philippi vt dicit glo. q̄ ē in ꝓuīcia phenicē
ſ; i ceſareā paleſtie q̄ antiq̄tꝰ dicebat̄ turris ſtratoris ⁊ ē in
ꝯfinio paleſtie ⁊ phenicis. ⁊ cā ſb̄dit̄ cū dr̄. p ¶ Erat aūt
iratꝰ tyrijs ⁊ ſydonijs. q̄ erāt de ꝓuincia phenicis. ꝓpt̄ q̄d
terminꝰ eoꝝ appropinq̄uit vt eos debellaret ⁊ puniret.
q ¶ At illi vnanimes venerūt ad eū. ad placandū ꝑ oblati-
onē emēde. ⁊ vt h̄ meliꝰ facerēt rogauerūt eiꝰ cubiculariū
q̄ erat eiꝰ ſecretariꝰ. vt eſſet huiꝰ negocij mediator ꝓ eis et
ſb̄dit̄ cā cū dr̄. r ¶ Eo ꝙ aleren. regiones eoꝝ ab illo. id ē
ab herode. ñ ei t̄ra eoꝝ poterat h̄re victualia ſufficiēt̄ niſi
de t̄ra herodis accepta vel ꝑ eā trāſportata. s ¶ Statuto
aūt die. ab herode vt tyrij ⁊ ſydonij eiꝰ audirēt ſn̄iam.
t ¶ Herodes veſtitꝰ veſte regia. i. iſignijs regalibꝰ decora-
tus ad ſuā magnificentiā oñdendā. v ¶ Sedit ꝓ tribu-
nali. magnifice. x ¶ Et concionabatur ad eos. loquens
valde egregie. y ¶ Populꝰ aūt acclamabat. adulando
herodi. z ¶ Dei voces ⁊ nō hoīs. dicebāt em̄ ꝙ talis elo
quētia nō erat hoīs puri. ſ; deitatē h̄ñtis. a ¶ Confeſtim
āt ꝑcuſſit eū angelꝰ dñi. vehemēti dolore vētris. vt dic̄ io-
ſephꝰ. ij. li. antiq̄tatū. b ¶ Eo ꝙ nō dediſſet honorē deo.
ꝯſiderādo ꝓpriā fragilitatē. ſ; magis ꝯgaudēs de h̄ ꝙ po-
pulꝰ attribuebat ſibi diuinū honorē. c ¶ Et ꝯſumptus
a vermibꝰ expirauit. ꝯputreſcētibꝰ ei i teſtinis generaban
tur ibi. Vermes eū iteꝝ corrodētes. d ¶ Verbū aūt. h̄
ponūt̄ duo correlaria. primū ē ð multiplicatōe fidei mor-

e aūt dicebāt: Angelꝰ eius
ē. petrꝰ āt ꝑſeuerabat pul
ſans. Cū āt apuiſſent oſtiū
f viderūt eū ⁊ obſtupuerūt.
Annuēs āt eis manu vt ta
cerēt: narrauit q̄uo domi-
nus eduxiſſet eū de carcē.
g dixitq̄ȝ. Nūciate iacobo ⁊
fribꝰ hec. Et egreſſꝰ abijt
h in aliū locū. Facta aūt die
i erat ñ ꝑua turbatō int̄ mi-
lites: q̄dnā fc̄m eēt ð petro
k Herodes āt cū req̄ſiſſꝫ eū
l ⁊ ñ iueniſſet: iq̄ſitōe fcā de
m cuſtodibꝰ iuſſit eos duci:
n o deſcēdēſq̄ȝ a iudea i ceſa-
p ream: ibi cōmoratꝰ ē. erat
āt iratꝰ tyrijs ⁊ ſydonijs.
q At illi vnanimes venerūt
ad eū: ⁊ ꝑſuaſo blaſto qui
erat ſup cubiculū regis po
r ſtulabāt pacē: eo ꝙ aleren
tur regiones eoꝝ ab illo
s t Statuto aūt die herodes
v veſtitꝰ veſte regia ſedit ꝓ
x tribunali ⁊ ꝯcionabat̄ ad
y eos. Populꝰ āt acclama-

z bat dei voces ⁊ nō hoīs
a Cōfeſti āt ꝑcuſſit eū āgelꝰ
b dñi eo ꝙ nō dediſſet hono
c rē deo. ⁊ ꝯſumptꝰ a vermi
d bus expirauit. Verbū aūt
dñi creſcebat ⁊ multiplica
batur. Barnabas āt ⁊ ſau
lꝰ reuerſi ſunt ab hyeroſo-
e lymis expleto miſterio aſ-
ſumpto iohe q̄ ꝯgnoiatus
eſt marcus.

¶ Caplm̄. xiij.

a Erāt āt i eccleſia q̄
erat antiochie pro-
b phete et doctores:
c d in q̄bꝰ barnabas ⁊ ſymon
e q̄ vocabatur niger: ⁊ luciꝰ
f cyrenēſis ⁊ manahen qui
g erat herodis tetrarche col
h i lactaneꝰ: ⁊ ſaulꝰ. Mini-
k ſtrātibꝰ āt illis dño ⁊ ieiu
l nantibus. dixit illis ſp̄ūſ-
m ſanctus. Segregate mihi
n ſaulū ⁊ barnabā in opꝰ ad
o quod aſſumpſi eos. Tunc
ieiunātes ⁊ orātes iponē-
tes eis manꝰ dimiſert illos

tuo herode ip̄iꝰ ꝑſecutore. ⁊ pꝫ ex dictis. ſcd̄m ē de reditu
ſauli ⁊ barnabe i ātiochiā. e ¶ Expleto miſterio. ꝓ q̄ ve-
nerāt irl̄m. vt h̄r in fine ca. p̄cedentis. ¶ Caplm̄. xiij.
Erant aūt. Supꝰ deſcripta publicatōe euangelij
fcā ꝑ p̄dicatōꝫ petri cū aliq̄bꝰ tn̄ icidētiꝰ. h̄ ꝯñr de
ſcribit̄ eadē publica
tio ꝑ p̄dicatōꝫ pau-
li. Et diuidit̄ i duas
ptes. q̄ȝ p̄rio deſcri-
bit̄ eiꝰ ad ap̄latū vo
catio ſcd̄o huiꝰ offi-
cij executio. ibi. Et
ip̄i quidē. Circa pri-
mū dr̄. a ¶ Erant
āt in eccleſia q̄ erat
antiochie ꝓph̄e. de-
nūciātes futura per
donū ꝓph̄ie vt dc̄m
ē de agabo ſ. xj. ca.
⁊ plures alij erāt ſi-
mileꝫ grām h̄ñtes.
b ¶ Et doct. ſacram
ſcripturā exponen-
tes ꝑ dona ſapie et
ſcie ⁊ interp̄tatōnes
ſmonū. c ¶ In q̄-
bus Barnabas. iſte
ſm̄ hyero. in li. illu-
ſtriū viroꝝ ē ille q̄ ſ.
iiij. ca. vocat̄ ioſeph
leuites cipriꝰ genere
d ¶ Et ſymō q̄ vocat̄
niger. ad differētiaꝫ
ſymonis petri.
e ¶ Et luciꝰ cyrenen
ſis. i. natꝰ de cyrene.
f ¶ Et manahen qui
erat herodis tetrar-
che. ille ē q̄ dictus ē
herodes antipas. et
decollauit iohannē
baptiſtā. vt dictū eſt in principio capi. precedentis.
g ¶ Collactaneus. i. eodem lacte nutritus.
h ¶ Et ſaulus. de cuius vocatione ad apoſtolatū principa
liter hic agitur.
i ¶ Miniſtrantibus autem illis domino in bonis operi-
bus ſm̄ ſuos gradus et officia.
k ¶ Et ieiunantibus. vt mens eſſet eleuatior ad diuina.
l ¶ Dixit illis ſpiritusſanctus. vtrum autem hoc fuerit ver
bo mentali tm̄ in reuelatione. vel verbo ſenſibili diuinitꝰ
formato vel vtroq̄ȝ modo non habetur ex tex. glo. tamen
interlinearis dicit ꝙ hoc dictum fuit prophetis. ⁊ per con
ſequens in reuelatione. tamen illa gloſa non eſt multum
autentica. m ¶ Segregate mihi ſaulum ⁊ barnabam.
procedant ad conuerſionem gentium: tunc enim iſti duo
fuerunt ad apoſtolatum vocati. n ¶ In opus ad quod
aſſump. ⁊c̄. id eſt in opus publicationis euangelij. ſicut ⁊
alij apoſtoli ad hoc ſunt aſſumpti. o ¶ Tunc ieiu. ⁊ orā.
imponenteſq̄ȝ eis manus. in moreꝫ ordinandorum. vt di-
cit interlinearis gloſa propter quod aliqui expoſitores
dicunt ꝙ hic breuiter inculcantur due hyſtorie. ita ꝙ illi
qui erant antiochie ieiunauerunt ⁊ orauerunt pro ipſis.
et tunc miſerunt eos in ieruſalem. vbi erant apoſtoli ad
quos ſolum manuum impoſitio pertinebat. ſed textus
hoc non videtur innuere propter quod melius dicitur vt
videtur ꝙ iam in antiochia in qua notabiliter creuerat
eccleſia vt dictum eſt ſupra in fine. xj. capitu. ad regimen
ipſius fuerant ab apoſtolis aliqui epiſcopi ordinati et il
luc miſſi. et illi impoſuerunt barnabe ⁊ ſaulo manus q̄d
ſpectat ad officium epiſcoporum. eo ꝙ ſunt ſucceſſores
apoſtolorum. xxj. di. cap. in nouo teſtamento.

p ¶ Et ipſi quidē. Hic ꝯñr deſcribit officij impoſiti execu-
tio: ⁊ p̄ publicatio euāgelij ꝑ paulū cū Barnaba: ſcđo cū
ſila. ca. xv. ibi p⁹ aliq̄t dies. p̄ma diuidit in tres ptes: q2 p̄
ponit p̄dicatio ſauli ⁊ barnabe in cypro. ſcđo in iconio ſe
quēti ca. tercio ponit cuiuſdā ſuborte q̄ōnis determiatio.
c. xv. Prima adhuc
i duas: q2 p̄ ponit a-
pl'oꝝ p̄dicatō: ſecun
do iudeoꝝ ꝯdictio:
ibi. Vidētes āt. prīa
adhuc i duas: q2 p2i
mo pōit p̄dicatio a-
pl'oꝝ i cypri iſula. ſe-
cūdo i antiochia ibi
Et cū a papho. Cir-
ca p̄mū dr̄. p ¶ Et
ipſi q̄. miſſi a ſpūſan-
cto. vt pt3 ex dictis.
q ¶ Abierūt ſeleuci-
am. q̄ eſt ciuitas edi
ficata a ſeleuco rege
aſie de q̄ fit ſermo. ij.
Mach. iij. r ¶ Et
inde naui. cypꝝ. q̄ ē
inſula famoſa.
s ¶ Predicabāt v̄. i
ſynag. iudeoꝝ. q2 de
bebāt eis denūciare
v̄bū euāgelicū vt hr̄
j. eo. ca. t ¶ Habe-
bat āt ⁊ ioħā. i miſte
rio. ſ. p̄dicationis: et
h ē q̄ cognomiatus
ē marc⁹ in fine ca. p̄
cedētis. v ¶ Inue
nerūt quē. vi. magū
q̄ ſua malicia dece-
perat ꝓcōſulē ⁊ po-
pulū. x ¶ Cui no-
mē bariē. Sic eſt in
greco ⁊ in libris cor
rectis ⁊ tm̄ v3 ſicut fi
lius ieſu. y ¶ Qui
erat cū ꝓconſule ſer
gio Paulo. ab iſto
muta tñ ē nomē ſau
li in paulū vt cōiter
dicūt doctores: q2 fuit p̄ma pſona notabil' q̄ legit cōuerſa
ꝑ p̄dicationē ſauli. antiq̄t⁹ ei hoīes ex aliq̄ facto notabili
ſortiebāt noīa noua: ſic ioħes fili⁹ ſymōis machabei ex vi
ctoria quā habuit ō hyrcāīs: ioħes hyrcan⁹ vocat⁹ fuit: vt
hr̄ in hyſtoria ſcolaſti 3 ¶ Reſiſtebat āt ill' elymas mag⁹
iſte ē q̄ vocat⁹ ē barien. Elymas ei interp̄tat dei mei men
ſura vel cenſus: ſic em̄ faciebat ſe vocari: vt crederet nun-
cius dei. c ¶ Querēs auertē ꝓconſulē a fide. vt eū mag'
in ſua familiaritate poſſet tenere. b ¶ Saul⁹ āt q̄ ⁊ pau-
lus. h ē ille q̄ pri⁹ ſaul⁹ vocabat ⁊ mō paul⁹ ratione dicta
c ¶ Replet⁹ ſpūſctō. cui⁹ v̄tute videbat ea q̄ erāt alijs occl'
ta. d ¶ Intuēs in eū dixit. ꝓnūcians dei ſñiam. e ¶ O
plene oī dolo. in agibilib⁹. f ¶ Et oī fallacia. in credibili
b⁹. g ¶ Filij diaboli. ꝑ imitationē in opib⁹. h ¶ Inimi
ce oīs iuſticie: acq̄ſite ⁊ infuſe. i ¶ Nō deſinis ſubuerte-
re. q̄ntū ē in te. k ¶ Vias dñi rectas. i. fidē ⁊ mores.
l ¶ Ecce man⁹ dñi ſuꝑ te. i. ei⁹ vīdicta. m ¶ Et eris cec⁹.
vt pena rñdeat pctō. ſ. cecitas corꝑis cecitati tue mentis.
n ¶ Et cōfeſtim ⁊c̄. i. in inſtāti ad oñdendū ꝙ cecitas illa ñ
fuit a cā nāli ſ3 ſupnaturali. o ¶ Tūc ꝓcō. cū vidiſ. factū
ꝓcidēs ex diuīa v̄tute in teſtimoniū doctrine ꝑ apl'os p̄-
dicate. p ¶ Credidit cognoſcēs. ꝙ de⁹ q̄ v̄itas ē p̄ma nō
pōt eē teſt' falſitat'. q ¶ Admirās ſuꝑ doctrina dei. ꝙ eſ
ſet tāte excellētie ꝙ ꝯfirmaret opib⁹ diuīa v̄tute factis.

p Et ipſi q̄dē miſſi a ſpūſācto
q abierūt ſeleuciā ⁊ inde naui
r gauerūt cypꝝ. Et cū veniſ
s ſēt ſalaminā: p̄dicabāt ver
bū dei in ſynagog' iudeoꝝ
t Habebāt āt ⁊ ioħe3 i mini
ſterio. Et cū ꝑambulaſſēt
vniuerſam inſulā vſq3 pa-
v phū: iuenerūt quēdā virū
magū pſeudo ꝓpħā3 iude
x um cui nomen erat barien
y q̄ erat cū procōſule ſergio
paulo viro prudente. Hic
accerſit' barnaba ⁊ paulo
deſiderabat audire v̄bum
3 dei. Reſiſtebat autē ill' ely
mas mag⁹: ſic ei interp̄tat
a nomē ei⁹ q̄rens auertē ꝓ-
b cōſulē a fide. Saul⁹ āt q̄ et
c paul⁹ repletus ſpūſancto
d intuēs i eū dixit. O plene
f omni dolo ⁊ oīm fallacia:
g fili diaboli: inimice oīs iu-
i ſticie non deſinis ſubuertē
k vias dñi rectas. Et nūc ec
m ce man⁹ dñi ſuꝑ te: et eris
cec⁹ nō vidēs ſolē vſq3 ad
n tp̄s. Et ꝯfeſti cecidit in eū
caligo et tenebre: ⁊ circui-
ens q̄rebat q̄ ei manū da-
ret. Tūc ꝓcōſul cū vidiſſ3
o factū credidit: admirās ſu
q per doctrina dñi. Et cu3 a
papho nauigaſſet paul⁹ et
r q̄ cū eo erāt: venert i ꝑgen
s pāphylie. Iohes āt diſce
dēs ab eis reuerſus ē hie-
t roſolymā: Illi v̄o ꝑtrāſeū
tes ꝑgen venert antiochiā
v piſidie: ⁊ igreſſi ſynagogā
x die ſabbatoꝝ ſederūt. P⁹
lectionē āt leg' ⁊ ꝓpħaru3:
miſert p̄cipes ſynagoge
ad eos dicētes. Viri frēs
ſiq̄s ē in vob̄ ſmo exhorta
3 tiōis ad plebē dicite. Sur
gēs āt paul⁹ ⁊ manu ſilen-
3 tiū idicēs ait. Viri iſrahe-
a lite ⁊ q̄ timetis deū audite
b De⁹ plebiſ iſrl' elegit p̄res
c nr̄os ⁊ plebē exaltauit cu3
d eſſent incole i terra egypti
e ⁊ in brachio excelſo eduxit
f eos ex ea: ⁊ ꝑ q̄dragita an
norum tempus mores eo-
g ru3 ſuſtinuit in deſerto. Et
h deſtruens gentes ſeptem
i in terra chanaan: ſorte di-
ſtribuit eis terram eorum:
k quaſi poſt quadringentos
l et quinquaginta annos et
m p⁹ hoc dedit iudices vſq3

r ¶ Et cū a papho. h ꝯñr deſcribit apl'oꝝ p̄dicatio in An-
tiochia. Circa quā p̄ ponunt q̄dā p̄ambula. ſ. ō receſſu io-
hānis ⁊ acceſſu ad antiochiā: ſecūdo ponit ipa p̄dicatio:
ibi. Surgēs āt paul⁹. Circa p̄mū dr̄. r ¶ Et cū a papho
naui pau. ⁊ q̄ cū eo erāt. ſ. barnabas ⁊ ioħes. r ¶ Vene.
in ꝑ. nom̄ ē ciuitat'
in regno pāphylie.
s ¶ Iohā. āt diſce. ab
eis. h⁹ āt receſſ⁹ cau
ſā nō exp̄mit textus
nō videt tñ fuiſſe rō
nabil': q2 ꝓpter ipm
paul⁹ iudicauit eu3
nō eē iteꝝ recipiēdū
i ſocietate eoꝝ: vt hr̄
j. xv. ca. t ¶ Illi v̄o
ꝑtrāſe. ꝑgen vene. an
thiochia3 piſidie. h
dr̄ ad drīa3 ātiochie
edificate ⁊ denomia
te ab antiocho mag'
de q̄ dictū ē in p̄nci-
pio h⁹ ca. t ¶ Et in
greſſi ſynag. die ſab.
in q̄ ꝯgregabāt iudei
x ¶ Sederūt. ad au-
diendū: ideo ſubditur.
y ¶ Poſt lectionem
āt le. ⁊ ꝓphe. mi. p̄. ſi
nagoge ⁊c̄. ex q̄ pat3
ꝙ eoꝝ p̄dicatio fuit
efficatior ex h ꝙ ſe ñ
ingeſſert ad p̄dican-
dū ſ3 rogati fuerunt
3 ¶ Surgēs āt. Hic
ꝯñr ponit ipa p̄dica
tio. in q̄ paul⁹ ad eo
rū ꝯuerſionē fac' ta-
lē rōnem. Ille deus
q̄ tot bñficia p̄ribus
antiq̄s ꝯtulit redem
ptionē vobis i ſemi
ne dauid ꝓmiſit: ſ3
hāc i ieſu nazareno i
pleuit: g̃ ei ad heren
dū ē tāq̄3 vero redē-
ptori. p̄mā āt ꝓpoſi-
tionē ꝯcedebāt ⁊ adhuc ꝯcedūt oēs iudei: ſ3 ſcđam nega-
bāt ⁊ adhuc negāt. Sic g̃ ꝓcedit apl's. q2 p̄ tāgit bñficioꝝ
collationē ⁊ bñdictiōis ꝓmiſſionē: ſcđo ei⁹ ad ipletione3:
ibi. Nul⁹ de⁹. tercio iſert ꝯcluſionē intentā: ibi. Videte
Circa p̄mū dr̄. 3 ¶ Surgēs āt paul⁹. vt meli⁹ audiret in
tāta multitudie. 3 ¶ Viri iſrahelite. q̄ habet' leg' ⁊ ꝓphe
taꝝ noticiā. a ¶ Qui timet' deū. vitātes ei⁹ offenſā. h ei
dic̄ captādo eoꝝ beniuolētiā ⁊ vt meli⁹ recipiāt ei⁹ exhor-
tationē. b ¶ De⁹ plebis iſrael elegit p̄res no. i abraam.
c ¶ Et plebē exaltauit. ꝑ ipm ioſeph cū eēnt icole. d ¶ In
terra egypti. in q̄ p⁹ mortē ioſeph ſubiecti fuert graui ſui-
tuti vt3 Exo. j. e ¶ Et i brachio excel. i. in ſignis mirabili
b⁹ eduxit eos ex ea: vt3 i Exo. f ¶ Et ꝑ. xl. an. tp̄s mores
eoꝝ malos. g ¶ Suſtinuit in deſerto. q2 m'toties rebel-
lauert dño: vt3 i libris exo. ⁊ nūe. h ¶ Deſtruēs gēt. vij.
ſ. chananeos amorreos: epheſeos: iebuſeos: phēſeos: ger
geſeos ⁊ etheos: vt3 i li. ioſue. i ¶ Sorte diſtri. terrā eoꝝ
eis: vt3 ioſue. xiij. k ¶ Quaſi p⁹ q̄dri. ⁊ q̄nq̄gi. an. ſ. a na-
tiuitate yſaac a q̄ vſq3 ad exitū de egypto. fluxert āni. cccc.
vt oñ. ſū fuit Geñ. xv. ⁊ ḡ. vij. c. ⁊. xl. vſq3 ad ingreſſū t're ꝓ-
miſſiōis: ⁊ ide. x. q̄b⁹ pugñit ioſue ꝯ gētes p̄dictas añ diuī
ſionē t're. vñ dr̄ ioſue. xj. m'to tp̄e pugñit ioſue ꝯtra reges
iſtos. l ¶ Et poſt h de. iudices. ad regimen ppl'i. Iudi. j.
m ¶ Vſq3 ad ſamu. ꝓpħa3: icluſiue q2 fuit vltim⁹ iudex.

n ad ſamuel ꝓphã. Et exi-
o de poſtulauerũt regẽ. ⁊ de
dit illis ſaul filiũ cis virũ
p de tribu bẽiamĩ annis q̃-
q r dragita. Et amoto illo ſu-
s ſcitauit illꝭ dd̄ regẽ: cui te-
ſtimoniũ ꝑhibẽs dixit. In
ueni dd̄ filiũ yeſſe viꝝ ſm
coꝛ meũ q̃ faciet oẽs volũ
t tates meas. Huius deus
v ex ſemine ſm ꝓmiſſionem
eduxit iſrael ſaluatoꝛẽ ieſũ.
x p̃dicãte iohe añ faciẽ aduẽ
y tus ei⁹ baptiſmũ pñie om
ni populo iſrael. Cũ imple
ret aũt curſũ ſuum dicebat
z Quẽ me arbitramini eſſe nõ
ſum ego: ſꝫ ecce venit poſt
z me: cui⁹ nõ ſum dign⁹ cal-
ciamẽta pedũ ſoluere. Vi
ri frẽs filij generis abꝛaã
a ⁊ qui in vob timẽt deũ: vo
b bis verbũ ſalutis hui⁹ miſ
c ſum ẽ. Qui ei hitabãt ieru
d e ſalẽ ⁊ pꝛicipes eius hunc
f ignoꝛãtes: ⁊ voces ꝓphe-
rũ q̃ p oẽ ſabbatũ legũtur
g h iudicãtes ipleuerũt. Et nul
i lã cãm moꝛtis iuenientes
k in eo petierũt a pylato vt in
l terficerẽt eũ. Cũq; ꝯſũmaſ
ſent oĩa q̃ d eo ſcripta erãt
m deponẽtes eũ de ligno po

a ſuerũt eũ i monumẽto. De-
us aũt ſuſcitauit eũ a moꝛtu
b is tercia die: qui viſus eſt
c d p dies multos his qui ſi-
mul aſcẽderãt cũ eo de ga
lylea i irl̃m. q̃ vſq; nũc ſũt
e teſtes ei⁹ ad plebẽ. Et noſ
vobis annũciam⁹ eã q̃ ad
prẽs nr̃os repꝛomiſſionẽ
facta ẽ. qm̃ hãc de⁹ adiple
uit filijs vr̃is reſuſcitãs ie
f ſum: ſicut in pſalmo ſecun
g do ſcriptũ ẽ. Fili⁹ me⁹ es
a tu: ego hodie genui te. ꝙ
aũt ſuſcitauit eũ a moꝛtuis
ampli⁹ iã ñ reuerſuꝝ i coꝛ-
ruptionẽ. ita dixit. Quia
b dabo vobis ſctã dd̄ fide-
c lia. Ideoq; ⁊ alias dicit. nõ
dabis ſanctũ tuum videre
d coꝛruptionẽ. Dauid ei in
e ſua generatione cũ admi-
f g niſtraſſet volũtati dei doꝛ
miuit ⁊ appoſit⁹ ẽ ad prẽs
h ſuos: ⁊ vidit coꝛruptõnẽ
i Quẽ vo deus ſuſcitauit a
k l moꝛtuis: ñ vidit coꝛruptõẽ
m Notũ igiꝛ ſit vobis viri
n o frẽs: q2 p hũc vobis remiſ
ſio peccatoꝝ annunciatur
p ab omnib⁹ quib⁹ nõ potui
q r ſtis i lege moyſi iuſtificari
s i hoc oĩs q̃ credit iuſtifica

n Et exinde poſtu. regẽ. j. Regũ. viij. o Et dedit illis deus ſaul filiũ cis. j. Regũ. x. p Annis. xl. i ħ numero icludiꝛ tp̃s q̃ ſamuel ppl'm iudicauit. q2 ſaul tm̃ annis. xx regnauit. q Et amoto illo ꝓpꝛ pctã ſua. r Suſcitauit eis dauid regẽ. j. Regũ. xvj. tũc em̃ vnct⁹ fuit p ſamuelẽ. s Cui teſti. ꝑhibẽs dixit ⁊c̃. j. Regũ. xiij. t Hui⁹ de⁹. ħ ꝯñr apl's ꝺclarat diuine ꝓmiſſionis ipletõẽ. ſcd̃o ad hoc inducit ſcp̃ture teſtificatõẽ ibi. ⁊ noſ vobis. Circa p̃mũ dicit. t Hui⁹ de⁹ ſcꝫ dauid.
v Ex ſemie ſm ꝓmiſſionẽ ⁊c̃. ꝙ ei fuerit ꝺ ſemie dd̄ patet Math. j. ħ etiã continetꝛ in annalib⁹ iudeoꝝ itelligẽdũ tñ ẽ xp̃m a dauid deſcendiſſe ſm coꝛpulẽtiã ſbam tm̃. ⁊ non ſm rõẽ ſemialẽ. Qꝫ aũt ieſus nazarenus ſit ſaluatoꝛ iſrael ꝺclarat pꝛio p p̃dicatõẽ iohis bapt. q̃ fuit ſic autẽtica. ꝙ xp̃s eſſe credebatꝛ nõ ſolum a vulgarib⁹ ſꝫ etiã a maioꝛib⁹. vꝫ Io. j. ⁊ ideo ſubditur.
x Predicãte iohe denũciãdo xp̃m vẽtuꝝ de ꝓxĩo. ⁊ ip̃m oñdendo cũ digito. d. Ecce agn⁹ dei ⁊c̃. Iohis. j. x Baptiſmũ pnie vt ppl's eẽt diſpoſit⁹ ad xp̃ꝫ recipiẽdũ ⁊ vt baptiſm⁹ iohis eẽt diſpoſitiu⁹ ad baptiſmũ xp̃i. y Quẽ me arbitra. ⁊c̃. p hoc apparet iohis hũilitaſ ⁊ etiã vitas.
z Cui⁹ ñ ſum di. cal. pe. ſol. i. offm̃ ſibi etiã minimũ impẽdere ñ ei intelligiꝛ p ħ ꝙ xp̃s calciat⁹ inceſſerit. ſꝫ ꝙ Iohãnẽ impꝛopoꝛtionabiliter exceſſerit. Hic ei mod⁹ loquẽdi nõ ſolũ ad homies. ſꝫ etiã ad inaiata applicaꝛ. ſic de vino multũ debili ꝯpando ip̃m ad vinũ optimũ dr̃. ꝙ ñ eſt dignũ illud diſcalciare. ſignificãdo ꝙ nulli⁹ ẽ momẽti reſpectu illi⁹. a Vobis ver. ſ. incarnatũ. b Saulus h⁹ miſ. ẽ. ſ. p̃ncipaliꝛ tñ q2 i ꝓpꝛia pſona iudeis p̃dicauit tñ q2 in medio iudee. ſ. in irl'm opat⁹ ẽ ſalutẽ. iõ ſubditur. c Qui ei hitãt irl'm. q̃tũ ad vulgares. d Et pꝛin. eius q̃tũ ad maioꝛes. e Hũc igno. ſ. ihm nazarenũ eẽ xp̃m veꝝ: alia tñ fuit ig̃rantia p̃ncipũ alia vulgariũ ſic dcm̃ fuit ſ. iij. ca. tñ neutra excuſabat a toto: imo pꝛia aggrauabat q2 ꝓcedebat ex malicia. f Et voces ꝓphaꝝ. de xp̃o loquẽtiũ. q̃s ſacerdotes ⁊ ſcribe p inuidiã excecati male inꝛp̃tati ſũt. ⁊ ſic ppl'm deceperũt. g Iudicãtes. ſ. ihm moꝛte eẽ dignũ. h Impleuerũt ꝓphias de ei⁹ paſſione pꝛedictas ſm ꝙ dr̃ Eſa. liij. Tãq; ouis ad occiſionẽ duceꝛ ⁊c̃. et i multis alijs ꝓphaꝝ dictis. i Et nullã cãm moꝛt. iueniẽtes i eo. ſic pꝫ i euãgelio ⁊ pylati teſtionio. k Petierũt a py. vt iter. eũ p milites ip̃i⁹. ⁊ lꝫ pꝛio reſtiterit tñ finaliꝛ petitõi eoꝝ acq̃euit. iudeoꝝ fauoꝛe ⁊ ceſaris timoꝛe. l Cũ ꝯſum. oĩa. iudei mali. m Deponẽtes eum de li

gno. ſ. boni iudei ioſeph ⁊ nicodem⁹. vt hꝛ Io. xix. Sacra eĩ ſcriptura ſub vno ꝯtextu freq̃nter trãſit de bõis ad malos. ⁊ ecõuerſo ſic pſal. lxxvij. Cũ occideret eos q̃rebant eũ occiſi ñ poterãt eũ q̃rẽ. ⁊ cũ ſꝫ dr̃. Cũ occidẽt eos intelligitur de obſtiatis in pctõ. ⁊ qd̃ ſubdiꝛ. Querebãt eũ itelligitur de penitẽtib⁹ et reuertẽtib⁹ a malo: ⁊ ħ ſm illũ modũ exponẽdi ſacrã ſcripturã q̃ dr̃ de coꝛpe dñi vo ⁊ ſimulato ꝓut pleni⁹ dixi i p̃ncipio gen̄. a Deus vo ſuſci. eũ. ſ. hominẽ xp̃m.
b Qui viſus ẽ viuẽs. c Per dies mul. ſ. xl. vt dcm̃ eſt ſupꝛa. j. capi.
d His q̃ ſiꝛ aſcẽ. ſ. aplis q̃ vſq; nũc ſũt teſtes e⁹ p viſũ ⁊ auditũ ⁊ opatõẽ miraculoꝝ i noie ip̃ius.
e Et nos. ħ ꝯñr inducit ſacrã ſcp̃turã ad ſuũ ꝓpoſitũ. di. Et nos vobis ãnũ. eã q̃ ad pa. nr̃os repꝛo. fcã ẽ. de vbi incarnatõe ⁊ ei⁹ a moꝛtuis reſurrectõne.
f Sic i pſal. ij. ſcriptũ ẽ q̃ ad lr̃am itelligiꝛ de xp̃o. ſic ibi pleni⁹ dcm̃ fuit.
g Fili⁹ me⁹. tu nã lis. ⁊ ꝓꝯñs eiuſdem ſbe: q2 nã diuia non ẽ multiplicabil'. alij vo ſũt filij adoptiui. a Ego hodie gẽui te. ſ. eternaliter. Eternitas ei p ꝯñs ſignificaꝛ eo ꝙ i eꝛnitate nihil trãſit i p̃teritũ nec aliqd̃ expectaꝛ futuꝝ: ⁊ ſic ex aucte pſ. declarata eſt diuinitas xp̃i. hũanitas vo ei⁹ apparuit ad ſenſũ iter hoĩes ꝯuerſando ⁊ in ea moꝛiẽdo. Conſeq̃nꝛ declarat eũ reſurrexiſſe ad vitã imoꝛtalẽ. iducẽs ad ħ auctẽ eſa. lx. ca. vbi eĩ ĩfra trãſlatio habꝫ. Feriã vobiſcũ pactũ ſempiꝛnũ miſicoꝛdias dd̄ fidel'. trãſlatio. lxx. hꝫ qd̃ ħ dr̃. b Dabo vobis ſctã dd̄ fidelia. i. adiplẽdo vobis vba dd̄ firma ⁊ veriſſima. ⁊ q̃ ſꝛ illa ſbdiꝛ. c Nõ da. ſan. tuũ vidẽ coꝛruptõẽ pſ. xv. qd̃ itelligiꝛ ꝺ coꝛpoꝛe xp̃i ſctiſſimo qd̃ ñ fuit putrefcm̃. nec icineratũ. ſꝫ vtute diuia celeriꝛ reſuſcitatũ. dcm̃ ẽ ſ pleni⁹. ij. ca. Et ꝙ ħ ſcriptura ñ itelligaꝛ ꝺ dd̄ ſꝫ de xp̃o ꝯñr oñdit. d. d Dauid ei i ſua generatõe. ſ. i ſuo tp̃e. e Cũ admiſtraſſet. regnũ iſrael. f Volũtati dei. ſupple obediẽs. g Doꝛ. ſomno moꝛtis. h Et vidit coꝛruptõẽ. i. putrefactõẽ ⁊ icineratõẽ. i Quẽ vo de⁹ ſuſcitauit a moꝛtuis. ſ. hõ xp̃s. k Nõ vidit. i. ñ ẽ paſſus. l Coꝛruptõnẽ. nã accelerata fuit ei⁹ reſurrectio ⁊ ad vitã imoꝛtalẽ. m Notũ igiꝛ ſit vobis. abſq; aliq̃ dubitatõe. n Quia p hũc. tãq; p ſaluatoꝛẽ. o Vob remiſſio pctõꝝ annũciaꝛ. fcã p ei⁹ humanitatẽ meritoꝛie: ⁊ p ei⁹ diuinitatẽ effectiue. p Quib⁹ non potui. in le. moyſi iuſtificari. ſm ꝙ dr̃ Heb. x. Impoſſibile eſt em̃ ſanguine hyrcoꝝ aut tauroꝝ auferri pctã q In hoc. ſ. in xp̃o. r His q̃ credit. fide foꝛata charitate. s Iuſtificaꝛ. vñ Gen̄. xv. dr̃. Credidit abꝛaã deo et

repūtatū ē ei ad iuſticiā. t ¶ Videte ergo. Hic ꝯñr apoſtol⁹ infert cōcluſionē intentā: vicȝ ꝙ nō debēt eē incredu li xp̄o ne ſuꝑ eos veniat pena ⁊ maledictō. d. t ¶ Vide- te ergo. i. diligēter cauete. v ¶ Ne ſuꝑueniat vobis qđ di ctū eſt in ꝓphetis. i. in libro. xij. ꝓphetaꝝ. Abacuch. n. pri- mo ſm trāſlationeȝ noſtrā đr. Aſpicite i gentib⁹ ⁊ videte ⁊ ad miramini ⁊ obſtupe ſcite: q2 op⁹ ē factuȝ in diebus veſtris qđ nemo credet cū nar rabit. ſm vo tranſla tionē. lxx. quaȝ alle- gat h lucas dicitur. x ¶ Videte cōtēpto res diuine ꝓmiſſio- nis ꝑ xp̄m adimple te. y ¶ Et admira- mini de magnitudi ne mali ſuꝑ vos ven turi: iđo ſubditur. z ¶ Et diſꝑdimini. ꝑ romanos q̄ in penā mortꝭ xp̄i deſtruxe- rūt ciuitatē ⁊ tēpluȝ ⁊ ppl'm iudeoꝝ par- tim occiderūt: ⁊ par tim captiuauerunt: diſꝑgentes eos ꝑ di- uerſas ptes orbis. ⁊ iſta captiuitas q̄ ma xima ē ⁊ irreꝑabilis fuit figurata ꝑ capti uitateȝ babylonicaȝ d̄ q̄ loqtur abacuch ꝑ illā tanq̄ꝫ ꝑ figurā dās intelligere cap- tiuitatē facram ꝑ ro- manos: ⁊ tūc futurā de q̄ loquit h paul⁹ a ¶ Quia op⁹ opor i dieb⁹ veſtris. ſ. op⁹ i carnationis xp̄i. paſ ſionis ⁊ reſurrectio- nis. b ¶ Quod nō cre ditis ⁊c̄. licȝ em̄ ad p̄dicationē xp̄i ⁊ apl'oꝝ plures de iude is crediderint vtȝ ex p̄dictis: tn̄ illi fuerunt pauci reſpectu nō credentiū. c ¶ Exeuntib⁹ aūt illis. ſ. paulo ⁊ barnaba d ¶ Rogabāt. ſ. p̄ncipes ſynagoge. e ¶ Vt ſequenti ſab bato loquerent ſibi vba hec. dicūt expoſitores: ⁊ glo. vide tur innuere ꝙ rogauerūt h malicioſe. iam em̄ moti erāt ꝯ barnabā et paulū eo ꝙ paul⁹ dixerat ꝙ in lege moyſi non poterāt iuſtificari: ⁊ ideo volebant hoc iteꝝ audire ex ore eius vt ſic haberēt maiorē occaſionē eos magis ꝑſequen di ſicut poſtea fecerūt. f ¶ Cunq̄ꝫ dimiſſa eēt ſynagoga. quolibet redeūte ad domū ſuā. g ¶ Secuti ſunt mlti iu deorū. vulgariū xp̄o credentiū nō autē principuȝ ſynago ge cōtra apl'os machinantiū. h ¶ Et colentiū. ſ. Deū ad uenaꝝ. i. cōuerſoꝝ de gentilitate ad iudaiſmū. k ¶ Sua debāt eis vt ꝑmanerēt in gratia dei. ⁊ firmiter ſtarēt in fi- de xp̄i ad quā erant vocati ꝑ gratiā dei. cetera patent. l ¶ Vidētes aūt. Poſita pauli p̄dicatione: Hic ꝯñr poni tur contradictio principum ſynagoge cū dicit. Vidētes aūt turbas. fauētes apoſtolis. m ¶ Repleti ſunt zelo et contradicebāt his que a pau. di. ex motu inuidie ⁊ nō ex veritatis amore. n ¶ Blaſphe. dicēdo ꝙ erāt populi ſe- ductores. o ¶ Tūc ꝯſtāter pau. ⁊ bar. dixerūt poſtpoſi- to timore. p ¶ Vobis oporte. ꝑmum loq̄ vbum dei. i. verbum euangelicum. q ¶ Sed quoniam repellitis il- lud. veritati contradicendo. r ¶ Et indig. vos iudicatis. facto, s ¶ Eterne vite. q̄ dat

a xp̄o. t ¶ Ecce cōuertimur ad gētes. p̄dicādo eis euan- gelicā vitatē. v ¶ Sicut. n. p̄cepit nob dñs. ſicut hr̄ ſ. c. j. Eritis mihi teſtes in hieruſalē ⁊ in oī iudea ⁊ ſamaria. ⁊ vſq̄ꝫ ad vltimū terre: ⁊ Mar. vl. Eūtes in mūdū vniuerſū ⁊c̄. inducit etiā ad h auctem. Eſa. xlix. q̄ ad lr̄am intelligi tur de xp̄o vt ibideȝ dictū fuit. x ¶ Po ſui te in lucē gētib⁹. q̄ ꝑ apl'oꝝ p̄dicatio- nē deuote receperūt fidem xp̄i. y ¶ Vt ſis i ſalu. vſq̄ꝫ ad ex- tre. terre q2 fides xp̄i diuulgata ē vbiq̄ꝫ ēt a tpe apl'oꝝ. ſicut de claratū fuit pſ̄. xviij ſuꝑ illđ. In oēm ter- rā exiuit ſon⁹ eoruȝ ⁊c̄. ⁊ Romano. x. z ¶ Audiētes āt gen tes gaui. ſūt. de ſui il luminatōe ⁊ ſalutis cōſecutiōe. a ¶ Et glo. vbū dei. i. xp̄m q̄ ē vbū patris. b ¶ Et crediderūt q̊t quot erāt p̄ordinati ad vitā eternam. ſ. a deo: cui⁹ ordinatō ñ poteſt fruſtrari. a ¶ Diſſeminabatur āt ver. do. vtit āt tali mō loquēdi: eo ꝙ ſe mē ē vbū dei: vt đr Luce. viij. b ¶ Iu dei āt. i. p̄ncipes ſy- nagoge. c ¶ Conci ta. mu. reli. ⁊ bo. fa. uentes apl'is eis ad miniſtrātes nccīa d̄ bonis ſuis. d ¶ Et p̄mos ciuitatꝭ q̄ ha- bebāt regē cōitatem e ¶ Et excitauerūt ꝑ ſecutionem inuidia moti vt ſ. dictū eſt. f ¶ Sz il. excuſſo puluere pedū ſicut dixerat ſaluator mat. x. ⁊ h in teſtimoniū ꝓprij laboris ad ꝯuerſionē infideliū: ⁊ obſtinatiōis recipe vbū dei nolētiū. g ¶ Venerūt iconi um. ſicut dixerat ſaluator mat. x. ca. Cū vos ꝑſecuti fuerit i vna ciuitate fugite i aliā: nō tiore ſupplicij: ſz amore pub licatiōis euāgelij. h ¶ Diſcipuli q̊ȝ. i. credētes in deum. i ¶ Replebāt gaudio. de ꝯgnitōe vitatꝭ ⁊ aſſecutōe ſalutꝭ. k ¶ Et ſpūſctō. a q̄ h gaudiū cauſat. ¶ Capl'm. xiiij. Actū ē āt. Deſcripta p̄dicatōe apl'oꝝ i cypro ⁊ an thiochia: h ꝯñr ponit eoꝝ p̄dicatio i iconio ⁊ qui buſdā alijs locꝭ ꝓpinq̄s: Et p̊ circa h ponit ꝓgreſ ſus ad p̄dicandū: ſcđo regreſſus ad ꝯfirmandū: ibi. Cūq̄ꝫ euāgelizaſſet. Circa p̄mū deſcribit eoꝝ p̄dicatio i trib⁹ ci- uitatib⁹ ⁊ p̄ma fuit iconiū de q̄ đr. a ¶ Fac. ē āt i ico. vt ſi mul. ſ. paul⁹ ⁊ barnabas. b ¶ Intro. ſyna. iudeoꝝ. vbi cō ueniebāt ⁊ maxie dieb⁹ ſabbatoꝝ c ¶ Et loq̄rent eis. vbū euāgelicum: ⁊ ꝯñr ſubdit lucas hui⁹ p̄dicatōis effectū. d ¶ Ita vt crede. iudeoꝝ ⁊ grecoꝝ mltitudo copioſa. ⁊ di- cūt h greci ſm aliq̄s iudei i grecia nati: ſz ad iudaiſmū cō uerſi. e ¶ Qui vo icre. ⁊c̄. ſ. natōe: iſti ei magꝭ ꝯdicebāt euāgelice vitati. f ¶ Aduerſ⁹ fra. i. aduerſus credētes in xp̄m vl' aduerſ⁹ pau. ⁊ bar. cui exponi magꝭ v ī leq̄ns lr̄a concordare. g ¶ Fiducia. agen. in dño. humano timore poſtpoſito ⁊ ſbdit cauſa. Teſtimonium ꝑhibente ſcȝ dño. i ¶ Verbo gratie ſue. i. verbo euangelico: q2 gr̄a ⁊ veritas ꝑ ihm facta ē: Joh. j. Et ſbdit mod⁹ teſtificandi cū dicit.

t
v bit. Videte ergo ne ſuper ueniat vob qđ dcm̄ ē in ꝓ-
x phetis. Videte contēpto
y
z res ⁊ admirami ⁊ diſꝑdi-
a mi q2 op⁹ opor ego in die-
b b⁹ vr̄is op⁹ qđ nō creditꝭ ſiquis enarrauerit vobis.
c
d Exeūtib⁹ āt illꝭ rogabāt: vt
e ſeq̄nti ſabbato loq̄rent ſi-
f bi vba hec. Cūq̄ꝫ dimiſſa
g eſſet ſynagoga: ſecuti ſunt
h mlti iudeoꝝ ⁊ colētiū deuȝ aduenaꝝ paulū ⁊ barnabā
k q̄ loq̄ntes ſuadebāt eis vt ꝑmanerēt i gr̄a dei. Seq̄n ti vo ſabbo pene vniuerſa citas ꝯuēit audire vbū đi.
l Vidētes āt turbas iudei
m repleti ſūt zelo ⁊ ꝯdicebāt
n his q̄ a paulo dicebāt blaſ
o phemātes. Tūc cōſtanter paulus ⁊ barnabas dixerūt
p Vob oꝑtebat ꝑmū loq̄ v-
q bū dei: ſz qm̄ repellitꝭ illđ
r ⁊ indignos vos iudicatis
s
t eterne vite ecce ꝯuertimur
v ad gētes. Sic ei nob p̄ce-
x pit dñs. Poſui te in lucē
y gētiū: vt ſis in ſalutē vſq̄ꝫ
z ad extremū terre. Audien
a tes āt gētes gauiſi ſūt ⁊ gl'i
b ficabāt vbū dñi: ⁊ credide
c rūt q̊tq̊t erāt p̄ordinati ad
a vitā eternā. Diſſeminaba tur āt vbū dñi ꝑ vniuerſaȝ
b
c regionē. Iudei āt ꝯcitaue rūt muliēs religioſas ⁊ ho
d neſtas: ⁊ primos ciuitatis
e ⁊ excitauerūt ꝑſecutionē in paulū ⁊ barnabā: ⁊ eiecerūt
f eos de finib⁹ ſuis. At illi excuſſo puluē pedū in eos
g
h venerūt iconiū: diſcipuli q̊ȝ
i
k replebant gaudio ⁊ ſpiri- ſancto.

¶ Capitulum. xiiij.

a Factum eſt autem in
b iconio vt ſimul introi rent ſynagogam iude
c
d orum ⁊ loquerentur ita vt crederet iudeoruȝ ⁊ greco
e rū copioſa mltitudo. Qui vero increduli fuerunt iu- dei ſuſcitauerunt ⁊ ad ira- cundiam concitauerūt ani
f mas gentiuȝ aduerſus fra tres. Multo igitur tempo
g re demorati ſunt fiduciali-
h ter agētes i dño: teſtimoni
i um ꝑhibēte vbo gratie ſue

k ¶ Dante ſigna ⁊ ꝓdigia fieri p̄ man⁹ eoꝝ.ſ.apl'oꝝ. ceſa
patēt. l ¶ Cū aūt.h̄ ſc'do ponit' publicatō euāgelij p̄ pau
lū in locis lycaonie. Et diuidit' i q̄tuor ptes.q2 p̊ deſcribit'
hec p̄dicatio.ſc'do p̄dicatōis ꝯfirmatio:ibi. Et q̄dā vir.ter
cio erroris remotio:ibi. Turbe āt.⁊ q̄rto iſurgēs perſecu-
tio:ibi. Supueneꝛt
āt. Circa p̄mū dicit'.

tunicis ſuis. in ſignū doloris.eo q̄ hōies volebāt eis im-
pēdere honorē diuinū.quē exhibere ⁊ recipe erat nepha-
riū:iō ſbdit'. a ¶ Et di.vi.q̄d hec fa.i.facere vultis qd' eſt
blaſphematoriū diuine maieſtatis. b ¶ Et nos morta-
les ſum⁹ ⁊ nō dij. c ¶ Annūciantes vobis ex his vanis

l ¶ Cū āt fact⁹ eēt i-
pet⁹ ⁊c̄.q2 nō moue
bant' ꝯ apl'os rōne:
ſ3 paſſione ire ⁊ ira-
cūdie. m ¶ Confu
gerunt ad ciuitates
lycaonie ⁊c̄.ſm ver
bū xp̄i allegatū ca.
p̄ce. n ¶ Et ibi euā
gelizātes erāt. offm̄
ſibi iniunctū fidelit'
⁊ diligēter exeq̄ntes
o ¶ Et q̄dā vir. Hic
ꝯn̄r pōit' dicte p̄dica
tōis ꝯfirmatio per
opus miraculoſum
h̄ ei mō ꝯfirmāt' illa
q̄ trāſcēdūt itellectū
humanū cuiuſmo-
di ſunt ea q̄ ſūt fidei
cū dr̄. o ¶ Et q̄dā3
vir.not⁹ q̄ſtū ad p̄ſo
nā ⁊ ifirmitatē incu
rabilitatē.
p ¶ Hic audiuit
paulū loq̄ntē ⁊ cre-
didit. q ¶ Qui ſc3
paul⁹. r ¶ Intuit⁹
cū viſu corpalit' ⁊ mē
tali.iō ſubditur.
s ¶ Et vidēs q2 fidē
hr̄et.fides ei oculis
corpalib⁹ videri nō
p̄t. t ¶ Vt saluus
fieret.mēte ⁊ corpe.
v ¶ Dixit mag̃ voce
vt magis attēdērur
miraculū ad hono-
rem diuinum.
x ¶ Surge ſup pe.
tuos rectus corā oi-
b⁹ aſtantibus.
y ¶ Et exiliuit.i.agi-
lit' ſurrexit. z ¶ Et
ābulabat ad decla-
ratōꝫ ſubite ⁊ p̄fecte
curatōis. a ¶ Tur
be āt.h̄ ꝯn̄r pōit' er-

k dante ſigna ⁊ ꝓdigia fieri
p̄ man⁹ eoꝝ. Diuiſa ē aūt
multitudo ciuita tis. ⁊ qui
dā quidē erāt cū iudeis: q̄
l dā vo cū apl'is. Cū autē
fact⁹ eſſet impet⁹ gētiliū ⁊
iudeoꝝ cū principib⁹ ſuis
vt ꝯtumelijs afficerent et
lapidarēt eos intelligētes
m ꝯfugeꝛt ad ciuitates lycao
nie lyſtrā ⁊ derbē ⁊ vniuer
ſam in circuitu regionem:
n ⁊ ibi euangelizantes erāt.
Et ꝯmota ē oīs mltitudo
in doctrina eoꝝ: paul⁹ aūt
⁊ barnabas morabantur
o lyſtris. Et q̄dā vir lyſtris
ifirm⁹ pedib⁹ ſedebat clau
dus ex vtero mr̄is ſue. qui
p nūq̄ ābulauerat. Hic au-
q diuit paulū loq̄ntē. Qui i
r s tuit⁹ eū ⁊ vidēs q2 fidē ha
t beret vt ſaluus fieret dixit
v x magna voce. Surge ſuper
y pedes tuos rect⁹. Et exili
z a uit: ⁊ ābulabat. Turbe āt
b cū vidiſſent qd' fecerat pau
c lus: leuaueꝛt vocē ſuā ly-
d caonice dicētes. Dij ſil'es
facti hōib⁹ deſcēderūt ad
nos. Et vocabant barna-
e bā iouē: paulū vo mercu-
riū: qm̄ ipe erat dux verbi
f Sacerdos q̄3 iouis q̄ erat
g h ān ciuitatē: tauros ⁊ coro-
nas ante ianuas afferens
i cū ppl'is volebat ſacrifica

k re. Qd' vbi audieꝛt apoſto
l li barnabas ⁊ paul⁹ ꝯciſſis
tunicis ſuis exilierūt i tur
a bas clamantes ⁊ dicētes
b Viri quid hec facit'. ⁊ nos
mortales ſum⁹ ſil'es vobis
c hoies annūciātes vob̄ ab
d his vanis ꝯuerti ad deu3
e viuū q̄ fec̄ celū ⁊ terram et
f mare et oīa q̄ i eis ſūt q̄ in
p̄terit' generatōib⁹ dimi-
g h ſit oēs gētes igredi vias
i ſuas. Et q̄dē n̄ ſine teſtio-
i nio ſemetip̄m reliq̄t bn̄fa-
ciēs de celo dās pluuias
et tp̄a fructifera: iplēs cibo
et leticia corda eoꝝ. et hec
k dicentes vix ſedaueꝛt tur
l bas ne ſibi imolarent. Su
perueneꝛt aūt q̄dā ab anti
m n ochia et iconio iudei: et p̄
o ſuaſis turb̄ lapidātes pau
lū traxeꝛt extra ciuitatem
eſtimātes eū mortuū eſſe.
p Circūdautib⁹ aūt eū diſci
q pul': ſurgēs itrauit ciuitatē
r et poſtera die ꝓfect⁹ ē cu3
s barnaba i derbē. Cūq̄3 euā
geliſaſſēt ciuitati illi et do
cuiſſēt multos reuerſi ſūt
t lyſtrum et iconiā et ātioch
v iam confirmantes animas
diſcipulorum exhortātes-
q̄3 vt permanerent in fide
x et qm̄ permultas tribula-
tōes optet nos itrare i re
y gnū dei. et cū ꝯſtituiſſent

ſupple recedē q̄ di-
cunt' vana. q2 nulla
v̄itas aut vtilitas ē
i idolatria ſ3 magis
dānabilitas maxie.
d ¶ Cōuerti ad deū
vi.i.q̄ ē ip̄a vita per
eſſentiā. ⁊ dr̄ h̄ ad di
ſtictōꝫ eoꝝ q̄ ſt' mor
tui ⁊ erronee putan
tur dij. vt iupit' mer
curi⁹ ⁊ huiuſmodi.
e ¶ Qui fe.ce.⁊ ter.
⁊. creādo de nihilo
ſua potētia infinita
f ¶ Qui i p̄teritis ge
neratōnib⁹. vſq̄3 ad
publicatōꝫ euāgelij
g ¶ Dimiſit oēs gē.
id eſt gentiles.
h ¶ Ingredi vias ſu
as.i.agere ſm liber
tatē arbitrij. q2 n̄ de-
dit eis legē reſtrigē-
tē ⁊ ꝓphas ſic̄ dedit
iudeis. i ¶ Et qui.
nō ſine teſtionio ſe-
metip̄m reliq̄t.ſ. oñ
dere ſe eē verū deum
oīm gētiū ſ3 oñdit h̄
teſtificās p̄ multipli
cē effectū. iō ſbditur
i ¶ Bn̄.d ce.dās plu.
⁊c̄. vn̄ ⁊ p̄hi nāli rōe
ex effectib⁹ mltipl'r
ꝓbaueꝛt vnitatē dei
vt3.xij.meta. ⁊ i plu
rib⁹ alijs locis.
k ¶ Vix ſeda.tur.p̄
pt' ꝓnitatē eaꝝ ad
idolatriā. l ¶ Su-
perueneꝛt. h̄ ꝯn̄r po
nit' ꝯ paulū p̄ſecutō
cū dr̄. ſupueneꝛt aūt
q̄dā ab antiochia. q̄
ē i regione p̄ſide vel
piſidie ſm aliā lr̄a3.
m ¶ Et iconio. vbi
p̄dicauerat paulus
vt3 i hui⁹ capl'i p̄nci

roris remotio.q2 p̊ deſcribit' ⁊ ſc'do remouet'. ibi. qd' vbi.
Circa p̄mū dr̄: Turbe āt.idolatrie dedite. b ¶ Cū vidiſ-
ſent qd' fecerat paul⁹. credētes h̄ eu3 feciſſe ꝓpria virtute.
c ¶ Leuauerūt vocē ſuā lycaonice.i. ꝓprio idiomate.
d ¶ Dicētes. dij ſil'es facti hōib⁹ deſcēdeꝛt ad nos. Crede-
bant ei eos de celo deſcēdiſſe in humana effigie. d ¶ Et
vocabāt barnabā iouē.eo q̄ videbat' ſenior etate.
e ¶ Paulū vo mercuriū: qm̄ ip̄e erat dux v̄bi.i. ꝓponens
edificatōis v̄bū. vt3 i textu. Mercuri⁹ ei dr̄ fuiſſe eloq̄ntiſ-
ſim⁹. ⁊ ꝓpt' hāc excellētiā dicebat' a gētilib⁹ de⁹ eloq̄ntie. ⁊
q̄ eā daret hoib⁹. f ¶ Sacerdos q̄3 iouis.i.ei⁹ cultui de-
putat⁹. g ¶ Tauros ad imolādū. h ¶ Et coronas ad tē
plū ornandū. ſic̄ dr̄.j. Mach.iiij. Ornaueꝛt faciē tēpli co-
ronis aureis. i ¶ Cū ppl'is volebat ſacrificare. barnabe
⁊ paulo k ¶ Qd' vbi audieꝛt. h̄ ꝯn̄r dict⁹ error remouet' p̄
apl'os facto ⁊ v̄bo ip̄m deteſtātes. iō ſbdit'. l ¶ Cōciſſis

pio. n ¶ Et p̄ſuaſis turb̄.q̄ de facili ad malū mouent'.
o ¶ Lapidā.pau.tra.ex̄ ciuitatē.tāq̄3 vile cadauer idignu3
ſepulture ſ3 ab auib⁹ ⁊ beſtijs duorādū. p ¶ Circūdātib⁹
āt eū diſ.ne p̄cipet' adhuc viu⁹ a iudeis q ¶ Surgēs int'.
ci.ſ.lyſtrā a dō curat⁹. qd' p3 ex eo qd' ſbdit'. r ¶ Et poſte-
ra die ꝓfect⁹ ē i derbē. n̄ ei v̄tute nāe p⁹ dictā lapidatōꝫ poſ
ſet ita trāſire i aliā ciuitatē. s ¶ Cūq̄3 euāgelizaſſēt. h̄ ꝯn̄r
deſcribit' apl'oꝝ regreſſ⁹ ad ꝯfirmādū illos q̄ crediderāt in
xp̄m. ⁊ p3 lr̄a vſq̄3 ibi. t ¶ Et ātiochiā.q̄ ē i regiōe piſidie
v ¶ Cōfirmātes aīas diſci.i moribꝰ ⁊ fide. x ¶ Et dicētes
Qm̄ p̄ multas tribu.⁊c̄.q.d.n̄ dn̄t vos retrahere p̄ſecutio
nes ⁊ mala tp̄alia ſine q̄b⁹ nō habent' bona celeſtia ⁊ eter
na que tp̄alibus bonis ſunt incompabiliter meliora.
y ¶ Et cum ꝯſtituiſſent illis per ſingu.eccleſias ad preſbi
teros. ⁊ noie preſbyteroꝝ. hic intelliguntur etiam alij ec-
cleſie miniſtri vt epiſcopi dyaconi ⁊ huiuſmodi.

3 Et oraſſent cū ieiū. q2 ꝑ ieiūniū caro refrenatꝛ: ⁊ ꝑ ora-
tione mēs in deū eleuatꝛ. a Cōmēdauerūt ⁊c̄. ſine cuiꝰ
cuſtodia ſpāli nō poſſēt ꝑſeuerare i bono pſ̄. cxxvj. Niſi
dñs cuſtodierit ciuitatē ⁊c̄. b Et loquētes dñi verbū
in ꝑgen. q̄ ē ciuitas in regiōe pamphilie. c Deſcende-
rūt i athaliā. ſm ali-
q̄s ē nomē ciuitatis
ſm alios vo regōis
d Et inde nauiga-
uerūt in anthiochiā
q̄ ē in ſyria ⁊ ab anti
ocho mag̊ nomiata
e Vñ erant traditi
grē dei. vt dictū ē ſ.
in ꝑncipio p̄cedētis
ca. f In opꝰ p̄di-
cationis euāgelij.
g Qđ ꝯpleuerunt
i. fideliꝛ ſūt executi.
h Retulerūt quan
ta feciſſet deꝰ cū illis
in doctrina ⁊ mira-
culis. i Et q2 ap-
eruiſſet gētibꝰ oſti-
um fidei. vocās eos
ꝑ grām ſuam. ſine q̄
grā nō ſufficeret do-
ctria ⁊ miracula. nā
audientiū eandē p̄-
dicationē ⁊ videntiū
idē miraculū vnus
credit alter nō: iō di-
cit ſaluator Ioh. vj.
Nemo p̄t venire ad
me niſi pr̄ qui miſit
me traxe. ⁊ Io. xv. c.
dic aplis. Sine me
nihil po. fa. k Mo
ra. ſūt ad tp̄s ñ mo.
cū diſci. ꝯfirmando
eos in fide vita ⁊ do-
ctrina pariter.

Capi. xv.

V Et q̄dā deſcen
dētes. Deſcri
pta Pauli et
barnabe p̄dicatione
h ꝯñr ponitꝛ determia
tio cuiuſdā q̄ſtionis ſuborte. ſ. de legaliū obſeruatōe quā
quidā credētes de iudaiſmo dicebāt eē neceſſariā ad ſalu
tē etiā gētilibꝰ ꝯuerſis. Paulꝰ āt ⁊ barnabas aſſerebant
ꝯtriū: q2 ꝑ legē nouā iudei ſunt abſoluti a debito obſeruā
de legis: gētiles vo nūq̄ fuerūt ad eā obligati: q2 nō fuit
eis data niſi q̄tū ad moralia q̄ ſūt de dictamie legis natu
re q̄ oēs obligāt: ſic pleniꝰ declaratꝛ in eplis pauli ad Ro.
⁊ Gala. ⁊ in plibus alijs locis. p̄mo igitꝛ ꝓ determinatōe
hꝰ dubij aplos in hieruſalē recurritꝛ: ſecūdo h̄ dubiū ſol-
uitꝛ: ibi. Surrexerūt. Circa p̄mū dr. a Et quidā ꝯuer-
ſi de ſecta phariſeoꝝ. b Deſcendētes de iudea. q̄ eſt in
altiori ſitu q̄ ſit anthiochia. c Docebāt frēs. de gētili
tate ꝯuerſos. d Quia niſi circūcidamini ſꝫ morē mo
yſi non poteſtis ſaluari. ⁊ ꝑ ꝯñs ſeruetis oīa legalia q2 cir
cūciſio ē quedā ꝓteſtatio ⁊ obligatio vniuerſe legis ſuā-
de: vt dr Gal. v. e Facta ḡ ſeditiōe nō minima paulo
⁊ barnabe aduerſus illos. q2 aſſerebāt ꝯtrariū. nā h̄ dice-
re erat euacuare euāgeliū. f Statuerūt vt aſcenderēt
⁊c̄. ⁊ pꝫ litera. g Surrexerūt. Hic ꝯñr ponitꝛ ſolutō du
bitationis. Et diuiditꝛ in tres ꝑtes. q2 p̄ ꝓ vtraq; ꝑte fit al-
legatio. ſecūdo v̾itatis determinatio: ibi. Et poſtq̄ tacue-
rūt. tercio v̾itatis determinate publicatio: ibi. Tūc placu
it. Circa p̄mū p̄ allegatꝛ ꝓ ꝑte affirmatiua cum dicitur.
g Surrexerūt aūt quidā de hereſi. i. ſecta. h Phari-
ſeoꝝ erāt em̄ tūc apud iudeos tres ſecte. vna ſaduceorū. q̄
negabāt reſurrectionē ⁊ ſpm̄ ⁊ angelū: altera phariſeorū
q̄ vtrūq; ꝯfitebantꝛ: tercia vero eſſenoꝝ q̄ ꝯfitebantꝛ reſur
rectionē ſpiritū ⁊ angelū ſicut phariſei: ſꝫ viuebāt religio-
ſius: hñtes omnia i. cōi: vt dicit ioſephꝰ antiq̄tatū li. xviij
i Dicētes q2 opꝫ ⁊c̄.
⁊ pꝫ lr̄a vſq; ibi.
k Surgens petrꝰ.
vbi allegatꝛ ꝓ parte
altera cū dicitur.
l Viri fratres vos
ſcitis. q2 factū fuit no
toriū. m Q̄m ab
antiq̄s diebꝰ. i. ſatis
ꝓpe tp̄us miſſionis
ſpūſſancti in die pē-
thecoſtes in ſigno vi
ſibili: vt hr̄. ij. capit.
n Deus in vob ele
git ꝑ os meū audire
gētes ⁊c̄. q. d. nō iui
ad p̄dicādum corne
lio ⁊ alijs gentilibꝰ
exñtibꝰ cū eo ꝓpria
volūtate: ſꝫ ex diuia
miſſione: vt pꝫ ſ. x.
ca. o Et q̄ no. cor
da deꝰ. nō ei videt ea
q̄ patent deꝰ autem
intuetꝛ cor. j. Regū
xvj. p Teſti. phi
buit. q2 erāt iuſtifica
ti licet eſſent incircū
ciſi. q Dās illis
ſpm̄ ſctm̄ in ſigno ſē-
ſibili. ſ. in dono lin-
guarū. r Et nihil
diſcre. inter nos. cir-
cūciſos. s Et il. i
circūciſos. t Fi-
de ihesu criſti.
v Purificans cor-
da eoꝝ. ⁊ nō ſm cir-
cūciſionē carnis ob
ſeruationē legaliū.
⁊ ex h̄ ꝯcludit ꝓpo-
ſitū. d. x Nūc er
go q̄d tētatis deū. vt
enim dicitur in gloſa. Ille deū tentat qui aliter q̄ ipe p̄ce
pit facere laborat. ſic faciebāt illi qui dicebant legem euā
gelicam ſine obſeruatione legalium non ſufficere ad ſa-
lutem y Qđ neq; nos neq; patres noſtri portare potu
imus. hoc dicitꝛ de iudicialibus preceptis ⁊ ceremoniali-
bus. ꝓpter iudicialium ſeueritatem ⁊ ceremonialiū mul-
titudinē: moralia vero precepta que ſunt de dictamine le
gis naturalis obſeruabilia ſunt ⁊ remanent in lege noua
Sciendum tamen q2 iudicialia ⁊ ceremonialia non fuerūt
ſimpliciter inobſeruabilia. vnde dicit Hieroni. in expoſi
tione fidei catholice. Anathema ſit qui dicit deum aliq̄d
impoſſibile precepiſſe: ſed dicuntur in obſeruabilia: quia
de difficili ſunt obſeruabilia: ſicut dicitur aliquid intran-
ſibile. quod eſt de difficili tranſibile. v Neta.
3 Sed per gratiam domini noſtri hieſu chriſti. credimꝰ
ſaluari. ⁊ non per opera legis: a Quemadmodum
et illi ſcꝫ patres vete. te. vnde de abraam dicitꝛ Geneſ. xv.
Anteq̄ eſſet circūciſus: credidit abraam deo: ⁊ reputatū
eſt ei ad iuſticiam. Ex quo patet q2 nō fuerat iuſtificatus
ex circūciſiōe ſꝫ ex fide circūciſionē p̄cedēte: ſm q2 deducit
apls Ro. iiij. b Tacuit āt om. ml. p̄ſentiēs petro.
c Et audiebāt bar. ⁊ pau. ⁊c̄. vbi ponitꝛ aliđ argumētū ꝓ
ꝑte iſta: niſi deꝰ ꝯuerſionē gentiū incircūciſoꝝ approbaſ-
ſet: ſigͣ ⁊ ꝓdigia in eis ꝑ apoſtolos non feciſſet.

illis ꝑ ſinglas eccleſias p̄-
3 ſbros ⁊ oraſſēt cū ieiunati-
a onibꝰ ꝯmēdauerūt eos do
mio in quē crediderūt. Trā
ſeūteſq; piſidiā venerūt i pā
b philiā: ⁊ loq̄ntes vbū dñi
c in ꝑgē: deſcēderūt in atali
d am ⁊ inde nauigauerūt anti
e ochiā: vñ erāt traditi grē
f g dei in opꝰ qđ ꝯpleuerūt. Cū
aūt veniſſēt ⁊ ꝯgregaſſent
h ecclīā retulerūt q̄nta feciſ
i ſet deꝰ cū illis: ⁊ q2 apuiſſet
k gētibꝰ oſtiū fidei. Morati
ſūt āt tp̄s nō modicū cum
diſcipulis. Capi. xv.

a b c Et q̄dā deſcēdētes d
iudea docebāt fratreſ
d q2 niſi circūcidamini ſꝫ
morē moyſi nō poteſtis ſal-
e uari. Facta ergo ſeditione
nō minima paulo ⁊ barna
f be aduerſus illos ſtatuerūt
vt aſcenderēt paulꝰ ⁊ bar-
nabas ⁊ q̄dā alij ex alijs
ad aplos ⁊ pſbros in irlm
ſup hac q̄ſtione. Illi ergo
deducti ab ecclia ꝑtranſi-
bāt phenicē ⁊ ſamariā nar
rātes ꝯuerſionē gentium
⁊ faciebāt gaudiū magnū
oībꝰ fribꝰ. Cū āt veniſſēt
hieroſolymā ſuſcepti ſūt ab
ecclia ⁊ ab aplis ⁊ ſeniori-
bꝰ ānūciātes quāta deꝰ fe
g ciſſet cū illis. Surrexerūt āt q̄
h dā de hereſi phariſeorū q̄
i crediderūt dicētes: q2 opꝫ
circūcidi eos: p̄cipe q̄ꝫ ſer
uare legē moyſi. Couene-
rūtq; apli ⁊ ſeniores vidē
de vbo hoc. Cū āt magna
k ꝯq̄ſitio fieret ſurgēs petrꝰ
l dixit ad eos. Viri fratres
m vos ſcitis: q̄m ab antiq̄s di
n ebꝰ deꝰ in nob elegit ꝑ os
meū audire gentes vbum
o euangelij ⁊ credē. Et q̄ no
p uit corda deꝰ teſtimoniū ꝑ
q hibuit dās illis ſpm̄ ſanctū
r ſicut ⁊ nob: ⁊ nihil diſcre-
s t uit iter nos ⁊ illos fide pu
v x rificās corda eoꝝ. Nūc er
go q̄d tentatis deū iponē iu
gū ſup ceruices diſciploꝝ
y qđ neq; nos neq; pr̄es no
3 ſtri portare potuimꝰ. Sꝫ ꝑ
grām dñi nr̄i ieſu xp̄i credi
a mꝰ ſaluari quēadmodū et
b illi. Tacuit aūt oīs multi-
c tudo ⁊ audiebant barnabā
⁊ paulū narrantes quanta

d ¶Et poſtq̄̃. h̄ ꝯñr pōſ̃ ꝟitatis determiatio cum dicitur
e ¶Rñdit Jacob⁹ erat eñ ep̄s hyeroſolymitan⁹. ⁊ iō licet
petr⁹ eēt p̄ncipal̃ iter apl̃os tñ detulit ei i ſua dyoceſi vt de
terminatō ꝫ dubij ꝓferret. d. f ¶Viri fra. fide lʒ non carne
g ¶Audite me. i qōnis determiatōe. h ¶Si mō narra-
uit ⁊c̄. ⁊ pʒ ex dictis
lr̃e. i ¶Et huic ſcʒ
dicto ei⁹. k ¶Con
cordāt ꝟba ꝓphaꝝ
de gētiū vocatōe lo
quētiū: inducit tñ in
ſpēali vnaʒ auctem
ad ꝓpoſitū cū dicit.
l ¶Sic̃ ſcriptum eſt
amos. ix. q̄ ſic̃ ibidē
dcm̄ fuit itelligit ad
lr̃am de reedificatio
ne eccl̃ie p̱ vnionem
iudeoꝝ ⁊ gētium in
vna fide xp̄i. Et ad i
tellectū h⁹ auctis q̄
allegat hic ẽm tranſ
latione. lxx. aliq̄ bre
uit repetēda ſt̄ q̄ di-
cta fuerit amos. ix.
Primū ꝙ xp̄s no-
minat dd̄ i ſcp̄tura
veteri Oſee. iij. poſt
hec reuertent filij iſ-
rael ⁊ q̄rēt dn̄m deū
ſuū ⁊ dd̄ regem ſuū
vbi trāſlatio caldai-
ca apd̄ hebreos au-
tētica ſic hʒ. Poſt h̄
reuertēt filij iſrahel
⁊ q̄rēt cultū dei ſui ⁊
obediēt meſſie filio
dd̄ regi ſuo. ⁊ ſimilr̃
hyere. xxx. Seruiēt
dño deo ſuo ⁊ dd̄ re
gi ſuo vbi trāſlatio
chaldaica ſic habet.
Colēt corā dño ſuo
⁊ obediēt meſſie fi-
lio dd̄. ſcd̄m ē ꝙ vna
eſt eccl̃a q̄ icepit a p̄
abel iuſto vſq̄ ad vl
timū electū q̄ i fine
mundi ē naſcitur⁹. vt dicit btūs Greg. omelia. vij. tercinʒ
eſt ꝙ iſta eccleſia vocat tabernaculū dei ſiue xp̄i. Eſa. iiij.
Et tabernaculū i vmbraculū diei ⁊c̄. ⁊ apoc. xxj. Ecce ta-
bernaculū dei cū hōib⁹. his p̄miſſis expōat lr̃a cum dicit
i p̱ſona dei. m ¶Poſt h̄. i. poſt curſum ve. te. m ¶Re
uertar. ad gen⁹ hūanū nām hūanā aſſumdo. Et reedifica
bo ta. da. i. eccl̃iam dei ſiue xp̄i p̱ p̄dicatōꝫ xp̄i ⁊ apl̃orum
o ¶Qd̄ decidit. p̱ multa pctā ⁊ maxie p̱ idolatriā.
p ¶Et diru. ei⁹ reedi. q: gētiles erāt diuiſi p̱ idolatriā mul
tiplicē. aliq̄b⁹ colētib⁹ iouē. ⁊ alijs dyanā ⁊ ſic de alijs dijs
gētiū. Silr̃ iudei erāt dirupti ⁊ diuiſi p̱ varios errores. nā
aliq̄ negabāt reſurrectōꝫ: ſpm̄ ⁊ āgelū vt dcm̄ ē ſ. ⁊ aliq̄ irri
ta faciebāt mādata dei ꝓpt̃ traditōes ſuas qd̄ ē valde erro
neū q̄ oia ſūt amota p̱ p̄dicatōꝫ xp̄i ⁊ apl̃oꝝ: q ¶Et eri.
illō p̱ mag̃ ⁊ multa miracl̃a ad exaltatōꝫ fidei catholice fa
cta. r ¶Vt req̄. cete. ho. i. gētiles. s ¶Dn̄m. qd̄ pʒ p̱ or
bē ipletū. t ¶Notū a ſe. ē dño. i. ab eīno ē ſibi notum.
v ¶Op⁹ ſuū: qd̄ diſpoſuit opari in tp̱e de vocatōe gentiū.
x ¶Propt̃ qd̄ ego iudico n̄ inq̄tari eos q̄ ex gē. ꝯuertun
tur, dicēdo ꝙ opteat eos circūcidi ⁊ legalia obſeruare.
y ¶Sed ſcribere ad eos ꝓpt̃ vnitatē ſocietatis eoꝝ ⁊ iude
oꝝ. z ¶Vt abſtineāt ſe a ꝯtamiatōibus ſimulacroꝝ. i. a
comeſtione de idoloticis. q: p̱ hoc de facili poſſent iudei

de⁹ feciſſet ſigna ⁊ ꝓdigia
d in gētib⁹ p̱ eos. Et poſtq̄̃
e tacuerūt rñdit iacob⁹ di-
f g cēs. Viri frēs audite me.
h Symon narrauit quēad-
modū primū deus viſita-
uit ſumere ex gētib⁹ ppl̃m
i k nōi ſuo: ⁊ huic ꝯcordāt ꝟ-
l ba ꝓphaꝝ ſicut ſcriptū eſt
m n P⁹ hec reuertar ⁊ reedifi-
cabo tabernaculuʒ dauid
o p qd̄ decidit. ⁊ diruta ei⁹ re-
q edificabo: ⁊ erigam illud.
r vt requirant ceteri hoim
s dn̄m ⁊ oēs gētes ſup̱ q̄s i
uocatū ē nom̄ meū dic̄ dn̄s
t faciēs hec. Notū a ſeculo
v x ē dño op⁹ ſuū. ꝓpter quod
ego iudico nō inq̄etari eoſ
q̄ ex gētib⁹ ꝯuertūt ad deū
y z ſ ſcribere ad eos vt abſtie
ant ſe a ꝯtamiatōib⁹ ſimu-
z a lacroꝝ ⁊ fornicatōe ⁊ ſuf-
b focatꝭ ⁊ ſanguie. Moyſes
c ei a tp̱ib⁹ ātiq̄s hʒ i ſingul̃
ciuitatib⁹ q̄ eū p̄cedēt i ſy-
nagogꝭ vbi p̱ oē ſabbatuʒ
d legit. Tūc placuit apl̃is ⁊
ſeniorib⁹ cū omni eccleſia
e eligē viros ex eis ⁊ mittē
antiochiā cū paulo ⁊ bar-

naba iudā q̄ ꝯgnomiabat
f barſabas ⁊ ſylā viros pri-
mos in frīb⁹: ſcribentes p̱
man⁹ apl̃oꝝ. Apl̃i ⁊ ſenio
res fratres his q̄ ſunt an-
thiochie ⁊ ſyrie et cilitie
fratrib⁹ ex gentib⁹ ſalutem
g Qm̄ audiuim⁹ q: quidam
h ex nobis exeuntes turba-
i uerūt vos ꝟbis euertētes
k animas veſtras quib⁹ nō
mandauim⁹: placuit nob̄
collectis in vnū eligere vi
ros ⁊ mittere ad vos cum
chariſſimis nr̄is barnaba
l ⁊ paulo: hoib⁹ q̄ tradidert̃
m anias ſuas ꝓ nomine dñi
nr̄i ieſu xp̄i. Miſim⁹ ergo
n iudā ⁊ ſylā q̄ ⁊ ipi vob̄ ꝟb̄
o referēt eadē. Viſuʒ eſt em̄
p q ſp̄ūiſcō ⁊ nob̄ nihil vltra i
r ponere vob̄ oneris q̄̃ hec
s nccīa vt abſtineatꝭ vos ab
imolatꝭ ſimulacroꝝ: ⁊ ſan-
t guine ⁊ ſuffocato: ⁊ forni-
catōe a quib⁹ cuſtodienteſ
vos bñ agetꝭ: valete. Illi
ergo dimiſſi deſcēdert̃ an-
tiochiā ⁊ ꝯgregata multi-
tudine tradidert̃ epiſtolā.
v Quā cum legiſſent gauiſi

ſuſpicari ꝙ gētiles vellēt ad idolatriā reuerti ſi comede-
rent de illis. z ¶Et fornicatōe. quā gētiles cōit credebāt
eſſe licitā ꝓpt̃ qd̄ neceſſariū fuit eā ꝓhibere.
a ¶Et ſuffocatis ⁊ ſanguie. hūc em̄ cibū ꝯuerſi de iudaiſ-
mo abhorebāt. ⁊ iō lʒ eēt cibus licitus tñ ꝓpt̃ amicabilem
ſocietatē ſcriptū fu-
it gentilibus vt ab-
ſtinerent a talibus
ſicut frequenter con
tingit ꝙ aliquis ab-
ſtinet a cibo quem
abominabilē ſocio
ſuo. procedente aūt
tp̱e ceſſante cā ceſſa-
uit effectus manife-
ſtata euangelice do
ctrine veritate q̄ ſal-
uator dixit mat. xv.
ꝙ nihil quod per oſ
intrat coinq̄nat ho-
minē. ⁊ ꝙ nihil ē re-
ijciendū quod cum
gratiarū actōne reci
pitur vt dr̄. j. thi. iiij.
b ¶Moyſes ei. id ē
ſcriptura moyſi hʒ.
c ¶A temporib⁹ an-
tiquis in ſingul̃ ciui
tatib⁹ q̄ eū predicēt
Illo em̄ tp̱e euā
gelio nondum pu-
blicato poterant iu-
dei obſeruare lega-
lia. ſicut freq̄nter di
ctum eſt ſupra i epi
ſtolis pauli.
d ¶Tunc placuit. h̄
ꝯñr pōſ̃ veritatꝭ de
termiate publicatio
cum dr̄. Tunc pla-
cuit apl̃is ⁊ ſenio. cū
oi eccl̃ia. iſta ſic ex-
plicantur ad oſtēdē
dū ꝙ hec determia-
tio erat ab oīb⁹ ap-
probata abſq̄ diſſē-
ſione. e ¶Eligere
viros. vt ſic manife-
ſtaretur determinatio ſcripto vel verbo. f ¶Viros pri-
mos in fratribus. q: lʒ nō eēnt apl̃i. tñ erāt de notabiliori-
b⁹ p⁹ apl̃os. vt ſic eis magis crederet. ⁊ eoꝝ legatō ſolen-
nior redderet. g ¶Qm̄ audiui. q: q̄dā ex nob̄ exeuntes
a nr̄a ſocietate diſcedētes. h ¶Turbauerūt vos verbis
volētes vob̄ iponere iportabile on⁹ legꝭ. i ¶Euertētes
aias v̄ras a ꝟitate euāgelij. k ¶Quib⁹ n̄ mādauim⁹. ta-
lia dicere ſic̃ ipi finxert̃. cetera patēt vſq̄ ibi. l ¶Qui tra
diderūt aias ſuas. i. expoſuerūt ſe p̱iculo mortis.
m ¶Pro noīe dñi ⁊c̄. i. ꝓ p̄dicatōe nois xp̄i. n ¶Qui et
ipi referēt vobis ꝟbis h̄ eadē que ſcribimus in epiſtola.
vt cū epiſtola que eſt vox mortua concurrat etiaʒ vox vi-
ua. o ¶Viſum eſt enim ſpirituiſancto. a quo nō poteſt
egredi niſi verum ⁊ ſanctuʒ. p ¶Et nobis. qui ſcribim⁹
ẽm eius inſtinctum. q ¶Nihil vltra imponere vobis.
oneris legaliū obſeruantiarum.
r ¶Q̄ hec neceſſaria. ad viuendum cōmuniter cum iude
is in eccleſia primitiua. s ¶Vt abſtineatis ⁊c̄. rationi-
bus predictis. t ¶Et fornicatione quam erronee licitaʒ
eſſe putatis. et ideo abſtinendum eſt ab ea. non ſolum ꝓ-
pter amicabilem ſocietatem cum iudeis. ſed propter ne-
ceſſitatem ſalutis. cetera patebit vſq̄ ibi.
v ¶Gauiſi ſunt ſuper conſolatione. eo ꝙ expediti erant a

legis onere. x ¶ Judas ãt ⁊ ſylas ⁊ ipi cũ eent ꝓphete.ſ. illũiati a deo ꝓphie dono. y ¶ Uerbo plurio ꝯſolati ſũt frẽs referẽdo ea q̃ erãt in epl'a ad maiorẽ affirmationem.
z ¶ Et ꝯfirmauerũt eos in fide.cetera patẽt vſq ibi.
a ¶ Uiſũ ẽ aũt tota iſta littera vſq ibi.paulꝰ ãt.excluſiue
nõ ẽ in greco nec in libris correct᷑ ƀ pͦ fuit apposita p modũ gloſe eo ꝙ poſtea ſƀ dit.ꝙ paulꝰ exñs an thiochie accepit ſylã in ſociũ ⁊ poſtea i ſerta ẽ textui p impe ritiã ſcriptorum.
b ¶ Docẽtes ⁊ euan gelizãtes. ad plenio rẽ inſtructionẽ ⁊ cõfirmationẽ credenti um. c ¶ Poſt aliq̃t ⁊c̃. Supiꝰ deſcripta ẽ publicatõ euãgelij p paulũ i ſocietate barnabe: ƀ ꝯñr ponit eadẽ publicatio p eũ in ſocietate ſyle.⁊ diuidit in duas ptes. q̃a pͦ ponit pauli ⁊ barnabe ſepatio. ſcd̃o ipius ⁊ ſyle aſſociatio:ibi. Paulus vo. Circa pmuz dicit. d ¶ Dixit ad barnabã paulꝰ.q̃ de ſalute hoim erat val de ſollicitꝰ. e ¶ Reuertẽtes viſitemꝰ fratres. ⁊ ſic ſequitur. f ¶ Quõ ſe habeant vt videamꝰ ſi firmit ſtẽt. g ¶ Barnabas aũt.in ƀ cõſentiens. h ¶ Uolebat ſecum aſſumere Johẽz eo ꝙ ſibi familiar᷑ erat i ¶ Paulꝰ aũt ro.eũ ſ.barnabã vt abſtineret a ſocietate iohãnis. k ¶ Ut q̃ diſ. ab eis de pãphylia: vt hr̃ ſupiꝰ.xiij.cap.

v ſunt ſuper conſolatione.
x Judas autem et Sylas et
y ipi cũ eẽnt ꝓphe vbo plu-
z rimo ꝯſolati ſũt frẽs ⁊ ꝯfir
mauerũt. Facto ãt ibi aliq̃n
to tpe. dimiſſi ſũt cuz pace
a frĩbꝰ ad eos q̃ miſerãt il-
a los. Uiſũ ẽ aũt ſyle ibi re-
manere: iudas ãt ſolus a-
bijt irl'm. Paulꝰ aũt ⁊ bar
nabas demorabãt ãtioch
b ie docẽtes ⁊ euãgelizãtes
cũ alijs pluribꝰ vbuz dñi.
c Poſt aliq̃t aũt dies dixit
d
e ad barnabã paulꝰ. Reuer
tentes viſitemꝰ frẽs p vni
uerſas ciuitates i q̃bꝰ p̃di
f cauimꝰ vbũ dñi quõ ſe ha
g
h beãt Barnabas aũt vole-
bat ſecũ aſſumere ⁊ iohem
q̃ cognominabat marcus.
i Paulꝰ aũt rogabat eum:
k vt qui diſceſſiſſet ab eis de
pamphilia ⁊ nõ iſſet cũ eis
l in opus nõ debere recipi.
Facta ẽ aũt diſſenſio ita vt
m diſcederẽt abinuicẽ ⁊ bar-
nabas quidẽ aſſũpto mar-
n co nauigaret cyprũ. Pau-
o lus vo electo viro ſyla ꝓ-
p fectꝰ eſt traditus grẽ dei a
q
r fribus. Perambulabat ãt
ſyriã ⁊ ciliciã cõfirmãs ec
s cleſias p̃cipiens cuſtodire
p̃cepta apoſtoloꝝ ⁊ ſenioꝝ
a Eruenit aũt in ¶ xvj.
b P derbẽ ⁊ lyſtrã. Et ec-
ce diſcipulꝰ q̃dã erat
ibi nomine timotheꝰ filiꝰ
c mulieris vidue fidelis pa
d tre gentili Huic teſtimoni
um bonuz reddebãt qui in
lyſtris erant ⁊ iconio frẽs
e Hunc voluit paulꝰ ſecum
f ꝓficiſci ⁊ aſſumẽs circũci-
dit eum ꝓpter iudeos qui
g erãt in illis locis Sciebãt
eñi oẽs ꝙ pr̃ eius erat gen
h tilis. Cũ aũt ptrãſiret ciui
tates:tradebãt eis cuſto-
dire dogmata q̃ erant de-
creta ab apoſtolis ⁊ ſenio-
ribus q̃ erant ieroſolymis
i Et eccleſie quidem confir
mabantur fide ⁊ abunda-
k bant numero q̃tidie. Trã-
ſeũtes autẽ phrigiã ⁊ gala
tie regionem: vetati ſunt a
ſpũſancto loq̃ vbũ in aſia.
Cũ veniſſẽt ãt in myſiã tẽ-
tabãt ire in bythyniã: ⁊ nõ
l pmiſit eos ſpũs ieſu. Cum
autez pmanſiſſent myſiam
m deſcenderunt troadem: et
viſio per noctem Paulo
n oſtenſa eſt. Uir Macedo

barnaba. o ¶ Profectꝰ ẽ.ad p̃dicandũ. p ¶ Traditus grẽ dei.i.recõmendatꝰ. q ¶ A fratribꝰ ꝓ eo deuote orantibꝰ. r ¶ Perambu.ãt ſy.⁊ cyl'.cõfir.eccl'ias q̃s añ cũ barnaba inſtituerat. s ¶ Precipiẽs cuſtodire p̃cepta apl'oꝝ poita.c.p̃cedẽte ad vnionẽ gẽtiliũ ⁊ iudeoꝝ. ¶ In ca.xv vbi dr̃ i poſtil. Et ſuffocat᷑ ⁊ ſanguie ⁊c̃. hũc ei cibũ auerſi d̃ iudaiſmo abhorebãt. ¶ Additio. C Arnes aialium ſuffocatorũ hebrei credũt eẽ illicitaſ ad eſũ ⁊ ƀ hñt p traditiões thalmudicas. ⁊ iõ p decollatiões eas int ficiũt.i q̃ ẽt ſaraceni eos ſequũt: vñ ñ abſtinẽt a talibꝰ carnibꝰ.q᷑ eas abhorrent ƀ q᷑ eas eſtimãt illicitas. ¶ Capi.xvj.
a Eruenit aũt. P Hic ponit aſſociatio timothei cũ dr̃. b ¶ Ecce diſcipulꝰ q̃dã.ſcz notabil'i fide ⁊ moribꝰ. c ¶ Mulier᷑ vidue fidel'.i.credentis in xp̃m. d ¶ Huic teſtimonium reddebãt. de fide ⁊ moribꝰ: ex q̊ pz ꝙ in ſctitate erat famoſus. e ¶ Hunc voluit paulꝰ ſecũ ꝓficiſci.ad p̃dicanduz vbũ dei. f ¶ Et aſ. circũ.eũ pp iudeos. i.ne ſcãdalizaret eos ducẽdo ſecũ hoiem incircũciſũ d̃ matre iudea natũ. nec iſta circũciſio fuit ficta: vt dic̃ hier. ƀ vã vt dicit auguſ. q᷑ illo tpe nati de iudaiſmo et cõuerſi ad xp̃m po-

Diſceſſerat eñi timore p̃iculoꝝ imminentiũ vl' amore nimis carnali ad matrẽ manentẽ i hirl'm: vl' forte cã vtriuſq. pp q̃d paulꝰ eũ renuebat:nã illi q̃ vadũt ad p̃dicanduz debẽt eẽ valde firmi ⁊ ab amore carnali ſegregati ⁊ maxime q̃n vadũt inter fideles ⁊ pſecutores: ſicut erat in ꝓpoſito. l ¶ Facta ẽ aũt diſſẽſio.nõ tñ ꝯtria charitati q᷑ q̃libz eoꝝ reſpiciebat ad bonũ .tñ alia ⁊ alia motꝰ rõe.⁊ ƀ ẽt cõtigit:q᷑ p ƀ maior fructꝰ p̃dicatiõis factꝰ ẽ:eo ꝙ p̃dicauerũt i pl'ibꝰ locis. m ¶ Et barnabas q̃ aſſũ.marc.na.cy.vnde erat oriũdus vt hr̃.s.iiij.ca.vt cõfirmaret eos in fide.
n ¶ Paulꝰ vo. Hic ꝯñr ponit p̃dicatio pauli cũ ſyla. Circa quã pͦ ponit multiplex pauli diſcurſus p orbez ad p̃dicãdũ.ſcd̃o eiꝰ recurſus in irl'm ad tolerandũ vt vbi pſecutꝰ fuerat eccleſiã ibi ꝓ ea ſuſtinẽt pſecutionẽ ſecũda icipit xix.ca.ibi. His ãt explet᷑ circa mediũ capl'i. pma i duas q᷑ pͦ ponit diſcurſus Pauli ad ꝯfirmãdũ ꝯuerſos:ſecũdo ad ꝯuertendũ nõdũ ꝯuerſos ſeq̃nti ca.ibi. Trãſeũtes aũt pma adhuc i tres.q᷑ pͦ diſcurſus ad cõfirmãdũ incipitur: ſcd̃o aſſociatio Timothei interponit in p̃ncipio ſe.ca.tercio diſcurſus ad cõuertendũ reſumit ibi. Cũ ãt ptranſiret circa pmũ dicit. n ¶ Paulꝰ vo electo ſyla.in ſociuz pro

terãt licite legalia ſeruare.ꝓles.n.ſeq̃t ventrẽ. ⁊ q᷑ maior ẽ certitudo de mr̃e q̃ꝫ de pr̃e.⁊ iõ q̃uis pr̃ eiꝰ eẽt gẽtil' reputabat tñ iudeus. g ¶ Sciebãt tñ oẽs ꝙ pr̃ eiꝰ eẽt gẽtilis Hoc ãt dr̃.q᷑ ſimpl'r erat notũ ꝙ pr̃ nõ pmiſerat eũ circũcidi: ſic igit paulꝰ eũ circũcidẽdo non male fecit.q᷑ p ƀ ꝙ erat licitũ vitauit ſcãdalũ iudeoꝝ.tytũ q̃ gẽtil' erat ex pr̃e ⁊ mr̃e ñ circũcidit: vt hr̃ Gal'.ij. h ¶ Cũ ãt. Hic reſumit p̃dicatõ ad ꝯfirmãdũ credẽtes.⁊ pz l'ra vſq ibi. i ¶ Et ec.q̃dẽ ꝯfirma.⁊c̃.ita ꝙ augmẽtabãt fideles ⁊ merito ⁊ nũero. k ¶ Trãſeũtes.ƀ ꝯñr deſcribit p̃dicatõ pauli ad ꝯuerſiões infideliũ.⁊ pͦ oñdit in q̃bꝰ regiõibꝰ ꝓhibiti ſt̃ p̃dicare.⁊ ƀ ex diuina reuelatiõe.ſ.i aſia ⁊ bythinia.q᷑ ꝓ tũc maior fructꝰ imminebat i alijs locis p̃dicãdo: ⁊ pz l'ra. l ¶ Cũ ãt ptrã. ⁊c̃ ƀ ꝯñr oñdit i q̃bꝰ regiõibꝰ p̃dicauit paulꝰ.q᷑ pͦ p̃dicauit in reg̃ macedonie.ſcd̃o i q̃buſdã alijs ptibꝰ grecie.ſecũda icipit.c.co.ibi. Qui ãt deducebãt.pma i duas.q᷑ pͦ deſcribit vocatõ pauli ad macedoniã.ſcd̃o eiꝰ p̃dicatõ :ibi. Eramꝰ ãt. Circa pmũ dr̃. l ¶ Cũ ãt ptñſ.myſiam deſcen. troadẽ nomia ſt̃ ciuitatũ extra macedoniã. m ¶ Et viſio p noctẽ paulo oñſa eſt. a deo. n ¶ Uir macedo.i.ſimilitudo viri habentis habitũ ⁊ effigiem macedonis.

o Trāſiēs in mace. adiuua nos. annūciādo nob viā ſalutꝭ. o Ut aūt vi. vidit ⁊c. q2 paulꝰ fuit certificatꝰ ꝙ nō erat viſio vana. ſꝫ a deo immiſſa. ⁊ de h ſocios ſuos certificauit. cetera patēt vſqꝫ ibi. p Et iñ philippis. ciuitas ē de noīata a philippo rege macedonū pr̄e alexandri magni. q Que ē p̄ma ptis macedo. eſt eniꝫ p̄ma ciuitas occurrēs exeūtibꝰ de mari ex illa pte q̄ paulꝰ cū ſuis ſocijs exiuit. r Ci. co. dr̄ āt colonia. q2 ꝯfectu i digenaꝝ replek colētibꝰ alijs. iō ſic noiatur a cultura agri. s Eramꝰ āt. deſcriptō acceſſu ad macedoniā. h ꝯñr dſcribik pdicatio fcā ibidē. ⁊ p̄mo i philippi ciuitate. ſcd̄o in theſſalonica q̄ etiaꝫ eſt ciuitas macedonie. vt dicit hyeron. in ꝓlogo ſup p̄maꝫ epl̄am ad theſſa. ſecunda ps incipit ſe. ca. p̄mā in duas. q2 p̄mo ponik pauli pdicatio. ſcd̄o iſurgēſ pſecutō: ibi. Factuꝫ ē āt. Circa p̄muꝫ dr̄. s Eramꝰ āt in hac vrbe. ſ. philippis. t Diebꝰ ali. ꝯferentes. volebat. n. paulus ꝯſiderare. ꝯditō nē ppl̄i p̄uſqꝫ ꝓponeret verbum. v Die āt ſabba. i. q̄etis ab opibꝰ i q̄ magis ꝯgregak ppl̄us. x Ubi videbatur orō eē. i. locꝰ aptus ad orādū ⁊ pdicandū. y Loque. cū mu. q̄ conuenerant ſolēt ei magis eē deuoti q̄ꝫ viri. z Et q̄ mu. no. lydia exp̄mik aūt eius nom̄ ad maiorē hyſtorie certitudinem. a Purpuraria. q2 purpurā vēdebat q̄ ē res p̄cioſa. erat em̄ diues. vtꝫ in ſeq̄ntibꝰ. b Ciuitatꝭ thiathirenoꝝ. de hac ciuitate dr̄ apo. ij. ⁊ āgelo thiathire eccl̄e ſcribe: d hac ei ciuitate erat h mulier oriūda. ſꝫ māebat i philippis q̄ repleta erat alijs colonis. vt dcm̄ ē. c Colēs deū. iā ei añ cōuerſa fuerat de gētilitate ad iudaiſmū. i q̄ colik vnꝰ deus. d Cꝰ ape. cor. do. ⁊c. hō ei ñ pt docē niſi exteriꝰ credenda ꝓponēda: ſꝫ deꝰ docꝫ iteriꝰ mētē illuminādo. iō dic̄ pdicatoribꝰ Jo. xv. Sine me ni. po. fa. e Cū āt bap. eēt ⁊ do. eiꝰ. i. familia q̄ erat mag̃. iō ſubdik poſtea. f Introite i do. meā ⁊ māere. vt ibi q̄eſcatꝭ ⁊ reficiami ñ tm̄ vna die ſed pluribꝰ. h ei iptat māſio ⁊ ſic pꝫ eā diuitē fuiſſe. ⁊ etiā valde ꝺuotā. iō ſubdik. g Et coegit nos. p̄cibꝰ valde efficacibꝰ. h Factū ē āt. h ꝯñr dſcribik iſurgēs pſecutio cꝰ p̄ poik occaſio cū dr̄. fcm̄ ē āt eūtibꝰ nob ad orōꝫ. i. ad locuꝫ orōis. i Puella q̄dā hn̄tē ſpi. phi. i. diuinātē. ñ em̄ iſta

quidā erat ſtans: ⁊ depre-
o cans eū ⁊ dicens. Tranſi-
ens in macedoniā adiuua
o nos. Ut aūt viſum vidit
ſtatim queſiuimꝰ ꝓficiſci
in macedoniā certi facti ꝙ
vocaſſet nos deꝰ euangeli
zare eis. Nauigātes autē
a troiade recto curſu veni
mus ſamothraciā ⁊ ſequē
p ti die neapolim ⁊ inde phi
q lippis que eſt prima ptis
r macedonie ciuitas colo-
s nia. Eramꝰ aūt in hac vr-
t be diebus aliquot ꝯſiſten
x tes. Die aūt ſabbatorum
egreſſi ſumus foras portā
x iuxta flumen. vbi videbak
y oratio eſſe. et ſedentes lo-
q̄bamur mulieribus q̄ cō-
z uenerant ⁊ quedā mulier
a nomine lydia purpuraria
b ciuitatis thiathirenorum
c d colēs deū audiuit cꝰ dn̄s
apuit hiſ cor itendē q̄ dice
e bātur a paulo. Cū aūt ba-
ptizata eſſet ⁊ domus eius
deprecata eſt dicēs. Si iu
dicaſtis me fidelē dn̄o eē
f introite in domū meam et
g manete. Et coegit nos.
h Factū eſt āt euntibus nob
ad orōnem puellā quādā
i hn̄tem ſpiritū phitonem
obuiare nobis: que q̄ſtum
magnū pſtabat dn̄is ſuis
diuinādo. Hec ſubſecuta
k paulū ⁊ nos clamabat di-
cens. Iſti hoīes ſerui dei
excelſi ſunt q̄ annunciāt vo
bis viā ſalutis. hoc aūt fa
l ciebat multis diebꝰ. Do-
lens aūt paulꝰ ⁊ ꝯuerſus
ſpūi dixit. Precipio tibi i
noīe ihū xp̄i exire ab ea. et
m exijt eadē hora. Videtes
āt dn̄i eiꝰ q2 exiuit ſpes q̄-
n ſtus eoꝝ apprehendentes
paulū ⁊ ſylā pduxerunt in
o forum ad principes ⁊ offe
rētes eos mgr̄atibꝰ dixerūt
p hy hoīes ꝯturbāt ciuitatē
q nr̄am cum ſint iudei. ⁊ an-
nunciant morē quē nō licꝫ
nobis ſuſcipe neqꝫ facere
r s cū ſimꝰ romani. Et cucur-
t rit plebs aduerſus eos et
mgr̄atus ſciſſis tunicis eo
v rū iuſſerūt eos vgis cedi:
x Et cū multas plagas eis
impoſuiſſent: miſerūt eos
in carcerē pcipiētes cuſto-
di vt diligēter cuſtodiret
eos. Qui cū tale pceptuꝫ
y accepiſſet miſit eos in inte
z riorē carcerē ⁊ pedes eoꝝ
a ſtringit ligno. Media aūt
nocte paulꝰ ⁊ ſylas adorā
tes laudabāt deū: ⁊ audie
bant eos q̄ i cuſtodia erāt
b Subito vero terremotus
factus ē magnꝰ. ita vt mo
uerentur fundamēta car-
ceris. Et ſtati apta ſūt oīa
oſtia. ⁊ vniuerſoꝝ vincu-
c la ſoluta ſunt. Expgefactꝰ
autem cuſtos carceris et
videns ianuas aptas car

puella erat ſic phitoniſſa ſic illa mulier phitoniſſa. d q̄ hk .j. Reg. xxviij. Illa ei ñ erat obſeſſa a demōe. ſꝫ p artē magicā faciebat apparē demonē i ſilitudie alicuiꝰ mortui ad dādū rñſuꝫ de occultꝭ. vt dcm̄ fuit ibidē. iſta vō imo demōi ca exñs dabat rñſa. q2 multa ſk a demōibꝰ ꝯgnita q̄ hoībus ſūt occulta. ⁊ h mō rñdēdo. Preſtama. q̄ſtū do. ſu. k Clamabat dicēs iſti ho. ⁊c. dic̄ h glo. ꝙ tiore ſpūſſcti cogēte ſpūs mēdax vera loq̄bak. ſꝫ h ñ vr̄ verꝫ q2 ſb̄dik. l Dolēſ āt paulꝰ ⁊c. ñ doluiſſet de h ꝙ ſpūſcō cogēte fcm̄ fuiſſet nec illō ipediuiſſet. ꝓpk qō vr̄ meliꝰ dc̄m ꝙ paulꝰ ipoſuit illi puelle ſilētiū: eijciēdo ab ea demoniuꝫ eo mō q̄ xp̄s hōi hn̄ti ſpm̄ imundū ⁊ dicēti ei. ſcio q2 ſis ſcīūs dei: dixit obmuteſce ⁊ exi de hōie: Mar. .j. h ñ fec̄ xp̄s ne veris falſa miſcēt. ſic venenū ſb̄ meſſe ꝓpinak. ⁊ q2 nolebat hr̄e teſtioniū ſcītatꝭ a dmōe: ne p h darek apparētia dicto phariſeoꝝ q̄ dicebāt euꝫ facere miracula i beelzebub p̄ncipe demonioꝝ. ⁊ eiſdē cauſis paulꝰ h eiecit demoniū. q2 iponebak ſibi ⁊ alijs apl̄is ꝙ vtebāk magicis artibꝰ. m Videnteſ āt ⁊c. Poſita occaſione h ꝯñr ſb̄dik pſecutio. ⁊ ſcd̄o diuina liberatō: ibi. media āt nocte. Circa p̄mū dr̄. videtes āt ⁊c. ⁊ p ꝯñs dolētes d dāno tpali. n Apphēdēteſ pau. ⁊ ſy. pdu. i fo. vbi tractabātur lites. o Ad p̄ncipes. vt punirēt eos tanqꝫ malefactores. iō ſb̄dik eos accuſādo. p Hi ho. ꝯtur. ci. no. iō ſk digni morte tāqꝫ aduerſarij reipublice. q Et āñūciāt mo. quē ñ lꝫ nob ſuſcipe .ſ. hm̄ xp̄m eſſe deū. r Cū ſimꝰ romāi. iā ei erat dcretū a romanis ne q̄s recipek deꝰ niſi approbāte ſenatu. s Et cucur. plebs aduerſus eoſ. moti ipetu paſſiōis ⁊ nō ductu rōis. t Et mgr̄atꝰ ſciſſis tunicis eoꝝ. ſ. pauli ⁊ ſyle ꝯtēptibl̄r. v Juſſerūt eos vir. cedi. crudelik ⁊ ad augmētū crudelitatꝭ ſb̄dik. x Et cū mul. pla. eiſ ipoſ. ⁊c. ⁊ pꝫ l̄ra. y Miſit eos i ite. car. q̄ erat fortior ⁊ grauior. z Et pe. eoꝝ. ⁊c. ad maiorē ſecuritatē poneſ eos i cippo. a Media āt no. h ꝯñr poik eoꝝ libatō. ⁊ p̄ miraclo diuio ſcd̄o hūano mādato. ibi. ⁊ cū dies. Circa p̄mū dr̄. Media āt nocte paulꝰ ⁊ ſylas adorātes. ſꝫ illō p̄s. Media nocte ſurgebā ad ꝯfitēdū tibi. b Subito vō ⁊c. ad oñdēduꝫ orōiſ eoꝝ ṽtutē. ⁊ ad icutiēdū hoībꝰ dn̄i tiorē. c Exper

geſa.aũt cuſtos carceris.ex terremotu. d Euagi.gla. volebat ſe interficere.ne ꝓpter euaſionẽ pauli ⁊ ſyle de q̃ rũ diligẽti cuſtodia habuerat ꝓceptũ ſtrictũ ⁊ ſpãle puni retur grauí ⁊ ↄtẽptibili morte. e Clamauit aũt paulꝰ ſci ens ꝑ ſpm̃ cãm q̃re volebat ſe interficere. f Et treme-
factus cognoſcens
terremotũ diuia v-
tute factũ. g Pro
cidit pau. ⁊ ſyle ad
pe.ad q̃ꝝ orõnẽ fue
rat factũ miraculũ.
⁊ q2 a morte fuerat
liberatꝰ ꝑ pauli ver
bũ. h Et ꝓd.eos
foras.carcerem.
i Ait dñi q̃d me oꝫ
facẽ.q.d.patꝰ ſũ viã
ſalutis audire ⁊ fi dẽ
liter obedire. cetera
patent vſq̃ ibi.
k Et letatꝰ ẽ.d etia
ſione mortꝪ corpaꝉ
ꝑ vbũ pauli:⁊ etiaꝫ
ſpũalis ꝑ ſuſceptio
nẽ fidei. l Et cũ
dies.h ↄñr ponit eo
rũ liberatio mãda-
to hũano cũ dicitur
m Dimitte.ho. il.
Trãſeũte em̃ ipaſſio
nis ipetu:aduerterũt
mgrãtus ꝙ paulꝰ et
ſylas iniuſte fuerũt
vberati ⁊ incarcera
ti.iõ volebãt eos li-
berare. n Pau-
lus aũt dixit illꝭ.i. li-
ctoribꝰ q̃ venerãt ꝓ
eoꝝ liberatione.
o Ceſos nos publ.
qd ñ dꝫ fieri niſi pb-
licis malefactoribꝰ.
p Indẽnatos.q̃a
puniti ferũt impetu
paſſiõis ⁊ non iudi-
cio rõis. q Ho-
mines rõnos q̃bus
magis dꝫ deferri q̃
aliĩs. eo ꝙ rõni ha-
bebãt dñium orbis
ꝙ aũt paulꝰ eſſet ci-
uis rõnus hr̃.ĩ.xxij.
ca. r Et nunc oc.
nos eiĩciũt. volẽtes
crim̃ ſuũ occultare.
s Nõ ita ſupp̃.erit

d ceris euaginato gladio vo
lebat ſe ĩterficere:eſtimãs
e fugiſſe vinctos. Clama-
uit autem paulꝰ voce ma-
gna dicẽs: nihil tibi mali
feceris. vniuerſi.n. huc ſu
mus. Petitoq̃ lumine in-
f trogreſſus ẽ⁊ tremefactus
g ꝓcidit paulo ⁊ ſyle ad pe-
h des ⁊ ꝓducens eos foras
i ait. Dñi:q̃d me oꝑtet facẽ
vt ſaluꝰ fiã. At illi dixerũt
Crede in dñm ihm ⁊ ſaluꝰ
eris tu ⁊ domus tua:⁊ lo-
cuti ſt̃ ei vbũ dñi cũ oĩbus
q̃ erãt in domo eiꝰ. Et tol-
lẽs eos in illa hora noctis
lauit plagas eorũ ⁊ bapti-
zatus ẽ ipẽ ⁊ oĩs domꝰ eiꝰ
cõtinuo. Cunq̃ ꝑduxiſſet
eos in domũ ſuã appoſuit
k eis mẽſaꝫ. ⁊ letatus ẽ cũ oĩ
l domo ſua credẽs deo. Et
cũ dies factꝰ eẽt:miſerunt
m mgr̃atꝰ lictores dicẽtes di
mitte hoĩes illos. Nũcia-
uit ãt cuſtos carceris vba
hec paulo q2 miſerũt mgr̃a-
tꝰ vt dimittami. Nũc igit̃
n exeũtes ite ĩ pace. paulꝰ ãt
o dixit eis. Ceſos nos pbli-
p q ce idẽnatos hoĩes rõanos
r miſerũt ĩ carcerẽ ⁊ nũc occul
s te nos eiĩciũt. Nõ ita ſ ve
niãt ⁊ ipĩ nos eiĩciãt. Nũ-
ciauerũt ãt mgrãtibꝰ licto
res vba hec. Timuerũtq̃
audito ꝙ romani eẽnt ⁊ ve

s Sꝫ ve. ⁊ ipĩ nos eiĩci.facto ↄfitẽtes ꝙ iĩuſte nos vbe rauerũt ⁊ ĩcarcerauerũt. ⁊ ita factũ ẽ vtꝫ ex lr̃a ſe. t Exe. aũt de carc.quẽ reintroierũt ne cuſtos carcerꝭ pꝰ eoꝝ re- ceſſũ ĩculparet̃ ꝑꝑ eoꝝ eductionẽ. v Introie.ad lydiã nomẽ ẽ regiõis ſm glo. x Et viſis fribꝰ.i.xp̃ianis ibi dẽ hitantibꝰ y Cõſolati ſt̃ eos.ſua p̃ntia ⁊ ſctã doctrina
z Et ꝓfecti ſt̃.alibi a d p̃dicãdũ vbũ dei.

In ca.xvj.vbi d2 in poſtil. Nec iſta circũciſio fuit ficta vt dicit Hieronymus. Additio.

Simulatio quã h ponit Hiero.nõ ſic ĩtelligẽda ẽ q̃ſi illos actꝰ ſm rei vitatẽ nõ feciſſet: ſ q2 nõ faciebat tãq̃ legꝭ cẽrimonias obſuãs ſ ſolũ q̃dã pia ſimulatõe ne ſcãdalizaret iudeos ⁊ eoꝝ ↄuerſiõeꝫ ĩpediret ſic ſiq̃s pelliculã virilis mẽbri abſcinderet ꝑꝑ ſanitatem nõ cã legaꝉ circũciſiõis obſeruãde, vt in.j.ĩĩ.q.ciĩj.ar. iiĩj.

in rñſione.ꝓml argu. In eo.c.vbi d2 ĩ poſt. Dic h gl. ꝙ tiore ſpũſcti cogẽte ſpũs mẽdax vba loq̃bat̃. Additio.
Paulꝰ nõ intelligit̃ h doluiſſe de h ꝙ ſpũſctõ cogẽte factũ erat:ſ de h ꝙ puella a dyabolo poſſidebat̃ vt in glo.inẗli. ⁊ iõ h glo.ñ vĩ reprobãda. Ca.xvij

niẽtes deꝑcati ſunt eos. ⁊
educẽtes rogabãt vt egre
t derent̃ de vrbe. Exeũtes
v ãt d carcẽ ĩtroierũt ad lydiã
x y ⁊ viſis fribꝰ cõſolati ſunt
z eos ⁊ ꝓfecti ſunt.

Ca.xvij.

a Cum ãt ꝑambulaſſẽt
ãphipolim ⁊ appol-
b loniã venerũt theſſalo
nicã vbi erat ſynagoga iu-
c deorũ. Scd̃m cõſuetudĩeꝫ
aũt paulꝰ introiuit ad eos
d ⁊ ꝑ ſabbata tria diſſerebat
e eis de ſcripturis adapiẽs
f g ⁊ inſinuãs q2 xp̃um oꝑtuit
h pati ⁊ reſurgẽ a mortuis ⁊
i q2 h ẽ ihs quẽ ego annun-
k l cio vob. Et q̃dã ex eis cre
m diderũt ⁊ adiũcti ſt̃ paulo
n o ⁊ ſyle ⁊ de colẽtibꝰ gentili
buſq̃ multitudo magna et
mulieres nobiles nõ pau-
p q ce zelantes aũt iudei aſſu-
menteſq̃ de vulgo viros
r quoſdã malos ⁊ turba fa-
cta cõcitauerũt ciuitatem
s ⁊ aſſiſtẽtes domui iaſonis
q̃rebant eos ꝓducẽ in po-
t pulũ. Et cũ non inueniſſẽt
v eos:trahebãt iaſonẽ ⁊ q̃ſ-
x dã fratres ad principes ci
y uitatis:clamãtes q̃m hi q̃
vrbẽ cõcitant ⁊ huc vene-
a b runt q̃s ſuſcepit iaſon ⁊ hi
oẽs cõtra decreta ceſarꝭ fa
c ciũt regẽ aliũ dicẽtes eẽ ie
ſum. Cõcitauerũt aũt ple-

Cum ãt ꝑam-
bulaſſ.hic ↄñr
ponit̃ p̃dica-
tio pauli ĩ aliĩs locꝭ
macedonie. ⁊ ꝑ ĩ teſ
ſalonica.ſcd̃o ĩ bero
ne ibi. Frẽs vo. p̃ri
ma ĩ duas.q2 p̃ poĩt̃
p̃dicatio.ſcd̃o ĩſur-
gẽs ꝑſecutio ibi. Ze
lãtes. Circa p̃mũ d2
a Cũ ãt ꝑambula.
amphipo. ⁊ appolo
niã.ciuitates ſt̃ in q̃
bus nõ ↄtrexerũt morã.
b Venerũt theſſaꝉ.
vbi erat ſy.iudeorũ.
In illa em̃ ciuitate
cũ gẽtilibꝰ hitabãt
mlt̃i iudei. c Se
cũ.ↄſue.ãt pau. itro
iuit ⁊c̃.ſ.iudeos q̃bꝰ
paulꝰ ↄſueuerat p̃ꝰ
p̃dicare q̃ gẽtilibus
vtꝫ ex p̃cedẽtibus.
d Et ꝑ ſab.tria. ⁊c̃.
legꝭ ⁊ ꝓphaꝝ. e
Adapi. ⁊ ĩſin. ex eis
f Quia xp̃ꝫ.ĩ lege
⁊ ꝓphis ꝓmiſſum.
g Op.pa. ⁊ reſur.
a mor.ſic pꝫ Eſa.liĩj
⁊ Oſee.vj. ⁊ in plribꝰ
aliĩs locꝭ.ſic dclara-
ui exponẽdo dc̃a ꝓ
phaꝝ. h Et q2 h ẽ
xp̃s.ſ.ihs nazarenꝰ.
i Quẽ ego an.vo.
ita ꝙ ñ ſolũ declara
bat ex ſcripturꝭ paſ
ſionẽ xp̃i ⁊ eiꝰ reſur
rectiõꝫ ſ ẽt ꝙ iſta eſ
ſet ↄpleta ĩ ihu naza
reno ⁊ ſic ñ eẽt expe
ctãdũ aliũ xp̃ꝫ ſic ex
pectãt iudi.hmõi vẽ
ro ſcripturas per q̃s
iſta ꝓbãt ego poſui
ſaltẽ ĩ ꝑte ĩ q̃dã q̃õe
de aduẽtu meſſie.
k Et q̃dã ex eis.ſcꝫ

iudeis. l Credi.ĩ xp̃m. m Et adiũ.ſt̃ pau. ⁊ ſy.fide ⁊ ſocietate. n Et d colẽ.i.de gẽtilibꝰ ꝑus ↄuerſis ad iudaiſmũ. ⁊ ſic colebãt vnũ deũ. o Gẽtili.i.eis q̃ vſq̃ tũc ꝑmãſerũt ĩ gẽtilitate. p Zelãtes ãt.h ↄñr poĩt̃ ĩſurgẽs ꝑſecutio cũ d2. Zelãtes ãt iudi.i.inuidia moti q Aſſumẽ. de vul.vi.q̃ſdã ma.q̃ ꝓni ſt̃ ad faciẽda mala r Et tur. facta ↄci.ciui.ↄ paulũ ⁊ ſylã:⁊ ſm ꝙ dic̃ Io.chryſ. A veritate ſe eẽ vacuos ꝓfeſſi ſt̃ q̃ multitudine ſe armauerũt. s Et aſſiſtẽ.do.iaſo.in q̃ paulꝰ ⁊ ſylas fuerant hoſpitati t Et cũ nõ inueniſſent eos.q2 iã alibi trãſierãt. v Trahebãt iaſonẽ ⁊ q̃ſdã frẽs.i.xp̃ianos cũ eo. x Ad p̃nci. ciui.vt punirent̃ y Cla.q̃m hi v2.ↄcitãt.ſ.paulꝰ ⁊ ſylas a Quos ſuſce.iaſon. ⁊ iõ p̃riceps ẽ maleficiĩ eoꝝ. b Et hi oẽs ↄ decre.ce.faciũt. ⁊ ſubdit̃ in q̃. c Regeꝫ aliũ dicẽtes ihm eſſe.ſ.nõ ſubiectũ ceſari.ſ magꝭ eiꝰ dñm

Impatores em̄ romani hñ ꝑmittebant alios reges eē, dū
tñ eis eſſent ſbiecti ⁊ redderēt eis tributū. d ¶ Et acce.
ſatiſ. a iaſōe. ꝑ rōnabilē excuſationē vel emēde ſolutiōez.
vel alio ɔuemēti mō. qꝛ nō hꝫ in textu modus huiꝰ ſatiſ-
factiōis. a ¶ Frēs. Hic ɔñr deſcribiꝫ p̄dicatio pauli et
ſyle in beroe. ⁊ pꝫ lit
tera vſqꝫ ibi. b ¶ Hi
aūt. ſ. iudi manētes
in beroe. c ¶ Erāt
nobili. genere vł aīo
vel vtroqꝫ modo.
d ¶ Eoꝝ q̄ ſt theſſa.
id ē magis nobiles
q̄ʒ illi q̄ hītabāt i teſ-
ſalonica. e ¶ Qui
ſuſce. ṽbū. euāgeli-
cū a paulo ⁊ ſyla ꝓ
poſitū. f ¶ Cū om̄i
aui. i. ardēter ⁊ deuo
te. g ¶ Quottidie
ſcru. ſcrip. legꝭ ⁊ ꝓ-
phetaꝝ. h ¶ Si h̄
ita ſe hr̄ent. ſ. q̄ eēnt
iplete i ihū nazarēo
ſic̄ paulꝰ ⁊ ſylas aſ-
ſerebāt i ¶ Et mul
ti q̄dē cred. ex eis. ſ.
iudeis. k ¶ Et mu
lie. gēti. hone. i. iam
añ ɔuerſaꝝ ad iuda
iſmū. l ¶ Cū āt. h̄
ɔñr mouet q̄d cōtra
paulū. ⁊ pꝫ lr̄a vſqꝫ
ibi. m ¶ Statimqꝫ
tc̄ paulū dimi. frēs.
vt alibi poſſent p̄di-
care euāgeliū xp̄i.
n ¶ Sylas aūt ⁊ tio.
remā. ibi. ad pleniꝰ i
ſtruēdū ⁊ ɔfirmādū
in fide cōuerſos ad
xp̄m. o ¶ Qui āt
dedu. Hic ɔñr p̄dj-
catio pauli deſcribi
tur in aliīs ꝑtibꝰ gre
cie. ⁊ p̊ in ciuitate a-
theniēſi. ſcd̄o in co-
rintho ca. ſe. tercio i
epheſo ibi. Paulꝰ ṽo. Circa ṗmū p̊ deſcribiꝫ eiꝰ ad athe
nas ꝑuētio. ſcd̄o cū phis diſputatio ibi. Paulꝰ aūt. t̄cio
p̄dicatio eiꝰ ibi. Stās aūt. Circa ṗmū dꝛ. o ¶ Qui au.
deduc. pau. vt ꝑ mare iret alibi ad p̄dicādū. p ¶ Perd.
eū vſqꝫ ad athe. ɔſolati eiꝰ ſocietate ⁊ doctrine veritate
q ¶ Et acce. man. ab eo. ⁊ ꝑ illos q̄ deduxerant eū vſqꝫ ad
athenas. r ¶ Profe. ſt. inſtructꝭ pleniꝰ ⁊ ɔfirmatꝭ bero-
enſibꝰ apd̄ q̄s remāſerat. s ¶ Paulꝰ āt. h̄ ɔñr deſcribiꝫ
pauli diſputatio cū phis. cuiꝰ p̊ poniꝫ motiuū cum dꝛ.
t ¶ Incitabaꝫ ſpi. eiꝰ in ip̄o ⁊c̄. nā ex zelo fidei moleſte fe-
rebat idolatriā q̄ vigebat i ciuitate ⁊ alios errores. iō ſub
ditur. v ¶ Diſpu. igiꝫ in ſyna. cū iu. ⁊ colē. ſ. vnū deū. et
iſti erāt gētiles ɔuerſi ad iudaiſmū. ⁊ iſti cū iudeis erra-
bāt ɔ̄ xp̄m dicētes eū eē vētuꝝ. paulꝰ aūt aſſerebat ɔ̄triuʒ
oñdēs ꝑ ſcripturas ihm̄ nazarenū eē xp̄m. x ¶ Et in fo
ro. i. in loco cōi vbi ɔueniebāt phi. ⁊ diſputabāt cum eis.
y ¶ Quidā āt epic. ⁊ ſtoi. phi differebāt. i. diſputabant.
z ¶ Cū eo. de felicitate hoīs quā epicurei dicebāt ɔſiſtere
in corꝑis voluptatibꝰ. ſtoici ṽo in aīe ṽtutibꝰ tñ in p̄nti
vita. nā vtriqꝫ. ſ. epicurei ⁊ ſtoici negabāt reſurrectiōʒ: ⁊ ꝑ
ɔñs aliā vitā. paulꝰ aūt aſſerebat eā eſſe in aīa ⁊ corꝑe. ⁊ h̄
in vita futura. nā btītudinē aīe dicebat eē in ap̄ta dei viſi
one ⁊ fruitiōe. j. Coꝝ. xiij. Videmꝰ em̄ nūc ꝑ ſpeculū ⁊ i

bem ⁊ principes ciuitatis
d audiētes hec. Et accepta
ſatiſfactiōe a iaſone ⁊ a ce-
a teris dimiſerūt eos. Frēs
vero cōfeſtim ꝑ noctem di
miſerūt paulū ⁊ ſylam i be
roam. Qui cū veniſſent in
ſynagogā iudeoꝝ introie-
b c rūt. Hi aūt erant nobilio-
d res eoꝝ qui ſunt theſſalo-
e f nice q̄ ſuſceperūt ṽbū cuʒ
g om̄i auiditate q̄ttidie ſcru-
h tātes ſcripturas ſi hec ita
i ſe haberēt. Et multi quidē
k crediderūt ex eis ⁊ mulie-
rū gentiliū honeſtarū: ⁊ vi
l ri nō pauci. Cū autem co-
gnouiſſent in theſſalonica
iudei qꝛ ⁊ beroe p̄dicatum
eſt a paulo ṽbū dei: vene-
rūt ⁊ illuc ɔmouētes ⁊ tur
m bātes multitudinē. Stati-
qꝫ tūc paulū dimiſerūt fra-
tres: vt iret vſqꝫ ad mare.
n Sylas aūt ⁊ timotheꝰ re-
o manſerūt ibi. Qui aūt de-
p ducebant paulū ꝑduxerūt
q eū vſqꝫ ad athenas: ⁊ acce
pto mādato ab eo ad ſylaʒ
⁊ timotheū vt q̄ʒceleriꝫ ve
r nirent ad illum ꝓfecti ſunt

s Paulus autem cum athe-
t nis eos expectaret incita-
batur ſp̄ūs eius in ip̄o: vi-
dens idolatrie deditam ci
v uitatē. Diſputabat igitur i
ſynagoga cū iudeis ⁊ colē
x tibus ⁊ in foro ꝑ oēs dies
y ad eos q̄ audierāt. Quidā
aūt epicurei ⁊ ſtoici phi diſ
z a ſerebāt cū eo ⁊ quidā dice
bant. Quid vult ſemiuer-
b bius hic dicere. Alij vero
c nouoꝝ demonioꝝ videtur
annūciator eſſe. qꝛ ihm̄ et
reſurrectiōem annūciabat
d eis. Et app̄hēſuʒ eū ad ari
opagū duxerunt dicentes
Poſſumus ſcire q̄ eſt hec
noua q̄ a te diciꝫ doctrina.
Noua. n. q̄dā infers auri-
bus noſtris. Volumus ḡ
ſcire q̄dnā velint hec eſſe.
e f Athenieſes aūt oēs ⁊ ad-
g uene hoſpites ad nihil ali-
h ud vacabāt niſi aut dicere
i k aut audire aliq̄d noui ſtās
l aūt paulꝰ in medio ariopa
m gi ait. Viri athenieſes per
n oīa quaſi ſupſtitioſos vos
n video. Preteriēs em̄ ⁊ vi
dens ſimulacra vr̄a inueni

enigmate. tūc aūt facie ad faciē. beatitudinē ṽo corꝑis ex
dotibꝰ claritatis: ſubtilitatis: agilitatis ⁊ impaſſibilitatꝭ
q̄ cābunꝫ in corꝑe ex redūdantia glīe aīe q̄ fiet in reſurre
ctiōe: ⁊ h̄ ex xp̄i ṽtute. Phil. iij. Saluatorē expectamus
dn̄m ihm̄ xp̄m q̄ reformabit corpus hūilitatꝭ nr̄e ɔfigu-
ratū corꝑi claritatis
ſue. ⁊ qꝛ iſta videbāꝫ
eis ipoſſibilia. iō ſb-
ditur.
a ¶ Et quidam di-
cebāt q̄d vult ſemi-
uerbius. i. ſemiator
verboꝝ. b ¶ Dicē
q. d. ñ ē niſi m̄tipli-
cator ṽboꝝ friuolo
rū. Alij ṽo ſupple
dicebāt q̄d nō ē d te
xtu lꝫ i aliq̄bꝰ libris
ponaꝫ c ¶ Nouo.
demo. vi. an. eē dicit
glo. q̄ꝛ phi illi audie
rūt a iudeis inꝫ eos
hītātibꝰ ex diſꝑſiōe
eoꝝ facta t̄pe antio-
chi regis nomē de-
monij eē aboiabile
⁊ iō doctrinā pauli
vocabāt annūciatō
nē demonioꝝ tanq̄ʒ
eis aboiabilē. h̄ iſtō
nō vī veꝝ. qꝛ ſubdiꝫ
q̄ꝛ duxerīt paulū ad
ariopaguʒ: vbi erat
locꝰ ſtudij volentes
pleniꝰ audire q̄ eſſʒ
eiꝰ doctrina. q̄d nō
feciſſēt ſi eēt eis ab-
ominabiꝫ. Itē h̄ no-
mē demō vł demo-
niū nō ē nomen he-
braicū h̄ grecū vt di
cit Iſid̄. viij. etymo.
⁊ iō h̄ vōbulū nō di
diciſſent greci ab he
breis h̄ magꝭ econ-
uerſo ⁊ ſm̄ q̄ꝛ ibideʒ
dicit Iſid̄. demō gre
ce iterp̄taꝫ ſciēs aut
ꝑitꝰ latine. ⁊ ꝑ ɔ̄ñs demoniū itep̄taꝫ ſcia vel ꝑitia. ſic ḡ vr̄
h̄ lr̄a exponēda. phi ei diſputātes cū paulo nō erāt eiuſd̄
ɔditiōis vel opiniōis. vt ſatꝭ pꝫ ex textu. ⁊ iō illi q̄ doctri
nā eiꝰ reputabāt friuolā vocabāt eū ſemiuerbiū. Illi āt
q̄ volebāt eū audire pleniꝰ tāq̄ʒ bonā reputātes eā lꝫ nō i-
telligerēt ad plenū dicebāt paulū āñūciatorē nouoꝝ de-
monioꝝ. i. nouaꝝ ſciaꝝ ꝑꝑ q̄d d ¶ Eū ad ariop. dux. vb
erat locꝰ docēdi e ¶ Athent. āt oēs. i. de terra illa natiui.
f ¶ Et adue. hoſpi. q̄ aliūde illuc venerāt rōe ſtudij ſic̄ mō
ɔueniūt pariſius g ¶ Ad nihil ali. vaca. p̄ncipal̄r. h ¶ Ni
ſi aut dicē. q̄ʒtū ad magrōs. i ¶ Aut audire. q̄ʒtū ad diſci-
pulos. k ¶ Aliq̄d noui. ⁊ i h̄ eis aſſimilanꝫ pariſiēſes multi.
l ¶ Stās āt. h̄ ɔñr deſcribiꝫ pauli p̄dicatio. ⁊ ſcd̄o audito
rū diſtinctio ibi. Cū audiſſēt. ṗma i duas. qꝛ p̊ icipit pau-
lus a q̄dā q̄d erat athenieſibꝰ notū ⁊ ɔceſſū. ſcd̄o ꝓſequiꝫ
intētū ibi. Deꝰ q̄ fecit mūdū. Circa ṗmū dꝛ l ¶ Stās āt
pau. vt meliꝰ audireꝫ a multitudīe. m ¶ Ait viri athe.
ꝑ oīa ſupſtiti. i. idoloꝝ cultores. n ¶ Vos vi. h̄ patebat
ad ſenſū. qꝛ i ciuitate illa erāt idola multa. iō ſbdiꝫ.
o ¶ Prete. ei ⁊ vi. ſi. ve. inue. arā i q̄ ſcri. erat ignoto deo. i
q̄libet em̄ ara erat titulꝰ ſupſcriptꝰ illiꝰ cꝰ erat honori cō
ſecrata. vt ioui: mercurio ⁊ hmōi. In h̄ āt altari erat talis
titulꝰ ig̃to deo ſupple ɔſecratū ē hoc altare: de cuius cō-

ſecratione varie dictū eſt. Aliq̄ eñ dixerūt ꝙ fuit ꝯſecratū ⁊ inſtitutū a poſteris herculis q̄ poſt eiꝰ mortē eiecti ď regno ſuo ⁊ p̄rāte recurrerūt ad auxiliū athenienſiū. ꝑ qḋ reſtituti fuerūt ad ſtatū p̄ſtinū ꝓpter qḋ dixerūt miam in athenis poſuiſſe ſibi ſedē. cui ꝯſecrauerūt arā. ſ꞉ qꝛ mia nō erat aliq̄ ꝑſona q̄ fuiſſet nō hoibꝰ ſic iupiter ⁊ mercurius ⁊ hmōi fuerāt. q̊s gētiles ad deos trāſlatos eē dicebāt. vñ et j. Mach. dr̄. Patre nr̄o int̄ deos trāſlato ⁊c̄. iō illud altare intitulatū fuit ignoto deo. ⁊ determinatū ꝙ nō fierēt oblatiōes ⁊ ſacriſicia niſi de gemitibꝰ lacrimis ⁊ p̄cibꝰ miſerorū ibidē miaꝫ poſtulantiū. in ſchola. ve hyſt. dr̄. ꝙ phı̄ athe. exñtes ⁊ tenebras factas i die paſſiōis criſti ꝯſiderātes ꝙ nō poterāt eē v̓tute nature: eo ꝙ non facte fuerūt ꝑ interpoſitionē lune. vt dicit Dionſi. ſe vidiſſe lunā retrocedentē ab oriēte ⁊ ſupponētē ſe ſoli. tūc eñ erat xv. ⁊ iterū eū redeūtem ad locū ſuū v̓ſus orientē. talis autē motꝰ lune erat ꝯ̄ curſum nāe ꝓpt̄ qḋ illa eclypſis nō fuit nālis. Itē qꝛ illa eclypſis ſolis incepit a p̄te oriētis ⁊ in eadē p̄te fuit t̄miata. vtꝫ ex dict꞉. eclypſis āt nālis ipiꝰ ſolis ſp̄ incipit a p̄te occidētali. ⁊ in p̄te oppoſita terminat̄. Itē qꝛ illa eclypſis durauit tribꝰ horis. ſ. ab hora ſexta vſqꝫ ad horā nonā vt hr̄ Math. xxvij. eclypſis āt ſolis nālis nō tm̄ durat. ſ꞉ modico t̄pe. Hec igit̄ ⁊ ſil̓ia attēdētes phı̄ ꝯſecrauerūt altare deo q̄ talia mirabilia faciebat quē vocauerūt ignotū. ⁊ bñ ſi ꝯſideret̄ eiꝰ excellētia q̄ incōprehēſibilis ē a q̄cūqꝫ creatura ēt btā. ⁊ ꝑ ꝯñs aliq̊ mō ſibi incognita ⁊ mltomagis nō btā. dixerūt etiā ꝙ iſte deꝰ nolebat ſacrificiū de aialibꝰ. ſ꞉ de p̄cibꝰ deuotis ⁊ orōibꝰ. Conſequēter apl̓s applicat ad ꝓpoſitū di. p ¶ Qḋ ḡ igno. colitis h̓ ego annū. vo. ſ. ihm verū deū ⁊ hoiem. ⁊ h̓ applicatio pꝫ ſm̄ vltimā inſtitutionē dicti altaris. cōuenit etiam xp̄o ſm̄ p̄mā inſtitutōeꝫ. qꝛ dr̄ ꝯſecratū mie. qꝛ xp̄o ꝓprie nomē mie cōuenit. ꝓpriū eñ eiꝰ eſt miſeri ⁊ p̄cere ꝓpt̄ qḋ mia vocat̄ ps̄. lxxxiiij. Oñde nob dñe miam tuā: ⁊ ſalutare tuū da nob. q ¶ Deꝰ q̄ fecit ⁊c̄. h̓ ꝯñr apl̓s ꝓſequit̄ intentū oñdēs p̊ cōditiōꝫ xp̄i q̄tū ad diuinitatē. ſcḋo q̄tuꝫ ad hūanitatē ibi. Et tpa. Circa p̄mū dicit. Deꝰ q̄ fec̄ mūdū ⁊ oia q̄ in eis ſunt. hāc ꝓpōem cōcedebāt cōit̄ phı̄. vocātes deū p̄mā cām oim. ⁊ lꝫ auerrois neget deū hr̄e rōnem cāe efficiētis. dicit eū tñ hr̄e rōem cāe finalis. ⁊ impo nit ariſtoteli h̓ ſenſiſſe. h̓ tñ nō hr̄ ex dictis ariſto. expſſe. ſ꞉ magis oppoſitū vt dicūt alij expoſitores ariſto. Plato aūt dixit deū cām efficientē mūdi ⁊ ēt ex t̄pe. vñ ď i. viij. phicoꝝ ꝙ ſolꝰ plato generauit tp̄us. Alij v̓o phı̄ q̄ ponebāt mūdū eternū. ponebāt tñ vnā cām efficiētē oim. vtꝫ de auicē. ⁊ multis alijs. ⁊ ex h̓ ꝯñr declarat ꝙ deꝰ nō ꝯcludit̄ aliq̄bꝰ locis determinat꞉ di. r ¶ Hic celi ⁊ terre cuꝫ ſit dñs. vtꝫ ex dictis. s ¶ Nō in mānfa. tēplis hitat. tāq̄ ibi cōtētus. ſ꞉ mag꞉ cōtinet oia tāq̄ cā dās eis eē ⁊ cōſeruās. ⁊ ex h̓ cōcludit vlteriꝰ ꝙ nō indiget ſacrificijs humanis ⁊ oblatiōibꝰ di. t ¶ Nec mani. hūa. coli. i. ſacrificijs hūanis manibꝰ ſibi oblatis. v ¶ Indigēs aliq̊. cū ſit ꝑ ſe ſufficiēs. ⁊ oia alia eo indigētia. iō ſubdit̄. x ¶ Cū ipſe dei oibꝰ vitā. q̄tū ad ſpūales creaturas cuiuſmodi ſt̄ angeli. y ¶ Et inſpiratōem. q̄tū ad aialia q̄ viuūt ꝑ reſpirationē aeris ad refrigeriū cordis in q̄ cōſiſtit vita. vel per aliqḋ ſupplēs vicē reſpiratiōis. vt ſunt piſces ⁊ hmōi. ⁊ ꝑ hoc intelligunt̄ hoies viuētes vita ſpūali q̄tū ad aiaꝫ: et corꝑali ꝑ reſpirationē. z ¶ Et oia. qꝛ q̄cq̄d boni ē in creatura q̄cūqꝫ. totū eſt a dono dei. a ¶ Fecit q̊ꝫ ex vno. ſ. ex adā hoie p̄mo. b ¶ Oē ge. hoim. ꝑ generatiōis cōtinuationē. c ¶ Inhita. ſuꝑ vni. fa. t̄re. quia mltiplicato genere hūano cepert̄ inhitari diuerſe p̄tes t̄re d ¶ Defi. ſta. tpa. nā añ diluuiū vixerūt hoies maiori t̄pe q̄ poſt: e ¶ Et ter. habi. eoꝝ. nā i vna regione diutiꝰ viuūt q̄ i alia. ſic̄ i regiōe pigmeoꝝ viuūt hoies ix. annis tm̄ vl̓ circiter. pōt ēt alit̄ exponi qꝛ t̄miauit q̄tū q̄libet gēs dēat i t̄ra ſua manere. ⁊ pꝰ ea ab ea expelli ſic̄ chananei fuert̄ expulſi de t̄ra ꝓmiſſiōis ꝑ filios iſrl̓. ⁊ ſic de multis alijs vñ dr̄ Dañ ij. Ipſe mutat tpa ⁊ etates trāſfert regnatqꝫ ꝯſtituit. Cōſequenter oñdit̄ ad q̄d fiāt iſta p̄dicta di. f ¶ Querē deū. i. ad h̓ iſta fiūt vt hoies q̄rāt deū ꝑ ꝯgnitiōꝫ. g ¶ Attrec. eū aut inue. ꝑ amorē. h ¶ Quis nō lō. ſit ab vno. no. imo ꝓpe qḋ oñdit ꝯñr di. i ¶ In ip. n. vi. mo. ⁊ ſu. ſic̄ i cā efficiēte. nā cauſat i nob viuē moueri ⁊ eē. ⁊ ſic eſt intimior nob q̄ nos ipi. qꝛ ꝯiūgit̄ p̄ncipia intrinſeca. Sciēdū tñ ꝙ viuē homis ē itelligē. nā hō ē hō ꝑ itellectū ꝓpt̄ qḋ dr̄. j. metaph. Aialia imagiatiōibꝰ ⁊ mēorijs viuūt. hō āt rōe ⁊ itellectu viuē ēt i viuētibꝰ ē eē. ⁊ ſic itelligē ē hūanū. ē ēt moueri ipiꝰ in q̄tū certē potētie mouet̄ ꝑ volūtatē ⁊ itellectū. ⁊ ſm̄ h̓ iducit auc̄tē poete arati di. k ¶ Sic̄ ⁊ q̄. poe. ve. dixe. ſ. aratꝰ ⁊ eiꝰ ſeq̄ces. cuiꝰ auc̄tas erat athenieſibꝰ nō ⁊ autētica. nō ſic āt ſac̄ ſcp̄tura. ꝓpt̄ qḋ ñ allegauit eā. ⁊ ſubditur auc̄tas cū dr̄. l ¶ Ipiꝰ. n. ge. ſu. i. ꝓpinq̄tatē ſeu affinitatē ad ipm hñtes in q̄tū ſumꝰ itellectual̓ nāe. ſic̄ ⁊ ipe in q̄ facti ſumꝰ ad imaginē eiꝰ. verūtñ qꝛ iſta itellectualitas nō ē eiuſdē rōis i ipo ⁊ nob. iō ñ dicimur eiꝰ imago. ſ꞉ ad imaginē eiꝰ facti. Filiꝰ āt q̄ ē eiuſdē nāe cū p̄re dr̄ imago eiꝰ. i q̊ appet excellētia xp̄i reſpcū nr̄i m ¶ Genꝰ ḡ. Poſita deductiōe ſua. h̓ iſert ꝯcl̓oeꝫ itētā di. Genꝰ ḡ cū ſimꝰ dei. i. itellectual̓ nāe. tñ infinit꞉ ḡdibꝰ diſtātibꝰ ab eiꝰ ꝑfectiōe. n ¶ Nō dēmꝰ ⁊c̄. iūgat̄ ſic l̓ra. Nō dēmꝰ eſtimare diuinū. i. ens diuinū. o ¶ Eſſe ſil̓e au. ⁊ arg. ⁊c̄. nā iſta ſt̄ infra hoiem. qꝛ ſt̄ irrōnabilia ⁊ ēt iſenſibilia. deꝰ āt ſupra hoiem vt dictū ē. ꝓpt̄ qḋ latria q̄ ē cultꝰ deo debitꝰ nō eſt talibꝰ idolis adhibēda. p ¶ Et tpa. h̓ ꝯñr declarat ꝯditi onē xp̄i q̄tū ad hūanitatē in q̄ int̄ hoies apparuit annūciās eis viā ſalut꞉. p̊ ꝑ ſeipm. poſtea ꝑ apl̓os ⁊ diſcipl̓os alios. ⁊ h̓ ē qḋ dr̄. Et tpa ḡ hꝰ ig̃rātie. q̄ cultꝰ diuinꝰ ipēdit̄ idol̓. q ¶ Deſpiciēs deꝰ. i. nolēs vltra deos durare. r ¶ Nūc. i. tempe gr̄e. s ¶ Annūciat hoibus. ꝑ filiū ſuū ⁊ ꝑ credētes in eū. t ¶ Vt oēs vbiqꝫ pniam agāt. de idolatria ⁊ alijs peccatis v ¶ Eo ꝙ ſta. diē in quo iudi. ē or. in equitate reddēdo debitas penas ꝓ p̄ctis. ⁊ p̄mia ꝓ meritis. x ¶ In viro in q̄ ſtatuit. i. ꝑ virū ꝑ quē diffiniuit iudicare ſeculū. ſ. hoiem xp̄m qui iudicabit in forma hois gl̓ioſa. ſic̄ dictū ē. s̄. j. ca. Hic ihs q̄ aſſumptꝰ eſt a vob ſic veniet. ſ. ad iudiciū. ſicut fuit ididē expoſitū. ⁊ de hoc iudicio dicit̄ Joh. v. Pater nō iudicat quenq̄. ſ꞉ omne iudiciū dedit filio. ⁊ quoniā hoc iudiciū erit in reſurrectione generali quam p̄ceſſit reſurrectio xp̄i ſicut eius exēplar et cauſa. ideo ſubditur.

⁊ arā in q̄ ſcriptū erat igno
p to deo. Qḋ ḡ ig̃rātes coli
tis: hoc ego annūcio vob.
q Deꝰ q̄ fecit mūdū ⁊ oia q̄ i
r eo ſt̄ h̓ celi ⁊ terre cū ſit do
s minꝰ nō i manufactis tem
t plis hitat: nec manibꝰ hūa
v x nis colit̄ indigēs aliq̊ cum
y ipe det oibꝰ vitā ⁊ inſpira
z tioneꝫ ⁊ oia fecitqꝫ ex vno
a b c oē genꝰ hoim inhitare ſuꝑ
d vniuerſaꝫ faciē terre defi
e niēs ſtatuta tpa ⁊ termios
f hitatiōis eoꝝ q̄rere deū: ſi
g forte attrectēt eū aut iueni
h ant q̄uis non longe ſit ab
i vnoq̄qꝫ nr̄m In ipo. n. vi
uimꝰ ⁊ mouemur ⁊ ſumꝰ
k ſicut ⁊ q̊dā vr̄oꝝ poetaruꝫ
l dixert̄. Ipiꝰ. n. ⁊ genꝰ ſu
m mus. Genꝰ ḡ cū ſimꝰ dei ñ
n dēmꝰ eſtiare auro ⁊ argen
to aut lapidi ſculpture art꞉
⁊ cogitatiōis hois diuinū
o p eſſe ſil̓e. Et tpa q̊dē huius
q ignorātie deſpiciens deus
r s nunc annūciat hominibus
t vt oēs vbiqꝫ pniam agāt:
v eo ꝙ ſtatuit diē in q̄ iudica
x turus ē orbē in eq̊tate i vi

y ¶ Fidē pbens.ordinetur ſic lr̄a. z ¶ Suſcitās eū.ſ.ho mīnē xp̄m. a ¶ A mortuis.quā mortē ſuſtinuit ꝓ ſalu te oīm ex maxima caritate ad gen⁹ humanū.ꝛ obedien- tia ad pr̄em deū. y ¶ Fidē p̄bēs oībus reſurrectiōis fu- ture.qꝛ reſurrectio xp̄i cā ē ꝛ exemplar reſurrectiōis nr̄e

y ro in q̄ cōſtituit fidē p̄bēs
z oīb⁹ ſuſcitās eū a mortuis
a
b cū audiſſent aūt reſurrecti-
onē mortuoꝝ:q̄dā q̄dē irri
debāt:q̄dā ꝟo dixert. Au
diem⁹ te de h̄ iterū.ſic pau
lus exiuit de medio eoꝝ.
Quidā ꝟo viri adherētes
c ei crediderūt:in q̄b⁹ ꝛ dio
d niſi⁹ ariopagita ꝛ mlr̄ no-
mine damariſ:ꝛ alij cū eis
a Oſt hec egreſ ¶ .xviij
b P ſus ab athenis venit
c coꝛithū ꝛ iueniēs q̄n
dā iudeū noīe aquilā pōti
cū genē q̄ nup venerat ab
italia ꝛ priſcillā vxorē eius
deo ꝙ p̄cepiſſꝫ claudi⁹ diſ-
cedē omēs iudeos a roma
e acceſſit ad eos:ꝛ qꝛ eiuſdē
erat artis māebat ap̄ d̄ eoſ
ꝛ opabat̄.Erāt āt ſcenofa
f ctorie artis Et diſputabat
in ſynagoga p oē ſabbatū:
inſponētes nomē dn̄i ih̄u
ſuadebatq̄ꝫ iudeiſ ꝛ grecis
g Cū veniſſent āt d̄ macedo-
nia ſylas ꝛ timothe⁹:inſta
h bat ꝟbo paulus teſtificās
i iudeis eē xp̄m ih̄m.Cōtra-
dicētibus autē eis et blaſ-
k phemātib⁹ excutiēs veſti-
l mēta ſua dixit ad eos Sā-
guis veſter ſup caput vr̄m

Mūdus ego ex hoc ad gē
m tes vadā.Et migrans ide
n itrauit i domū cuiuſdā no-
mie tyti iuſti colētis deum
o cui⁹ dom⁹ erat ꝯiūcta ſyna
p goge Criſp⁹ āt archiſyna-
gog⁹ credidit dn̄o cū oī do
mo ſua ꝛ multi corinthioꝝ
audiētes credebāt ꝛ bapti
zabant̄.Dixit aūt dn̄s no-
cte p viſionē paulo. Noli
timē ſ loq̄re ꝛ ne taceas.ꝓ
pter qd̄ ego ſū tecū:ꝛ nēo
apponet̄ tibi:vt noceat te:
qm̄ ppl̄s ē mihi multus in
q hac ciuitate.Sedit aūt ibi
annū ꝛ ſex mēſes docēs a-
r pud eos ꝟbū dei.Galliōe
aūt ꝓcōſule achaie īſurre-
xert̄ vno aīo iudei i paulū:
ꝛ adduxert̄ eū ad tribunal
s dicētes:qꝛ ꝯ legeꝫ h̄ pſua-
t det hoīb⁹ colē deū Incipi
v ente āt paulo apire os:di-
x xit gallio ad iudeos. Siq̄-
y dē eēt iiquū aliq̄d aut faci-
z nus peſſimū o viri iudei re-
a cte vos ſuſtinerē ſi ꝟo qō-
nes ſt̄ de ꝟbo ꝛ noīb⁹ leg̃
vr̄e voſipi videritꝭ.Iudex
b ego hoꝝ nolo eē ꝛ minauit
c eos a tribunali.Apphēdē
tes aūt oēs ſoſthenez prici
pē ſynagoge pcutiebāt eū

b ¶ Cū audiſ. Poſt q̄ꝫ deſcripta ē p̄dica tio pauli.h̄ ꝯn̄r po- nit̄ auditoꝝ diſtin- ctio.ꝛ diuidit̄ i tres ptes.qm̄ aliq̄ reſur- rectionē mortuoꝝ reputabāt ipoſſibilē de q̄b⁹ d̄r.Quidā q̄ dē irridebāt.alij ꝟo volebāt ꝯſiderare:ꝛ iſti dixerūt. Audie- mus te de h̄ iteꝝ.ter cij ꝟo crediderūt in ter q̄s noiant̄. c Dyoniſi.ariopa.tā- q̄ꝫ famoſioꝛ. d Et mlr̄ no.dama.q̄ ab aliq̄b⁹ d̄r fuiſſe vxoꝛ ¶ In ca.xvij. ei⁹. vbi d̄r i poſtil̄.ꝙ h̄ eclypſis durauit tri bus horis ¶ Additō Eclypſis ſolis bn̄ dōrat qn̄- q̄ꝫ trib⁹ horis creſcēdo ꝛ minuen- do i obſcuritate.lꝫ i mōa obſcuritatꝭ val de modico tempo- re duret. ¶ In eo.c. vbi d̄r i poſt̄. In ip ſo em̄ viuim⁹ mone mur ꝛ ſumus.

¶ Additio.

In h̄ qd̄ dicit apl̄us. In q̄ viuim⁹.mo- uemur ꝛ ſum⁹. pn̄t itelligi tria in q̄ phi pncipl̄r itēdebāt.ſ. ens i qd̄ pncipl̄r aſ- piciūt metaphici q̄ tractāt d̄ ente vt ens ꝛ de h̄ dic̄ apl̄s. Su mus.ſcd̄m pncipa- le eſt mot⁹ de q̄ tractāt phiſici ꝯſiderātes corp⁹ inq̄ꝫtum mobile vt i libꝛis phicoꝝ.terciū ē vita de q̄ tractant in li- bꝛis de aīa ꝛ de aīalib⁹ ꝛ plātis.ꝛ de h̄ dicit. In ipo.n.vi- uim⁹.q.d.apl̄s phis athenienſib⁹. Quis nō longe ſit ab vnoquoq̄ꝫ vr̄m.i.nō ē nec debet eſſe lōge ab vnoq̄q̄ꝫ vr̄m Qr̄ d̄r. In ipo.n.viuim⁹.mouemur ꝛ ſumus.i. ꝙ ab ipo habem⁹ vitā ꝛ motū et eē circa q̄ꝛū triū ꝯgnitioneꝫ cōiter laboꝛatis.

¶ Capitulū.xviij.

p POſt h̄. Hic ꝯn̄r deſcribit̄ p̄dicatio Pauli in coꝛin- tho.ꝛ diuidit̄ in duas ptes.qꝛ p̄ ponit̄ h̄ p̄dicatio. ſcd̄o aduerſarioꝝ inſurrectō ibi. Galliōe aūt.pma adhuc in duas.qꝛ p̄ ponit̄ quoddā p̄dicatiōi puiuꝫ.ſ.ei⁹ aduētus ad coꝛinthū cū d̄r. b ¶ Venit coꝛinthū.q̄ eſt ci uitas in ꝓuincia achaie.vtꝫ.ſ.eo.c. c ¶ Et inueni.quē. iudeū nomine aquilā.qui tn̄ in xp̄m credebat cū priſcil- la vxore ſua.vt manifeſte ptꝫ ex ſequētibus. d ¶ Eo ꝙ p̄cepiſſet claudi⁹ ꝛc̄.hui⁹ aūt impialis p̄cepti cā nō expꝛi mitur ſ in ſchola.hiſto.d̄r ꝙ hec fuit cā.qꝛ iudei habitan tes rome familiaritatē ꝯtraxerāt cū agrippina ei⁹ vxoꝛe ꝛ faciebat eā iudaiʒare. e ¶ Acceſſit ad eos.tum qꝛ erāt catholici.tum qꝛ erant eiuſdem artis ſcenefactoꝛie.a ſce- nas qd̄ ē tabernaculū ſiue tentoꝛiū. Opabat̄ em̄ paulus in hac arte ꝓ victu ſuo hn̄do ne ḡuaret eos q̄b⁹ p̄dicabat ſumpt⁹ ab eis accipiēdo ꝛ vt p h̄ repellerent̄ pſeudoapl̄i ꝓpter q̄ſtū p̄dicātes. f ¶ Diſputabat. Hic ponit̄ pauli p̄dicatio cū d̄r. Diſ- putabat i ſynagoga p oē ſab.alijs aūt di ebus itendebat opi manuali. h ¶ Cuꝫ ve.āt de ma.ſy.ꝛ ti. iſta.ꝟbo.p̄dicatiōis qd̄ aūt ſubdit̄ in ali- q̄b⁹ libꝛis euāgelij. nō ē in libꝛis coꝛre- ctis ſ ſubintelligit̄. añ aduētū āt ſyle et tymothei p̄dicabat paul⁹ tm̄ in diebus ſabbatoꝝ.ſ p⁹ eoꝛū aduētū cepit p̄dica- re freq̄nti⁹. h ¶ Te ſtificās iude. ieſū eē xp̄m.in lege ꝛ ꝓphe tis ꝓmiſſum.ꝛ h̄ p teſtimonia legꝭ ꝛ ꝓ phaꝝ. i ¶ Cōtradi cētib⁹ eis ꝛ blaſ. ip- ſum ih̄m. k ¶ Ex- cutiēs ve.ſua.in ſi- gnū ꝙ fecerat debi- tū ſuū de annūcian do eis ꝟbū ꝟitatis. l ¶ Sanguis ve.ſu. ca.vr̄m.i.pena debi- ta veniet ſup vos ex rebellione vr̄a.

m ¶ Et migrās ide. nō trāſiēs ad aliā ci uitatē.vtꝫ ex ſeq̄nti bus.ſ ad aliū locuꝫ eiuſdē ciuitatꝭ.ideo ſubdit. n ¶ Intra. uit in domū cuiuſ- dā noīe tyti.pus aūt manebat in domo aquile ꝛ priſcille. o ¶ Cui⁹ do. erāt cō- iun.ſyna.p h̄ ei pau lus poterat facē ma ioꝛē fructū i p̄dicati one.eo ꝙ ppl̄us ꝯueniebat illic.iō ſubdit̄. p ¶ Criſpus aūt.iſte ē quē baptiʒauit paul⁹ ſic̄ ſcribit.j.Coꝝ.j. Cetera patēt vſq̄ꝫ ibi. q ¶ Sedit aūt ibi.i.māſit ſic̄ d̄r Deuter̄.j Sediſtis ḡ in caderba.ne multo tpe.i.mā ſiſtꝭ. r ¶ Gal- liōe āt.h̄ ꝯn̄r deſcribit̄ aduerſarioꝝ inſurrectio ꝯ paulum ꝛ pꝫ lr̄a vſq̄ꝫ ibi. s ¶ Dicentes qꝛ ꝯ legē h̄ pſuadet ꝛc̄.ſ.ꝯ legē moyſi.qꝛ lex moyſi docet colē deū p ceremnnias le- gis q̄s paul⁹ debē ceſſare dicebat.vtꝫ in epl̄is ſuis in plu ribus locis. t ¶ Incipiēte aūt pau.ape.os.ad rn̄dendū. v ¶ Dixit gal.ad iude.rn̄dēs ꝓ paulo. x ¶ Siq̄dē eēt in iquū aliq̄d.inferēdo nocumētū alteri i reb⁹ ſuis furto.ra pina.vel aliq̄ hmōi. y ¶ Aut peſſi.facī.nocēdo alteri in pſona ꝓpꝛia vel ſibi ꝯiūcta.vtpote i vxoꝛe vel ꝓle qd̄ ē pe ius q̄ꝫ ferre nocumētū in reb⁹. z ¶ Recte vos ſuſt.audi- endo q̄rimoniā vr̄am ꝛ faciēdo iuſticiā a ¶ Si ꝟo qōes ſunt ꝛc̄.erat em̄ gētilis.ꝛ iō nō curabat nec ad eum ptine- bat diſcutē qōnes iudaice legꝭ. b ¶ Et minauit eos a tri bunali.tanq̄ꝫ detinētes tp̄us in friuolis. c ¶ Apphendē tes aūt oēs.ſ.miniſtri ꝓcōſulis qui tales repulſos a iudi ce ſolent pcutiendo repellere.

d Paulꝰ vo. Hic ꝯñr deſcribiṫ pauli i epheſo ꝑdicatõ. ⁊ h̄ duplr̄. p̊ in ſuo aduētu. ſcd̄o in ſuo reditu. ſe. ca. ꝑma i duas. ſ. in ꝑte ꝑncipalē ⁊ incidētalē. q̄ incipit ibi. Iudeꝰ aũt. Circa ꝑmū dr̄. d Paulꝰ vo cū adhuc ſuſti. i. expectaſſet. dies multos. in corintho. e Fra. va. na. in ſy. i. verſus ſyriā. q̄ꝛ tūc venit epheſum. vtꝫ ex ſeq̄ntibꝰ. q̄ nō eſt in ſyria ſed in aſia.

tione. r Apollo noīe. exꝑmiṫ eiꝰ nomē q̄ꝛ eãt famoſꝰ. s Alexādrinꝰ genere. i. in alexādria natꝰ ꝑ diſꝑſionē iudeoꝝ quā fecerat antiochꝰ. t Potēs i ſcrip. leg̃ ⁊ ꝓphetaꝝ. v Hic erat edoctꝰ viā dñi. i. euāgeliū xp̄i imꝑfecte tñ: iō ſubdiṫ. x Sciēs tm̄ bap. iohis. ꝫ aq̄la ⁊ p̄ſcilla q̄ remanſerāt epheſi hāc imꝑfectionē ſuppleuerūt ex q̊ ptꝫ q̄d dictū eſt. ſ̄. in ꝑn. ca. eos eē xp̄ianos.

f Qui ſibi totōderāt in cēchris. qui ē portus corinthioꝝ. g Caput. ſm̄ ritū nazarenoꝝ cōpleto tpe voti ſui. h̄. n. fecṫ paulꝰ q̄ erat natōne iudeꝰ ad euitandū iudeoꝝ ſcandalum. vt dictū ē. ſ̄. xvj. ca. de circūciſiōe timothei. iō vero voluit ſpūſſanctus vt i ꝑmitiua ecc̄ia nō ſtatī inhibereṫ his q̄ ex iudeis ꝯuertebātur obſeruatio legaliū. ſicut inhibebaṫ his q̄ ex gētilibꝰ ꝯuertebātur gētilitatꝭ ritꝰ vt inṫ hos ritus drīia oñdereṫ. Nā gētilitatis ritꝰ reputabaṫ tanq̄ oīno illicitus ⁊ ſp a deo ꝓhibitus. Ritꝰ aũt legꝭ ceſſabat tanq̄ ipletꝰ per xp̄i paſſionē: vtpote a deo in figuram xp̄i inſtitutꝰ. q̄ ceſſat adueniēte v̄itate. ꝫ nō ſtatim oīno ceſſare debuit. ne ab aliq̄bus crederet ſp fuiſſe illicitꝰ ſicut gētilitatis ritꝰ. ꝑpṫ q̄d cōuerſis de iudaiſmo licebat legalia obſ̄uare tēpe medio inṫ paſſionē xp̄i ⁊ publicationē euangelij. ſic tñ q̄ nō ponerēt fidē credētes q̄ ſine tali obſeruatōe fides xp̄i nō ſufficeret ad ſalutē. h De uenitq̄ epheſum ⁊ illos ibi dereliq̄t. ſ. aq̄lā ⁊ p̄ſcillam. i Ipe vō ingreſ. ſyna. diſpu. cū iudeis. oñdēs ꝑ ſcripturas in ihu nazareno ꝓmiſſiões patrū eē ꝯpletas. k Rogāti. āt eis vt am. tpe mane. ad pleniorē eoꝝ informatiōꝫ l Nō ꝯſenſit. volēs alibi ꝓficē vbi nōdū ꝑdicatū erat euangeliū. ordinauit tñ ibi miſtros ecc̄ie ad fideliū inſtructiōem. m Sed valefa. ⁊ di. ad ſui excuſationē ⁊ eoꝝ ꝯſolationē. n Iteꝝ reuer. ad vos deo volēte q̄d etiam fecit. vtꝫ. c. ſe. Or aũt in aliq̄bꝰ libris interponiṫ. Oportet me diē ſolennē adueniētē facē hiꝛl̄ymā nō ē de textu. nec ē in libris correctꝭ. q̄ꝛ nec tūc paulꝰ iuit in irl̄m ꝫ poſtea ꝑ magnū tp̄s. o Et deſcēdēs ceſa. q̄ ē metropoľ capadocie. vt dicit glo. Alia aũt ē ceſarea philippi i ꝓuincia phenicis ⁊ iteꝝ alia i paleſtina de q̄bꝰ habitū ē. ſ̄. cetera patēt vſq̄ ibi. p Cōfir. oēs diſcipl̄os. i. xp̄ianos in fide xp̄i. q Iudeus aũt. Hec ē p̄s incidētaľ in q̄ occaſiōe ꝑdicationis pauli de q̄ ſctūs lucas locutꝰ fuerat facit mētionē de ꝑdicatiōe quā apollo fecit ibidē di. Iudeꝰ aũt q̄dā natione.

añ tribunal ⁊ nihil eoꝝ gal
d liōi cure erat Paulꝰ vo cū
adhuc ſuſtinuiſſꝫ dies mul
e tos frībꝰ valefaciēs naui-
gauit i ſyriā ⁊ cū eo p̄ſcil-
f la ⁊ aq̄la q̄ ſibi totōderat i
g cēchris caput. Hēbat enīꝫ
h votū Deuēitq̄ epheſū: et
i illos ibi reliq̄t. Ipe vo in-
greſſꝰ ſynagogaꝫ diſputa-
k bat cū iudeis Rogātibus
āt eis vt āpliori tpe māerꝫ
l m nō ꝯſenſit ꝫ valefaciens et
n dicēs iteꝝ reuertar ad vos
deo volēte: ꝓfectꝰ ē ab e-
o pheſo. Et deſcēdēs ceſare
am aſcēdit ⁊ ſalutauit eccle
ſiā ⁊ deſcēdit ātiochiā. Et
fcō ibi aliq̄to tpe: ꝓfectꝰ ē
ꝑābulās ex ordie gallatiā
p regiōꝫ ⁊ phrygiā ꝯfirmās
q oēs diſcipl̄os. Iudeꝰ aũt
r s q̄dā appollo noīe alexādri
nus genē vir eloq̄ns deue
t nit epheſū: potēs i ſcriptu
v ris. h̄ erat edoctꝰ viā dñi:
⁊ feruēs ſpū loq̄baṫ ⁊ doce
x bat diligenṫ ea q̄ ſt ihu ſci-
ens tm̄ baptiſma iohis. h̄
q̄ cepit fiducialr̄ agē i ſyna
goga. Quē cū audiſſēt p̄ſ
cilla ⁊ aq̄la aſſūpſerūt eū ⁊
diligentiꝰ expoſuerṫ ei viā
dñi. Cū aũt vellēt ire acha
iam exhortati frēs ſcripſe-
rūt diſcipulis vt ſuſciperēt
y z eū. Qui cū veniſſet cōtulit
multū his q̄ crediderṫ Ve
hemenṫ eñ iudeos reuice-
bat: publice oñdēs ꝑ ſcri-
pturas eē xp̄m ihm. .xix.
a Actū ē aũt cū appol-
lo eēt corithi: vt pau-
lus ꝑagratis ſuꝑiori
ribꝰ ꝑtibꝰ veniret epheſū:
⁊ inueniret q̄ſdā diſcipl̄os
b Dixitq̄ ad eos. Si ſp̄m ſā
ctū accepiſtis credētes. at
c illi dixerūt ad eū. Sed ne-
d q̄ ſi ſpūſſanctus eſt audiui
mus. Ille vero ait. In q̊ g̊
baptizati eſtis qui dixerūt
e In Iohānis baptiſmate.
Dixit aũt paulus. Iohan
nes baptizauit baptiſmo
f penitentie populū dicens
in eum qui venturus eſſet
poſt ip̄m: vt crederēt: hoc
g eſt in ihm. His auditis ba
ptizati ſunt i noīe dñi. ihu.
Et cū ipoſuiſſet illis manꝰ
paulꝰ venit ſpūſſctūs ſuꝑ
eos: ⁊ loq̄banṫ linguis et
ꝓphabāt. Erāt aũt oēs vi-
h ri fere. xij. Introgreſſꝰ aũt
i ſynagogā cū fiducia loq̄ba
k tur ꝑ tres mēſes diſputās
l m ⁊ ſuadēs d̄ reḡ dei. Cū aũt
n q̄dā indurarenṫ ⁊ non cre-
o derent maledicentes viaꝫ

y Qui cū veniſſet. ſ. in achaiaꝫ in q̄ eſt corinthus. z Contulit multū his q̄ crediderūt. prius ꝑ ꝑdicatiōꝫ pauli. ꝓpter q̄d paulus j. Cor. iij. capi. dicit Ego plātaui apollo rigauit. Cap. xix.

a Actū ē autēꝫ. Hic ꝯñr deſcribiṫ ꝑdicatio pauli apō epheſū in ſuo reditu. Circa quā p̊ poniṫ ꝑdicatio hec: ſcd̄o quorūdā ꝑſumptionis repreſſio ibi. Tentauerūt. ꝑma in duas q̄ꝛ p̊ deſcribiṫ doctrina pauli q̄ꝫtum ad veritatem baptiſmi ſecūdo q̄ꝫtum ad ꝑdicatiōem euangelij ibi. Ingreſſus autem. Prima ptꝫ vſq̄ ibi. b Si ſpiritumſanctū accepiſtis. ſ. in ſigno viſibili. quia tunc ſic dabatur baptizatis ꝑ i poſitiōem manuuꝫ apoſtolorum. c Sed neq̄ ſi ſpirituſſan. eſt. hoc modo datus vel dādus d Audiuimus. licet audiſſent q̄ deꝰ eſſet trinus ⁊ vnus. Cetera patent vſq̄ ibi. e Iohannes bapti. baptiſ. penitentie populum. Erat eñ baptiſmꝰ iohannis quedam ꝓteſtatio faciendi penitentiā ⁊ diſponēdi ſe ad baptiſmū xp̄i. in quo datur gratia iuſtificans. f Dicens in eum qui ven. eſſet ⁊c̄. hoc eñ ꝑdicabat Iohannes. vtꝫ Math. iij. et Ioh. j. g His auditis baptizati ſunt in nomine domini ieſu. in hac eñ forma dabatur baptiſmus in ꝑmitiua eccleſia nōibus dictis. ſ̄. ij. c. Cetera patēt. h Introgreſſus autēꝫ. Hic ꝯſequenter ponitur doctrina pauli q̄ꝫtum ad publicatiōem euangelij cum diciṫ. i Cum fidu. loquebaṫ. poſtpoſito timore humano. k Diſputās cū contradicentibus. l Et ſuadēs audientibꝰ voluntarie m De regno dei id eſt de ſuperna felicitate que cōſiſtit in aperta dei viſione ſcꝫ deitatis ꝑncipaliter ⁊ humanitatis ſecūdario ſuadebat etiam de modo veniendi ad hāc beatitudineꝫ que eſt ꝑ fidem caritate formatam. n Cum autem quidam indurarentur. in ſua infidelitate. o Maledicentes viam domini. id eſt doctrinam chriſti.

p ¶ Corā multitu.qđ erat ſignū obſtinatiōis eorum.
q ¶ Diſcedēs ab eis.paulus. r ¶ Segregauit diſci.i.credētes ne interficerent ↄbis obſtinatoꝝ. s ¶ Quot.diſputās ad declarationē euāgelice ↄitatis. t ¶ In ſchola.i.in edificio de q̄ paulus ſcholā fecerat. v ¶ Tyranni.

diſt i tres ꝑtes.qꝛ ꝑ pōit ꝓpoſiti iſpiratō.ſcđo remotō ipedimēti ibi. Fcā ē āt.tcio ꝓſecutio iſpirati ſe.ca.ibi. Nos vo. Circa pmū đr. t ¶ His āt exple.ſ.diſcurſib⁹ pauli ꝑ ꝑdicatiōe euāgelij. v ¶ Propo.pau.i ſpū.i.ñ ꝓpria voluntate ſꝫ mag̃ ſpūſſcti reuelatōe ⁊ ordiatōne. x ¶ Trāſi.ma.

n. Dicūt aliq̄ ꝙ tyrāni ē ꝓpriū nomen illi⁹ cui⁹ erat edificiū. Alij vo dicūt ꝙ ē appellatiuū ⁊ accipit tyrānus ꝓ ꝑ homine potēte. ⁊ fecerat ibi paul⁹ ſcholā vt obſtinati timerēt eū impedire ꝓpt dominii loci ꝑtātem.iđ ſubdit x ¶ Hoc āt fac.ē ꝑ biē.pacifice. ita vt oēs. y ¶ Qui ha.in aſia au.ver.i. audire poterāt libē. z ¶ Virtuteſq̄. ad ↄfirmatiōnē huius doctrine. a ¶ Nō q̄ſi. fa.de⁹.i.nō modicas vel cōmunes ſꝫ mltas ⁊ excellētes vñ ſubdit. b ¶ Ita vt ēt ſu.lā.⁊c. qđ eſt mai⁹ q̄ ſi ꝑ tactum pauli vel ei⁹ orōem fierēt talia. c ¶ Tētaue.aūt. Poſtq̄ ŏ ſcripta eſt ꝑdicatio pauli.h ↄñr ponit ꝑ ſuptiōis q̄rundā repſſio q̄ volebāt demones expellē ab obſeſſis ↄtute nois xpi a paulo ꝑdicati i quē tñ nō credebant.vtꝫ lr̄a vſq̄ ibi.
d ¶ Scene iudei.eſt aūt ſcene nomē proprium illi⁹ pncipis ſacerdotū. e ¶ Hie. no.⁊ pau.ſcio.i.ↄtutē eoꝝ cogſco. f ¶ Vos āt q̄ eſt̄.q.d. ad vos nō ꝑtinet ↄtutes eoꝝ iuocāe cū ſitis increduli. g ¶ Et dñat⁹ am.i.duorū de.vij.filijs pncipis iudeoꝝ. Conſequent ponit fruct⁹ hui⁹ repſſiōis cū đr

q dñi corā multitudie diſce-
r dens ab eis ſegregauit di-
s ſcipulos q̄ttidie diſputās
t in ſchola tyrāni cuiuſdā ꝯ
v aūt factū eſt ꝑ bienniu : ita
x vt oēs q̄ hitabāt in aſia au
y dirēt ↄbū dñi iudi atq̄ gē
z tiles. Virtuteſq̄ nō quaſ-
a libet faciebat de⁹ ꝑ manū
b pauli ita vt etiā ſuꝑ lāgui-
dos deferrent a corꝑe ei⁹
ſudaria ⁊ ſemicinctia ⁊ re-
cedebāt ab eis languores
⁊ ſpūs nequā egrediebant
c Tentauerūt aūt q̄dāꝫ ⁊ de
circūeuntibus iudeis exor
ciſtis iuocare ſuꝑ eos qui
hēbāt ſpūs malos nomen
dñi ieſu dicentes. Adiuro
vos ꝑ ihm quē paulus ꝑdi
d cat: Erāt aūt cuiuſdā ſcene
iudei principis ſacerdotū
vij. filij : q̄ ꝯ faciebāt Rñ-
dēs aūt ſpūs nequā dixit
e eis. Jeſum noui ⁊ paulum
f ſcio. Vos aūt q̄ eſtis. Et i
ſiliēs hō in eos i q̄ erat de
g moniū peſſimū : ⁊ dñatus
amborꝫ iualuit ↄ̄ eos : ita
vt nudi ⁊ vulnerati effuge
h rēt de domo illa. Hoc aūt
notū factū eſt oibus iude-
is atq̄ gentilib⁹ q̄ habita-
i bāt epheſi. ⁊ cecidit timor
k ſuꝑ oēs illos ⁊ magnifica
l bat nomē dñi ihu. Multi-
m q̄ credētiū veniebāt confi
tentes ⁊ annūciātes actus
n ſuos. Multi āt ex eis q̄ fu
o erant curioſa ſectati contu
p lerūt libros ⁊ ↄbuſſerūt eos
q corā oib⁹ ⁊ ↄputatis ꝑcijs
illoꝝ iuenerūt pecuniā de
r narioꝝ q̄nq̄ginta miliū : ita
s fortit creſcebat ↄbū dei et
t cōfirmabat. His āt exple
v tis ꝓpoſuit paulus in ſpū
x trāſita macedonia ⁊ acha-
ia ire hieroſolymā dicens
y qm̄ poſtq̄ fuero ibi oꝑtet
z me ⁊ romam videre Mit-
tēs aūt in macedoniaꝫ du
os ex miſtrantibus ſibi ty-
motheū ⁊ eraſtū : ipe remā
a ſit ad tp̄s in aſia. Facta eſt
aūt illo tp̄e turbatio nō mi
b nima de via dñi. Demetri
us eīn q̄dā noie argentari
c us faciēs edes argenteas
d diane ꝑſtabat artificibus
nō modicū q̄ſtū : q̄s conuo
cās ⁊ eos q̄ eiuſmodi erāt
e opifices : dixit. Viri ſcitis
qꝛ de hoc artificio eſt nob
acq̄ſitio : ⁊ videtis ⁊ audi-
tis : qꝛ nō ſolū epheſi ſꝫ pe-
f ne toti⁹ aſie paul⁹ ꝯ ſuadēſ
auertit multā turbā dicēs
qm̄ nō ſt dij q̄ manib⁹ fiūt
g Nō ſolū aūt hec ꝑiclitabi
tur nob ꝑs i redargutiōeꝫ
h venire ſꝫ ⁊ magne diane tē
pliū i nihilū reputabit ⁊ de
ſtrui incipiet maieſtas ei⁹
quā tota aſia ⁊ orbis colit.
His auditis repleti ſt ira
i ⁊ exclamauerūt dicentes.
Magna diana epheſiorꝫ
⁊ ipleta ē ciuitas tota ↄfu-
k ſione ⁊ ipetū fecerunt vno

⁊ acha. ad ↄfirmandū credētes ⁊ accipiēdū collectā portādā fidelib⁹ pauꝑib⁹ q̄ erāt in irl'm y ¶ Pꝑ.me ⁊ ro.vi.tūc ei fuit ſibi reuelatuꝫ ꝙ de irl'm iret romā mod⁹tñ eūdi ⁊ cā ñ fuerūt tūc ſibi reuelata ſꝫ infra.xxiij.c.
z ¶ Mit.āt.i ma. duos ⁊c.ꝯ fec̄ vt collecta eēt facta añq̄ illuc vēiret.qđ erat ſibi hōeſti⁹ ⁊ expediti⁹.qꝛ nō ſic oꝑtuit eū ↄ̄hē morā ꝑꝑ dictā collectā. a ¶ Facta ē āt. h ↄñr ponit remotō ipedimenti ⁊ diuidit i duas ꝑtes ſm duplex ipedimētū.ſcđꝫ pōit.c.ſe.ibi Vbi cum fuiſſet.pma i tres.qꝛ ꝑ ipedimētū pōit.ſcđo tollitur ibi Et cū ſedaſſꝫ tcio it pauli reſumitur i pn.ſe.ca. pma adhuc i duas.qꝛ pri mo pōit ipedimēti motiuū pncipiū.ſecūdo ei⁹ exercitum ibi. His audit̄. demetri⁹.n.fec̄ illud ipedimētū ↄmouēs ciuitatē ↄ̄ paulū et ei⁹ ſocios : mot⁹ ꝓpt dānū tꝑale ⁊ cultuꝫ diane ⁊ pꝫ lr̄a pauc̄ except̄ q̄ exponēt. b ¶ De via dñi.i.de fide xpi. c ¶ Faci. edes arg.dia. Luna āt vōt diana.a dian qđ ē lux grece ⁊ neos qđ ē nouū qꝛ ei⁹ lux renouat oi menſe. Dicebat ēt a gētilibus ꝑſes viaꝝ : qꝛ eas oñdit de nocte.

h ¶ Hoc aūt notum factū ē omnibus. ꝑ diuulgatiōꝫ eorū q̄ viderāt. i ¶ Et ceci.ti.ſuꝑ oēs.vt null⁹ auderet tl'ia attētare k ¶ Et magni.no.do.ie.tāq̄ magne ↄtut̄ exñs l ¶ Multiq̄ cre.veni.ad paulū. m ¶ Cōfitētes.pctā ſua relinq̄ntes idola. n ¶ Mul. āt ex eis q̄ fue.cu.ſecta.i. artes magicas. o ¶ Cōtu.li.i.apportauerunt ad apl'm. p ¶ Et ↄbuſ.i ↄtēptū diaboli ⁊ honorē ihu xpi q ¶ Et cōputa.pre.il.ꝯ addit ad oñdēdū ꝙ ꝯ fecerūt ex mag volūtate ↄburētes libros q̄s emerāt ita care. Sciēdū ēt ꝙ denari⁹ valebat.x.numos vſuales.iđ ſic denoiat a nūero ŏ nario. r ¶ Ita for.creſc.ver.ꝑ mltiplicatōꝫ fideliū. s ¶ Et ↄfir.ꝑ augmētū fidei credētiū. t ¶ His āt exple. Supi⁹ poſit⁹ē mltiplex pauli ꝓgreſſ⁹.ꝑ orbē ad ꝑdicandū. ꝯ ↄñr ponit ei⁹ regreſſ⁹ i irl'm ad tolerādū ꝓ fide catholica quā ꝑſecut⁹ fuerat ibidē vt dictū ē.ſ.viij.c.⁊.ix.⁊ diui

⁊ qꝛ i ill't nihil creſcit pigit diana i ↄgis figura tenēt̄ ſagittas eo q̄ radios ſuos emittit vſq̄ ad trā.tales ḡ imagies diane faciebat ŏ argēto iſte demetri⁹ ⁊ tabnacl'a argētea ꝓ rponēdis imagib⁹ ſic̄ freq̄nt fit i eccia de imagib⁹ ſcōꝝ d ¶ Preſt.arti.int q̄s eāt pncipal. e ¶ Scit̄.qꝛ ŏ ꝯ artificio ē nob acq̄ſitio magni lucri. f ¶ Pau.ꝯ ſua.auer.mlt. tur.ab ēptōne taliū imaginū di.in eis nihil eē numis aut ↄtut̄. g ¶ Nō ſo.āt ꝯ ꝑicli.no.ꝑs i redar.vēire.qꝛ redarguimur de falſitate faciēdo imagies.nullā ↄtutē hñtes. h ¶ Sꝫ ⁊ mag.dia.tē ⁊c.i.cult⁹ ei⁹ totalit deficiet quē ſeruauerūt pr̄es nr̄i. i ¶ His audi.ꝯ ↄñr ponit ↄmotiōis exercitiū paulū ⁊ ſocios ei⁹ q̄s volebāt interficere ꝑ ciuitatis ↄmotōꝫ ↄ̄ eos. ⁊ pꝫ lr̄a vſq̄ ibi. k ¶ Et ipetū fecerūt vno aio in theatꝝ.loc⁹ erat vbi puniebant rei ⁊ đr a theoro.i.ſpectaculo eo ꝙ multi veniebāt ad talia ſpeculādū :

illuc.n.violēter traxerūt comites pauli.cetera patēt vſq₃ ibi. l Erat em̄ eccīa.i.ↄgregatō ppl'i m Cōfuſa.q̄m ꝑ mag̃ pte ignorabāt cām illi⁹ ↄmotōnis. n De tur. āt detra.alex.ppel.eū iudeis.q₃ volebat excuſare paulū. ſ₃ nō habuit auditū ſ₃ magis clamoris tumulum.

ſidijs iudeoꝝ ī via diſpoſita ab eis.eū occidē volentiū. i Habuitq₃ ↄſi.vt reuer.ꝑ macedoniā.ad euadendū il-las inſidias.⁊ ſic fuit retardat⁹ ab itinere. k Comitat⁹ ē eū ſoſipater pyrrhi.ſc₃ fili⁹. l Beroēſis.i.de ciuitate beroe. m Hi cū pceſ.nos ſuſt.no ē troade.i. ex-

o Et cum ſedaſ-ſet.h̄ ipedimētū dcē ↄmotiōis tollit cu₃ dr.Et cū ſedaſſ₃ ſcriba turbas.h̄ em̄ habebat offm̄ publicū in ciuitate pp qō poterat pplm̄ mag̃l ſedare p Quis eſt ho.q̄ neſ.⁊c.q.d.nō o₃ h̄ ꝑclamare cu₃ ſit notū oib⁹. q Diane iouiſq₃ ꝓlis id diane,ꝓgenie a ioue delathana ei⁹ cōcubina vt ſcribūt poete.cetera patent vſq₃ ibi. r Si deme.⁊c.aduerſus aliquē iſtoꝝ hoi₃ s Cā₃ aliquā rōnabilē. t Cōuēt⁹ forēſes agūtur.i.qb⁹ cāe vētilāt v Et ꝓcō.ſt.ſ.pñtes ad iudicādū. x Accuſēt inicē.corā iudicib⁹ ſi hēant rōnabilē cām. y Si q̄d āt alteri⁹ rei q̄ritis.ꝑter cām demetrij ⁊ q̄ cū eo ſt artificū ⁊ i h̄ alloq̄t ppl₃ p artifices ↄmotū. z In ltima eccīa.i. in cōgregatiōe ꝓcōſulū legitie iudicantiū. a Poſſit abſolui.i.declarari.nā ⁊ piclitamur.i.in piculo ſum⁹. b Ar gui ſeditōis hodierne a ꝑſide vl' impatore tanq₃ negligentes cuſtodia ciuitatis in pace. c Cū null⁹ ſc₃ nrm ſit ob nox⁹.i.reus. d De q̄ nos poſſu.rō₃ reddē.nris ſupiori-bus e Cōcur.iſti us.i.ↄmotiōis ppl'i f Et cū h̄ di.ille ſcriba. g Dimiſit eccleſiā.i.ↄgregatiō₃ populi precipiens vt q̄libet iret i pace ad domū ſuam.

aio i theatrū rapto gaio et ariſtarcho macedōib⁹ comitib⁹ pauli. Paulo autē volēte itrare i ppl₃:ñ pmiſert diſcipli. Quidā āt ⁊ d̄ aſie pĩcipib⁹ q̄ erāt amici ei⁹:miſert ad eū: rogātes ne ſe daret i theatrū. Alij
l āt aliō clamabāt. Erat em̄
m eccīa cōfuſa ⁊ plēs neſcie-
n bāt q̄ ex cā ↄueniſſent. De turba āt detraxerūt alexandrū ꝓpellētib⁹ eū iudeis. Alexād' āt mãu ſilētio poſtulato:volebat rōe₃ reddere pplo. Quē vt cognerūt iudeū eſſe:Vox fcā eſt vno oim̄ q̄ſi p hores duas clamātiū.mag̃ diana ephe
o ſioꝝ. Et cū ſedaſſet ſcriba turbas dixit. Viri epheſi
p q̄s.n.ē hoi₃ q̄ neſciat ephe ſioꝝ ciuitatē cultricē eē ma
q gne diane iouiſq₃ ꝓlis. cū ergo his ↄdici nō poſſit o₃ vos ſedatos eē:⁊ nihil temere agē. Adduxiſtis em̄ homies iſtos neq₃ ſacrilegos neq₃ blaſphemantes
r deā vrā₃ q₃ ſi demetri⁹ ⁊ q̄ cū eo ſt artifices hñt aduer
s ſus aliquē cā₃ ↄuēt⁹ foren
t ſes agūt:⁊ ꝓcōſules ſt ac-
x cuſent inicē. Si q̄d āt alte-
y ri⁹ rei q̄rit' i legitima eccle
a ſia poterit abſolui. Nam ⁊
b piclitamur argui ſeditiōis hodierne cū null⁹ obnoxi⁹
d ſit de q̄ poſſim⁹ redde rō-
e f nē ↄcurſ⁹ iſti⁹. Et cu₃ hec
g dixiſſet dimiſit eccīa₃. xx.

Poſtq₃ āt ceſſauit tu-
b mult⁹ vocatis paul⁹ diſci
c pul' ⁊ exhortat⁹ eos vale-
e dixit ⁊ ꝓfect⁹ ē vt iret i ma
f cedoniā. Cū āt pābulaſſet ptes illas ⁊ exhortat⁹ eos
g fuiſſ₃ mlto ſermōe vēit ad
h greciā vbi cū feciſſet menſes tres fctē ſt illi inſidie a
i iudeis nauigaturo i ſyria₃ hūitq₃ ↄſiliū vt reuerteret
k p macedoniā. Comitat⁹ ē
l aūt eū ſoſipr̄ pyrrhi beroēſis:theſſalonicēſiū vo ariſtarch⁹ ⁊ ſecūdus ⁊ gaius derbe⁹ ⁊ timothe⁹: aſiani
m vo tychic⁹ ⁊ trophin⁹. hi cū pceſſiſſēt ſuſtinuerūt nos
n troade:nos vo nauigaui-
o m⁹ p⁹ dies a₃imoꝝ a phi-
p lippis ⁊ vēim⁹ ad eos tro
q adē i dieb⁹ q̄nq₃ vbi demo
q rati ſū⁹ dieb⁹.vij. Vna āt
r ſabbati cū ↄueniſſem⁹ad frā
s gēdū panē paul⁹ diſputa-
t bat cū eis ꝓfectur⁹ i craſti-
v nū ꝑtraxitq₃ ſmōe₃ vſq₃ i mediā nocte. Erāt āt lāpades copioſe i cenaculo vbi
x eram⁹ ↄgregati Sedēs āt q̄dā adoleſcēs nomie euti chus ſup feneſtrā cū mergerat ſōno graui diſputante diu paulo duct⁹ ſōno cecidit d e tcio cenaclo deorſū ⁊ ſblat⁹ ē mortu⁹. Ad
y quē cū dſcēdiſſ₃ paul⁹ icu-
3 buit ſr eū ⁊ ↄplex⁹ dixit nolite turbari. Aia ei ipi⁹ i ip
a b ſo eſt. Aſcendēs aūt fran-
c genſq₃ panē ⁊ guſtās ſatiſ
d q₃ allocutus eſt vſq₃ in lucem:⁊ ſic ꝓfectus ē. Addu

pectauerūt. Lucas em̄ q̄ loq̄tur remanſerat cum paulo a recta via ꝓpter inſidias declināte. n Nos vo.remotis ipedimētis itineris pauli h̄ ↄñr ponitur ꝓſecutio itineris inchoati.ſ.vſus irl'm. ⁊ ꝑ ponit p viā proceſſ⁹.ſcdo ad t'minū acceſſ⁹.c.ſe.ibi. Poſt dies aūt iſtos Pris diuidit in q̄ttuor ꝑtes ſm q̄ttuor loca i qb⁹ paul⁹ fecit aliq̄s morā q̄ ptēbūt ꝓſequēdo.pm⁹ vo loc⁹ fuit ciuitas troade. ad qua₃ ꝑ deſcribit pauli ꝓuētio cū dr. n Nos vo naui. poſt dies a₃imoꝝ.i. ſolēnitate paſchali trāſacta o A phi lippis.q̄ ſ'eſt ciuitas macedonie quā pri mo paul⁹ itrauit.vt hr̄.ſ.xvj.ca.⁊ ab ea vltimo receſſit.vt hr̄ hic p Et venim⁹ ad eos troadem vbi habitabāt comites. pauli q̄ eū pceſſerāt vt dictum eſt. q Vbi ēmorati ſum⁹ dieb⁹.vij.ad credētium ↄfirmatione₃. q Vna aūt ſabba. h̄ ſcdo pōit pauli ꝑdicatio cū dr. Vna aūt ſab.i.in die dñica que eſt pma poſt ſabbatum. r Cum conue.ad fran.pa.ꝑ refectiōe corporali. s Paulus diſputabat cu₃ eis. prius reficiens eos pane verbi diuini. t Profectur⁹ i craſtinū.vt vba q̄ recedēs dicebat.arti⁹ in

Capi.xx.

Poſtq₃ aūt.h̄ ↄñr reſumit iter pauli cū dr. b Vocatis paul⁹ diſciplis.i.catholicis. c Et exhor.eos.vt i bono inchoato pmanerēt. d Valedixit recedēs ab eis. e Et ꝓfect⁹ ē vt iret i macedoniā.ſic ei p ſpm̄ſctm̄ ordinatū fuerat vt pus trāſita macedonia iret vſus irl'm vt dictū ē ca.pce. f Cū āt pam.ptes illas ſc₃ macedonie. f Et exhor.eos fuiſſet multo ſermone.vt firmiter pmanerēt in fide. g Venit ad greciā.i.ad aliam ptē grecie.nā ⁊ macedonia eſt in grecia large dicta. h Vbi cū ⁊c.h̄ ponit ſcdm̄ ipedimentū ſibi factū ex in-

cordib⁹ audientiū impſſa remanerēt. v Protraxitq₃ ſermonē.multūq₃ ſollicitus de cibo ſpūali ⁊ parū de corporali. x Sedēs. Hic tercio ad ↄfirmatiōem doctrine pauli ponit ſuſcitatio mortui.⁊ pt₃ lra vſq₃ ibi. y In cubuit ſup eū.ex magna ↄpaſſione deū orās ꝓ eius ſuſcitatione. 3 Nolite turbari.ſciebat em̄ p ſpm̄ adoleſcentem reſuſcitandū. a Aſcē.aūt.ad cenaclm̄.vñ iuuēis ceciderat. b Frangenſq₃ panē ⁊ guſtans.i.modicū accipiēs. c Satiſq₃ allocut⁹ eſt.circūſtātes vbis edificatorijs. d Vſq₃ in lucē diei.⁊ ſic ꝓfectus eſt.ex q̄ patet ſollicitudo pauli ꝓ ſalute ꝓximi.q₃ ꝓfectur⁹ in craſtinū

p totã noctẽ nõ dormiuit intent⁹ ꝑdicationi vſq3 ad me-
diam noctẽ. ⁊ tũc reſuſcitato eutycho ⁊ modico pane gu
ſtato ſermonẽ reſumpſit vſq3 ad diẽ clarũ. ⁊ ſic iuit viam
ſuam. e ¶ Adduxerũt aũt pueꝝ viuentẽ in ɔſpeccu oiz.
et ɔſolati ſunt nõ mi̇me. de vita pueri ⁊ facto miraculo ad
glĩam dei. f ¶ Nos
aũt. h ɔñr ponit̃ ſe-
cũdus loc⁹ in q̃ pau
lus ɔ̃xit morã. ſ. apd̃
miletũ. ad quẽ ꝓ de-
ſcribit̃ acceſſ⁹. ſcd̃o
ɔſequẽs fructus ibi
A mileto aũt. tercio
flebilis receſſus ibi.
Et cũ hec dixiſſ3. cir
ca ꝑmũ d̃r. f ¶ Nos
aũt aſcẽdẽtes. nauẽ
ſine paulo. g ¶ Na
uigauim⁹ in aſſon.
eſt nom̃ loci ad quẽ
paul⁹ venit p terrã.
h ¶ Aſſumpto eo. ſ.
paulo. i ¶ Vẽim⁹
mytilenẽ. nomen ẽ i
ſule. k ¶ Et ide na
uigãtes ſequẽti die
venimus cõtra chi-
um. aliqui dicũt ꝙ
ſint due dictiões. a-
lij ꝙ vna tantum.
l ¶ Alia die applicu
imus. ſamũ nomẽ ẽ
portus. m ¶ Et ſe-
quen. die ve. mi. vbi
ꝓpoſuerat paul⁹ ali
quãtulũ pauſare: et
reddit rõem q̃re na-
uigãdo tranſierat e-
pheſum abſq3 appli
catiõe ad locũ. q̃ tñ
erat ciuitas metro-
polis ⁊ in q̃ paulus
frequẽter ꝑdicauerãt
cũ ſubdit̃. n ¶ Ne
q̃ mo. fie. illi in aſia.
ſi em̃ declinaſſet il-
luc: oportuiſſet eu3
diutius morari pro
pter multitudinem
credentiũ ⁊ ſolenni
tate3 loci: ⁊ cauſa fe
ſtinatiõis pauli ſub
ditur cum d̃r. o ¶
Vt diẽ penthec. fa.
ihs. i. ſolennizaret.
erat dies illa ſolen-
nis ꝓpter dationẽ le
gis ɔ̃tinẽtũ ad decalo-
gi ꝑcepta. Exo. xx. que manent in lege noua. ⁊ ꝓpter dati
onẽ ſpũſſancti credẽtibus in ſigno viſibili ſupra. x.
p ¶ A mileto. Hic ponitur cõſequens fructus. quia pau
lus mandauit ibi cõuenire miſtros eccleſie de tota ephe-
ſina dioceſi. exhortans eos ad bonũ regimen eccleſie dei
informans eos ꝑmo cõtra ſeuitiam pſecutoꝝ. ſecundo ɔ̃
fraudulentiam deceptoꝝ ibi. Attendite. tertio cõtra con
cupiſcentiam tempalium bonoꝝ ibi. Argentum autem.
⁊ in omnibus ponit ſe ꝓ exemplari docens facto ac ver
bo. ꝑma ps ptz vſq3 ibi q ¶ Et tentatiõibus. i. periculis
mortis. r ¶ Que mihi acciderũt ex inſidijs iudeoꝝ ⁊c̃.
ꝓ quibus nihil omiſi. de cõtingentibus ad veſtrã ſalutẽ
a ¶ Et docerẽ vos pub. ⁊ p do. i. ꝑuate. b ¶ Teſtificans

xerunt aũt puerũ viuente3
⁊ ɔſolati ſt̃ nõ mi̇me. Nos
g aũt aſcendẽtes nauẽ: naui
gauim⁹ in aſſon: inde ſuſce
pturi paulũ. Sic em̃ diſpo
ſuerat ip̃e p terrã iter factu
rus. Cũ aũt ɔueniſſem⁹ in
h i aſſon aſſumpto eo venim⁹
k mytilenẽ. Et inde nauigã-
tes ſequẽti die venim⁹ cõ
l tra chiũ ⁊ alia die applicu
m imus ſamũ ⁊ ſequenti die
venimus miletũ. Propo-
ſuerat em̃ paul⁹ tranſnaui-
n gare epheſũ ne q̃ mora illi
fieret in aſia. Feſtinabat ei
o ſi poſſibile ſibi eſſet vt diẽ
penthecoſtẽ faceret hiero-
p ſolymis. A mileto aũt mit
tens epheſum vocauit ma
iores natu eccleſie: qui cu3
veniſſent ad eũ ⁊ ſimĺ eẽnt
dixit eis. Vos ſcitis a pri
ma die q̃ imgreſſus ſum in
aſiã q̃liter vobiſcũ p om̃e
tp̃us fuerim ſeruiens dño
cũ omni humilitate ⁊ lacri
q r mis ⁊ tentatiõibus q̃ mihi
acciderũt ex inſidijs iude-
orũ: quomõ nihil ſubtraxe
rim vobis vtiliũ q̊ minus
a annũciarẽ vob̃ ⁊ docerem
b vos publice ⁊ p domos te
ſtificãs iudeis atq3 gẽtili-
c bus in deũ pniã3 ⁊ fide3 in
d dñm nr̃m ihm xp̃m Et nũc
e ecce ego alligat⁹ ſpũ vado
in irl̃m q̃ in ea ventura ſũt
f mihi ignorãs: niſi ꝙ ſpũſ-
ſctũs p oẽs ciuitates mihi

g ꝓteſtatur dicẽs: qm̃ vincu
la ⁊ tribulatiões hieroſoli
h mis me manẽt. Sed nihil
i hoꝝ vereor: nec facio aia3
k meã ꝑcioſiorẽ ꝙ̃ me dũmõ
ɔſũmẽ curſum meũ ⁊ miſte
riũ verbi qd̃ accepi a domio
ieſu teſtificari euangelium
gratie dei. Et nũc ecce ego
ſcio q2 amplius nõ videbi
tis faciem meã: vos om̃s
p quos tranſiui ꝑdicãs re
l gnũ dei. Quapropter ɔte-
m ſtor vos hodierna die: q̊a
mũdus ſum a ſanguie oim
n Nõ em̃ ſbterfugi q̊ minus
annũciarem omne cõſiliu3
o dei vobis. Attendite vob̃
p q ⁊ vniuerſo gregi in q̊ vos
r ſpũſſanct⁹ poſuit ep̃os re-
gere eccleſiam dei: quã ac-
s quiſiuit ſanguie ſuo. Ego
t ſcio quonia3 intrabũt poſt
diſceſſiõem meam lupi ra-
paces in vos nõ parcẽtes
v gregi. Et ex vobiſip̃is ex-
urgent viri loquẽtes pue̾r
ſa: vt abducant diſciplos
x poſt ſe. Propter quod vi-
y gilate memoria retinentes
z quoniam per trienniũ no-
cte et die ñ ceſſaui cũ lacri-
mis monens vnumquem-
z q3 veſtrum. Et nunc com-
mendo vos deo ⁊ verbo
a gratie ipſius: qui potens ẽ
b edificare et dare heredita-
c tem in ſanctificatis omni-
d bus. Argentum ⁊ aurum
aut veſtem nullius cõcupi

iudeis atq3 genti. indifferẽter. c ¶ In deũ pniam. ſ. an-
nũciando eis pniam in deum ordinantẽ. d ¶ Et nũc ec
ce. al. ego in ſpũ. i. ex reuelatõne ſpũſſci ad hoc aſtrictus
cui tñ volo ꝓmptus in omnib⁹ obedire. e ¶ Vado in ie
ruſalem q̃ in ea m̄ vẽ. ſunt ig. in ſpãli. ſciebat tñ ea in gene
rali. iõ ſubdit̃. f ¶
Niſi ꝙ ſpũſſ. p om-
nes ciuitates. i. fre-
quẽter. g ¶ Prote
ſtatur mihi di. quo-
niã vin. ⁊ trib. iero.
me manẽt. i. ibi me
expectãt h ¶ Sz ni.
ho. vere. i. timeo ſu-
ſtinere ꝓpter xp̃m.
i ¶ Nec fa. ani. mea3
id ẽ vitã meã ſenſi-
bilẽ k ¶ Precioſi.
ꝙ̃ me. i. ꝙ̃ aiam me-
am itellectiuã q̃ d̃r
ip̃e hõ eo mõ loquẽ
di q̃ totũ noiat̃ a pte
nobiliori. cetera pa-
tẽt vſq3 ibi. l ¶ Qua
propt̃ ɔte. vos hodi
erna die. i. hac vltia
vice ꝓ oibus. m ¶
Quia mũ. ſũ. a ſan.
oim. ſ. vr̃m ſi decete
ro incurratis aliqd̃
q̃ue pctm̃. ⁊ ſubdit̃
cã. n ¶ Nõ em̃ ſub
interfu. pp q̃cũq3 pi
cula iminẽtia mihi
o ¶ Quo mi. an. oẽ
ɔſiliũ dei vob̃. de pti
nẽtib⁹ ad ſalutem.
o ¶ Attẽ. vo. h ɔñr i-
format eos ɔ̃ frau-
dulẽtiã deceptoꝝ d.
Attẽdite vob̃. in p-
ſonis ꝓprijs. p ¶
Et vniuer. gre. ɔmiſ
ſo vr̃o regimi. q ¶
In q̊. ſ. grege. r ¶
Vos ſpũſſã. poſuit
ep̃os. i. miſtros: ſub
noie ei ep̃oꝝ intelli-
gunt̃ alij eccie mini
ſtri. vñ ep̃os grece ſt̃
intẽdẽs ẽ latie. ⁊ hu
iuſmodi vigilãtie ſb̃
dit cãm d. s ¶ Ego
ſcio. p reuelatione3
ſpũſſcti. t ¶ Qm̃ i-
tra. p⁹ diſceſ. me. lu.
ra in vos. i. falſi apl̃
ad decipiẽdũ vos.
v ¶ Et ex vo. exur. viri. lo. pue̾r. i. hẽtici corrũpẽtes articu
los fidei. x ¶ Propt̃ qd̃ vigi. ſt̃ cuſtodia gregl̃ vob̃ cõ-
miſſi. y ¶ Mẽo. reti. ea q̃ ſollicite vos docui. iõ ſubdit̃.
z ¶ Qm̃ p triẽ. nõ ceſ. ⁊c̃. Et q2 niſi dñs cuſtodierit ciuita-
tẽ fruſtra vigilat q̊ cuſtodit eã. pſ̃. cxxvj. iõ ſubdit. ¶ z
Et nũc ɔmẽ. vos deo ⁊ ver. gr̃e ei⁹. i. facto vl̃ effectui. verbũ
in ſcriptura freq̃nt̃ accipit̃ ꝓ facto. ij. Reg. j. qd̃ ẽ vbũ qd̃
factũ eſt ⁊ maxie in deo: cui⁹ dicẽ eſt facẽ. pſ̃. cxlviij. Ipe
dixit ⁊ facta ſunt. a ¶ Qui potẽs ẽ edificare. p grãm in
pñti. b ¶ Et dare heredi. glr̃e in futuro. c ¶ In ſctifica-
tis oibus. nã ibi null⁹ admittit̃ niſi ſanctus. d ¶ Argẽ-
tum aũt. hic ɔñr informat eos ɔ̃ ɔcupiam tpalium p ſui-
ip̃ius exemplũ. qd̃ erat eis p expientiam notum.

ui ſicut ipſi ſcitis qm̄ ad ea que mihi opus erāt ⁊ his
e q̄ mecū ſunt miſtrauerunt
f manꝰiſte. Oia oſtēdi vob
g qm̄ ſic laborātes oportet
h i k ſuſcipe infirmos ac memi-
l niſſe verbi dn̄i ihu qm̄ ipe
m dixit. Beatius eſt magis
n dare q̄ꝫ accipe. Et cuꝫ hec dixiſſet: poſitis genibꝰ ſuiſ
o orauit cum omnibus illis. Magnus aūt fletus factꝰ eſt oīm: ⁊ ꝓcūbentes ſup collū pauli oſculabanť eū dolētes maxime in verbo quod dixerat qm̄ amplius faciē eius nō eſſent viſuri: ⁊ deducebāt eū ad naueꝫ.

a Cum aūt factū ¶ xxj. eſſet vt nauigaremus abſtracti ab eis recto curſu venimus choum: ⁊ ſequēti die rhodū ⁊ inde pataram. Et cū inueniſſemuſ
b nauē trāſfretantē in pheni cem aſcendētes nauigauimus. Cuꝫ apparuiſſemus aūt cypro relinquētes eaꝫ ad ſiniſtrā nauigauimꝰ in
c ſyriam ⁊ venimus tyrum. Ibi eniꝫ nauis expoſitura
d erat onꝰ. Inuētis aūt diſ-
e cipulis māſimꝰ ibi diebꝰ
f vij. Qui paulo dicebāt ꝑ
g ſpm̄ ne aſcēdēt hierl'ymam. Et expletis diebꝰ profecti ibamus deducentibꝰ nos oībꝰ cū vxoribꝰ ⁊ filijs vſq; foras ciuitatem: ⁊ poſitis genibus i littore orauimꝰ

e ¶ Miniſtrauerūt manꝰiſte: apd̄ eos. n. vixerat de ꝓprio labore. ⁊ ſubdit cām. d. f ¶ Oia oſtēdi vob. ꝓ exemplo ꝑfectiōis. g ¶ Qm̄ ſic laborātes. i. de ꝓprio labore viuētes. h ¶ Oportet ſuſci. ad doctrinā fidei. i ¶ Infirmos q̄ ſūt auari ⁊ ad dādū tardi. lꝫ. n. paulꝰ poſſet accipe ſumptus ab illis q̄bꝰ ꝑdicabat tn̄ frequenť abſtinebat ne fructꝰ ꝑdicatiōis ipediret i illis qm̄ ꝓpter auariciā ſuaꝫ ab auditu ꝑdicationis retraherenť: ſubdit etiā aliā cām. d. k ¶ Ac meminiſſe vbi dn̄i ihu ſupple oportet.

l ¶ Qm̄ ipe dix. lꝫ h̄ nō habeať in euāgelio: tenēdū eſt tn̄ firmiť ꝓpť verbū apl'i ꝙ dixit: qꝛ nō oia eiꝰ facta ſūt ſcripta Iohā. vlti. ⁊ multo minus eiꝰ verba ſed ꝑ reuelationē paulus habuit h̄ xp̄i verbuꝫ ſicut ⁊ eiꝰ euāgeliuꝫ Gal. j. m ¶ Beatiꝰ em̄ eſt magꝫ dare q̄ꝫ accipe. Ex h̄ voluerūt aliq̄ dicē ꝙ maioris ꝑfectiōis eſt diuicias ꝓprias i ſeculo erogare paupibꝰ q̄ꝫ i religione mēdicare: ſꝫ h̄ reprobať lib. de eccl'iaſticis dogmatibꝰ: vbi dr̄ Bonū eſt cū diſpēſatione bona pauperibꝰ erogare: ſꝫ melꝰ eſt intentione ſequēdi xp̄m totū ſimul dare: ⁊ abſolutū a ſollicitudine cū xp̄o egere. ⁊ Hiero. ꝯ vigilantiū dicit ꝙ afferit meliꝰ facere qui vtunť rebꝰ ſuis ⁊ paulati fructus poſſeſſionū paupibꝰ diuidūt ⁊c̄. ſequiť nō a me ſed a deo rn̄deť. Vade ⁊ vēde oia que habes ⁊ da paupibus ⁊ veni ⁊ ſeq̄re me. ꝓpter qd̄ verbū iſtud. Beatiꝰ eſt ⁊c̄. intelligēdū eſt ceteris paribꝰ q̄ nō ſunt in ꝓpoſito. n ¶ Et cū h̄ dixiſſet. Hic vltio poniť pauli flebilis receſſus: eo ꝙ dixerat ꝙ nō viderēt ampliꝰ faciē eius ⁊ pꝫ lr̄a h̄ excepto. o ¶ Orauit cū om. illis. ſ. ꝓ ꝯſeruatione eoꝝ a quibꝰ recedebat ⁊ directione ſui ⁊ eoꝝ quos ſecū ducebat.

¶ In ca. xx. vbi diciť in poſtil. Verbum em̄ in ſcriptura frequenter accipiť pro facto. ¶ Additio.

v Erbū gr̄e in hoc loco ſm̄ glo. intelligiť verbuꝫ qd̄ preſtat gratiam agentibus.

¶ In eodem ca. vbi diciť in poſtilla. Beatius eſt magis dare q̄ꝫ accipere. ¶ Additio.

b Hec cōluſio apl'i. ſ. ꝙ beatiꝰ eſt magis dare q̄ꝫ accipe videť hr̄e nō modica in rōnis dictamine fundamēta. pōt. n. ꝑ̄ in ꝑticipatione diuine beatitudinis fundari ſic. n. iam diuina beatitudo cōplectiť oēs btitudines ſicut ⁊ diuina ꝑfectio cōplectiť oēm ꝑfectionē: vt in pⁱma ꝑte. q. xxvj. Conſtat aūt ꝙ deo maxie competit dare creaturis tam in eſſe nature q̄ꝫ in eſſe gr̄e ⁊ glorie: ꝓut cōiter ſcriptura teſtať: nō aūt couenit ſibi accipe: qꝛ bonoꝝ nr̄orum nō eget vt in pſ̄. ergo beatius eſt dare ſm̄ ꝙ deo aſſimulamur q̄ꝫ accipe: ꝑ qd̄ a participatione diuine ſil'itudinis deficimꝰ. Item qꝛ dās acq̄rit in datiōe bonū honeſtū ſꝫ recipiens nō acq̄rit in receptione niſi bonū vtile. bonū aūt honeſtū meliꝰ eſt q̄ꝫ vtile ſm̄ phm̄. Itē ad danteꝫ ꝑtinet agere: ad recipientē aūt ꝑtinet pati: ⁊ ſic habeť intētū Itē excellentiꝰ eſt agere q̄ꝫ pati. ⁊ ꝑ cōſequens virtuoſius qꝛ virtus circa difficile conſiſtit: que quidē tres vltime rōnes pn̄t hr̄i a pho in. ix. ethicoꝝ vbi tractat de amore beneficiatoris ad bn̄ficiatū ⁊ ecōtra: his tn̄ dimiſſis qꝛ apl's fūdat ſe in auc̄te diuina di. Qm̄ ipe dixit. ſ. xp̄s. Beatiꝰ eſt magis dare ⁊c̄. Attēdēdū eſt ꝙ lꝫ iſta v̄ba nō ꝯtineanť ſic ſub eadē forma in euāgelio ꝯtinenť tn̄ virtualiť: loquēdo em̄ de datione ꝓut ꝑtinet ad elemoſynā vel ad bn̄ficētiaꝫ de quibꝰ vel ſaltē de altero eoꝝ apl's agit ad pn̄s: vt in lr̄a pꝫ. Cōſtat ꝙ xp̄s in multꝫ locis euāgelij dationē cōmendauit: ꝑcipiens ſeu cōſulēs actꝰ ad h̄ ꝑtinētes. de elemoſyna. n. pꝫ cū dr̄ Lu. ix. date el'ynā ⁊ oia mūda ſūt vobis: abſcōdite el'ynā i ſinu pauperis ⁊c̄. ⁊ ſic in multis alijs locis. de datione v̄o q̄ ꝑtinet ad bn̄ficentiam. Math. v. dr̄. Benefacite his q̄ oderūt vos vt ſitis filij pr̄is veſtri q̄ ſolē ſuū fac oriri ſuper bonos ⁊ malos ⁊c̄. nō tn̄ legitur cōmēdaſſe: ꝑcepiſſe ſeu ꝯſuluiſſe receptionē nec mēdicationē. Sil'r i h̄ ꝙ dicit. Vade ⁊ vēde oia q̄ hēs ⁊ da pauperibꝰ: ⁊ veni ſeq̄re me: manifeſte oſtēdit ꝙ ꝑfectio ꝯſiſtit i dādo oia paupibꝰ ⁊ ſequēdo xp̄m: ⁊ lꝫ ſequela xp̄i ſit ꝑfectior: tn̄ datio illa ſeu erogato a xp̄o ꝑcepta ſeu cōſulta eſt diſpoſitio ad illā ꝑfectionē: nō tn̄ acceptio ei oppoſita: vn̄ acceptio el'ynaꝝ ſeu bn̄ficioꝝ nō ꝑcipiť nec cōſuliť ſeu cōmendať: vn̄ nec habet rōnem btitudinis ſeu virtutis. neceſſitas tn̄ ad eaꝫ q̄n̄q; cōpellit: q̄ neceſſitas rōnē meriti ab ea excludit: iuxͣ illud apl'i. j. Coꝝ. ix. ca. Si euāgelizauero nō eſt mihi gloria: neceſſitas tn̄ mihi incūbit. Auctoritas aūt q̄ allegať i poſtilla de eccl'iaſticis dogmatibus nō obſtat. nā ibi cōmendať egeſtas nō ꝓpter ſeipſam ſꝫ ꝓpter ſolutionē a ſollicitudine. ſi em̄ aliq̄s abundās diuitijs tante ꝑfectionis eēt vt ex earū ſollicitudine nō ipediret a dei dilectione. nihilominꝰ eēt ꝑfectꝰ q̄ꝫtū ad ſtatū vie ꝑtinet: de abraam em̄ q̄ magnis obūdabat diuitijs legiť Geñ. ca. xvij. Ambula corā me ⁊ eſto ꝑfectꝰ. Sil'r pꝫ de dauid ⁊ de multis alijs: idē dicēdū de auc̄te hiero. qꝛ in rn̄ſione diuina quā allegat tota ꝑfectio ꝑ̄ncipaliť depēdet a ſeq̄la xp̄i: cū dicit Veni ⁊ ſeq̄re me. ex q̄bꝰ oibus pōt ꝯcludi ꝙ ſimpliciť loquēdo beatiꝰ eſt dare q̄ꝫ accipe. ꝓut ſonāt verba apl'i nihil eis addendo: lꝫ q̄n̄q; ſm̄ quid egere ſit ꝑfectiꝰ ſicut egere ꝓpter ſequelā xp̄i. ¶ Capl'm. xxj.

a Cum aūt factū eēt ⁊c̄. Hic poniť tercꝰ locꝰ in quo
c paulꝰ fecit aliquā morā. ſ. ciuitas tyri ad quā ꝑ̄ poniť acceſſus: ⁊ exp̄muntur hic aliq̄ loca ꝑ que tranſiuit paulꝰ ſine mora. ⁊ pꝫ lr̄a. Sciendū tn̄ ꝙ illd̄ qd̄ poniť in aliquibꝰ libris. Deinde mirrham. nō eſt de textu: nec ē in libris correctis. b ¶ In fenicē. nomen eſt ꝓuincie. c ¶ Et venimus tyrum. ⁊ ſubdiť cā cū diciť. Ibi. n. nauis in qua eramꝰ erat expoſitura onꝰ. q. d. ꝓpter hoc neceſſe fuit ꝙ ibi applicaremꝰ. d ¶ Inuētꝫ āt diſcipulis. i. xp̄ianis. e ¶ Māſimꝰ ibi. dies. vij. ad cōſolationē nr̄am corporalē poſt nauigationē: ⁊ ad credētiū ibi manētiū ſpūalē ꝯſolatiōeꝫ. f ¶ Qui pau. di. ꝑ ſpm̄. ꝓphie. g ¶ Ne aſcē. hierl'ymā. Sciendū ꝙ h̄ nō dicebāt imediate ꝑ ſpiritū ſanctū q̄ paulo dicebat illuc aſcēdere: ⁊ ſic ꝯria diceret: ſꝫ ꝑ ſpm̄ ꝓphetie habebāt ꝙ ſi paulꝰ aſcēderet in irl'm vt ibi ſuſtineret ꝑſecutionē: ꝓpter quod ei compatiētes ex ſuo ſpiritu ſuadebant ne illic aſcēderet: eſt enim hieruſalem in ſitu altiori q̄ꝫ tyrus. cetera patent.

b Nos vero. Hic ponit quart⁹ locus vbi moratus fuit
aliquātulū paul⁹.ſ.ceſarea ad quā deſcribit acccesſus cū
dr. Nos vō nauigatione explicita .i. diſpoſita ⁊ pparata
i A ty.deſcē.ptolemaidā.que nūc dicit achon. k Et
ſalutatis fribus.i.xp̄ianis ibi manētib⁹. l Māſimus
die vna apud illos.
iſta mora ꝓpter ſui
breuitatē non addit
ad numerū aliarū q̄
tuor m Alia aūt
die pfecti venimus
ceſaream paleſtine.
quā herodes i noie
ceſar̄ appellauit: q̄
pri⁹ turris ſtratonis
dicebāt. n Et in-
trātes domū philip
pi euāgeliſte. aliqui
dixerunt ꝙ iſte fuit
philipp⁹ apl'ſ:eo ꝙ
dicit hic euāgeliſta
i.anūciator euāgelij
qď ꝓprie ptinet ad
aplos.ſ; iſtud remo
uet p hoc qď ſubdit
o Qui vn⁹ erat de
ſeptē.ſ. diaconibus
de quib⁹ hr̄.vj.ca. ſi
eñ eēt philipp⁹ apo
ſtolus diceret vnus
de.xij.dr̄ eñ iſte euā
geliſta: qr tpe pſecu
tionis verbū euāge
licū pdicauit feruēt
s.viij.ca. p Su-
pue.quidaz vir ha.
ſpm ꝓphetie. vt ha-
bet.s.xj. q Tu-
lit g̃ zonā pauli ⁊ al
li.ſibi pedes ⁊c̃.in h̃
imitabat modū ꝓ-
phetarū antiquorū
q ꝓphetizabāt aliqñ
nō ſolū verbis : ſed
etiā ſenſibilib⁹ fact̄
ſicut etiā Hiere.po
ſuit cathenas ligne-
as i collo ſuo: Hie-
re. xxvij. ad ſignifi-
cādū ꝙ illi de quib⁹
ꝓphetizabat ducerē
tur in captiuitatē ca
thenati.cetera patēt
a Poſt dies autē.
Poſtq̄ deſcpt⁹ eſt
pgreſſus pauli per
viaz. h̃ ɔñr deſcribit
ei⁹ acceſſus ad t̄mi-
nū.ſ.irl'm vbi p ſpm
veniebat ad tolerādū pſecutionē ſicut ibidē pſecut⁹ fue-
rat eccleſiā:iō diuidit i duas ptes.qr p̊ ponit ei⁹ benigna
receptio a xp̄ianis.ſecūdo ei⁹ maligna pſecutio a iudeis:
ibi. Dū aūt.vij.dies.pma in duas.qr p̊ deſcribit pauli re-
ceptio.ſcđo ſibi facta pſuaſio:ibi. Dixerūtq̄ ei. Circa pri
mū dr̄. a Poſt dies aūt iſtos.māſionis in ceſarea.
b Aſcēdebam⁹ irl'm.q̄ eſt in altiori ſitu q̄ ceſarea.
c Venerūt aūt q̄.ex diſ.volētes ꝓuidē paulo ⁊ ſuis ſo-
cijs de hoſpicio. d Cypriū genere anti.diſci.i.a longo
tpe i fidelitate ꝓbatū.iſte iaſon videt habuiſſe domiciliū
int̄ ceſareā ⁊ irl'm vbi charitatiue recepit paulū. e Et
cū ve. Hiero.li.rece.nos frēs.i.xp̄iani in irl'm habitātes.
f Sequēti aūt die intro.⁊c̃.ad iacobū epm hieroſolymi

Et cū valefeciſſemus inui
cem aſcendim⁹ nauem. illi
b aūt redierunt in ſua. Nos
vō nauigatiōe explicita a
i tyro deſcēdim⁹ ptolemai-
k dam ⁊ ſalutatis fratribus
l māſimus die vna apud il-
n los. Alia autē die profecti
m venimus ceſaream. Et in-
trātēs domū philippi euā
o geliſte q̄ erat vnus de. vij.
manſimus apud eū. Huic
aūt erāt q̄tuor filie vgines
ꝓphetātes. Et cū morare
p mur p dies aliquot ſupue
nit quidā vir a iudea ꝓphe
ta noie agabus . Is cū ve
niſſet ad nos tulit zonam
pauli: ⁊ alligās ſibi pedes
⁊ man⁹ dicit. Hec dixit ſpi
ritusſanctus. Viruz cuius
eſt zona hec ſic alligabunt
in irl'm iudei : ⁊ tradent in
manus gentiū. Quod cuz
audiſſem⁹ rogabam⁹ nos:
⁊ qui loci illi⁹ erāt ne aſcē
deret hieroſolymā . Tunc
rñdit paul⁹ ⁊ dixit . Quid
facitis flentes ⁊ affligētes
cor meū. Ego aūt nō ſoluz
alligari ſed ⁊ mori in irl'm
paratus ſum ꝓpter nomen
dñi ihū. Et cū ei ſuadere ñ
poſſem⁹ quieuim⁹ dicētes
a dñi volūtas fiat. Poſt di-
b es aūt iſtos pparati aſcēde-
c bam⁹ i irl'm. Venerūt autē
q̄dā ex diſcipulis a ceſarea
nobiſcū: adducētes ſecum
apud quē hoſpitaremur ia
d ſonē quendā cypriū anti-
e quū diſcipulū. Et cū veniſ
ſemus hieroſolymā liben
ter exceperūt nos fratres.
f Sequēti aūt die introibat
paulus nobiſcū ad iacobū
oēſq̄ collecti ſūt ſeniores.
Quos cū ſalutaſſet narra-
bat p ſingula que de⁹ feciſ
ſet in gentib⁹ p miniſteriū
illi⁹. At illi cum audiſſent
g magnificabāt deum dixe-
rūtq̄ ei. Vides frat̄ q̄t mi
lia ſunt i iudeis q̄ credide-
h rūt ⁊ oēs emulatores ſunt
i legis. Audierūt aūt de te
quia diſceſſionē doceas a
moyſe eoꝝ q̄ p gētes ſūt iu
deoꝝ dicēs nō debere eos
circūcidē filios ſuos neq̄
ſm̄ conſuetudinē ingredi.
k Quid g̃ eſt. Vtiq̄ oportet
ɔuenire multitudinē. Au-
diēt eñ te ſupueniſſe. Hoc
ergo fac qď tibi dicimus .
Sunt nobis viri quatuor
votū hñtes ſup ſe. His aſ
ſumptis ſctifica te cū illis
l ⁊ impēde in illis vt radāt
capita: ⁊ ſciēt oēs : qr q̄ de
m te audierūt falſa ſunt ſ; am
bulas ⁊ ipſe cuſtodiēs le-
n gē. De his aūt q̄ credide-
o rūt ex gentib⁹ nos ſcripſi-
mus indicātes vt abſtine-
ant ſe ab imolato ⁊ ſangui
ne ⁊ ſuffocato ⁊ fornicatio
ne. Tūc paul⁹ āſſumpt̄ vi-
ris poſtera die purificatuſ
cū illis intrauit in templū:
p annūciās expletionē dieꝝ
purificatiōis donec offer-
ret ꝓ vnoq̄q̄ eoꝝ oblatio.
q Dū āt. vij. dies ɔſūmarēt

tanū.cetera patēt. g Dixerūtq̄ ei.h̃ ɔñr deſcribit pſua
ſio facta paulo. Circa quā ſciendū ꝙ aliq̄ detrahētes pau
lo ſemiauerūt diſcordiā i irl'm ꝙ ipe pdicās iudeis p aliaſ
ptes diſpſis affirmabat illicitū eis eē ēt illo tpe circūſio-
nē ⁊ alias leg̃ ceremonias ſuare qď ñ erat verū imo ipe
met timotheū circū
cidit vt dictū eſt. s.
xvj. ⁊ in cēchris ſibi
caput totondit. s.
xviij. ꝓpt qď ad re-
mouēdū ſcādalū iu
deoꝝ i irl'm hitātiū;
p ſuaſerūt paulo ia-
cob⁹ ⁊ alij ſeniores
vt purificaret i tem-
plo cū q̄buſdā naza
reis vt ſic oibus ap
pareret falſuz qď de
ipo dictuz fuerat. ⁊
ipſe ɔſenſit vt p hoc
qď erat ſibi licitū il-
lo tpe amoueret ſcā
dalū infirmoꝝ. p̊ g̃
circa h̃ ponit pſua-
ſio iacobi.ſcđo aſſē-
ſus pauli : ibi. Tūc
paul⁹. pma ps ⁊ ſe-
cūda patēt ex dictis
pauc̄ except̄ q̄ diſ-
currēt. h Et oēs
emul a.ſūt legis.ſc;
ſuāde:ne ſtatim di-
mittat tāq̄ illicita ſi
cut rit⁹ gentiliū.
i Audierūt.n. đ te
ꝙ diſ. do. a mo . qď
tñ nō eſt verū.
k Opter ɔue. mł.
de te vbis falſis ſcā
dalizatā. l Et im
pē.i ill'.i.fac oblatio
nē cū illis q̄ ſolet fie
ri i talib⁹. m Sz
ambu.⁊ ipe cuſto.le
gē.tāq̄ adhuc ſuari
licitā:dum tñ ibi nō
ponat fides:tenēdo
ꝙ ſine tali obſuatio
ne fides xp̄i nō ſuffi
ceret ad ſalutē.iō dr̄
n De his āt q̄ cre.
ex gētib⁹ q̄s ſaluari
credim⁹ p fidē iheſu
xp̄i ſine circūciſiōe
⁊ alijs legalib⁹ vt hr̄
s.xv. o Scripſi
mus iudi.⁊c̃. p iu-
deoꝝ ⁊ gētiū cōi ſo-
cietate ſuāda: vt di-
ctū eſt.s.xv. p Annūciās ⁊c̃.h̃.n.denūciabat fact⁹ pu-
rificat⁹ cū ill' nazareis q̄ purificabāt t̄mio ſui voti expleto
Nu.vj. q Dū āt.h̃ ɔñr deſcribit pauli pſecutio a iudis
⁊ p̊ ponit h̃ pſecutio.ſcđo ſubdit pauli appellatio ca.xxv
ibi. Feſt⁹ āt. Pria i duas.qr p̊ ponit pſecutio pauli i irl'm
ſcđo apđ ceſareā ca.xxiiij.pma adhuc i duas : qr p̊ ponit
illa pſecutio.ſcđo pſequētiū diſſenſio.xxiij.ca.ibi. Sciēs
āt paul⁹. Pria adhuc i duas:qr p̊ inſfectio pauli q̄r.ſcđo
eripit eripit:ibi. Querētib⁹. Circa pmū dr̄. q Dū āt
⁊c̃. Cōſūmatio iſtoꝝ dieꝝ accipiēda ē a pncipio aſcenſus
pauli in irl'm.dicit tñ glo.ꝙ nondū erat iſta cōſūmatio ſ;
appropinq̄bat:ita ꝙ ſm veritatē erat dies quinta. ⁊ hoc
dicit glo.ad verificandū verbū quod dicit paul⁹.i.xxiiij.

Nõ ſunt mihi plus dies q̃ .xij. ex q̃ aſcẽdi adorare i irl̃m:
q: cũ iſtis quinq; oportet addere diẽ in qua diſſoluit pau
lus ſaduceos ⁊ phariſeos ab inuicẽ ⁊ iterũ aliã in qua du
ctus fuit ceſareã: vt p; in textu: ⁊ iterũ quinq; poſt q̃s pn
ceps ſacerdotũ accuſauit paulũ i ceſarea: vt hr̃ ĩfra .xxiiij.
quib⁹ ſimul iunctis
ſunt .xij. dies p̃ciſe.
Sz hic mod⁹ loquẽ
di videt̃ extrane⁹ .ſ.
q̄ ꝑ q̃nq; dieb⁹ dica
tur .vij. iõ alit̃ põt di
ci .ſ. q̄ dies illa puri
ficationis fuit ſepti
ma ab ingreſſu pau
li in irl̃m: vt text⁹ in
nuit: ⁊ quinq; dieb⁹
quib⁹ pnceps ſacer
dotũ venit ceſareã
accuſare paulũ inci
piũt a pauli purifi
catiõe ⁊ captiõe ex
cluſiue ⁊ ſic habent̃
xij. dies p̃ciſe. Dies
aũt in q̃ ſoluit ab in
uicẽ phariſeos ⁊ ſa
duceos: ⁊ alia i qua
duct⁹ fuit ceſareã: ſi
mul cõcurrerũt cu;
duob⁹ primis i illis
q̃nq; quib⁹ pnceps
ſacerdotũ venit ceſa
reã. r Hi qui de
aſia erãt iudei. in iu
daiſmo obſtinati q̃
ibidẽ paulo ꝯdixe
rãt. s Cũ vidiſſẽt
eũ in tẽplo. vbi erat
iudeoꝝ obſtinatoꝝ
multitudo. t Cõ
citauerunt oẽm po
pulũ. ꝯ paulũ.
v Et inie. ei man⁹
cla. eũ morte dignũ
iõ ſubdit̃. x Hic
eſt ho. q̃ aduer. ⁊c̃.
docẽs hoc dicebant
q: paulus p̃ferebat
gẽtiles verbũ dei de
uote recipiẽtes iudeis ipm repellẽtib⁹: vt p; in pluribus
locis ſ. ⁊ q: legẽ nouã p̃ferebat veteri: ⁊ q: dicebat veru;
ſacrificiũ .ſ. euchariſtiã vbiq; poſſe offerri ⁊ non ſolum in
hieruſalẽ vbi tãtũmodo licitũ erat offerri ſacrificia iudeo
rũ. a Inſup ⁊ gẽ. in tẽ. induxit. l; aũt gẽtiles poſſent i
gredi templũ q̃tũ ad aliquã ꝑtem in qua orabãt homies
imũdi: tñ ingredi nõ poterãt vbi purificabant̃ nazarei ad
quẽ exiſtimabãt paulũ gẽtiles induxiſſe. b Et appre.
pau. tra. eũ ex̃ tẽplũ vt ibi occideret̃ ſicut ioiada põtifex
fecit educi athaliã extra ſepta templi. vt ibi inficeret̃ .ij.
Paral. xxiij. c Et ſta. clau. ſũt ianue. ne tẽplũ cõtami
naret̃ ex ei⁹ morte. d Querẽtib⁹. Hic ꝯñr paul⁹ de iu
deoꝝ manib⁹ eripit̃: ⁊ p̃ tribun⁹ eripit illũ. ſcđo paul⁹ pe
tit alloqui ppl̃m. ibi. Et cũ cepiſſet. Circa primũ dicit̃.
e Nũciatũ eſt tribuno cohort̃. cui erat impoſita cuſto
dia ciuitat̃. f Et iuſſit alligari cathenis. duab⁹ ne poſ
ſet euadere donec inquiſiuiſſet de eo. cetera patẽt vſq; ibi
g Tolle eũ .ſ. de vita pñti tãq; viuere indignũ. h Et
cũ cepiſſet. Hic ꝯñr paulus petit alloq̃ populũ: ⁊ diuidit̃
in duas ꝑtes. q: pmo ponit̃ allocutionis cõceſſio. ſecũdo
allocutionis executio ibi. Et cũ ille. Circa primũ dicit̃.
h Et cũ ce. du. in ca. i. intra fortaliciũ vbi manebat tribu
nus cũ militib⁹ i Si l; mi. loq̃ ⁊c̃. humilit̃ petit vt ci

r Hi qui de aſia erant iudei:
s cum vidiſſent eum in tem
t plo concitauerunt omnem
v ppl̃m ⁊ iniecerũt ei manuſ
clamantes. Uiri iſrl̃ite ad
x iuuate. Hic eſt hõ q̃ aduer
ſus populum ⁊ legem ⁊ lo
cũ hunc oẽs vbiq; docens
a inſup ⁊ gentiles induxit in
templũ ⁊ violauit ſanctum
locũ iſtũ. Uiderãt eñ tro
phimũ ephesum in ciuitate
cũ ipo quẽ eſtimauerũt qm̃
in templũ introduxit pau
lus. Cõmotaq; eſt ciuitas
tota: ⁊ facta eſt ꝯcurſio po
b puli. Et apphẽdẽtes pau
lũ trahebãt eũ extra tẽplũ
c ⁊ ſtatim clauſe ſunt ianue.
d Querentib⁹ aũt eũ occide
e re nunciatũ eſt tribuno co
hortis quia tota cõfundit̃
irl̃m. Qui ſtati aſſumptis
militib⁹ ⁊ centurionib⁹ de
currit ad illos. Qui cũ vi
diſſent tribunum ⁊ milites
ceſſauerũt ꝑcutere paulum
tũc accedẽs tribun⁹ app̃hẽ
f dit eum ⁊ iuſſit alligari ca
thenis duab⁹ ⁊ interrogabat
q̃s eẽt: q̃d feciſſet. Alij aũt
aliud clamabãt i turba Et
cũ nõ poſſet certũ cog̃ſcere
p̃ tumultu: iuſſit duci eũ in
caſtra. Et cum veniſſet ad
gradus: ꝯtigit vt portaret̃
a militib⁹ ꝓpter vim ppl̃i.
Seq̃bat̃ .n. multitudo po
g
h puli clamans tolle eũ. Et
cũ cepiſſet induci in caſtra
i paulus dicit tribuno. Si
l; mihi loq̃ aliquid ad te
k Qui dixit ei: grece noſti.
l Nõne tu es egipti⁹ q̃ ante
hos dies tumultũ ꝯcitaſti
m
n ⁊ eduxiſti in deſertũ q̃tuor
milia viroꝝ ſiccarioꝝ. Et
o
p dixit ad eũ paul⁹. Ego hõ
ſu; quidẽ iude⁹ a tharſo ci
q licie non ignote ciuitatis
r
s municeps. Rogo aũt te ꝑ
mitte mihi loqui ad ppl̃m.
t
v Et cũ ille ꝑmiſiſſet paulus
x ſtãs i gradib⁹: annuit ma
nu ad plebẽ ⁊ magno ſilen
tio facto locut⁹ eſt lingua
hebrea dicẽs. Ca. xxij.
a
b Uiri fratres ⁊ patres
c audite quam ad vos
nunc reddo rõnẽ. Cũ
audiſſent aũt quia hebrea
lingua loquit̃ ad illos ma
d gis preſtiterunt ſilentium.
e Et dixit. Ego ſu; vir iude
f
g us natus tharſo cilicie: nu
tritus aute; in iſta ciuitate

tius impetraret q̃d querit. k Qui dixit ei grece noſti.
ex hoc videt̃ q̄ iſte tribun⁹ fuit grecus: ꝓpter q̃d petebat
ſi paulus ſciret linguã grecã vt ſibi loqueret̃ in idioma
te magis ſibi noto: ⁊ vt iudei aſſiſtentes nõ intelligerent.
l Nõne tu es egyptius ⁊c̃. de iſto dicit ioſephus .xx. li.
antiquitatũ: q̄ venit
in iudeam fingẽs ſe
ꝓphetã ⁊ congre
gauit ſibi multitudi
nẽ educens eã extra
irl̃m .d. q̄ ad ei⁹ iuſ
ſum muri irl̃m cor
ruerẽt ⁊ ſic intrarẽt
ſubito ⁊ bona rape
rẽt ciuitatis: ſ; felix
p̃ſes ꝓueniẽs cũ mi
tis armatis: multoſ
ex eis occidit: ⁊ ali
quos viuos cepit: il
le vo falſus ꝓpheta
ꝑ fugã diſparuit: ⁊
ꝓbabile eſt q̄ multi
cũ eo ſic euaſerunt
l; ioſeph⁹ non dicat
m Et eduxiſti i de
ſertũ. pmo eñ illos
induxit in deſertũ ⁊
poſtea reduxit ꝓpe
irl̃m vt depdarent̃ ci
uitatẽ mõ predicto.
n Quatuor milia
viroꝝ ſicarioꝝ. ẽ ãt
ſica gladius breuis
quo tũc vtebant̃ la
trones ⁊ homicide
⁊ inde ſicarij diceba
tur. o Et dixit
paulus. ſe excuſãdo
p Ego hõ quide;
ſum iudeus a thar
ſo cilicie nat⁹ ⁊ non
ſum ille egypti⁹.
q Nõ ignote ciui
tatis. imo famoſe.
r Municeps. i. in
habitator. s Ro
go aũt te ꝑmit. mi.
oq̃ ad ppl̃m. vole
bat .n. ꝑ narrationẽ ſue ꝯuerſiõis annũciare ihm xp̃m ⁊
incredulitatẽ iudeoꝝ. vt p; ex ſequẽtib⁹. t Et cũ ille ꝑ
miſiſſet. Hic ꝯñr ponit̃ allocutiõis executio in qua pau
lus pmo ad hoc diſponit̃. ſcđo ꝓpoſitũ exequit̃ ſe. ca. Cir
ca pmũ dr̃. t Et cũ ille .ſ. tribunus paulo ꝑmiſiſſet lo
qui. v Paulus ſtans in gradib⁹. vt melius audiretur
ab exiſtentib⁹ inferi⁹. x Annuit manu ad plebem. vt
facerent ſilentiũ. Caplm. xxij.

v Uiri frẽs. Hic ꝯñr paul⁹ ꝓpoſitũ exequit̃: ⁊ p̃ ponit̃
eius narratio. ſecũdo plebi acclamatio: ibi. Audie
bant aũt. tercio cauſe diſcuſſio: ibi. Uociferãtibus
aũt. Prima in tres: q: primo paulus narrat ſuã iudaica;
cõuerſationẽ. ſecũdo ſuã ad xp̃m cõuerſionẽ: ibi. Factu;
eſt aũt. tercio ſibi factã in tẽplo viſionẽ: ibi. Factũ eſt aũt
mihi. Circa primum dicit. a Uiri fratres. q̃tum ad
minores. b Et patres. q̃tum ad maiores.
c Audite diligenter. que ſequuntur. d Magis pre
ſtiterunt ſilentiũ. tum quia per hoc ſciuerunt ipſum eſſe
iudeum. tum quia linguam ſuam melius intelligebant
q̃ aliam. e Ego ſum vir iudeus. natione ⁊ religione.
f Natus in tharſo cilicie. vbi pater pauli tranſlatus
fuerat. g Nutritus aũt in iſta ciuitate .ſ. irl̃m vbi fue
rat miſſus a patre ꝓ ſtudio ſacre ſcripture q: vigebat ibi

g ¶ Secus pedes gamalielis.i.in doctrinā eis ꝗ erat doctor valde famoſus.vt hƀ.ŝ.v.ca. i ¶ Emulator legis.i. zelans ꝓ eiꝰ obſeruatione:qḋ declarat ꝑ effectū dicēs. k ¶ Quia hanc vitā.ſ.doctrinā xpianā. l ¶ Perſecutus ſum vſqꝫ ad mortē.intendēs annihilare ipſam: vt habitū eſt.ŝ.viij.⁊.ix.ca.

d ¶ Vade qm̄ ad na.lō.mit.te.q.d.gētiles verbū meū recipiēt qḋ iudei i hieroſolymis impugnāt e ¶ Audiebāt Hic ꝯñr ponit orꝰ clamoris ꝯ paulū qꝛ ꝑ verbū eiꝰ vltimū inſinuabat ꝙ maxie habitātes in irl'm a deo eēnt reprobati ⁊ gētiles ꝗs iudei viles reputabāt eēnt a deo electi:iō clamabāt paulū debere mori

m ¶ Sicut prin. ſacerd.mihi teſti.reddit.reſeruauerat.n. lr̃as ſibi datas a pn̄cipe ſacerdotum de cōſilio maiorꝝ.ŝ.ix. ca.que ſibi erant in teſtimoniū eorꝫ. n ¶ Factuꝫ eſt. Hic ꝯñr narrat ſuā mirabilem cōuerſionē:⁊ pꝫ ſnīa ex dictis.ŝ. ix.ca.vſqꝫ ibi. o ¶ Deꝰ pa.no.por. te.ſua benignitate. p ¶ Vt cogno.volūta.eiꝰ.i.de mea conuerſiōe. q ¶ Et vi. iu.ſ.xp̄m hominē ⁊ deū.quē vidit in raptu non oculis corporeis ſed mentis. r ¶ Et au.vo.ex ore eiꝰ dicētꝫ. Saule qđ me ꝑſequeris ⁊c̄. s ¶ Qui eris teſtis illiꝰ.ſ.xp̄i ad oēs homines.iudeos.ſ.⁊ gētiles. t ¶ Baptizare ⁊ ablue peccata tua.ꝑ virtutē baptiſmi qui eſt ſacr̃m fidei. v ¶ Inuocato noie ipſiꝰ.tūc eñ i noie xp̄i dabat baptiſmꝰ rōnibꝰ dictꝫ. ij.ca. x ¶ Factū eſt aūt. Hic ꝯñr narrat viſionē ſibi factam d. Factū eſt aūt reuertenti m̄i in irl'm. ħ non fuit imediate poſt ſuā cōuerſionē ẜ cū luſtrata arabia rediijt damaſcū ⁊ inde irl'm vt dictū eſt ŝ.xx.ca. ⁊ habet ex epl'a ad Gal'.j.ca. y ¶ Fie.me i ſtu.mētis.i.raptu. z ¶ Et vi.illū.i.xp̄m i viſione imaginaria ⁊ intellectuali. a ¶ Feſti. ⁊ exi ve. ex̄ irl'm q.d.inutilit ibi remaneres ⁊ ſubdit cā̄. b ¶ Qm̄ nō reci. te. tu.de me.admirans paulꝰ rn̄dit. c ¶ Domi.ipi.ſci. ⁊c̄.q.d.ꝑ ea q̄ feci ꝯ te ⁊ fideles tuos debent eſſe certi ꝙ nullo mō te ꝑdicarē niſi de veritate certꝰ eēm.

b ſecus pedes gamalielis:
eruditus iuxta veritatem
i paterne legis:emulator le
gis ſicut ⁊ vos oēs eſtis
k l bodie quia hanc viam ꝑſe
cutus ſum vſqꝫ ad mortem
alligās ⁊ tradens in cuſto
m dias viros ac mulieres ſi
cut princeps ſacerdotum
mihi teſtimoniuꝫ reddit ⁊
oēs maiores natu a quibꝰ
⁊ epl'as accipiens ad frēs
damaſcū pergebam vt ad
adducerem inde vinctos i
n irl'm vt punirent. Factum
eſt aūt eunte me ⁊ appro
pinquāte damaſco media
die:ſubito de celo circūful
ſit me lux copioſa: ⁊ deci
dens in terram audiui vo
cem dicenteꝫ mihi. Saule
ſaule q̄d me ꝑſeq̄ris. Ego
aūt rn̄di. Quis es dn̄e Di
xitqꝫ ad me. Ego ſum ih̄s
nazarenus quē tu ꝑſeque
eis. Et qui mecuꝫ erant lu
men quidem viderunt: vo
cem aūt nō audierūt eius
qui loquebat mecū. Et di
xi. Quid faciaꝫ dn̄e. Dn̄s
aūt dixit ad me. Surgens
vade damaſcum ⁊ ibi tibi
dicet de oībꝰ que te opor
teat facere. Et cū nō vide
rem pre claritate luminis
illius ad manū deductus
a comitibꝰ veni damaſcuꝫ
Ananias aūt q̄daꝫ vir ẜm
legem teſtimoniū habens
ab oibus cohabitantibus
iudeis: veniens ad me ⁊
ſtās dixit mihi. Saule fra
ter reſpice. Et ego eadem
hora reſpexi in eū. At ille
o dixit. Deus patrū nr̄orum
p preordinauit te vt cogno
q ſceres volūtatem eiꝰ ⁊ vi
r deres iuſtuꝫ ⁊ audires vo
s cem ex ore eius: quia eris
teſtis illius ad oēs hoies
eoꝝ que vidiſti ⁊ audiſti.
Et nūc quid moraris. Ex

t urge ⁊ baptizare ⁊ ablue
v pctā tua inuocato noie ipiꝰ
x Factū ē aūt reuertēti mihi
y in irl'm orāti in templo fie
z ri me in ſtupore mentis. ⁊
videre illum dicentē mihi
a Feſtina ⁊ exi velociter ex
b tra irl'm qm̄ nō recipiet te
ſtimoniū tuum de me. Et
c ego dixi. Dn̄e ipſi ſciūt qꝛ
ego erā ꝯcludēs i carcereꝫ
⁊ cedens ꝑ ſynagogas eoſ
q̄ credebāt in te. Et cū fun
deret ſanguis ſtephani te
ſtis tui ego ſtabā ⁊ ꝯſentie
bā ⁊ cuſtodiebā veſtimēta
interficientiū illū. Et dixit
d ad me. Vade:qm̄ ego i na
e tiones lōge mittā te. Au
diebāt aūt eū vſqꝫ ad ħ ver
bū ⁊ leuauerūt vocē ſuam
dicētes Tolle de tra hmōi
Nō.n.phas eſt eū viuere
f g Vociferātibꝰ aūt eis ⁊ ꝓ
h iicietibꝰ veſtimenta ſua ⁊
puluerē iactātibꝰ in aerem
i iuſſit tribunus iudici eum
in caſtra ⁊ flagellis cedi ⁊
torqueri eum: vt ſciret pro
pter quā cām ſic acclama
k rent ei. Et cuꝫ aſtrinxiſſent
l eum loris dixit aſtanti ſibi
m centurioni paulus. Si ho
mineꝫ romanū ⁊ indemna
tum licet vobis flagellare
Quo audito cēturio acceſ
ſit ad tribunū ⁊ nunciauit
ei dicens. Quid acturꝰ es
Hic eni homo ciuis roma
nus eſt. Accedens aūt tri
bunꝰ dixit illi. Dic mihi ſi
tu romanꝰ es. At ille dixit
Etiā. Et reſpōdit tribunꝰ
n o Ego multa ſūma ciuilitatē
p hanc cōſecutꝰ ſum. Et pau
lus ait. Ego aūt ⁊ natꝰ ſuꝫ
Protinꝰ ergo diſceſſerūt
ab illo qui euꝫ torturi erāt
q Tribunus quoqꝫ timuit
poſtq̄ꝫ reſciuit qꝛ ciuis ro
manus eſſet ⁊ quia alligaſ
ſet euꝫ. ¶ Caplm̄.xxiij.

f ¶ Vociferātibꝰ. ħ cōſequent inq̄rit cā̄ dicti clamoris: ⁊ diuidit in duas ꝑtes: qꝛ p̊ attentat indebitus inq̄rēdi modꝰ. ſecundo ſubdit aliꝰ debitus:ibi. Poſtera autez. Circa primū dr̄. f ¶ Voci. āt eis. vt ꝑ clamorē obtinerēt qḋ ꝑ rōnē nō poterāt. g ¶ Et ꝓij.ve.ſua. i ſignuꝫ dolorꝫ h ¶ Et pul. iac.i aere. i deteſtationē ꝟborū pauli. i ¶ Iuſſit tri.idu.eū i caſtra vt cām dicti clamoris inq̄reret ꝑ tormēta. k ¶ Et cū aſtri.eū loris. vt flagellaret ⁊ torq̄ret. l ¶ Dixit aſtā.ſi.centu.q̄ ꝑerat tortoribꝰ ne modū cōſuetum torquēdi excederēt vel diminuerent. m ¶ Si ho.ro.⁊ indē.lꝫ vo.fla.q.d.certū eſt ꝙ non. Ciues eñ romani reputabant nobiles ꝑ totū orbem:eo ꝙ ciuitas romana dn̄abat toti orbi: nobiles aūt nō q̄ſtionabant tūc tꝑis:⁊ adhuc nō qō nant i multis locis cetera patēt vſqꝫ ibi n ¶ Ego mul.ſūma ſ.pecunie. o ¶ Ciui. hāc cōſe. ſum.ſ. vt ciuis romanꝰ eſſem. q.d. quō ciueꝫ romanū ita te facilit dicꝫ q̇ pauꝑ ⁊ abiectꝰ viderꝫ. p ¶ Et pau.ait ego āt ⁊ na.ſuꝫ ciuis romanꝰ.q.d.pinguiꝰius hēo i hac ciuilitate q̄ꝫ tu pr̄ eñ pauli inſigne nobilitatꝫ habuit a romanis. vt dictuꝫ fuit.ŝ.ij.Timo.iiij. Et ſic paulꝰ eiꝰ filiꝰ natꝰ fuit ingenuus. oēs āt ingenui erāt romāi ciues q Tribu.q̊ꝫ ti.ne ex applicatiōe pauli ad tormēta accuſaret ſupioribꝰ ⁊ puniret.

P Oſtera aũt die volẽs
ſcire diligẽtiꝰ qua ex
cã accuſaret a iudeis
ſoluit eũ ⁊ iuſſit ſacerdoteſ
ꝯuenire ⁊ omne cõciliũ: ⁊
ꝓducẽs paulũ ſtatuit int̄ il
los. Intẽdẽs aũt i cõciliũ
b paulus ait. Viri frẽs ego
oi ꝯſcia bona ꝯuerſatꝰ ſuꝫ
ante deũ vſq; in hodiernũ
c diẽ. Pꝛiceps aũt ſacerdo-
d tũ ananiaſ p̄cepit aſtãtibꝰ
ſibi ꝑcutere os eius. Tũc
e paulus dixit ad eũ. Percu
tiet te deꝰ paries dealbate
Et tu ſedẽs iudicas me ſꝫ
legẽ ⁊ cõtra legẽ iubes me
ꝑcuti. Et qui aſtabãt dixe
f rũt Summũ ſacerdotẽ dei
g maledicis. Dixit aũt pau-
h lus Neſciebã frẽs: qꝛ pꝛin
i ceps eſt ſacerdotũ. Scri-
ptũ eſt eñ. Principẽ ppl'i
k tui nõ maledices. Sciens
aũt paulꝰ qꝛ vna ꝑs eẽt ſa-
duceoꝝ ⁊ altera phariſeoꝝ
l exclamauit in cõcilio. Vi-
m ri frẽs ego phariſeus ſum
n o filius phariſeoꝛũ. de ſpe ⁊
reſurrectione moꝛtuoꝛum
p q ego iudicoꝛ. Et cũ hec di-
xiſſet facta eſt diſſenſio in-
ter phariſeos ⁊ ſaduceos:
r ⁊ ſoluta eſt mlt̄itudo. Sa-
ducei aũt dicũt nõ eſſe re-
s ſurrectionẽ moꝛtuoꝝ neq;
t angelũ neq; ſpm̃: phariſei
v ãt vtraq; ꝯſitent. Factꝰ eſt
x aũt clamoꝛ magnꝰ ⁊ exur-
gentes quidã phariſeoꝛuꝫ
y pugnabãt dicẽtes. Nihil
mali inuenimꝰ in hoie iſto
z a Quid ſi ſpũs locutus eſt
ei aut angelꝰ. Et cũ magna
b diſſenſio facta eſſet timenſ
tribunꝰ ne diſcerperet pau
lus ab ipſis iuſſit milites
deſcẽdere ⁊ rape eũ de me
dio eoꝝ ac deducere eũ in
caſtra. Sequẽti aũt nocte
aſſiſtẽs ei dñs: ait. Cõſtãs
eſto. Sicut eñ teſtificatus
c es de me in irl'm ſic te oꝫ ⁊
d rome teſtificari. Facta aũt
die collegerũt ſe quidã ex
iudeis ⁊ deuouerũt ſe dicẽ
tes neq; mãducaturos ne
q; bibituros donec occide
rẽt paulũ. Erãt aũt plus q̃
quadragita viri q̃ hãc cõ-
iurationẽ fecerãt q̃ acceſſe
rũt ad pꝛincipẽ ſacerdotũ
⁊ ſenioꝛes ⁊ dixerũt. De-
uotione deuouimus nos
nihil guſtaturos donec oc
e cidamus paulum. Nunc
f ergo vos notũ facite tribu
no cũ ꝯcilio vt ꝓducat illũ
ad vos tãq; aliquid certiꝰ
cognituri de eo. Nos vo
pꝛius q̃ appꝛopiet parati
ſumus interficere illum.
g Quod cum audiſſet filius
ſoꝛoꝛis pauli inſidias ve-
h nit ⁊ intrauit in caſtra nun
a ciauitq; paulo. Vocans

P Oſtera aũt die. Hic ꝯñr ponit aliꝰ in- ¶ Cap. xxiij.
p gredi modus ⁊ licitus: ꝑtes. ſ. vocãdo ⁊ eas diligẽt
audiẽdo: ⁊ pꝫ lr̃a vſq; ibi. b ¶ Ego oi cõſcia bona cõuer
ſatus ſum ante deũ ⁊c̃. ⁊ nõ ſolũ ante hoies ſicut faciunt
hypocrite. q. d. ſine cã ꝑſequimini me. c ¶ Princeps ãt
ſa. ⁊c̃. dolẽs. n. de h
ꝙ paulꝰ ſe iuſtifica-
bat. d ¶ Precepit
aſtã. ſi. ꝑcu. os eius.
⁊ ꝑ hoc inſinuãs ꝙ
falſuꝫ dicebat.
e ¶ Percutiet te de
us pa. deal. i. habẽs
tm̃ apparẽtiaꝫ iuſti-
cie ſꝫ nõ exiſtẽtiã.
f ¶ Summũ ſa. dei
male. q. d. ſi nõ eſſet
aliud crimẽ ex h tñ
incurriſti grauẽ pe
nã. g ¶ Dixit autẽ
paulus. ſe excuſãdo
h ¶ Ne ſcie. frẽs ⁊c̃.
de longinquis. n. ꝑ-
tibꝰ venerat. vt pꝫ ex
p̄dictis: ⁊ parum in
irl'm ſteterat. ꝓpter
qḋ ꝑſonã ſũmi ſacer
dotis nõ cognoſce-
bat. i ¶ Scriptuꝫ
eſt. Exo. xxij.
k ¶ Sciẽs aũt pau.
ſuꝑius deſcripta eſt
pauli ꝑſecutio. h cõ
ſequent deſcribit ꝑ-
ſequẽtiũ diſſenſio.
ſic. n. vnitas bonoꝝ
vtilis eſt: ſic vnitas
maloꝛuꝫ eſt nociua
hoĩs ꝓpt̄ qḋ diſſen-
ſio eoꝝ eſt expediẽs
vt ꝑ hoc eoꝝ mali-
cia impediat ꝓpt̄ h
paulꝰ eoꝝ diſſenſio-
nẽ ꝓcurauit: ⁊ diui-
dit in duas ꝑtes qꝛ
p̊ ponit huiꝰ diſſen-
ſionis ꝓcuratio. ſe-
cũdo oꝛit ꝯ̃ paulꝫ
noua machiãtio: ibi
Facta eſt aũt dies.
Circa pꝛimũ dicit.
k ¶ Sciẽs aũt pau-
lus ⁊c̃. qꝛ ꝑ magnũ
tp̃s ante inceperant
iſte ſecte: vt dicit io-
ſephꝰ antiq̃tatis iudaice li. xviij. l ¶ Exclamauit in cõci
vt ab oibꝰ audiret. m ¶ Ego pha. ſu. q̃tũ ad h ꝙ crede-
bat reſurrectionẽ moꝛtuoꝝ. ſpm̃ ⁊ angelũ. n ¶ Filiꝰ pha
ri. pater. n. ſuus ſpũalis q̃ eũ inſtruxerat. ſ. gamaliel pha-
riſeus fuerat: vt pꝫ. ſ̄. v. ca. ⁊ ſimiliter pater ſuus carnalis
qui eũ poſuerat ſub diſciplina gamalielis. o ¶ De ſpe
⁊ reſur. moꝛ. i. ꝓpter ſpem vite future q̃ eſt expectatio ⁊c̃.
quã expecto ⁊ reſurrectionẽ moꝛtuoꝝ quã p̄dico.
p ¶ Ego iudicoꝛ. i. ad moꝛtẽ cõdẽnari q̃ror. q ¶ Et cũ h
di. fa. ẽ diſ. ⁊c̃. nã phariſei eiꝰ dc̃m appꝛobabãt. ſaducei vo
repꝛobabãt. ⁊ cã ſb̄dit cũ dr̃. r ¶ Sadu. ãt di. ñ eẽ reſur.
moꝛ. ⁊ ſic negabãt reſurrectionẽ futurã. nihil. n. imoꝛtale
dicebãt i hoie eẽ. s ¶ Neq; ange. negabãt eñ oẽm crea
turã ſpũalẽ. t ¶ Neq; ſpm̃. generaliter. nã ⁊ ipm deũ di
cebãt eſſe coꝛpoꝛeũ. ꝓpt̄ qḋ de libꝛis ſacre ſcp̃ture recipie
bãt tm̃. v. libꝛos moyſi: q̃ mĩnꝰ exp̄ſſe loquũt de iſtis q̃ li-
bꝛi ꝓbarũ: ⁊ hic erroꝛ ꝓceſſit ex h ꝙ intellectꝰ humanus
ſꝑ intelligit cũ fantaſmate: qḋ nõ põt coꝛꝑalia trãſcẽdere
vñ cogitãs angelũ foꝛmat ſibi fantaſma hois allati: ⁊ co
gitãs deũ foꝛmat ſibi fantaſma cuiuſdã regis magni oĩ-
bus p̄ſidentis: ꝓceſſit etiã ex falſo intellectu ſcripture: q̃
deo attribuit foꝛmã
coꝛpoꝛeã vt manus
oculos aures ⁊ cete
ra coꝛꝑis mẽbꝛa: ꝑ
q̃ v̾tutes eiꝰ ſpũales
intelligunt: vt dicit
Grego. i moꝛa. hĩe
nanq; oculos dr̃: qꝛ
cũcta videt: manus
qꝛ oĩa oꝑat: ⁊ ſic de
aliis: ⁊ ex eiſdẽ cau-
ſis ꝓceſſit erroꝛ quo
rũdã ſimpliciũ mo
nachoꝝ deũ eẽ coꝛ-
poꝛeũ exiſtimantiũ
ꝓpt̄ qḋ vocati ſunt
antropomoꝛphite:
vt dr̃ li. de colla. pa-
trũ. v ¶ Factꝰ eſt
aũt cla. ma. phariſe-
oꝛũ cũ ſaduceis diſ-
putãtiũ. x ¶ Et ex
ur. qui. pha. pugna
bãt verbis ꝓ paulo
y ¶ Dicẽtes ni. ma.
⁊c̃. quẽ pꝛiꝰ ꝑſeque-
bant ad moꝛteꝫ nũc
dicunt innocentẽ
z ¶ Quid ſi ſpũs. ſ.
diuinꝰ. a ¶ Locu-
tus ẽ ei aũt angelꝰ.
q. d. nihil eſt miran
dũ: qꝛ vtrũq; legit i
libꝛis moyſi q̊s reci
piebãt ſaducei. nam
deꝰ legit locutꝰ cum
abꝛahã ⁊ etiã ange-
lus in pluribꝰ locis
in Geñ. ⁊ i h argue
bãt cõtra ſaduceos
ex ſcriptura ab eis
recepta. b ¶ Ti.
tri. ne diſ. pau. ab eiſ
ſcꝫ ſaduceis. cetera
patẽt i lr̃a vſq; ibi.
c ¶ Sic te oꝫ ⁊ ro. te
ſti. ⁊ ex h motꝰ fuit
ad ceſarẽ appellare
ĩ. xxv. d ¶ Facta ãt
die. h ꝯñr noua ma
chinatio ꝯ̃ paulũ cogitat: ⁊ ſcḋo diſſipat: ibi. Nõ cum au
diſſet. Circa p̄mũ dr̃. d ¶ Facta aũt die ſe. col. ſe q̃dã ex
iudeis. dolẽtes ꝙ paulꝰ ſic euaſerat ſapient. cetera patent
vſq; ibi. e ¶ Nunc ḡ. vt cito expediamur a ieiunio ⁊ vos
habeatis intẽtũ f ¶ Vos no. fa. tri. cũ ꝯcilio. iungat ſic
lr̃a. Vos cũ ꝯcilio. i. vos ſimul ꝯſiliati phariſei ⁊ ſaducei
ne ꝑ v̄ram diſſenſionẽ impediat paulĩ moꝛtẽ. Notũ faci
te tribuno. rogãtes eũ. Vt adducat illũ ⁊c̃. ⁊ pꝫ lr̃a.
g ¶ Nõ cũ audiſſet. h ꝯñr dicta machinatio fruſtrat. Cir
ca qḋ p̊ponit dicte machinatiõis reuelatio. ſcḋo eiuſdeꝫ
fruſtratio: ibi. Tribunꝰ igit. Circa pꝛimũ dr̃. g ¶ Nõ cũ
au. fi. ſo. pauli. q̃ erat ꝓ eo ſolicitꝰ ingrẽdo q̃d ꝓ eo vel ꝯ̃
eũ poſſet fieri. h ¶ Venit ⁊ intra. in caſtra. nõ eñ ſic te-
nebat paulus q̃n amici ſui ad eũ poſſent ingredi ⁊ mini-
ſtrare ei. tũ qꝛ nõ erat ꝑ iudiciũ cõdẽnatꝰ: tũ qꝛ erat ciuis
romanꝰ. a ¶ Vocans aũt pau. ad ſevnũ de cẽturionibꝰ

dicit aūt cēturio q̄ hꝫ centū hoīes i armis ſub ſe: ⁊ ſic mi ſit minorē ad maiorē. cetera patēt vſq3 ibi. b ¶ Apphēdēs aūt tribu. ma. illi⁹. vt loq̄ret ei ſecreti⁹ ⁊ forſitan credēs ꝙ paulus ad eū aliqđ exeniū mitteret in ſecreto.

c ¶ Ille aūt di. iudeis cōuenit rogare te. i. iudei fecerūt cōuētōes de rogādo te d ¶ Vt die craſtina pro. paulū. volētes ꝓditorie occidē eū. e ¶ Expectātes pro. tuū. i. ꝙ tu ꝓmittas eis eductionē pauli ad eos ⁊ ipleas ope f ¶ Tribun⁹ igit. hic ꝯñr deſcribit reuelate machinatiōis fruſtratio: ꝑ hoc ꝙ iterꝫ duct⁹ fuit ceſareā ad p̄ſidez q̄ erat iudex ſupior: ⁊ hoc eſt qđ dr. Tribun⁹ ḡ dimiſit adoleſcētē vt iret viā ſuā. g ¶ Precipiēs ei ne cui loq̄ret ne forte ꝑ hoc deductio pauli in ceſareā ipediret. cetera patēt vſq3 ibi. h ¶ Timuit. n. ⁊c. totū iſtđ vſq3 ibi incluſiue. Tāq3 accepturā pecuniā. nō ē de textu nec i libris correctꝭ ꝫ fuit q̄dā gloſa reddēs rōnē quare tribun⁹ mittebat paulū cū ſecuritate tāta q̄ poſtea ꝑ ſcptores fuit textui inſerta. i ¶ Scribēs ei eplaꝫ cōtinentē hec. ſ. cauſam miſſionis ⁊ cuꝫ ſumptib⁹ tantꝭ ⁊ pꝫ lrā hoc excepto. k ¶ Eripui cogito q2 romanus. hoc dicit ad acq̄rendā p̄ſidis beniuolētiaꝫ: quaſi hñs magnū ȝelū de ciuib⁹ romanis: q2 qñ eripuit eū de manib⁹ iudeoꝝ. nō cognouit ꝙ eēt ciuis roman⁹ ꝫ poſtea cognouit qñ eū q̄ſtionare voluit: vt hr̄ in fine ca. xxij. l ¶ Duxerunt ꝑ no. vt euaderet inſidias iudeoruꝫ. m ¶ In antipatridē. nomen eſt cuiuſdam ciuitatis exñtis int̄ irl̄m ⁊ ceſareā: tñ magꝭ ꝓpe ceſareā. n ¶ Et poſtera die dimiſſis equitib⁹ vt cū eo irēt. ſ. cū paulo. o ¶ Reuerſi ſunt ad caſtra. ſ. ad munitionē que erat in irl̄m. iđ aūt reuerſi fuerūt milites ⁊ lācearij qui erāt pedites: q2 paul⁹ erat extra piculū inſidiarū. p ¶ Audiā te inquit cuꝫ accuſatores tui venerint. melius eñ inquirit veritas in p̄ñtia partiū ꝙ in abſentia alteri⁹. q ¶ Iuſſitq3 in p̄torio herodis. i. qđ fuerat herodis. r ¶ Cuſtodiri eum. Herodes. n. aſcalonita renouauit ⁊ ampliauit illaꝫ ciuitatē vocans eam ceſareā i honorē ceſaris: que prius dicebat turris ſtratoris: ⁊ ibi edificauit p̄toriū quod adhuc retinebat nomen actoris.

aūt paulus ad ſe vnū ex cē
turionibus ait. Adoleſcē
tē hunc adduc ad tribunū
Hꝫ. n. aliqđ indicare illi ⁊
ille quidē aſſumēs eū. du
xit ad tribunū ⁊ ait. Vinct⁹
paul⁹ rogauit me hūc ado
leſcētē ꝑducē ad te hñtem
b aliqđ loq̄ tibi. Apphēdēs
aūt tribun⁹ manū illi⁹ ſeceſ
ſit cū eo ſeorſuꝫ: ⁊ interroga
uit illū. Quid eſt qđ hēs i
c dicare mihi. Ille aūt dixit
d iudeis ꝯuenit rogare te vt
craſtia die ꝓducas paulū i
ꝯciliū q̄i aliqđ certius inq̄
ſituri ſint de illo: tu vero ne
crediderꝭ illꝭ. Inſidiāt. n.
ei ex eis viri ampli⁹ q̄3. xl.
q̄ ſe deuouert̄ ñ māducare
neq3 bibē donec interficiant
e eū ⁊ nūc pati ſt̄ expectātes
f ꝓmiſſū tuū. Tribun⁹ igit
g dimiſit adoleſcētē p̄cipiēs
ei ne cui loq̄ret qm̄ hec no
ta ſibi feciſſet. Et vocatis
duob⁹ cēturionib⁹ dixit illꝭ
Parate milites ducentos
vt eāt vſq3 ceſareā ⁊ eq̄tes
lxx. ⁊ lancearios ducētos
a tercia hora noctꝭ ⁊ iumē
ta p̄pate vt iponētes pau
lū ſaluū ꝑducerēt ad felicē
h p̄ſidez. Timuit. n. ne forte
raperēt eū iudei ⁊ occide
rēt ⁊ ip̄e poſtea calūniā ſu
ſtineret tāq3 acceptur⁹ pe
i cuniā ſcribēs ei eplaꝫ cōti
nētē h̄ Claudi⁹ lyſias opti
mo p̄ſidi felici ſalutē. Vi
rū hūc comp̄hēſū a iudeis
⁊ incipiētē interfici ab eis ſu
k ꝑueniēs cū exercitu eripui
cogito q2 roman⁹ ē voléſq3
ſcire cām quā obijciebant
illi: deduxi eū i ꝯciliū eoꝝ
Quē inueni accuſari de q̄
ſtionibus legis ipoꝝ nihil
vero dignū morte: aut vin
culis hñtē crimē. Et cū mi
hi platuꝫ eſſet de inſidijs
quas parauerant illi: miſi
eū ad te denūciās ⁊ accuſa
torib⁹ vt dicāt apđ te. Va
le. Milites vero ſm̄ p̄ceptū
l ſibi aſſumētes paulū duxe
m rūt ꝑ noctē in antipatridē
n ⁊ poſtera die dimiſſis eq̄ti
o bus vt cū eo irēt reuerſi ſūt
ad caſtra. Qui cū veniſſēt
ceſareā ⁊ tradidiſſent epi
ſtolā p̄ſidi: ſtatuerunt ante
illū ⁊ paulū. Cū legiſſet āt
⁊ interrogaſſet de qua pro
uincia eſſet ⁊ cognoſcens
p q2 de cilicia audiā te inq̄t
cū accuſatores tui venerit
q Iuſſitq3 in p̄torio herodis
r cuſtodiri eū. C xxiiij.

a Poſt quinq3 aūt dies
deſcēdit princeps ſa
cerdotū ananias cū ſenio
rib⁹ q̄buſdā ⁊ tertullo q̄dā
oratore: qui adierūt p̄ſidē
b aduerſus pauluꝫ. Et cita
c to paulo cepit accuſare ter
d tullus dicēs. Cū in multa
e pace agam⁹ per te ⁊ multa
f corrigant ꝑ tuā ꝓuidētiaꝫ
g ſꝑ ⁊ vbiq3 ſuſcipimus opti
h me felix cum grārū actione
i Ne diutius aūt te ꝓtrahā
k oro breuiter: audias nos
l ꝓ tua clemētia. Inuenim⁹
hūc hoīem peſtiferū ⁊ cōci
tātē ſeditionē oib⁹ iudeis
a in vniuerſo orbe ⁊ auctorē
ſeditiōis ſecte naȝarenorū
b q̄ ēt tēplū violare conatus
c d eſt quē ⁊ app̄hēſum volui
mus ſꝫ legē nr̄aꝫ iudicare
Supueniēs āt tribun⁹ lyſi
as cū vi magna eripuit eū
de manib⁹ nr̄is iubēſ accu

¶ Cap. xxiiij.

a ¶ Poſt q̄nq3 aūt dies. Supi⁹ deſcpta eſt ꝑſecutio pauli i irl̄m hic cōſequent ponitur ei⁹ ꝑſecutio apđ ceſaream: ⁊ diuidit in tres partes: quia primo ponit pauli accuſatio. ſecundo eius defenſio: ibi. Reſpōdit aūt paulus. tercio iudicꝭ reſpōſio: ibi. Diſtulit aūt. Circa primu pꝫ littera vſq3 ibi. b ¶ Et citato paulo ꝑ viā iudicij vt rñderet ad obiecta. c ¶ Cepit accuſa. tertullus. orator ad h̄ adduct⁹. ⁊ p̄mo ſm̄ modū boni oratoriſ captat beniuolētiā iudicis dicens. d ¶ Cū in multa pace agam⁹. i. vitā iſtā tranſeamus. e ¶ Multa corrigāt ad cōſeruationē pacis cōmunis. f ¶ Per tuā ꝓuidētiā. i. ꝑ tuū regimen g ¶ Semꝑ ⁊ vbiq3 ſuſcipim⁹. regimen tuū. h ¶ Cū omni gratiarū actiōe. deo ⁊ tibi de tali regimine. i ¶ Ne diutius aūt ꝓtrahā te. detinēdo temp⁹ in verboꝝ ꝓlixitate. k ¶ Oro breuit audias nos ꝓ tua clementia. q. d. que petimus ſunt exaudiri digna. Conſequēter accuſat paulum d. l ¶ Inuenimus hunc hominem peſtiferuꝫ. nomē eius non exprimit. q. pre nimia malicia noiari indignū. m ¶ Et concitanteꝫ ſeditionē omnibus iudeis. cū tñ eſſet p̄dicatō euāgelice pacis. a ¶ Et auctorē ſedi. ſecte naȝarenorū. i. xp̄ianoꝝ a ih̄u naȝareno ſic dictoꝝ. b ¶ Qui etiam tē. vio. cona. eſt. inducēdo ibi gentiles. h̄. n. imponebāt ſibi falſo: vt pꝫ ex p̄dictꝭ. ſ. xxj. ca. c ¶ Quē ⁊ app̄hē. in tēplo. d ¶ Voluim⁹ ſm̄ le. no. indicare. q. d. iſtud ꝑtinet ad nos ſic ⁊ cultū tēpli cuſtodire. cetera patēt vſq3 ibi.

ſatores ei⁹ad te venire a q̊
poteris ipſe iudicās de oi
bus iſtis cogſcere: de q̇b⁹
c nos accuſam⁹ eũ. Adiece
rũt āt ⁊ iudei dicētes h̄ ita
f ſe h̄re. Rñdit aũt paul⁹ an
g nuēte ſibi p̄ſide dicere. Ex
multis annis te eē iudicez
h i gēti huic ſciēs bono aio ꝓ
k me ſatiſfaciā. Potes.n.co
l gnoſcere q̄2 nō pl⁹ ſũt mi
hi dies ꝙ.xij. ex q̊ aſcendi
m adorare i irl'm ⁊ neq̄ȝ in tē
plo iuenerũt me cũ aliq̊ di
n ſputātē aut ꝯcurſum faciē
o tē turbe: neq̄ȝ i ſynagogis:
p neq̄ȝ i ciuitate: neq̄ȝ ꝓbare
q p̄nt tibi de quibus nũc me
r accuſant. Cōfiteor aũt hoc
s tibi ꝙ ꝭm ſectā quā dicunt
t hereſim ſic deſeruio patri
v ⁊ d̄o meo credēs oībus q̄ i
lege ⁊ ꝓphis ſcripta ſunt:
x y ſpem h̄ñs in deũ quā ⁊ ipſi
expectāt reſurrectionē fu
z turā iuſtoꝝ ⁊ iniq̊rũ. In h̄
⁊ ip̄e ſtudeo ſine offendicu
a lo ꝯſciam habere ad deũ ⁊
b ad hoīes ſp̄. Poſt annos
c aũt plures elemoſynas fa
d e cturus in gentē meā veni ⁊
f g oblationes ⁊ vota in q̇bus
inuenerũt me purificatuz i
h templo non cũ turba neq̄ȝ
cũ tumultu. Et apprehen
derũt me clamātes ⁊ dicē
tes. Tolle inimicũ noſtruz
i Quidam aũt ex aſia iudei
k quos oportebat apud te p̄
ſto eſſe ⁊ accuſare ſi q̇d ha
l berent aduerſuz me aut hi
m ip̄i dicāt ſi quid inuenerũt
i me iniq̊tatis cũ ſtem i cō
n cilio niſi de vna hac ſolum
modo voce q̄ clamaui int̄
eos ſtans: qm̄ de reſurre
ctione mortuoꝝ ego iudi
o cor hodie a vobis. Diſtu
p lit aũt illos felix certiſſime
ſciens de via hac dicens.
q Cuz tribunus lyſias deſcē
r s derit audiaz vos. Juſſitq̄ȝ
centurioni cuſtodire eum
t v ⁊ habere requiē nec quēq̄ȝ
x de ſuis ꝓhibere miniſtra
y re ei. Poſt aliquot aũt di
es veniens felix cũ druſil
la vxore ſua que erat iudea
z vocauit paulum ⁊ audiuit
ab eo fidē q̄ eſt in xp̄m ih̄m
a b Diſputante aũt illo de iu
c d ſticia ⁊ caſtitate ⁊ de iudi
e cio futuro tremefactus fe
f lix reſpondit. Quod nunc
attinet vade: tempore aũt
g oportuno accerſiā te ſimul
⁊ ſperās ꝙ pecunia ei da
ret a paulo ꝓpt̄ qd̄ ⁊ freq̄nt̄
accerſiens eũ loquebat̄ cũ
h eo. Biennio autē expleto

e Adiecerũt aũt ⁊ iudei. ⁊ approbandũ ⁊ ꝯfirmādũ verba tertuli. f Rñdit aũt. hic ꝯñr ponit̄ pauli defenſio. ⁊ primo captat beniuolētiā. d. g Ex multis annis te eſſe iudi. huic gēti. rebelli ⁊ male regibili. h Sciēs. q. d. p hoc manifeſte pȝ bonitas tui regimis qd̄ tādiu habuiſti regimē hui⁹gentis: ⁊ hoc ego ſciēs. i Bono aio ꝓ me ſatiſfaciā. ꝯfidēs de tua iuſticia ⁊ mea inocētia. Cōſeqnent̄ rñdet ad obiecta ⁊ p̊ ad p̄mũ. ſ. de ꝯcitatiōe ſeditionũ i irl'm d. k Potes eniz cognoſcere. p multos teſtes fide dignos. l Quia nō pl⁹ ſũt mi. dies. ſic̄ declaratũ eſt. s̄. xxj. ca. m Et neq̄ȝ i tē. iue. me cũ ali. diſputātē. que diſputatio facit aliq̄ñ comotōnē auditiũ. n Aut cō cur. tur. faciētē. qd̄ ē ſeditionis ſignũ. o Neq̄ȝ i ſyna. ne. i ciuitate. ſupple inuenerũt me p̄dicta me facientem. p Neq̄ȝ ꝓba. p̄nt tibi. illa ſupple. q De q̇b⁹ nũc me accuſant. ⁊ tñ debēt ꝓbare cũ ſint actores. r Cōfiteor. h̄ rñdet ad ſecundũ. ſ. de ſecta xp̄ianorum quā cōfitet̄ ſe tenere tāq̄ȝ ſanctā ⁊ bonaz d. Cōfitebor hoc āt tibi. tāq̄ȝ iudici. s Qꝫ ꝭm ſectā xp̄ianoꝝ quā dicũt hereſim. i. magl' teneri ex ꝑtinatia ⁊ igrantia pplariũ ꝙ ex teſtimonijs ſcp̄ptura rũ. vñ dicebāt Joh. vij. Nunq̇d ex p̄nci pib⁹ aliq̇s credidit i eũ: aut ex phariſeis: ſed turba hec q̄ ñ nouit legē maledicti ſũt. t Sic deſeruio deo p̄ri. oīm v Credēs oīa q̄ in le. ⁊ ꝓphe. ſcri. ſunt: ⁊ in ih̄u nazareno adipleta ſunt. x Spem h̄ñs in deũ. de btitudine cōſequēda p ip̄m. y Quā ⁊ hi ip̄i expectāt. ꝙtũ ad phariſeos: q̄ etiā ꝭm eos nō habebit̄ niſi in reſurrectione mortuoꝝ: in qua iuſti eternalit̄ p̄miabunt̄ ⁊ iniqui dānabuntur. z In hoc ⁊ ipſe ſtu. ſine offen. conſciam h̄re. i. ſine ſcādalo actiuo. a Ad deũ ⁊ hoīes ſp. nō ſolũ cauēs offenſaȝ dei: ſed etiā hoīm ꝙtũ eſt ex me. ⁊ ſic offenſa accuſatoꝝ meoꝝ ꝓcedit ex eoꝝ mera malicia. b Poſt annos. Hic ꝯñr rñdet ad terciũ. ſ. de violētia tēpli. d. Poſt annos aũt plures. a cōuerſione mea ad xp̄m. c Eleſynas fa. in gen. meas. i. infideles in irl'm manētes qui ſuas ⁊ vendiderat poſſeſſiones vt habet̄. s̄. iiij. ca. ꝓpter qd̄ paulus ꝓ eis faciebat collectas in gētib⁹ alijs. vt habēt̄ s̄ in ep̄l'is ſuis. d Veni in irl'm. e Et oblationes facturus. f Et vota. deo redditurus. g In qui. inuē. me purifi. in tēplo. ⁊ ſic ip̄m nō violaui ꝫ magis honoraui. h Nō cũ turba neq̄ȝ cũ tumultu inuenerũt me: ſed offerentē oblationes meas deuote. Conſeqnent̄ oſtendit qui fuerunt illi qui in templo eũ inuenerũt ⁊ tumultũ fecerunt. d. i Quidā aũt ex aſia iudei. vt pȝ ex ſupradictis. xxj. k Quos oportebat modo apud te preſto eē ⁊ accuſa. ⁊c̄. ſed eoꝝ abſentia oſtendit eos magis culpabiles eſſe de cōcitatione in templo facta quā fecerant ſine cā. l Aut hi ipſi. q̄ ſũt hic p̄ntes. m Dicāt ⁊c̄. in cōcilio. i. i iudicij loco. n Niſi de vna hac ſolũmodo voce. q. d. ego nō fui cā diſſenſionis eoꝝ: ꝫ ip̄imet adinuicē ꝓ defenſione ſectarũ ſuarũ. o Diſtulit āt. Hic ꝯñr ponit̄ reſponſio iudicis: ⁊ ſecũdo ſui ſucceſſoris ca. ſe. Prima in duas: q̄2 primo ponit̄ iudicis rñſio. ſecundo p̄dicationis pauli auditio: ibi. Poſt aliquot. Circa p̄mũ dr̄. o Diſtulit āt illos felix. differēdo dare ſniam. p Certiſſime ſciēs de via. veritatis pro paulo: formidabat tñ turbare iudeos mot⁹ timore hũano ſicut ⁊ pilat⁹ ſciens innocētiā xp̄i: tradidit eũ tñ iudeoꝝ volũtati: ne ꝫ eũ aliq̇d machinaret̄ erga ceſarē. d. ꝓ excuſatiōe dilatiōis. q Cuz tri. ly. deſcēderit. de irl'm in ceſareā q̄ eſt in inferiori ſitu. r Audiā vos. hāc aũt excuſationē accepit ex v̄bis tertuli qui i allegatiōe ſua dixerat ꝙ de oib⁹ q̄ dicebat felix poterit a lyſia cognoſcere v̄itatē. s Juſſitq̄ȝ centu. cuſto. euz. ſ. paulũ. t Et h̄re requiē. i. a cathenis vel infeſtationib⁹ ſuis. v Nec quēq̄ȝ de ſuis ꝓhibere. amicis. x Miſtrare ei. neceſſaria vict⁹ ⁊ veſtitus. y Poſt aliq̊t aũt dies. hic ꝯñr ponit̄ p̄dicatio pauli felici ⁊ ei⁹ vxori: cũ ſubdit. z Et audiuit ab eo fidē q̄ eſt i ih̄m xp̄m. vxore ſua iudea ad h̄ inducēte virũ ſuũ. a Diſputāte aũt illo. i. p̄dicāte. b De iuſticia. ſernāda ad ꝓximũ. c Et caſtitate. ad ſemetip̄m. d Et de iudicio futuro. cui⁹ cōſideratio inducit timorē diuinũ. e Tremefact⁹ felix. ex auditu taliũ. f Rñdit qd̄ nũc attinet valde. tũc.n. liberauit eũ a clauſura carcer' dans ei libtatē eũdi p ciuitatē: ita tñ ꝙ rediret ad mādatũ ip̄i⁹. g Simul ⁊ ſperās ꝙ ⁊c̄. q. d. nō ſolũ dedit hāc libertatē paulo diuini iudicij timore: ꝫ etiā cupiditate pecunie. h Biēnio aũt expleto. Jſtud biēniũ nō eſt tp̄s p̄ſidat⁹ felicis: aliter nō videret̄ verũ qd̄ dixit ei paul⁹. s̄. eo. ca. Ex multis annis te eſſe iudicē huic genti ſciens ⁊c̄. ꝫ eſt tempus more pauli in ceſarea. tp̄e.n. felicis ſurrexerũt in iudea multi latrones ⁊ falſi ꝓphete pplm ſeducentes: ⁊

cōſitatē ꝑturbātes vt dicit ioſephus in quib⁹ capiendis ꝛ reprimēdis felix fuit occupat⁹: ita ꝙ cām pauli nō determinauit: ꝛ q̄ꝛ ei⁹ determinationē differre volebat vt pꝫ ex ꝑdictis. i ¶ Accepit ſucceſſorē felix porticiū feſtum. ita ſcribit in libris correctis: ꝛ ita noiat eū ioſeph⁹. xx. lib. iudaice antiquitatis.

in irl'm duci ꝛ ibi iudicari: qđ erat paulo ꝑiculoſum ꝓpt' qđ habuit cām appellādi. iō ſubdit. n ¶ Ad tri. ceſa. ſto. q̄ꝛ feſt⁹ nō hēbat auctē iudicādi niſi a ceſare. cetera patēt vſq; ibi. o ¶ Nēo pōt me illis donare. cū ſim inocēs. qđ pꝫ ex ꝑdict: q̄ꝛ iudei nihil poterāt de grauib⁹ ꝓbare in quibus eū accuſabāt

k ¶ Volēs aūt gratiā ꝑſtare iud. felix. timēs ne accuſaret ab eis de malo regimine terre. l ¶ Reliquit paulū vinctū reuocās libertatem quā dederat ei. tñ ꝑ hoc nō euaſit accuſationē iudeoꝝ apđ ceſarē: nō ꝓ paulo: ſꝫ ꝓpt' malā terre gubernationē vt dicit ioſeph⁹ li. ꝑdicto. ꝛ idē cōtigit pilato q̄ in fauorē iudeoꝛuꝫ ꝯdēnauerat xp̄ꝫ. nā accuſat⁹ a iudeis fuit relegat⁹ in exiliuꝫ

Feſt⁹ ĝ. ¶ xxv. Poſito tractatu felic' circa paulū. h ꝯñr ponit tractat⁹ ſui ſucceſſoris erga eū: ꝛ ꝑmo in pauli abñtia ſcđo i ei⁹ ꝑñtia: ibi. Et altera die. Circa ꝑmū dr̄. a ¶ Feſt⁹ ĝ cū ve. i ꝓuiciā. iudee. b ¶ Poſt tri. aſcē. hier. eo ꝙ erat metropol' terre. cetera patēt vſq; ibi.
c ¶ Inſidias tēdentes. i. tendē diſponētes. d ¶ Feſt⁹ aūt rñdit ꝛc̄. q̄ꝛ i cauſis maxie arduis ſic̄ eſt mors vl' vita hoīs. ñ ē ꝓcedēdū leuit' ſed mature. e ¶ Et altera die. h ꝯñr pōit tractat⁹ in pauli pñtia ꝛ pꝫ lr̄a vſq; ibi.
f ¶ Circūſteterūt eū. vt eoꝝ multitudine ꝛ circūdatione terreret. g ¶ Multas ꝛ gra. cau. obijciētes. q̄ nō exꝑmunt h: ſꝫ ex rñſione pauli patēt in ꝑte cū dicit.
h ¶ Paulo om. ra. reddēte. ad excludēdū accuſationes eoꝝ. i ¶ Qm̄ neq; ꝛc̄. vt pꝫ ex rñſionib⁹ pauli. c. ꝑce. k ¶ Feſt⁹ aūt. Supi⁹ eſt deſcripta multiplex ꝑſecutio pauli a iudeis in irl'm ꝛ i ceſarea. h ꝯñr ponit ei⁹ appellatio ꝑ quā exiuit de iudea ꝛ iuit romā ſicut dñs dixerat ei. ſ. xxiij. ca. ꝛ diuidit in tres ꝑtes: q̄ꝛ ꝑ° pauli appellatio interponit. ſcđo de appellāte cōſulit ibi. Et cū dies aliq̄t. tercio romā mittit ca. xxviij. Circa ꝑmū dr̄. k ¶ Feſt⁹ aūt vo. gra. pre. iudeis. q̄ꝛ timebat accuſari ab eis ſic̄ ꝛ plures alij q̄ i eodē officio ꝑceſſerāt. l ¶ Rñdēs paulo. nō ad ei⁹ v̄ba ꝓpt' q̄ debuiſſet eū dimittē tā ſine culpa. m ¶ Dixit. volēs eū inducē vt ꝯſentiret

i accepit ſucceſſorē felix por
k ticiū feſtū volēs aūt grām
l ꝑſtare iudeis felix reliquit
paulū vinctū. ¶ Ca. xxv.
a Feſtus ĝ cū veniſſet i
b ꝓuiciā poſt triduum
aſcēdit hieroſolymaꝫ
a ceſaria: adierūtq; eū principes ſacerdotū ꝛ primi iudeoꝝ aduerſus paulū: ꝛ rogabāt eū poſtulātes grām aduerſus eū vt iubēt ꝑdu
c ci eū in irl'm inſidias tendē
tes vt interficerēt eū i via
d Feſt⁹ aūt rñdit ſeruari q̄dē
paulū i ceſarea ſe aūt maturi⁹ ꝓfecturū. Qui ĝ i vob ait potētes ſunt deſcēdentes ſil': ſi qđ eſt i viro crimē accuſent eū. Demorat⁹ āt int' eos dies nō ampli⁹ q̄ octo aut. x. deſcēdit ceſare
e am ꝛ altera die ſedit ꝓ tribunali: ꝛ iuſſit paulū addu
f ci. Qui cū ꝑduct⁹ eēt circū
ſteterūt eū q̄ ab hieroſoly
g ma deſcēderāt iudei multas ꝛ graues cās obijcientes q̄s nō poterant ꝓbare
h paulo rōnem reddēte qm̄
i neq; i legē iudeoꝝ neq; in tēplū neq; in ceſarem q̄cq;
k peccaui. Feſt⁹ āt volēs gra
l tiā preſtare iudeis rñdens
paulo dixit: vis hieroſolymā aſcēdē: ꝛ ibi de his iu
m dicari apud me. Dixit āt
n paul⁹ Ad tribunal ceſaris
ſto ibi me oꝫ iudicari: iudeis nō nocui ſic̄ tu meli⁹ noſti. Si. n. nocui aut dignū morte aliq̄d feci: nō recuſo

mori Si v̄o nihil eſt eoꝝ q̄
o hi accuſant me nēo pōt me
p ill' donare. Ceſarē appello
q Tūc feſtus cū cōſilio locu
r tus rñdit. Ceſarē appella
s ſti: ad ceſarē ibis. Et cū di
es aliquot tranſacti eſſent
t v agrippa rex ꝛ bernice de
x ſcēderūt ceſareā ad ſalutādū feſtū. Et cū dies pluręſ ibi morarent': feſt⁹ regi iudicauit de paulo dicens. Vir q̄dā eſt derelict⁹ a felice vinct⁹: de quo cū eēm hieroſolymis adierūt me pricipes ſacerdotū ꝛ ſenio
y res iudeorū poſtulātes aduerſus illū dānationē Ad q̄s rñdi q̄ꝛ nō eſt romanis ꝯſuetudo donare aliquem
a hoieꝫ priuſq; is q̄ accuſat' pñtes hēat accuſatores locūq; defēdēdi accipiat ad abluēda crimina q̄ ei obijciūt'. Cū ĝ huc ꝯueiſſent: ſine vlla dilatione i ſequēti die ſedēs ꝓ tribunali iuſſi adduci virū. De q̄ cū ſtetiſ
b ſent accuſatores nullā cāꝫ
c deferebāt de q̄b⁹ ego ſuſpi
d cabar malū: q̄ōnes v̄o q̄ſdā de ſua ſuꝑſtitiōe hēbāt aduerſus eū: ꝛ de q̄dā ihu defuncto queꝫ affirmabat
e paul⁹ viuē Heſitās āt ego
đ hmōi q̄ōne dicebā ſi vellet ire hieroſolymaꝫ: ꝛ ibi
f iudicari de iſtis Paulo āt
appellāte vt ſeruaret' auguſti cognitiōi iuſſi ſ̄uari eū donec mittā eū ad ceſareꝫ Agrippa āt dixit ad feſtuꝫ

iō format ſuā appellationē. d. p ¶ Ceſarē appello. tāq; iudicē ſuꝑiorē: ad quē lꝫ appellare ab iferiori. q ¶ Tūc fe. cuꝫ ꝯſi. locut⁹. i. habito ꝯſilio cū ſapiētib⁹ ſibi aſſiſtentib⁹.
r ¶ Rñdit ceſarē ꝛc̄. deferēdo appellationi ſic̄ iuſtū erat ꝛ dignū. s ¶ Et cū dies. Hic ꝯñr de paulo appellāte q̄rit' cōſiliū q̄ꝫtū ad miſſionis ei⁹ modū: ꝛ ꝑ° in ei⁹ abñtia. ſcđo i ei⁹ pñtia: ibi. Altera āt die. Circa primū dr̄ Et cuꝫ dies aliquot trāſacti eēnt ab appellatiōe pauli.
t ¶ Agrippa rex. iſte fuit filius herodis agrippe quē ꝑcuſſit angel⁹ dñi: vt hr̄. ſ. xij. v ¶ Et bernice ſoror ei⁹: vt dicit ioſeph⁹ lib. ꝑ° de iudaico bello. x ¶ Deſcederūt ceſa. ad ſa. feſtū ꝛc̄. tenebat eñ iſte agrippa regimē ſuū a ceſare: iō voluit ſalutare feſtū q̄ i iudea tenebat ceſaris locū. cetera patent vſq; ibi.
y ¶ Poſtulātes adver. illū dānationeꝫ ꝛc̄. donare quibuſcūq; ꝑſonis ꝛ quātūcūq; magnis aliquē hoieꝫ puniēdū ad mortem.
a ¶ Priuſq; is q̄ accu. pñtes ha. accuſatores ꝛc̄. aſpect⁹ eñ ꝛ auditus ꝑtiū ꝑſentialit' multū cōferūt iudici ad cognitionē veritatis. cetera patēt vſq; ibi.

b ¶ Nullā cām defe. de q̄b⁹. ſ. cauſis. c ¶ Ego ſuſpica. malu. vt de homicidio vel aliquo hmōi. d ¶ Queſtiones v̄o q̄ſdā de ſua ſuꝑſtitiōe. i. de religiōe iudaica quaꝫ hñ noiat ſuꝑſtitionē q̄ꝛ ſuꝑſtitio ꝓprie loquēdo eſt vana vel ſuꝑflua religio q̄ tūc vigebat apud iudeos: magis curātes de traditiōib⁹ hoim q̄ꝫ de mādat' diuis Math. vij. e ¶ Heſitās aūt ego de hmōi q̄ōne. q̄ꝛ gentilis erat nihil ſciēs de eoꝝ ritu vel lege. f ¶ Paulo ꝛc̄. auguſti cognitiōi. i. imꝑatoris. Sic̄ eñ imꝑatores romāi vocati ſt' ceſares a iulio ceſare ꝑ° iꝑatore ita noiati ſūt auguſti: ꝛ adhuc noiant' ab auguſto ceſare eo ꝙ multū auxit imꝑiū.

g Volebā ꝛ ipe hoīem audire. nā agrippa iudeus erat ꝛ mlťa de paulo audierat. h Altera aūt. Hic ꝯñr querit ꝯſiliū in pñtia. ꝛ ꝑmo ꝯſiliū q̄rit. ſcd̾o paulo locus loquēdi cōcedit. ca. xxvij. ꝑma ps pꝫ paucis exceptis q̄ diſcurrent. i Cū multa ambitiōe. i. cū mlťo apparatu et cultu veſtiū ꝛ ſocietatis. k Petētes et acclamātes. vt ex magnitudie clamoris iclinaret anim⁹ feſti ad concedendū mortē pauli. l De quo q̄d cer. ſcri. do. nō ha. q2 ſicut dictū eſt gētilis erat ignorās q̄ōnes et diſcordias q̄ ſunt int iudeos ꝛ xp̄ianos. m Et maxie ad te rex agrippa. q̄ es iudeus. n Vt interrogatiōe fa. a paulo o Per te habeā q̄d ſcribā. de ipō: ꝛ ſub. dit cā. Sine ratōne em̄ ꝛc.

Capitulū. xxvj.

Agrippa vō. Hic ꝯñr paulus inq̄rit. et diuidit i duas ptes: q2 p̄ audit pauli rñſio. ſecūdo ſup eā h̄r collatio: ibi. Et ſurrexit rex. ꝑma adhuc i duas: q2 ꝑmo ponit rñſio pauli ad agrippā. ſcd̾o ad feſtū ꝑſidē: ibi. Hec loquēte. Circa ꝑmum paul⁹ captat agrippe beniuolētiaꝫ. d. b De oib⁹ ꝛc. apud te. i. innocētē a te iudicari. c Cū ſim defenſurus me hodie. i tua pñtia. d Maxie te ſciēte oia q̄ apud iudeos ſūt. et ſic intelligis v̾ba mea legi ꝛ ꝓphis cōſona. e Propt̾ q̄d obſecro pati. me audias h̄ aūt dixit: q2 intendebat plura dicē: vt ex ſequētib⁹ patet. f Et q̄dē. hic ꝯñter ꝓſequit̾ ſuā intētōꝫ Circa quā apl̄s p2io narrat ſuā ꝯuerſationē in iudaiſmo. ſcd̾o pſecutionē quā intulit pplo xp̄iano: ibi. Et ego q̄d. tercio ſuā cōuerſionē ab errore ꝑſtino: ibi. In q̄bus ꝛc. Circa ꝑmū dicit: f Et q̄dē vitā meā a iuuētute ꝛc. q2 paul⁹ fuit ibi miſſus ꝛ traditus doctrine gamalielis: vt dictū ē. ſ. xxij. g Qm̄ ſm certiſſimā ſe. ꝛc. Secta em̄ saduceoꝝ q̄ in credēdis diuidebat̾ ꝯ iſtā nulla erat: cū negaret generalr̄ ſpm̄ ꝛ reſurrectionē mortuoꝝ. h Et nūc i ſpe. i. ꝓ ſpe. i Que ad p2es nr̄os repromiſſiōis. ſ. de xp̄o vēturo ꝛ de reſurrectiōe ꝛ b̄tificatiōe p eū ſiēda. k Facta ē a deo. p̄2iarchis ꝛ ꝓphis. l Iſto iudicio ſubiect⁹. tanq̄ꝫ malefactor ꝛ reus. m In q̄. ſ. ſpe.

g Volebā ꝛ ipe hoīem audire. Cras inq̄t audies eum. h Altera aūt die cū veniſſet i agrippa ꝛ bernice cuꝫ mlťa ambitiōe: ꝛ introiſſēt i auditoriū cū tribunis ꝛ viris ꝑncipalib⁹ ciuitatꝭ iubēte feſto adduct⁹ eſt paul⁹. Et dixit feſt⁹. Agrippa rex et oēs q̄ ſil̓ adeſtis nobiſcū viri: videtis hūc hoīem de q̄ oīs multitudo iudeoꝝ interpellauit me hieroſolymis k petentes acclamātes: non oportē eū viuere amplius. Ego v̄o cōpi nihil dignū morte eū admiſiſſe. Ipe āt h̄ appellāte: ad auguſtū iu- l dicaui mittē. De q̄ q̄d certū ſcribā dño non hēo: ꝓpt m q̄d ꝓduxi eū ad vos: ꝛ ma- n xime ad te rex agrippa: vt int̾rogatōe facta habeā q̄d o ſcribā. Sine rōne em̄ mihi videt̾ mittere vinctū ꝛ cās ei⁹ nō ſignificare. Cap. xxvj.

a Agrippa v̄o ad paulū ait: Permittit̾ tibi loqui ꝓ temetipſo. Tūc paulus extēta manu cepit b rōneꝫ reddere. De omib⁹ quib⁹ accuſor a iudeis rex agrippa eſtimo me beatuꝫ c apd̾ te cū ſim defenſur⁹ me d hodie maxie te ſciēte oia q̄ apud iudeos ſt̾ ꝯſuetudieſ e ꝛ q̄ōnes: ꝓpter q̄d obſecro f patient̾ me audias. Et qui dē vitā meā a iuuētute q̄ ab initio fuit i gente mea i hieroſolymis nouerūt oēs iudei: ꝑſciētes me ab initio ſi g velint teſtioniū ꝓhibē: qm̄ ſm certiſſimā ſectā nr̄e reli h giōis vixi phariſe⁹. Et nūc i i ſpe q̄ ad p2es nr̄os repro k l miſſiōis facta eſt a deo: iſto m n iudicio ſubiect⁹: in q̄ duodecim trib⁹ nr̄e nocte ꝛ die o deſeruiētes ſperāt deueni p re. De q̄ ſpe accuſor a iude q is rex. Quid icredibile iudicat̾ apud vos ſi de⁹ mor r tuos ſuſcitat. Et ego q̄deꝫ eſtimauerā me aduerſ⁹ nomē ih̄u nazareni debē mlťa ꝯ2ria agē: q̄d ꝛ feci hieroſolymis. Et mlťos ſctōꝝ ego i carcerib⁹ incluſi a p2icipib⁹ ſacerdotū ptāte accepta s t ꝛ cū occiderent̾: detuli ſentētiā. Et ꝑ oēs ſynagogas v frequēter puniēs eos: ꝯpel x lebā blaſphemare: ꝛ āpli⁹ y inſaniēs i eoſ ꝑſeq̄bar vſq̄ꝫ z i exteras ciuitateſ. In q̄b⁹ dū irē damaſcū cū ptāte et ꝑmiſſu p2icipū ſacerdotū: die media i via vidi rex de celo ſup̄ ſplēdorē ſolis circūfulſiſſe me lumē et eos q̄ a mecū ſil̓ erāt: oēſq̄ꝫ nos cū decidiſſem⁹ in terra audiui vocē loquētē mihi hebraica lingua. Saule ſaule q̄d me ꝑſequeris. Durū ē tibi ꝯ ſtimuluꝫ calcitrare. Ego āt dixi. Quis es dñe. Dñs aūt dixit. Ego ſum ih̄s nazarenus quē tu ꝑſequeris. Sꝫ exurge: ꝛ ſta ſupra pe- b des tuos. Ad hoc em̄ ap- c parui tibi vt cōſtituā te miniſtrū ꝛ teſtē eoꝝ q̄ vidiſti:

n Duodecim tribus nr̄e nocte ꝛ die deſeruiētes. deō. o Sperāt deuenire. nā phariſei nō credētes xp̄o ſperabāt ipm̄ venturū ꝛ reſurrectionē mortuoꝝ facturū. Saducei v̄o ſperabāt ipm̄ venturū: hoīem tm̄ purū: ſꝫ potentē ꝛ tp̄aliter regnaturū: ꝛ romanoꝝ potentiā ablaturū. negabāt tm̄ reſurrectōꝫ mortuoꝝ. Iudei v̄o in xp̄m credētes tenebāt aduentū eius ꝑmū in ih̄u nazareno impletū. ſꝑabant tm̄ ipm̄ ſecūdo venturū ad iudicium: ꝛ ſuſcitaturū mortuos penas ꝛ premia eis ſm merita et demerita redditurum. p De qua ſpe accuſor a iudeis rex. a phariſeis obſtinatis de h̄ q̄ paulus dicebat ieſū nazarenū eē xp̄m i lege ꝛ ꝓphetiſ ꝓmiſſuꝫ. a saduceis v̄o d̄ ſpe reſurrectōnis mortuoꝝ: id̄ ſb- dit. q Quid icredibile iudicat̾ apud vos ꝛc. q. d. nō eſt rō q2 de⁹ legit̾ mortuoſ ſuſcitaſſe in ve. te. ad p̄ces Helye. iij. Re. xvij. ꝛ ad p̄ces heliſei. iiij. Regū. iiij. r Et ego. Hic ꝯñr narrat ꝑſecutōꝫ quā fecerat credētib⁹ in xp̄m: ꝛ pꝫ ſnia ex. ſ. dictis. viij. et. ix. ca. vſq̄ꝫ ibi. s Et cuꝫ occiderent̾. Ex q̄ videt̾ q̄ i illa ꝑſecutōe nō ſol⁹ ſtephan⁹ fuit occiſus: ſꝫ etiā plures alij. t Detuli ſniaꝫ. nō tm̄ ſic iudex q2 paul⁹ tūc nō erat iudex: ſꝫ adhuc iuuenis: ſꝫ q2 ſniaꝫ datā a ꝑncipe ſacerdotū et alijs ſeniorib⁹ deferebat executoribus. vn̄. ſ. in fine. vij. ca. dr̄. q̄ teſtes depoſuerūt veſtimēta ſua ſecus pedes adoleſcētis q̄ vocabat̾ ſaul⁹: ꝛ lapidabāt ſtephanū ꝛc. v Cōpellebaꝫ blaſphemare. i. negare ih̄m nazarenū eē xp̄m. x Et ampli⁹ inſa. i eos. nā nō faciebat ſana mēte: ſꝫ errore. y Perſeq̄bar vſq̄ꝫ ad exteras ciui. q̄ ſunt extra iudeā: ſicut pꝫ de damaſco q̄ eſt in ſyria: ſicut dr̄ Eſa. vij. Caput ſyrie damaſc⁹. z In quib⁹. Hic ꝯñr narrat ꝯuerſionē ſuā mirabilē. ꝛ p̄ eā narrat. ſcd̾o ad ꝓpoſitū applicat: ibi. Hac ex cā. ꝑma ps pꝫ ex dictis. ſ. ix. c. vſq̄ꝫ ibi. a Oēſq̄ꝫ nos cū decidiſ. in terrā. h̄ ſupplet̾ q̄d. ſ. ix. c. ꝛ. xxij. omittit̾. ſ. de caſu ſocioꝝ pauli cū eo: nō tm̄ ibi dr̄ q̄ ſol⁹ ſaul⁹ cecidit: ſꝫ caſus alioꝝ nō exꝑmit̾. cetera patēt ex dictis. ſ. ix. c. vſq̄ꝫ ibi. b Ad h̄ em̄ apparui tibi. i raptu. c Vt ꝯſtituā te ꝛc. q̄ vidiſti ꝛ au-

d ꝛ eoꝝ quibꝰ apparebo tibi
eripiēs te de pplis ꝛ genti
bus in q̄s nūc ego mitto te
e apire ocl'os eoꝝ vt ↄuertāt
f a tenebris ad lucē: ꝛ de po
g h i teſtate ſathane ad deuꝫ: vt
accipiāt remiſſionē pctōꝝ:
k l ꝛ ſortē int̄ ſctōs ꝑ fidē q̄ ē i
m me. Vñ rex agrippa ñ fuit
n incredulꝰ celeſti viſiōi: ſed
o his q̄ ſt̄ damaſci pͥo ꝛ hie
roſolymis ꝛ i oēm regionē
iudee et gētibꝰ annūciabā
vt penitētiā agerēt: ꝛ ↄuer
p terent ad deuꝫ digna pnie
q opera faciētes. Hac ex cā
r me iudei cū eēm in templo
s ↄp̄hēſū tentabāt volētes
t v me interficē. Auxilio autē
x adiutꝰ dei vſq̄ i hodiernū
y diē ſto teſtificās miori atq̄
z maiori: nihil extra dicēſ q̄
ea q̄ ꝓphe locuti ſūt futura
a eſſe: ꝛ moyſes: ſi paſſibilis
b xp̄s: ſi primꝰ ex reſurrectōe
c mortuoꝝ lumē annūciatu-
d rus eſt populo et gentibus
e Hec loquēte eo ꝛ rationeꝫ

reddēte: feſtus magna vo-
f ce dixit: Inſanis Paule.
g Multe te litere ad inſaniā
h cōuertūt. Et paulꝰ: nō inſa
i nio inq̄t optime feſte: ſ; ve-
k ritatis ꝛ ſobrietatis verba
l eloq̄r. Scit em̄ de his rex
ad quē ꝛ ↄſtant loq̄r. Latē
em̄ euꝫ nihil hoꝝ arbitror.
Neq̄ em̄ i angelo q̄cq̄ ho
rū geſtū ē Credis rex agrip
pa ꝓphis. Scio q꞉ credis.
m Agrippa āt ad paulū. In
modico ſuades me xp̄ianū
fieri. Et paulꝰ. Opto apō
deū ꝛ i modico ꝛ i magno:
nō tm̄ te ſed etiā oēs q̄ au-
diūt hodie fieri tales q̄lis
ꝛ ego ſum exceptis vincu-
n lis his. Et exurrexit rex et
p̄ſes ꝛ bernice et q̄ aſſide-
o bāt eis. Qui cū receſſiſſent
p loq̄bāt adinuicē dicētes q꞉
q nihil morte aut vinclis di-
gnū q̄d fecit hō iſte. Agrip
pa aūt feſto dixit: Dimitti
r poterat hō hic: ſi nō appel
laſſet ceſarē. Ca. xxvij.

diſti. Iſtud em̄ eſt efficax teſtimoniū. ſ. ꝑ viſum ꝛ auditū.
d Et eoꝝ q̄. appa. tibi. ſic̄ in h̄ libro legūt̄ pl'es appari-
tiōes diuīe ꝛ reuelatiōes paulo poſtea facte. e Vt cō-
uertent̄ a tenebris. errorū. f Ad lucem. fidei xp̄iane.
g Et de ptāte ſathane. in q̄ detinent̄ captiui ꝑ idolatriā
h Ad deū. ꝑ latriā
i Vt acci. remiſſi.
pec. ꝑ grāꝫ in p̄ſenti.
k Et ſortē int̄ ſan-
ctos. ꝑ gloriā i futu-
ro: ꝛ q꞉ h̄ acq̄runt̄ ꝑ
verā fidem: ſubdit̄.
l Per fidē q̄ eſt in
me. tanq̄ i redēpto-
rē hoim ꝛ glificato-
rem. m Vñ rex
agrippa nō fuit icre
dulus. qḋ ē nepha-
riū. Via vō p̄dicta
narrauit paulus vt
agrippa magis ſibi
crederet. n Sed
his qui ſūt damaſci
ꝑmū. vt patet. ſ̄. ix.
o Et hieroſolymis
nō imediate poſt da
maſcū: ſ; ꝑus luſtra
ta arabia redijt pau
lus damaſcū ꝛ inde
venit hierl'm annūci
ans ibi xp̄m: vt di-
ctū eſt. ſ̄. c. ix. ꝛ. xxij.
p Digna opa pnie
faciētes. vt ſm quā-
titatem delictorū ſit
q̄titas bonoꝝ opeꝝ
vñ dicit Greg. omel'
iiij. Tanta dꝫ q̄ſq̄ a
felicitate reſcindere
quāta ſe meminit il
licita ꝑpetraſſe.
q Hac ex cā. Hic
ↄṫr narrationē ſuaꝫ
applicat ad ſuā intētionē. ſ. ꝙ captus fuerat ꝛ ligatꝰ ꝓpter
ſuā iuſticiā. d. Hac ex cā. ſ. q꞉ annūciabā iudeis ꝛ gentibꝰ
ↄuerſionē ad deū ꝑ pnie opa. r Me iudei cū eſſem in
tēplo. in loco deuotiōis ꝛ nō ↄtētiōis. s Cōprehēſūꝫ
tentabāt. volētes me. t Interficē. vt hꝫ. xxj. v Auxi
lio aūt adiutꝰ dei. me ꝓtegentis. x Vſq̄ in hodiernū
diē ſto. firmꝰ ꝛ ↄſtās i ſancto ꝓpoſito. y Teſtificās mi
nori ac maiori. i. indifferēter oibꝰ fidē xp̄i. z Nihil ex
ꝛc̄. ꝛ moyſes. q̄ p̄dixit de xp̄o futuro: ꝛ impleta ſūt in ihū
nazareno. a Si paſſibilis ē xp̄s. h̄ accipit̄ ſi ꝓ q꞉. hoc
em̄ dixerūt ꝓphe: ſic̄ declaraui i pluribꝰ locis exponēdo
libros eoꝝ: ꝛ vnū replico qḋ hꝫ Eſa. liij. qḋ totū intelligit̄
ad lr̄aꝫ de xp̄o: ſic̄ ibidē fuit declaratū: ꝛ ibi dꝫ de ip̄o. Tā
q̄ ouis ad occiſionē ducet̄: ꝛ q̄ſi agnꝰ corā ſe tondēte ob-
muteſcet ꝛc̄. Silr̄ moyſes h̄ p̄dixit ꝑ ſacrificia legꝭ: ꝛ po-
tiſſime agni paſchalis ſignificās xp̄m ꝓ ſalute mūdi imo-
landuꝫ: ꝓpter qḋ Iohes baptiſta de ihū nazareno dixit:
Ecce agnꝰ dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi: Ioh. j. Silr̄ moy-
ſes ſcribēs ꝓphetiā pͥarche Iacob Geñ. xlix. Nō aufe-
ret̄ ſceptrū de iuda ꝛ dux de femore eiꝰ donec veniat qui
mittēdus ē ꝛc̄. q̄ ꝓphia dꝫ ad lr̄aꝫ de xp̄o: vt ibidē fuit de-
claratū: ꝛ ſic moyſes ſcripſit ip̄m de tribu iuda ſm carnē
naſciturū. ꝛ ꝑ ↄñs carnē paſſibilē habiturū. Itē Deutro.
xxxij. Deū q̄ te genuit dereliquiſti ꝛ oblitꝰ es dn̄i creato-
ris tui ſm doctores antiq̄s hebreos h̄ eſt lr̄a: Deū qui te
naſci fecit debilitabis ꝛ obliuiſceris deū doloratū tuū.
b Si ꝑmus ex reſur. mortuoꝝ. ſi ꝓ q꞉: q꞉ ꝑmus reſurre
xit ad vitā imortalē: ſic̄ manifeſte p̄dixit ꝓpha dauid pſ̄.

xv. Nō derelinques aīam meā in inferno: nec dabis ſan
ctū tuū videre corruptionē ꝛc̄. ſicut expoſitū eſt. ſ̄. ca. ij.
c Lumen annūci. eſt pplo iſrl'. d Et gentibꝰ. hoc em̄
fuit p̄dictū Eſa. xlix. qḋ ad lr̄aꝫ intelligit̄ de xp̄o: ſicut ibi
fuit expoſitū: Parū ē vt ſis mihi ſeruꝰ ad ſuſcitādas tri-
bus Iacob et feces
iſrl' ↄuertēdas: dedi
te in lucē gentiuꝫ vt
ſis ſalꝰ mea vſq̄ ad
extremū terre.
e Hec loquē. eo. h̄
ↄṫr ponit̄ rñſio pau
li ad feſtū p̄ſidē: qui
paulo loquēti de re-
ſurrectiōe mortuoꝝ
dixit. f Inſanis
o paule: q̄a reſurre-
ctionē mortuoꝝ cre
debat ipoſſibilē tanq̄
gētilis: ꝓpt̄ qḋ dictū
pauli vocauit iſaniā
g Multe lr̄e te ad
inſaniā ↄuerterunt.
hoies. n. circa mltas
ſcp̄turas ↄuertētes
vehemēter ſuuꝫ ſtu-
diuꝫ hn̄t aliqñ cere-
brū turbatū ꝛ orga-
nū fantaſie leſū: ꝛ ꝑ
ↄñs intellectū ipedi-
tū: q̄ i actu ſuo indi-
get fantaſmate ne-
ceſſario. h Non
inſanio inq̄t optie fe
ſte. nō dixit h̄ ex adu
latiōe: ſ; q꞉ talis erat
modꝰ loq̄ndi cū re-
uerētia locuꝫ impa-
toꝝ tenētibꝰ Sꝫ
veritatis. euāgelice.
k Et ſobrietatꝭ v̄ba
eloq̄r. q꞉ nō excede-
bat modū debite lo-
cutiōis. l Scit. n. de his rex. agrippa q̄ erat inſtructꝰ i
lege ꝛ ꝓphis. cetera patēt vſq̄ ibi. m In modico ſua-
des me fieri xp̄ianū. qḋ dupl'r pōt intelligi. vno mō nega
tiue. In modico. i. in nullo: ſic̄ frequēter dꝫ in cōi ſmone.
Alio mō affirmatiue. In modico ſuades. i. aliquātulū in
clinas me ad h̄. ſ; nō ꝑfecte. ꝛ h̄ ſenſus magꝭ cōgruit ſeq̄n
ti lr̄e: vt videbit̄: cetera patēt. n Et exurrexit rex. hic ↄṫr
ſup v̄ba pauli hꝫ collatio cū dꝫ. o Qui cū receſſiſſent.
ad ꝑtē vt ſecretiꝰ loq̄rent̄. p Dicētes: q꞉ nihil morte ꝛc̄.
Et int̄ iſtos ſic dicētes fuit agrippa ꝑmus ꝛ p̄ncipalis: tā
ꝓpt̄ dignitatē regiā q̄ ꝓpt̄ eiꝰ ſapiāꝫ. fuit. n. ſapiēs valde ꝛ
eloquēs vt refert ioſephꝰ. j. li. de iudaico bello: ꝓpt̄ qḋ cō
tulit ↄcluſionē ↄſilij. d. feſto. q Dimitti po. h̄ hō. ſicut
innocēs. ꝛ h̄ mō pꝫ ip̄m inclinatū fuiſſe aliq̄ mō ad credē
dū xp̄o: alit̄ nō dixiſſet paulū inocentē: ſ; magꝭ morte di-
gnū tanq̄ pſeudo xp̄i p̄dicatorē. vñ legit̄ i hiſtoria ſcolaſti-
ca: ꝙ imminēte deſtructōe iudee ꝛ hierl'm ꝑ romanos: xp̄ia
ni q̄ erāt ibi monitu angeli trāſiert̄ i regnū agrippe q̄ erat
ↄfederatꝰ romāis: vtꝫ ꝑ ioſephū ḋ iudaico bello: ꝛ ibi fue
rūt pacifice recepti. r Si nō appel. ceſa. exq̄ em̄ ad ſu-
piorē erat appellatio impoſita ꝛ recepta: ꝛ paulū inſeq̄-
bat̄: vt morte dignū ꝑs aduerſa. nō poterat eū p̄ſes abſq̄
ſuo ꝑiculo dimittē liberū. In ca. xxvj. vbi dꝫ i poſtil.
Vt ↄſtituā te miſtrū ꝛ teſtē eoꝝ q̄ vidiſti ꝛ audiſti.

Licet i rebꝰ hūanis efficax teſtioniū pͥn- Additio
l cipaliter eſt ꝑ viſum nō ꝑ auditū: tm̄ in his que ꝑti
nent ad fidem teſtimoniū efficax eſt per auditum
Fides em̄ ex auditu: vt ad Roma. x. ca. p̄ſertim cum illa

que habent ex auditu.ſcꝫ auctoritate ſacre ſcripture ꝓprie
applicant ad ea que vident: tūc enim teſtimoniū reddit
magis efficax: ſicut cū illa q̄ credebant de xp̄o i lege pſal
mis ⁊ ꝓphis implebant in eo tūc audit⁹ ⁊ viſus ſil' verū
teſtimoniū tribuebāt de xp̄o. vn̄ Luc. xxiiij. Oportꝫ im-

qui vocabat boniportus. in creta nō tn̄ ſic dictus a boni-
tate: vt pꝫ.j. vbi dr̄ ꝙ nō erat aptus ad hyemādū: ſic̄ aliq̄n
aliqua villa nomiat bona villa q̄ tn̄ eſt multū defectiua.
v ¶ Multo aūt tp̄e. h̄ ꝯn̄r deſcribit naufragatio. Et diui-
dit in tres ꝑtes: q2 p̄mo ponit ꝑiculi denūciatio. ſcḋo na-

pleri ea q̄ ſcripta ſt
in lege pſalmis ⁊ ꝓ
phetis: de q̄ ꝯcordia
ſcꝫ viſus et auditus
pſ̄. dicit: Sic̄ audi-
uim⁹: ita vidim⁹ ⁊c̄.
⁊ de tali viſu ⁊ audi
tu reddebat apoſto-
lus teſtimoniū.

¶ Capitulū. xxvij.

v Vt aūt indica
tū ē. Habito
ꝯſilio de miſ
ſione Pauli ad ce-
ſarem. hic ꝯn̄ter de-
ſcribit Lucas hui⁹
ꝯſilij executiōeꝫ. Et
p̄mo deſcribit pau-
li ꝓgreſſus. ſcḋo ad
romā eius acceſſus
ibi: Poſt mēſes aūt
tres. ca. ſeq̄n. p̄ma
diuidit i tres ꝑtes: q2
p̊ ponit pauli ꝑ ma
re nauigatio. ſecūdo
ei⁹ naufragatio: ibi.
Multo aūt tp̄e. ter-
cio poſt naufragiuꝫ
recreatio in p̄ncipio
ſeq̄n. ca. Circa p̄mū
ſciēdū ꝙ m̄lta noīa
ponunt h̄ de q̄b⁹ ali
qui dicunt ꝙ ſt̄ noīa
inſula℞ alij ciuitatū
maritima℞. verūtn̄ i
plurib⁹ hꝫ parū de
certitudine: tū q2 ex

a Vt aūt iudicatū eſt na-
v uigare eū in italiā: et
tradi paulū cū reliq̄s
c cuſtodijs cēturioni nomīe
d iulio cohortꝭ auguſte: aſcē-
dentes nauē adrumentinā
incipienteꝫ nauigare circa
e f aſie loca ſuſtulimus pſeue-
rāte nobiſcū ariſtarcho ma
g cedone theſſalonicēſe. Se
quēti aūt die venim⁹ ſydo
nē. Hūane aūt tractās iu-
h lius paulū ꝑmiſit ad ami-
i cos ire: ⁊ curam ſui agere.
Et inde cum ſuſtuliſſemus
k ſubnauigauim⁹ cyprū ꝓpt
l ea ꝙ eēnt venti ꝯtrarij. Et
pelagus cilicie ⁊ pāphylie
m nauigātes venim⁹ lyſtrā q̄
eſt lycie: ⁊ ibi inueniēs cen
turio nauē alexādrinā naui
n gantē in italiam trāſpoſuit
o nos in eā. Et cū m̄ltis die-
p b⁹ tarde nauigarem⁹ ⁊ vix
deueniſſem⁹ ꝯtra gnydum
q r ꝓhibēte nos vēto adnaui
s gauim⁹ crete iuxta ſalmo-

t nem. Et vix iuxta nauigān
tes venimus in locū quē-
dam qui vocat boniport⁹
cui iuxta erat ciuitas tha-
v laſſa. Multo aūt tp̄e ꝑacto
x ⁊ cū iam nō eſſet tuta naui-
gatio eo ꝙ ieiuniū iam p̄te
y riſſet: cōſolabat eos paul⁹
z a dicens eis Viri video qm̄
cū iniuria ⁊ multo dāno nō
ſolū oneris ⁊ nauis: ſ3 etiā
aia℞ nr̄a℞ incipit eſſe naui
b gatio. Cēturio āt guberna
tori ⁊ nauclero magis cre-
debat q̄3 his q̄ a paulo di-
b cebant. Et cū aptus port⁹
c nō eſſet ad hyemādū: pluri
d mi ſtatuerūt conſiliū naui-
e gare inde ſi quo mō poſſēt
f deuenientes phenicē hye-
g h mare: portū crete reſpicien
tem ad aphricū ⁊ ad cho℞.
i k Aſpirante autē auſtro eſti-
mātes ꝓpoſitum ſe tenere.
l m cum ſuſtuliſſent de aſſon le
n gebant cretā. Nō poſt mul
tū aūt miſit ſe contra ipſaꝫ

uigantiū aliq̄lis ꝯſo
latio: ibi. Et cū mul
ta. tercio naufragij ꝑ
peſſio: ibi. Cū aūt di
es. Circa p̄mū dicit
v ¶ Multo autē tp̄e
ꝑacto. nō in portu:
q2 ibi nō māſerūt vt
infra dr̄. x ¶ Et cū
iā nō eſſet tuta naui.
eo ꝙ ieiu. iā p̄teriſſet
Aliq̄ dicunt ꝙ iſtud
ieiuniū fuit xp̄iano-
rū an̄ natiuitatē dn̄i
vel iudeo℞ ꝓ morte
godolie: vel ꝓ tēpli
deſtructiōe: ſ3 nullū
iſto℞ videt verū: q̄a
centurio ⁊ milites ⁊
etiā naute ſaltē pro
maiori ꝑte erāt gen-
tiles hec ieiunia nō
ſeruātes. iō magꝭ vi
det ꝙ h̄ ieiuniū fuit
in mari: vbi ꝓpt tem
peſtatē nō vacabat
nautis comedē niſi
parū ꝓpter nauis re
gimē: et alijs ꝓpt ti-
morē: ꝓpter qḋ nau
te debiliores erāt fa
cti. y ¶ Cōſolabat
eos paul⁹. dans eis
bonū cōſiliū ſi acci-
pere voluiſſent.
z ¶ Viri: video. ſpū
ꝓphetico q̄ certior ē

longitudine tp̄is multa noīa ſunt mutata villa℞ terra℞ ⁊
inſula℞: ſicut pariſi⁹ antiq̄tus luthecia dicebat: tū q2 no
mina ſūt equoca: ſicut babylonia ad illā q̄ eſt in egypto:
⁊ ad illā q̄ fuit antiq̄tus in chaldea. dr̄ aūt. a ¶ Vt autē
iudicatū eſt nauigare. ꝑ ꝯſiliū p̄dictū. b ¶ Et tradi pau-
lū cū reliquis cuſtodijs. i. vinctis vel cuſtodia detentis.
c ¶ Centurioni noīe iulio cohortis auguſte. cohortes aūt
militū hēbant ꝓpria noīa vt q̄libet citi⁹ cōgregari poſſet
ab alijs diſtincta. vn̄ ⁊ illā cui p̄erat corneli⁹ vocabat ita-
lica: vt hr̄. ſ̄. x. ca. d ¶ Aſcēdentes na. adrumētinā. ſic di
ctā a ciuitate adrumes noīe: q̄ eſt in aphrica: vt dicit glo.
e ¶ Suſtulimus. i. a terra retraxim⁹ ad altitudinē maris.
f ¶ Perſeuerāte nobiſcū ariſtarcho. alijs q̄ cū paulo ve-
nerāt hierl'm: vt hr̄. ſ̄. xx. reuertētib⁹ ad loca ſua. g ¶ Se
quēti aūt die eueni. ſydonē. in q̄ ciuitate paul⁹ an̄ p̄dica-
uerat. h ¶ Permiſit ad ami. ire. ad eos ſalutādū ⁊ i fide
firmādū. i ¶ Et curā ſui agē. accipiēdo ab eis neceſſaria
nauigātib⁹ ꝓ ſe ⁊ ſuis ſocijs. k ¶ Subnauigauim⁹ cyp℞
appropriādo inſule: ſ3 nō ibi deſcēdendo. ꝓpterea: q2 ven
ti eēnt ꝯ̄rij q̄ nō ꝑmittebant nauē currere v̄ſus italiā. ⁊ ſic
declinabāt ad lat⁹. l ¶ Et pela. cili. ⁊ pā. nauigātes. hinc
⁊ inde euagādo. m ¶ Venim⁹ lyſtrā. nomē eſt ciuitatꝭ
q̄ eſt i ꝓuincia lycie. n ¶ Trāſpo. nos in eā. vt citi⁹ ⁊ ex-
pediti⁹ venirem⁹ romā. o ¶ Et cū mul. die. tar. nauiga.
ꝓpter defectū venti. p ¶ Et vix deue. ꝯ̄ gnydū. nomē eſt
inſule ſ̄m glo. q ¶ Prohibēte nos vēto. q̄ mutat⁹ erat a
debili ꝑ eis tn̄ in ꝯ̄riū ⁊ fortiorē. r ¶ Adnauigauim⁹ cre
te. i. ꝓpe cretā: q̄ eſt inſula. s ¶ Iuxta ſal. q̄ ē ciuitas ma-
ritima dicte inſule oppoſita. t ¶ Et vix iuxta nauigā. ⁊c̄.

experientia nautica. a ¶ Qm̄ cum iniuria ⁊c̄. i. cū ꝑiculo
magno re℞ corpo℞ nr̄o℞. b ¶ Cēturio aūt gu. ⁊ nau. ma
gis credebat. ꝓpt nauticā ſciaꝫ. Eſt aūt naucler⁹ dn̄s na-
uis poſſeſſiue vl' cōductiue: ⁊ dr̄ a naue ⁊ cleros ꝙ ē ſors.
b ¶ Et cū aptus port⁹ nō eēt ad hyemādū. cū tn̄ hyems i-
mineret. c ¶ Plurimi ſtatu. ꝯſiliū. i. firmit deliberauerūt
d ¶ Nauigare inde. ꝯ̄ pauli ꝯſilium. e ¶ Si quō poſſent
deuenientes phenicē. q̄ eſt ꝓpe locū vnde receſſerāt. Phe-
nicea eīm ꝓpinqua ē paleſtine: in q̄ eſt ceſarea: de q̄ receſſe
rāt: vt pꝫ ex p̄dictis. f ¶ Hyemare. ibi eīm. ſ. in phenice
erat port⁹ aptus ad hyemādū. g ¶ Portū crete. vn̄ vo-
lebāt recedere: vt pꝫ ex p̄dictꝭ ⁊ ex ſeq̄ntib⁹. h ¶ Reſpi-
cientē ad aphricū ⁊ cho℞. li reſpiciētē refert ad phenicē q̄
reſpicit cretā ſiue portū crete ad ꝑtē occidētalē. aphricus
eīm ⁊ chor⁹ ſūt venti occidētales laterales: tn̄ aphricus ex
ꝑte meridiei: chor⁹ aūt ex ꝑte aq̄lonis. glo. v̄o aliter ordi-
nat lr̄am. d. ꝙ port⁹ crete de q̄ fit h̄ ſ̄mo ē in phenice: ſ3 dr̄
port⁹ crete eo ꝙ reſpicit cretā ad occidētē. ſ3 p̄ma expoſi-
tio melior videt ⁊ magꝭ ꝯſona cōſueto modo loquēdi.
i ¶ Aſpirāte aūt auſtro. q̄ ē vēt⁹ meridionalis. k ¶ Eſti-
mātes ꝓpoſitū ſe tenere. ſ. nauigare i phenicē ꝑ ventū la-
teralē q̄ frequēter vtunt naute. volebāt eīm nauigare ver-
ſus orientē: vt pꝫ ex p̄dictꝭ. l ¶ Cū ſuſtuliſſent de aſſon.
locus ē vn̄ ſoluūt naues mare ingrediētes q̄ in latino dr̄
ſtatio. m ¶ Legebāt cretā. i. nauigio trāſibāt ab ea rece-
dētes. Legere. n. eſt equocū: q2 ſignificat furari: colligere
nauigare: trāſire: ⁊ lr̄as ſonare. vn̄ v̄ſus: Fur aurū: virgo
flores: mare nauta: libros cleric⁹: equoce ſingula q̄ſq3 le-
git. n ¶ Nō poſt multū aūt miſit ſe ꝯ̄ ipſaꝫ. ſcꝫ nauem.

o ventus typhonicus q̄ vo-
p q caꝛ euroaquilo. Cūq; arre-
r pta eſſet nauis ⁊ nõ poſſet
s conari in ventū: data naue
t flatibus ferebamur. In in-
ſulā aūt quādam decurren
v tes que vocaꝛ cauda: potui
mus vix obtinere ſcaphā.
x Qua ſblata adiutoꝛijs vte
y banꝛ accigētes nauē: timē
tes ne i ſyꝛtim inciderēt ſū-
z miſſo vaſe ſic ferebāꝛ. Va
lida autē nobis tēpeſtate
a iactatis: ſequēti die iactū
b fecerunt: et tercia die ſuis
c manibus armamēta nauis
ꝓiecerunt. Neq; autē ſole
neq; ſyderibus apparenti-
bus ꝑ plures dies: ⁊ tem-
peſtate nõ exigua iminēte:
iam ablata erat ſpes oīs ſa
d lutis nr̄e. Et cū multa ieiu-
e natio fuiſſet: tūc ſtans pau
f lus in medio eoꝛum dixit.
g Opoꝛtebat quidem o viri
audite me nõ tollere a cre-
h ta lucriq; facere iniuriā hāc
i ⁊ iacturam. Et nūc ſuadeo
k vobis bono aīo eē. Amiſ-
ſio eīm nulli⁹ aīe erit ex nob̄
l pterq; nauiſ. Aſtitit eīm mi
m hi hac nocte angelus dei:
n cui⁹ ſuʒ ego ⁊ cui deſeruio
o dicēſ: Ne timeas paule: ce
p ſari te opoꝛtet aſſiſtere. Et
ecce donauit tibi de⁹ oīs
q̄ nauigāt tecū. Propꝛ qd
bono aīo eſtote viri. Credo
ei deo: q2 ſic erit queadmo
dū dictū ē mihi. In inſulā
aūt q̄ndā opoꝛtʒ nos deue

q nire. Sʒ poſtea q̄ q̄rtadeci
r ma nox ſupuenit: nauigāti
bus nob̄ i hadria circa me
s diā noctē ſuſpicabāꝛ naute
appere ſibi aliquā regionē
t Qui ⁊ ſūmittētes bolidē i-
uenerūt paſſ⁹. xx. ⁊ puſillū
inde ſepati iuenerūt paſſ⁹
v q̄ndeci. Timētes aūt ne in
x aſpa loca incideremus: de
y puppi mittētes anchoꝛas
z q̄tuoꝛ optabant diem fieri.
a Nautis vo q̄rētib⁹ fugere
de naui cuʒ miſiſſēt ſcaphā
b c in mare ſub obtētu q̄ſi inci-
d perēt a pꝛa anchoꝛas extē
e dere: dixit paul⁹ cēturioni
⁊ militib⁹. Niſi i naui mā-
ſerit vos ſalui fieri nõ pote
f ſtis. Tunc abſciderūt mili
tes funes ſcaphe: ⁊ paſſi ſꝛ
eā excidē. Et cū lux incipet
fieri: rogabat paul⁹ oēs ſu
mere cibū dicens. Quarta
decima die hodie expectā
g tes ieiuni pmanetis: nihil
h accipiētes. Propꝛ qd rogo
vos accipe cibū pꝛo ſalute
vr̄a: q2 nulli⁹ vr̄m capill⁹ d
capite pibit. Et cū h̄ dixiſſʒ
ſumēs panē gr̄as egit deo
i ꝯſpectu oim ⁊ cū fregiſſet
i cepit mādu care. Aieq̄oꝛeſ
aūt facti oēs: ⁊ ipſi ſumpſe
k rūt cibū. Eram⁹ vo vniuer
ſe aīe in naui ducēte. lxxvj
Et ſatiati cibo alleuiabant
nauē: iactātes triticū i ma
l re. Cū autē dies fact⁹ eſſet
m n terrā nõ agnoſcebant: ſinū
vo quēdā ꝯſiderabāt hn̄tē

o ¶ Ventus typhonicus. i. maris inflatiuus ⁊ tēpeſtuo-
ſus dict⁹ a typhos qd ē inflatio. p ¶ Euroaquilo. ſic no-
miaꝛ ille vent⁹. ⁊ ē lateralis aq̄loni: ex pte tñ oꝛiētis. ⁊ ſic
opponiꝛ aphꝛico nõ tñ directe oīo: ex q̄ pte nauigabant
q ¶ Cūq; arrepta eēt nauis. violētia vēti. r ¶ Et nõ poſſʒ
conari in ventū. i. ꝯ
ventum. s ¶ Data
naue flati. fereba. i.
amotis velis ibam⁹
ſm flatum venti.
t ¶ Inſulā aūt quā.
decurrentes. i. iuxta
eam currētes: q2 nõ
ibi poterāt applica-
re ꝓpter vim venti.
v ¶ Potuimus vix
obtinē ſcaphaʒ. i. ea
vti ad muniēdū na-
uē. Scapha. n. ē na-
uicula q̄ naute vtūꝛ
ad eūdū circa nauē:
⁊ agēdū ea q̄ ſūt ne-
ceſſaria ꝓ nauis tui
tione. ideo ſubdiꝛ.
x ¶ Adiutoꝛijs vte.
accin. nauē. ne ligna
ſoluerenꝛ a vi mar
⁊ vt tardi⁹ incederet
nauis: ideo ſubdiꝛ.
y ¶ Timētes aūt ne
i ſyꝛtim inciderēt. ex
nimio veloci curſu.
Eſt aūt ſyꝛtis vl ſyꝛ-
tes locus piculoſus
ex harena. z ¶ Sū
miſſo va. ſ. ſcapha.
a ¶ Sequēti die ia.
fe. eoꝝ q̄ naui erant
minus neceſſaria.
b ¶ Et tercia die ſuis
ma. armamēta. id ē
vtēſilia. c ¶ Nauis
ꝓiecerunt. retinētes
ea que tm̄ neceſſaria
erāt ad nauigandū.
cetera parēt. d ¶ Et
cū multa. Hic ꝯſter
deſcribiꝛ pauli ꝯſo
latio: et pmo poniꝛ
cā cū dr̄: Et cū mlta
ieiunatio fuiſſet. pti
ex timoꝛe: ptim ex
nautaꝝ ꝯtinua occu
patiõe: ꝓpꝛ qd mul-
tū indigebāt ꝯſola-
tõne. e ¶ Tūc ſtās
pau. ꝯſtā. et intrepi-
de. f ¶ Dixit. eos
arguēdo de cõtēptu
ſui ꝯſilij. g ¶ Opoꝛtebat ⁊c. nõ tollere nauē a creta. ſʒ ibi
hyemare. h ¶ Lucriq; facere. i. ꝑ h̄ euitare iſta picula et
dāna. Cõſeq̄nter ꝯſolaꝛ eos. d. i ¶ Et nūc ſuadeo vobis.
q̄uis me nõ audieritis. k ¶ Bono eē aio. i. ꝯſolatos: q2
nauis ſola pibit ꝑſonis ſaluis. h̄ pdicit vt cū venerit ꝓphe
tico ſpū eū locutū ſciāt fuiſſe: ⁊ de ptinētib⁹ ad ſalutē ſibi
credāt. l ¶ Aſtitit. n. mihi angel⁹ dei. m ¶ Hac nocte.
tales eīm reuelatiões magis fiūt de nocte q̄etatis ſenſib⁹
q̄ de die. n ¶ Cui⁹ ſū ego. apl's ⁊ miſter. o ¶ Ne time-
as paule. a piculo maris. p ¶ Et ecce donauit ⁊c. q̄ntum
ad ſalutē coꝛpalē. nā oēs euaſerūt: vt patʒ i fine ca. Vtrū
aūt dederit eos q̄ntū ad ſalutē ſpūalē nõ h̄ꝛ expſſe: ſʒ ꝓba
bile ē: qd viſa impletiõe ſui dicti ⁊ miraculis q̄ fecit i inſu-
la viperā ſine ſui leſiõe cõburēdo: ⁊ infirmos oꝛone curā
do: crediderīt xp̄o. vn̄ ⁊ cēturio q̄ erat pncipalioꝛ ꝓhibuit
vinctos interfici volās ſeruare paulū. vn̄ videbaꝛ extūc in-
clinat⁹ ad credēdū. cetera patēt vſq; ibi. q ¶ Sʒ poſtea
q̄. xiiij. nox. ab oꝛtu
tēpeſtatis. r ¶ Na
uigāti. no. in ha. i. in
mari hadriatico ꝓpe
montē garganū: vt
dicūt aliq. Alij autē
dicūt qd hadria ē no
mē appellatiuū ⁊ ſi
gnificat mare petro
ſum: ſic dicrū eſt ab
hadros grece qd eſt
petra latie. Et huic
magis ꝯſonat lr̄a ſe-
quens cum diciꝛ:
s ¶ Suſpicabanꝛ āt
naute apparere ſibi
aliquā regio. ex ſco-
pulis apparētib⁹ de
lõge. t ¶ Qui ⁊ ſū
mit. bolideʒ. inſtr̄m
ex q̄ tentaꝛ ꝓfundū
maris ꝑ plumbū vl
ſtannū pendens ad
coꝛdā. v ¶ Timen
tes aūt ne in aſpa lo
ca inci. q2 nõ inuene
rant ꝓfundū maris
eq̄liter diſtās i breui
ſpacio. x ¶ De pup
pi. i. vltia pte pte na-
uis. y ¶ Mittētes
anchoꝛas. iiij. vt fa-
cerent nauē ſtare ne
inciderēt aſpa loca.
z ¶ Optabāt diē fie.
vt mag videret alõ
ge ſi eēnt ibi aliqui
ſcopuli. a ¶ Nau-
tis vo q̄rētib⁹ fugē.
i ſcapha q̄ mag eui
tare pꝛ talia loca q̄
nauis magna.
b ¶ Sub obtētu. i. ſi
mulatõe. c ¶ Qua
ſi incipent a pꝛa. i. a
pma parte nauis
d ¶ Anchoꝛas extē-
dere. ad nauē mag
arreſtandū: qd pci-
piēs paul⁹ ſpū diui
no. e ¶ Dixit paul⁹
cen. ⁊ mili. niſi hi in
naui māſerint ⁊c. q2
nauis ſine nautis et
in mari ꝓcelloſo piclitaꝛ cito. f ¶ Tūc abſci. mili. funes
ſcaphe. ne ꝑ eā poſſent fugē naute. cetera patēt vſq; ibi.
g ¶ Ieiuni pmanet nihil accipiētes. i. modicū accipiētes
qd q̄ſi nihil reputaꝛ. ij. phi. ⁊ etiā cõi mõ loquēdi de hoie
modicū comodēte: dr̄ qd nihil comedit. nõ. n. tāto tpe vi-
xiſſent ſine aliq̄li comeſtiõe. h ¶ Propꝛ qd ro. vos acci.
cibū ꝓ ſalute vr̄a. vt foꝛtioꝛes ſitis i naufragio iminēti ad
euadendū de mari. i ¶ Aieq̄oꝛes aūt facti ſꝛ oēs. verbo
pau. ⁊ ei⁹ exēplo. k ¶ Eram⁹ vo vni. aie i naui. cclxxvj. i.
hoies denoiando totū a pte nobilioꝛi. l ¶ Cū autē. Hic
aūt ꝯñr deſcribiꝛ naufragij ꝑceſſio cū dr̄. m ¶ Terrā nõ
agno. ſ. i littoꝛe maris. n ¶ Sinū vo quēdā ꝯſiderabāt. i.

receptaculū in quadā inſula. o Et cū anchoras ſuſtuliſſent.i.de mari leuaſſēt. p Cōmittebāt ſe mari.ꝗuis viderēt ibi piculū nauigādo: maius tñ̄ piculū erat ibi manere ꝗ̄ ad ſinū tendere p̄dictū. q Et leuato artemone id eſt paruo velo qđ magis deſeruit directiōi nauis ꝗ̄ celeritati motionis.

r Et cū incidiſſemꝰ in locū bithalaſſum locꝰ ē altus i fundo maris: hñs mare ꝓfundiꝰ ex vtraꝗ̄ pte ſic dictꝰ a bis ⁊ thalaſſan: qđ ē mare in greco. s Impegerūt nauē.ad terrā illāz altiorē. t Et ꝓra q̇dē fixa manebat imobilis: q̄ꝛ mare non erat ibi tā ꝓfundū ꝙ nauis poſſet ibi natare.
v Puppis vͦo ſoluebat a vi maris.ex impetu em̄ fluctuū a pte poſteriori irruentiū ſoluebat cōpago lignoꝝ.cetera patēt vſq̄ ibi. x Juſſitꝗ̄ eos q̇ poſſēt natare ⁊c̄. iſti erāt milites: dicit em̄ vegetiꝰ in libro de re militari: ꝙ tyrones romani a p̄ncipio addiſcebāt artē natādi q̄ frequēter ē neceſſaria i exercitibꝰ.cetera patent.
In capi.xxvij. vbi dr̄ in poſtil. Et cū iā nō eſſet tuta nauigatio. Additio.
b Hoc qđ dicit: Cū iā nō eēt tuta nauigatio: eo ꝙ ieiuniū iāz p̄teriſſet nō videt̄ referendū ad debilitatē nautaꝝ ꝓpt̄ paucitatē comeſtiōis p̄terite: tū q̄ꝛ ꝓpt̄ hoc nō ꝓprie diceret̄ nō eſſe tuta nauigatio ſ; ꝙ naute erāt debiles.nauigatio em̄ nō tuta fuiſſet cum fortioribꝰ nautis: tū q̄ꝛ naute ꝓpter tēpeſtatē ⁊ timorē nō deſinūt ſuſtētationē cibi ſumere intantū ꝙ dicant̄ ieiuni vñ meliꝰ videt̄ dicēdū ꝙ rō hꝰ qđ dr̄: Cū iā nō eēt tuta nauigatio.eſt ꝓpt̄ tēpoꝝ differētiā: q̄ꝛ iā tp̄us autūnale incipiebat: in q̇ nō ſunt tute nauigatōes p̄ſertim lōginque.ꝙ aūt iā incipiebat autūnale tp̄us declarat cū ſubdit: Eo ꝙ ieiuniū iā p̄teriſſet. Ad qđ sciendū ꝙ ieiuniū p̄ncipaliſſimū ⁊ celeberrimū iudeoꝝ ē feſtū expiatiōis: qđ ē decima die mēſis ſeptimi: vt hr̄ Leui.xvj.c. q̇ quidē mēſis cōcurrit cōiter cū mēſe ſeptēbri: ⁊ ſic eiꝰ decia dies cōiter ē ꝓpe eq̄noctiū autūnale a pte añ vel poſt. ⁊ ſic incipiebat tp̄us ineptū ad nauigādū. Nec obſtat qđ obijcit poſtillator dicēs: ꝙ centurio milites ⁊ naute talia ieiunia nō ſeruabāt: q̄ꝛ h̄ rō nō pendet ex obſeruātia ieiunij: ſ; ex mutatiōe tēpoꝝ ab eſtate in autūnum. Capitulū.xxviij.
Et cū euaſiſſemus. Hic ꝯñr poſt naufragiū ponit̄ paſſoꝝ recreatio. ⁊ ſcđo huiꝰ bñficij recōpenſatio: ibi. Contigit aūt. Circa p̄mū dr̄. a Et cū euaſiſ. tūc cogno.ꝑ hitatores inſule. b Quia mytilene.ſic ha

littꝰ i quē cogitabāt ſi poſ-
o ſent eijcere nauē. Et cū an-
p choras ſuſtuliſſēt cōmitte-
bāt ſe mari: ſil̄ laxātes iū-
q cturas gubnaculoꝝ ⁊ leua
to artemone ſ̄m aure flatū
r tendebāt ad littꝰ. Et cū in-
cidiſſemꝰ i locū bithalaſſū
s impegerūt nauē: ⁊ ꝓra q̇dē
t fixa manebat imobil̄: pup-
v pis vͦo ſoluebat a vi marī
Militū aūt conſiliū fuit vt
cuſtodias occiderēt: ne q̇s
cū enataſſet effugēt. centu-
rio aūt volēs ſuare paulū
x ꝓhibuit fieri. Juſſitꝗ̄ eos
q̇ poſſēt natare emittere ſe
p̄mos ⁊ euadere ⁊ ad terrā
exire: ⁊ ceteros alios in ta
bulis ferebant quoſdā ſup
ea q̄ de naui erāt. Et ſic fa-
ctū eſt vt oēs aīe euaderēt
ad terrā. Caplm̄.xxviij.
a Et cū euaſiſſemꝰ: tunc
cognouimꝰ q̄ꝛ mityle
ne inſula vocabatur.
c Barbari vͦo p̄ſtabāt ñ mo
d dicā hūanitatē nobis. Ac-
e cēſa em̄ pyra reficiebāt nos
f oēs ꝓpter hymbrē q̄ imine
g bat ⁊ frigꝰ. Cū cōgregaſſet
aūt paulꝰ ſarmētoꝝ aliq̄n-
tā multitudinē ⁊ ipoſuiſſet
h ſup ignē: vipa a calore cū
i k ꝓceſſiſſet inuaſit manū eiꝰ.
Ut vͦo viderūt barbari pē
dentē beſtiā de manu eius
l adinuicē dicebant. Utiꝗ̄
homicida ē hō h̄: q̄ cū eua-
m n ſit de mari: vltio nō ñ ſinit
o eū viuē. Et ille q̇dē excuti-
ens beſtiā i ignē nihil mali
p paſſꝰ ē. At illi exiſtimabāt
eū in tumorē ꝯuertendū: et
ſubito caſurū ⁊ mori. Diu
aūt illis ſperātibꝰ ⁊ vidēti
q bus nihil mali i eo fieri cō-
r uertētes ſe: dicebāt eū eſſe
s deū. In locis aūt illis erāt
p̄dia p̄ꝛicipis inſule nomie
t publij: qui nos ſuſcipiēs:
v triduo benigne exhibuit.
x Cōtigit aūt patrē publij fe
y bribus ⁊ dyſenteria vexa-
z tū iacere. Ad quē paulꝰ in
trauit: ⁊ cū oraſſet ⁊ impo-
a ſuiſſet ei manꝰ ſaluauit eū.
Quo facto oēs q̄ in inſula
hēbāt infirmitates accede
b bant ⁊ curabant̄. Qui etiā
multis honoribꝰ nos ho-
norauerūt: ⁊ nauigātibus
impoſuerūt que neceſſaria
c erāt. Poſt mēſes aūt tres
nauigauimꝰ i naui alexādri
na q̄ in inſula hyemauerat

bēt libri correcti. c Barbari vͦo.i.hitatores inſule q̄ dicunt̄ barbari eo ꝙ nō loq̄bant̄ hebraice grece nec latine. alia em̄ idiomata barbarica dicunt̄. d Preſtabāt non modicā hūani.no.cōpatiēdo naufragis. e Accēſa aūt pyra.i.cōgerie lignoꝝ ardētiū q̄ dr̄ pyra a pyr qđ ē ignis.
f Reſpiciebāt nos q̄ de mari exieramꝰ aq̄ totalit̄ madefacti vt pꝫ ex dictis. ⁊ cūz h̄ erat frigiditas tp̄is g Cū congregaſſet aūt paulꝰ ſarmētoꝝ ⁊c̄. in q̄ apparet eiꝰ charitas q̄ totꝰ madefactus nō ſtati cucurrit ad ignem ſed collegit ſarmēta ad ignis augmētatōez. h Vipere. ſerpēs ē venenatꝰ ſic noiatus: eo ꝙ vi pareat. nā catuli exñtes in ventre mr̄is qñ creſcūt latera eiꝰ rodūt ⁊ ſic exeūt mr̄ez intficiēdo. i A calore cū ꝓceſſiſſet. fugiens ignis calorem. k Inuaſit ma.eiꝰ. ip̄m mordēdo.cetera patent vſq̄ ibi l Utiꝗ̄ homicida eſt hō ille. ſciebāt em̄ q̄ꝛ cōe eſt apud om̄s gentes ꝙ homicida dꝫ mori. m Ultio.i. iuſticia diuina n Nō ſinit eū viuē mortē ſibi debitam quā euaſerat i mari ſupplēs ꝑ aliā viam o Et ille q̇dē excutiēs beſtiā ⁊c̄. ſ̄m ſaluatoris ꝓmiſſionē: Luc.x. Dedi vobis virtutē calcandi ſup ſerpētes ⁊ ſcorpiōes ⁊ nihil vob nocebūt p At illi eſtima.eū in tumorē ꝯuer. ⁊c̄.
ſ̄m morē ꝯſuetū talit̄ ꝑcuſſoꝝ. q Cōuertētes ſe.vnus alteri colloq̄ndo. r Dicebāt eū eē deū.credētes eū imortalē. deos.n.dicebāt gētiles hoies imortalitatē ꝯſecutos ſ̄m ſuā eſtiatiōnē: vt ſaturnū iouē: ⁊ ſic de alijs. s In locis aūt il.erāt p̄dia.i.poſſeſſiōes ⁊ domicilia. t Qui nos ſuſcipiens.charitatiue. v Triduo beni.exhibuit. victualibꝰ reficiēdo. v Cōtigit aūt. Hic ꝯñr deſcribit̄ dictoꝝ bñficioꝝ recōpēſatio charitatiue tñ̄: q̄ꝛ dona dei ñ cadūt ſb̄ p̄cio: ſic̄ dictū ē.ſ̄.viij.c. ⁊ h̄ eſt qđ dr̄: x Cōtigit aūt patrē publij.p̄ncipis inſule. x Febribꝰ ⁊ dyſenteria.i.fluxu vētris cū excoriatiōe inteſtinoꝝ. y Vexatū iacē.his.n.duabꝰ infirmitatibꝰ ſil̄ ꝯcurrētibꝰ ē hō morti ꝓpinquꝰ. z Ad quē paulꝰ intrauit.viſitādo eū charitatiue. a Saluauit eum.ſtatim ab vtraꝗ̄ infirmitate. b Qui etiā mul.ho.nos hono.de bñficijs grati: ⁊ i paulo cog̃ſcētes dei vͦtutē oꝑari. c Poſt mēſes. Deſcp̄to m̄ltiplici ꝓceſſu ꝑ viā: h̄ ꝯñr deſcribit̄ eiꝰ acceſſus ad terminū.ſ.romā. ⁊ p̄mo deſcribit̄ acceſſus. ſcđo cōmorandi modꝰ: ibi. Cū aūt. Circa p̄mū dr̄: c Poſt mē.aūt tres vtrū aūt h̄ tp̄us incipiat a p̄ncipio nauigatiōis đ ceſarea vel aduētus ad hāc inſulā: textꝰ nō dicit. videt̄ tñ̄ magis

ꝓbabile ꝙ cõputet ab aduẽtu ad inſulã. nã vt pȝ ex p̃dictis intẽdebãt hyemare alicubi: nec videnť hyemaſſe alibi ꝗ̃ in hac inſula. d ¶ Cui erat inſigne caſtoꝝ. ſic ẽ in libris correctis. duo. n. germani. ſ. caſtor ꝛ pollux q̃ dicunť h̄ caſtores i plurali a p̃mogenito ſic noiati: audiẽtes helenã ſororẽ ſuã eẽ raptã inſecuti ſũt per mare: ꝛ orta tẽpeſtate nũꝗ̃ cõparuerũt ꝓpť qḋ gẽtiles crediderũt illos ĩmortales eſſe factos vocãtes eos deos maris et ꝓpť h̄ coꝝ inſigne habebat illa nauis. e ¶ Et cũ veniſſem⁹ ſyracuſã. ſicilie ciuitatẽ vñ fuit beata lucia. f ¶ Inde circũlegẽtes. i. circa inſulam nauigãtes. g ¶ Deuenim⁹ rhegiũ. villa eſt in calabria. h ¶ Scḋa die ve. puteo. h̄ eſt loc⁹ vltra romã vbi v̓gili⁹ edificaſſe dr̄ balnea: ſupponẽs titulos ſingulis ꝯ q̃s infirmitates valent: q̃ ſalernitani p⁹ea deſtruxerũt. i ¶ Et ſic ve. romam. i. ꝓpe romã. k ¶ Et inde cũ au. frẽs. i. xp̄iani rome hitãtes. Ex q̊ pȝ paul⁹ nõ fuit p̃m⁹ q̇ p̃dicauit rome xp̄m l ¶ Occurrerũt nob̄ vſ꙼ad appij foꝝ. ſic noiatũ a q̊dã cõſule noie claudio appio a q̊ eſt via appia nũcupata. m ¶ Et tribuſtabnis. eſt nomẽ vnũ ꝯpoſitũ ex duob⁹ integr̄. ꝛ ẽ ideclinabile: ꝓpť qḋ ẽ hic acti caſ⁹. eſt ãt ꝓpriũ nomẽ cuiuſdã notabilis dom⁹ tres fontes ꝯſiľes hñtis in q̃ vendebanť venalia ꝓ trãſeũtibus: et vbi hoſpitabanť. n ¶ Quos cũ vi. gr̃as agẽs deo de inuentiõe xp̄ianoꝝ. o ¶ Accepit fiduciã. ꝓficiẽdi ibi in p̃dicatiõe euãgelij. p ¶ Cũ aũt. Hic ꝯñr deſcribiť manẽdi mod⁹. ꝛ p̊ ꝙ̃tũ ad pauli ꝯditionẽ cũ dr̄: q ¶ Permiſſum eſt pau. pma. ſibimet. i. vbi voluiſſet. r ¶ Cũ cuſto. ſe mi. ita ꝙ nõ hẽbat carcerẽ clauſũ. s ¶ Poſt terciũ. h̄ ſcḋo poniť mod⁹ manẽdi ꝙ̃tũ ad accuſationẽ pauli. Circa quã p̊ poniť narratio cãe ſue appellatiõis. ſcḋo poniť ab eo v̓bũ edificatiõis: ibi. Cũ ꝯſtituiſſent. Circa p̃mũ dr̄ t ¶ Cõuocauit p̃mos iudeoꝝ. in q̇bus alij v̓tualiť ꝯſiſtũt v ¶ Nihil aduer. le. faciẽs aut mo. pr̃nũ. nã in tẽplo inuẽtus ſũ oblationẽ faciẽs ſm̄ modũ iudeoꝝ. x ¶ Vinct⁹ ab hierľymis ꝛc̄. vȝ. ſ̃. xxj. y ¶ Qui. ſ. romani. z ¶ Cũ inťrogationẽ de me hũiſſent. voluerũt me dimittẽ. vt inocentẽ: vt pȝ. ſ̃. xxv. ꝛ. xxvj. a ¶ Cõtradicẽtib⁹ aũt iudeis qꝛ volebãt me occidere inſidijs: vt pȝ. ſ̃. xxiiij. ꝛ. xxv. b ¶ Coact⁹ ſũ appellare ceſarẽ. qꝛ videbã iudicẽ inclinatũ ad faciẽdũ oim̄ iudeoꝝ petitõeȝ iniuſtã. c ¶ Nõ q̃ſi gẽ. meã. ſ. iudaicã. d ¶ Nũs ali. accu. erga ceſarẽ. e ¶ Propter hãc igiť cãȝ ro. vos videẽ. ad oñdendũ vob̄ inocentiã meã. f ¶ Propť ſpẽ em̄ iſrľ. de xp̄o p̃miſſo i lege ꝛ ꝓphis q̃ in ih̄u nazareno ipleta ẽ: ꝛ de reſurrectiõe mortuoꝝ q̃ i ei⁹ aduẽtu ſcḋo iplebiť. g ¶ Cathena hac cir. ſũ. eo ꝙ iſta p̃dicaui ꝛ p̃dico. cetera patẽt vſ꙼ ibi. h ¶ Rogam⁹ aũt a te au. q̃ ſen. de ih̄u nazareno. i ¶ Nã de ſec. hac. ſ. xp̄ianoꝝ k ¶ Notũ eſt nob̄. qꝛ vbi꙼ ei ꝯdiciť. a p̃ncipib⁹ iudeoꝝ: vt pȝ ex. ſ̃. dictis i multis ꝛ diuerſis locis. l ¶ Cũ ꝯſtituiſſent. h̄ ꝯñr paul⁹ ad coꝝ petitionẽ ꝓponit v̓bũ euãgelice p̃dicationis ꝓut ſubdiť. m ¶ Quib⁹ expone. ſcripturas ve. teſta. n ¶ Teſtificãs regnũ dei. i. ianuã bti᷑dis aptã p passionẽ xp̄i. o ¶ Suadẽſ꙼ eis d̓ ih̄u. nazareno q̇ ẽ v̓e xp̄s. p ¶ Ex le. moyſi ꝛ ꝓphis. i. ex eoꝝ ſcṗturis. q ¶ A ma ne vſ꙼ ad veſp. in q̊ apparet ei⁹ ſollicitudo circa p̃dicationẽ. r ¶ Et quidã crede. a deo interius tracti: Joh̄. vj. Nemo põt venire ad me niſi pr̃ q̇ miſit me traxerit eũ. s ¶ Quidã v̓o nõ crede. a deo ꝓpť ſua demerita reprobati. t ¶ Diſcedebãt ſcȝ non credentes. v ¶ Dicẽte pau. vnũ verbũ. obſtinatis. x ¶ Quia bñ ſpũſſãctus lo. ẽ p eſa. vj. c. y ¶ Vade ad ppľm iſtũ ꝛc̄. q̃ auctas allegata ſm̄ trãſlationẽ lxx. referť ad tp̃s xp̄i ſȝ ſenſũ lr̄alẽ: vt ibidẽ pleni⁹ dictũ fuit: p̃nũciãs iudeoꝝ obſtinatõeȝ ꝓ p̱te maiori p̊ aduentu xp̄i. z ¶ Aure. ſ. corp̱ali. a ¶ Audietis ꝛ nõ intel. qꝛ iudei audierũt p̃dicatõȝ xp̄i ꝛ ei⁹ apľoꝝ: ꝛ ꝓ maiori p̱te v̓itatẽ ab eis dictã nõ receperũt credẽdo. b ¶ Et videtes vide. et nõ p̱ſpi. qꝛ viderũt miracula xp̄i corp̱alibus oculis: ꝛ nõ cognouerũt v̓tutẽ ſue diuinitat̄. c ¶ Incraſ. n. ẽ cor po. h⁹ metaphorica ẽ locutio: qꝛ ſic craſſitudo circa cor ꝯgregata ſuffocat vitã corp̱alẽ. ita malicia iudeoꝝ exaggerata in mẽte coꝝ extixit i eis vitã ſp̃ualẽ. d ¶ Et auri. g̃ui. au. dicẽtes Jo. vj. Dur⁹ ẽ h̄ ſmo q̇s põt eũ audire. e ¶ Et ocu. ſuos. ſ. mẽtales. f ¶ Cõpreſſerũt. i. a veritate declinauerũt. g ¶ Ne forte vi. ꝛc̄. ꝛ h̄ dr̄ ꝓpť libertatẽ arbi. p quã poterãt a v̓itate auerti ꝛ ad eã ꝯuerti: ad quã ſi ꝯuerſi fuiſſẽt gr̃aȝ ſanantẽ diuinit⁹ hũiſſent. h ¶ Notũ g̊ ſit vo. iudeis i ¶ Qm̄ gen. miſſũ ẽ h̄ ſalu. dei. iudeis repellẽtib⁹ ip̄m. nã apľi ex ordinatiõe dei p̃dicauerũt gẽtib⁹ euãgeliũ xp̄i iudeis repellẽtib⁹: ſic dixerũt barnabas ꝛ ſaul⁹. ſ̃. xiij. Vob̄ oportebat p̃mũ loq̇ v̓bũ dei. ſȝ q̊m repuliſt̄ illḋ ꝛ indignos vos iudicat̄ eť̃ne vite: ecce ꝯuertimur ad gẽtes. ſic. n. p̃cepit nob̄ dñs. k ¶ Et ipi audiẽt. ſic pȝ iplerũ p orbẽ trãx. l ¶ Et cũ h̄ dixiſ. exierũt ab eo iudei indigñ: qꝛ gẽtiles eis p̃ponebat. m ¶ Multã inť ſe ha. qõneȝ. nã aliq̇ credebãt

d cui erat inſigne caſtoꝝ. Et
e cũ veniſſem⁹ ſyracuſã mãſi
f mus ibi triduo. Inde cir-
g cũlegẽtes deuenim⁹ regiũ
ꝛ poſt vnũ diẽ flãte auſtro
h ſcḋa die venim⁹ puteolos
vbi inuẽtis frib⁹ rogati ſu
m⁹ manere apud eos dies
i k vij. ꝛ ſic venim⁹ romã. Et
l inde cũ audiſſẽt frẽs occur
rerũt nobis vſ꙼ ad appij
m n forũ ꝛ tribuſtabnis. Quos
cũ vidiſſȝ paul⁹: gr̃as agẽs
o p deo accepit fiduciã. Cũ ãt
q veniſſem⁹ romã p̱miſſũ eſt
r paulo p̱manere ſibimet cũ
s cuſtodiẽte ſe milite. Poſt
t terciũ aũt diẽ ꝯuocauit pri-
mos iudeoꝝ. Cũ꙼ veniſſẽt
dicebat eis. Ego viri frẽs
v nihil aduerſus plebẽ faci-
x ens aut morẽ pr̃nũ: vinct⁹
ab hieroſolymis tradit⁹ ſũ
y z in man⁹ romanoꝝ q̇ cũ inť
rogationẽ de me habuiſſẽt
voluerũt me dimittẽ: eo ꝙ
eſſet nulla cã mortis in me
a Cõtra dicẽtib⁹ aũt iudeis
b coactus ſũ appellare ceſa-
c rẽ: nõ q̃ſi gentẽ meã habẽs
d e aliq̇d accuſare. Propť hãc
igiť cãm rogaui vos vidẽ
f ꝛ alloqui. ꝓpť ſpem em̄ iſrľ
g cathena hac circũdat⁹ ſum
At illi dixerũt ad eũ. Nos
neq̄ litteras accepim⁹ de
te a iudea: neq̄ adueniens
aliquis fratrũ nũciauit aut
locut⁹ eſt quid de te malũ
h Rogam⁹ aũt a te audire q̃
i ſentis. Nam de ſecta hac
k notũ ẽ nobis: qꝛ vbi꙼ ei ꝯ
l diciť. Cũ ꝯſtituiſſẽt aũt illi
diẽ: venerũt ad eũ in hoſpi
m ciuȝ: plurimi: q̇b⁹ exponebat
n o teſtificãs regnũ dei: ſuadẽſ
p ꙼ eis de ih̄u ex lege moyſi
q ꝛ ꝓphetis a mane vſ꙼ ad
s veſperã. Et q̇dã credebãt
s his q̃ dicebanť. quidã v̓o
nõ credebãt. Cũ꙼ inuicẽ ñ
t eẽnt ꝯſentiẽteſ: diſcedebãt
v dicente paulo vnũ verbũ.
x Quia bñ ſpũſſanct⁹ locut⁹
eſt p eſaiã ꝓphãm ad pr̃es
y vr̃os dicẽs: Vade ad po-
z a pulũ iſtũ ꝛ dic. Aure audie
b tis ꝛ nõ intelliget̄: ꝛ vidẽ
tes videbitis ꝛ nõ p̱ſpicie
c tis. Incraſſatũ ẽ em̄ cor po
d puli h⁹ ꝛ grauiť audierũt:
e f ꝛ oculos ſuos compſſerũt:
g ne forte videãt oclis ꝛ auri
bus audiãt: ꝛ corde intelli
gãt: ꝛ ꝯuertanť ꝛ ſanẽ eos
h i Notũ g̊ ſit vob̄ qm̄ gẽtib⁹
k miſſũ ẽ h̄ ſalutare dei ꝛ ipſi
l audiẽt. Et cũ hec dixiſſet:
m exierunt ab eo iudei multã
hñtes inter ſe queſtioneȝ.

Paulo aliq̄ diſcredebāt. n ¶ Mãſit aūt. Hic ſcd̄o po-
nit ꝑdicatio pauli indifferent oibꝰ iudeis ⁊ gētilibꝰ cū dr̄
Mãſit aūt biēnio toto .ſ. rome. o ¶ In ſuo ꝯductu .i. in
hoſpicio ab eo locato. p ¶ Et ſuſcipiebat oēs īdr̄nter.
q ¶ Qui ingrediebant ad eum, ad audiendū dei verbū.

n Manſit autem biēnio toto
o p in ſuo cōductu: ⁊ ſuſcipie-
q bat oīs qui ingrediebant
r ad eum ꝑdicans regnū dei
s ⁊ docens que ſunt de dn̄o
t ieſu xp̄o: cum omni fiducia
v ſine ꝓhibitione.

r ¶ Predicās regnū dei .i. btītudinē eternā. s ¶ Et docēs q̄ ſt de domio ihū xp̄o ea q̄ ſt neceſſaria ad ſalutē. t ¶ Cū omi fiducia .d̄ adiutorio ſaluatoris. v ¶ Sine ꝓhibitiōe .impatoris. Ex h̄ autē ꝙ h̄ dr̄: Mãſit aūt bienio toto ⁊c̄. Et qd̄ dicebat de ihū ſine ꝓhibitiōe innuit veriſilr̄ qd̄ iuit ad ꝑdicandū ī ꝑtibꝰ occidētis: ⁊ maxie ī hiſpania: ſic̄ ſcripſerat romanis .xv. Per vos ꝓficiſcar ī hiſpaniā. Paulꝰ em̄ anno ſecūdo Neronis fuit adductꝰ romā ⁊ biēnio mãſit ibi: vt dr̄ hic: Nero v̄o impauit .xiiij. annis in q̊ꝝ vltimo iterfecit Petrū ⁊ Paulū: ⁊ ſic videt ꝙ tpe intmedio paulꝰ iuerit ad ꝑdicandū in ꝑtibꝰ occidētis: et maxie in hiſpania: ⁊ poſtea redit romā: vt circa finē imperij neronis ipe cū urb. petro ꝑ martyrij palmā trāſiret ad gloriā: ad quā nos ꝑducat q̄ cū pr̄e ⁊ .ſſ. viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculorū: Amen.

Explicit liber actuū aploꝝ.

¶ Poſtilla venerabilis fratris Nicolai de lyra ſup actus apoſtoloꝝ finit.

¶ Incipit poſtilla ſup eplas canonicas ſanctoꝝ Jacobi Petri Johãnis euangeliſte ⁊ Jude.

q Quattuor ſunt minima terre: ⁊ ipa ſunt ſapientiora ſapiētibus: Prouer. xxx. Septē eple que canonice .i. regulares nūcupant: edite ſunt a q̄tuor aplis: Jacobo Petro Johe ⁊ Juda. ⁊ in vno li. collocant: ideo debent his autoribꝰ: ȝ miſterialit tm̄. nã autor ꝑncipalis ē ſpūſſanctꝰ: iō pōt cōueniēter dici verbū ꝓpoſitū. Quattuor ſunt minima terre ⁊c̄. In q̊ circa iſtos aplos tria notantur. Numeratiōis typus: ibi. Quattuor ſūt. Hūiliatiōis actus: ibi. Minima tre. Cōtēplatiōis exceſſus: ibi. Et ipa ſunt ſapiētiora ſapiētibus Circa ꝑmū ſciendū ꝙ q̄ternariꝰ ē ꝑmus numerꝰ q̄dratꝰ: q2 cōſurgit ex ductu ꝑmi numeri .ſ. binarij in ſeipm: bis em̄ duo q̄ttuor ſunt. q̄dratura v̄o ꝑfectionē virtutis figurat: vt phus .j. Ethic̄. v̄tuoſum vocat q̄dratū .d. q̊ vtiq; v̄e bonus ⁊ q̄dratus ſine vitupio. Nã ſic̄ corpꝰ q̄dratū in q̊libet latere optime ſedet: ita v̄tuoſus in q̊libet caſu ⁊ fortuna bn̄ ſe habet. Iſti v̄o quattuor apli fuerūt v̄tute ꝑfecti. ꝓpter qd̄ ī multis q̄ternarijs ſunt figurati. Iſti em̄ ſunt q̄tuor fluuij ꝑadiſi aqua ſapie militantē eccleſiā irrigātes Gen̄. ij. Quattuor aurei circuli in arca teſtamēti q̄ ē xp̄s in eiꝰ lateribꝰ exn̄tes: Exo. xxv. Quattuor venti celi mortuos viuificātes: Ezech. xxxvij. Quattuor viri in fornace tribulatiōis illeſi ꝑmanētes: Dan̄. iij. vbi dr̄ ſpēs viuꝰ q̄ſi ſpēs filij dei: q2 be. Jacobꝰ dei filio ieſu xp̄o in forma ⁊ figura corꝑis fuiſſe dr̄ ſilimꝰ. Hi ſunt q̄ttuor fabri cornua pctōꝝ deijciētes: Zach. j. Et alij plures q̄ternarij poſſent ad ꝓpoſitū induci de ſacra ſcriptura: ȝ iſti ſufficiāt. Circa ſecūdū ſciēdū ꝙ hūilitas eſt decus ⁊ cuſtos oīm virtutū Grego. Qui ceteras v̄tutes ſine hūilitate ꝯgregat quaſi puluerē in ventū portat. Iſti v̄o q̄ttuor apli ſicut ex coꝝ actibꝰ ⁊ doctrina pȝ: fuerūt hūilimi: qd̄ notat cū dr̄: Minima tre. vn̄ q̊libet eoꝝ potuit dicere illd̄ .j. Coꝝ. xv. Ego ſum minimꝰ aploꝝ. Fuerūt em̄ apli de natura ꝑncipioꝝ q̄ ſunt minima quãtitate ⁊ maxia virtute: ſic iſti apli per verã hūilitatē minimi fuerūt ī ſua reputatiōe: ⁊ maximi ꝑ ſuã ꝑdicationē in fideliū multiplicatiōe: ſm illud Eſa. xl. Minimꝰ erat ī mille ⁊ paruulꝰ ī gentē fortiſſimã. Circa terciū ꝯſiderãdū ꝙ ſic̄ dr̄ Prouer. xj. Vbi hūilitas ibi ſapia. ꝓpter qd̄ circa aplos poſt actū hūiliatiōis notat exceſſus ꝯtēplatiōis cū dr̄: Et ipa ſūt ſapiētiora ſapiētibus ſapiētes aūt huiꝰ mūdi reputati ſūt phi: q̄ tm̄ ad verã ſapientiã q̄ xp̄s eſt nō attigerūt ſm ꝙ dicit Hiero. in epla ad paulinū. De oibꝰ ſacre ſcp̄ture libris: h̄ doctus Plato neſciuit: h̄ demoſthenes eloquēs ignorauit. Iſti aūt apli hãc ſapiētiã attigerūt ⁊ ſic ſapiētiores ſapientibus fuerūt: de q̊ exponi pōt qd̄ dicit .j. Coꝝ. j. Qd̄ ſtultū ē dei .i. qd̄ dicit d̄ deo ſm errorē gentiliū: ſapiētiꝰ ē hoibꝰ .i. cōtinet maiorē ſapiētiã quã ab hoibꝰ poſſit capi ad plenū: dei aūt fuerūt ⁊ ſūt iſti apli tanq; mēbra ꝑncipalia corꝑis eius myſtici. Et licȝ ſtulti ac ſtolidi fuerūt a mūdi ſapiētibus reputati: tm̄ fuerūt ſapiētiſſimi. Sapia .n. phoꝝ fuit deorſū deſcēdēs ex cognitiōe iſtorū ſenſibiliū ⁊ corruptibiliū ⁊ ducēs in amorē terreſtriū: ꝓpt qd̄ dr̄ terrena aialis ⁊ dyabolica: Jacobi .iiij. Sapia v̄o aploꝝ fuit deſurſum deſcēdens a pr̄e luminū eoꝝ mētibꝰ impꝛſſa ꝑ ſpm̄ſanctū ꝓpter qd̄ fuit pudica: pacifica: modeſta: ſuadibilis: bonis ꝯſentiēs: plena miſcd̄ia ⁊ bonis fructibꝰ: q̊bus ꝑfecte fruent electi ī aula celeſtis glr̄ie: ad quã nos ꝑducat qui ſine fine viuit ⁊ regnat.

¶ Incipit ꝓlogus in ſeptem eplas canonicas.

a N
n Non ita eſt ordo apud grecos q̄ itegre ſapiūt: fidemq; rectã ſe-
b ctant eplaꝝ ſeptē q̄ canoni
c ce nūcupant: ſic̄ in latinis
d codicibꝰ inuenit: vt q2 pe-

¶ Prologus in canonicas epiſtolas incipit.

n Non ita ē ordo ⁊c̄. In iſto ꝓlogo tria tãgit Hiero. que reddūt auditores dociles: beniuolos: ⁊ attentos. ꝑmo tãgit ordinē ⁊ numerū canonicarū eplaꝝ: ꝑ qd̄ auditor docilis reddit. Dicit em̄ Tulliꝰ ꝙ dociles auditores hr̄e poterimꝰ: ſi ſummã cauſe breuiter exponamꝰ. ſcd̄o tangit vtilitas ⁊ difficultas opis ꝑ qd̄ auditoris attētio excitat. dicit em̄ Tulliꝰ. Attentos habebimus ſi pollicemur nos de rebꝰ magnis nouis inuſitatis v̄ba facturos. tercio ꝯuertēs ſermonē ad Euſtochiū tangit incōmoda: q̄ eū circūſtãt ꝓpt interꝑtationē ſacre ſcripture: ꝑ qd̄ beniuolētia captat. Dicit quidē Tulliꝰ. Beniuolos autores facē poſſumꝰ ſi nr̄a incōmoda referimꝰ inopiã ſollicitudinē calamitatē ⁊c̄. ſecūda ꝑs incipit ibi: Que ſi vt ab eis digeſte ſt ⁊c̄. tercia ibi. Sȝ tu v̄go xp̄i ⁊c̄. In ꝑma ꝑte duo tangunt: ꝑmū ē ꝙ latini nō ita ordināt iſtas eplas ſic̄ greci. ſecūdū eſt ꝙ eaꝝ rectus ordo hr̄ ſm traditionē Hiero. qd̄ notat: ibi. Sed ſic̄ euãgeliſtas. dic̄ ergo: a ¶ Nō ita ē ordo ſeptē eplaꝝ. glo. ſeptē ſūt ꝓpter ſeptem dona ſpūſſancti. vel ꝓpter fidem ſancte trinitatis quã cōtinent que ꝑ quattuor mūdi ꝑtes diffuſa eſt. Ordo ⁊ numerus ⁊ actores iſtaꝝ epiſtolaꝝ habent ꝑ iſtū verſiculū: Vna iaco. pe. due tres ſunt iohan. vnica iude. b ¶ Que canonice nūcupant .i. regulares ad differentiã earū quas fecerūt pſeudo ſub nomibꝰ aploꝝ. vel catholice .i. vniuerſales a fide vniuerſalis eccleſie: q2 nō vni populo: non vni ciuitati ſcripte ſunt: ſed vniuerſali eccleſie. Catholicon grece vniuerſale latine. Nō eſt inq; ita ordo apud grecos qui integre ſapiunt: q̄tum ad cognitionē credendorū. Et fidem rectam ſectant: q̄tum ad opera fidei: q̄ſi diceret: habent cognitionis ꝑfectionem in credēdis: habent fidei directionē in agendis. vnū em̄ iſtoꝝ nō ſufficit ſine reliquo. Vnde Jacobi .ij. Fides ſine opibus mortua eſt. Et ꝯn̄ter dicit ibi de Abrahã fides coopabat opibus illiꝰ ⁊ ex opibus fides ꝯſummata eſt. c ¶ Sicut in latinis codicibꝰ inuenit .ſ. q̊ ſcripti ſunt an̄ trãſlationē Hieronymi: vt ſcȝ d ¶ Quia petrus eſt ꝑmus ī ordine aploꝝ. cui ꝑncipalit date ſunt claues ligãdi atq; ſoluēdi: Math. xvj. Tibi dabo claues regni celoꝝ ⁊c̄. vnde eccl̄ia cantat de eo: Tu es paſtor ouium princeps apoſtolorū.